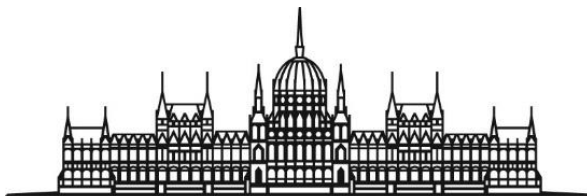




# Országgyűlési Napló

*Dúró Dóra, Jakab István,  
dr. Latorcai János és dr. Oláh Lajos*  
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Aradszki András, Berki Sándor,  
Földi László, dr. Vadai Ágnes*



Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	15711
<b>A köztársasági elnök átiratának ismertetése:</b>	
<i>Dr. Aradszki András</i> jegyző.....	15711
<b>Napirend előtti felszólalások:</b>	
<i>Csárdi Antal</i> (LMP).....	15711
<i>Zsigó Róbert</i> kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár .....	15713
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	15714
<i>Dr. Koncz Zsófia</i> energiaügyi minisztériumi államtitkár .....	15716
<i>Novák Előd</i> (Mi Hazánk).....	15718
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár .....	15720
<i>Dr. Brenner Koloman</i> (Jobbik).....	15722
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára .....	15723
<i>Dr. Molnár Zsolt</i> (MSZP).....	15725
<i>Dr. Latorcai Csaba</i> közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár .....	15727
<i>Varju László</i> (DK) .....	15729
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár .....	15730
<i>Dr. Aradszki András</i> (KDNP).....	15732
<i>Dr. Zsigmond Barna Pál</i> , az Európai Unió Ügyek Minisztériumának államtitkára .....	15733
<i>Menczer Tamás</i> (Fidesz) .....	15735
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára .....	15737

### Kérdések

<i>Dr. Komáromi Zoltán</i> (DK) - a belügyminiszternek - „Hajlandóak-e végre érdemben foglalkozni a háziorvosi rendszerrel, vagy megvárják, amíg összeomlik?” címmel .....	15738
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár .....	15739
<i>Fekete-Győr András</i> (Momentum) - a legfőbb ügyésznek - „Tervezik-e tanúként kihallgatni az ügy főszereplőit, Rogán Antalt, Orbán Viktort és személyesen a Legfőbb Ügyész Urat a hangfelvételen elhangzó súlyos állítások tisztázása érdekében?” címmel.....	15740
<i>Dr. Polt Péter</i> legfőbb ügyész .....	15741
<i>Dr. Gurmai Zita</i> (MSZP) - a belügyminiszternek - „Mit lehet tudni az ügyeleti rendszer budapesti átállításáról?” címmel .....	15742
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár .....	15743
<i>Dudás Róbert</i> (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszternek - „A drága üzemanyag rossz az embereknek, de a jó a kormánynak” címmel .....	15744
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár .....	15745
<i>Szabadi István</i> (Mi Hazánk) - a belügyminiszternek - „Miért hagynak cserben több mint 3 millió magyar embert?” címmel.....	15745
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár .....	15746
<i>Csárdi Antal</i> (LMP) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Mit kíván tenni a kormány az utcára kerülő bérlőkkel?” címmel .....	15747
<i>Zsigó Róbert</i> kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár .....	15748
<i>Vigh László</i> (Fidesz) - a közigazgatási és területfejlesztési miniszternek - „Mit tesz a Kormány Zalaegerszeg és térsége fejlesztése érdekében?” címmel .....	15749
<i>Dr. Latorcai Csaba</i> közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár .....	15749
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP) - az építési és közlekedési miniszternek - „Fenntartható hosszú távon a közösségi közlekedés új, családsegítő rendszere?” címmel .....	15750
<i>Ágh Péter</i> építési és közlekedési minisztériumi államtitkár .....	15751

<b>Dr. Dávid Ferenc</b> (DK) - a nemzetgazdasági miniszternek - „Miért háborúzunk a Spar-ral?” címmel.....	15752
<b>Dr. Fónagy János</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár .....	15753
<b>Z. Kárpát Dániel</b> (Jobbik) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Meddig sarcolhatják a bankok a polgárokat?” címmel .....	15754
<b>Dr. Fónagy János</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár .....	15754
<b>Szabadi István</b> (Mi Hazánk) - az agrárminiszternek - „Hová tűnt a halászok kártalanítására szánt pénz?” címmel.....	15755
<b>Farkas Sándor</b> agrárminisztériumi államtitkár .....	15756
<b>Dr. Keresztes László Lóránt</b> (LMP) - az energiaügyi miniszternek - „A pécsiek nem akarnak atomtemetőt a szomszédba, nem akarnak uránbányát a város lakott területei alá. Miért veszi semmibe a kormány a helyiek akaratát?” címmel.....	15757
<b>Dr. Koncz Zsófia</b> energiaügyi minisztériumi államtitkár .....	15758
<b>Dr. Szeberényi Gyula Tamás</b> (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszternek - „Miként erősíti Kecskemét és térsége gazdasági növekedését a Mercedes gyár bővítése?” címmel.....	15759
<b>Dr. Fónagy János</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár .....	15759
<b>Hegedüs Andrea</b> (DK) - a belügyminiszternek - „Mikor kezdenek valamit a feltételek megteremtése nélkül kialakított ügyeleti rendszer törvényszerű kudarcával?” címmel .....	15760
<b>Rétvári Bence</b> belügyminisztériumi államtitkár .....	15761
<b>Dr. Lukács László György</b> (Jobbik) - a belügyminiszternek - „Miért nem lesz soha vége a kórházi adósságok növekedésének?” címmel .....	15762
<b>Rétvári Bence</b> belügyminisztériumi államtitkár .....	15763
<b>Dr. Keresztes László Lóránt</b> (LMP) - az energiaügyi miniszternek - „Egyre nagyobb problémát jelentenek országszerte az illegális gumilerakók. Mit tesz a kormány ezek felszámolása érdekében?” címmel .....	15764
<b>Dr. Koncz Zsófia</b> energiaügyi minisztériumi államtitkár .....	15765
<b>Varga Zoltán</b> (DK) - a belügyminiszternek - „Hozzáfognak-e végre a sok gyerek életét tönkretévő nevelőszülői rendszer átalakításához, és ha igen, mikor?” címmel .....	15766
<b>Rétvári Bence</b> belügyminisztériumi államtitkár .....	15767
<b>Balassa Péter</b> (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszternek - „Miért zár be a csornai napelemgyár?” címmel .....	15768
<b>Dr. Fónagy János</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár .....	15769
<b>Csárdi Antal</b> (LMP) - a miniszterelnöknek - „Kik a felelősek a korrupciógyanús metrókocsi-beszerzésben?” címmel .....	15770
<b>Soltész Miklós</b> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	15770
<b>Azonnali kérdések és válaszok órája</b>	
<b>Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról</b> .....	15771
<b>Varga Zoltán</b> (DK) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszternek - „Ki volt a másik négy?” címmel.....	15771
<b>Dömötör Csaba</b> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára .....	15772
Viszonzás:	
<b>Varga Zoltán</b> (DK) .....	15773
<b>Dömötör Csaba</b> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára .....	15773
<b>Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról</b> .....	15774
<b>Tompos Márton Kristóf</b> (Momentum) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Kérem, válasszoljon, Miniszter Úr!” címmel.....	15774
<b>Azbej Tristan</b> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	15775

Viszonzválasz:	
<b>Tompos Márton Kristóf</b> (Momentum) .....	15775
<b>Azbej Tristan</b> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár .....	15776
<b>Dr. Hiller István</b> (MSZP) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Mikor, hogyan, kivel? - Kérdések a készülő kulturális törvényről.” címmel .....	15776
<b>Zsigó Róbert</b> kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár .....	15777
Viszonzválasz:	
<b>Dr. Hiller István</b> (MSZP) .....	15778
<b>Zsigó Róbert</b> kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár .....	15778
<b>Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról</b> .....	15779
<b>Z. Kárpát Dániel</b> (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszternek - „Ami a magyarok számára épült, miért a vendégmunkások javát szolgálja?” címmel .....	15779
<b>Dr. Fónagy János</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár .....	15780
Viszonzválasz:	
<b>Z. Kárpát Dániel</b> (Jobbik) .....	15780
<b>Dr. Fónagy János</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár .....	15781
<b>Dócs Dávid</b> (Mi Hazánk) - a pénzügyminiszternek - „Mebukott a kormány gazdaságpolitikája. Hogyan sikerült az év első negyedére elérni az éves költségvetési hiány több mint 92%-át?” címmel .....	15781
<b>Tállai András</b> pénzügyminisztériumi államtitkár .....	15782
Viszonzválasz:	
<b>Dócs Dávid</b> (Mi Hazánk) .....	15783
<b>Tállai András</b> pénzügyminisztériumi államtitkár .....	15783
<b>Szabó Rebeka</b> (Párbeszéd) - az építési és közlekedési miniszternek - „Mi a pontos terv, miniszter úr?” címmel .....	15784
<b>Nagy Bálint</b> építési és közlekedési minisztériumi államtitkár .....	15784
Viszonzválasz:	
<b>Szabó Rebeka</b> (Párbeszéd) .....	15785
<b>Nagy Bálint</b> építési és közlekedési minisztériumi államtitkár .....	15785
<b>Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról</b> .....	15786
<b>Dr. Keresztes László Lóránt</b> (LMP) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Mit gondolsz erről, Miniszter Úr?” címmel .....	15786
<b>Azbej Tristan</b> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár .....	15787
Viszonzválasz:	
<b>Dr. Keresztes László Lóránt</b> (LMP) .....	15788
<b>Azbej Tristan</b> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár .....	15789
<b>Dunai Mónika</b> (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Karácsony Gergely tálcán kínálja a budapesti korrupciós lehetőségeket Gyurcsány Ferencnek?” címmel .....	15790
<b>Soltész Miklós</b> , a Miniszterelnökség államtitkára .....	15790
Viszonzválasz:	
<b>Dunai Mónika</b> (Fidesz) .....	15791
<b>Soltész Miklós</b> , a Miniszterelnökség államtitkára .....	15792
<b>Hollik István</b> (KDNP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Hogyan vethetünk véget a dollárbaloldal budapesti ámokfutásának?” címmel .....	15792
<b>Soltész Miklós</b> , a Miniszterelnökség államtitkára .....	15793
Viszonzválasz:	
<b>Hollik István</b> (KDNP) .....	15794
<b>Soltész Miklós</b> , a Miniszterelnökség államtitkára .....	15794
<b>A „2007-2032. évekre vonatkozó 'Legyen jobb a gyermekeknek!' Nemzeti Stratégia végrehajtása” címmel benyújtott politikai vita</b> .....	15795
<b>Dr. Aradszki András</b> jegyző .....	15795
<b>Dr. Vadai Ágnes</b> jegyző .....	15796
<b>Rétvári Bence</b> belügyminisztériumi államtitkár .....	15796

<b>Tállai András</b> pénzügyminisztériumi államtitkár .....	15801
<b>Arató Gergely</b> (DK), a napirendi pont előadója .....	15803
<b>Kunhalmi Ágnes</b> (MSZP), a napirendi pont előadója .....	15805
<b>Szabó Timea</b> (Párbeszéd), a napirendi pont előadója .....	15807
<b>Felszólalók:</b>	
<b>Dr. Selmeczi Gabriella</b> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről .....	15810
<b>Gy. Németh Erzsébet</b> , a DK képviselőcsoportja részéről .....	15813
<b>Hollik István</b> , a KDNP képviselőcsoportja részéről .....	15816
<b>Orosz Anna</b> , a Momentum képviselőcsoportja részéről .....	15819
<b>Tóth Endre</b> , a Momentum képviselőcsoportja részéről .....	15821
<b>Kunhalmi Ágnes</b> , az MSZP képviselőcsoportja részéről .....	15823
<b>Ander Balázs</b> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről .....	15826
<b>Dúró Dóra</b> , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről .....	15829
<b>Szabó Timea</b> , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről .....	15831
<b>Szabó Rebeka</b> , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről .....	15834
<b>Kanász-Nagy Máté</b> , az LMP képviselőcsoportja részéről .....	15835
<b>Hornung Ágnes</b> kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár .....	15837
<b>Hollik István</b> (KDNP) .....	15842
<b>Dr. Selmeczi Gabriella</b> (Fidesz) .....	15843
<b>Kunhalmi Ágnes</b> (MSZP) .....	15844
<b>Tóth Endre</b> (Momentum) .....	15845
<b>Ander Balázs</b> (Jobbik) .....	15845
<b>Földi Judit</b> (DK) .....	15846
<b>Jámbor András Imre</b> (Párbeszéd) .....	15847
<b>Rétvári Bence</b> belügyminisztériumi államtitkár .....	15848
<b>Hornung Ágnes</b> kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár .....	15851
<b>Dr. Pósnán László</b> (Fidesz) .....	15852
<b>Varga Zoltán</b> , a DK képviselőcsoportja részéről .....	15855
<b>Kanász-Nagy Máté</b> (LMP) .....	15858
<b>Szabó Timea</b> (Párbeszéd) .....	15860
<b>Ander Balázs</b> (Jobbik) .....	15861
<b>Rétvári Bence</b> belügyminisztériumi államtitkár .....	15862
<b>Sztojka Attila</b> (Fidesz) .....	15863
<b>Ander Balázs</b> (Jobbik) .....	15867
<b>Arató Gergely</b> (DK) .....	15867
<b>Sztojka Attila</b> (Fidesz) .....	15868
<b>Dr. Fazekas Sándor</b> (Fidesz) .....	15868
<b>Dr. Fónagy János</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár .....	15871
<b>Szabó Timea</b> (Párbeszéd) .....	15873
<b>Rétvári Bence</b> belügyminisztériumi államtitkár .....	15874
<b>Kovács Sándor</b> (Fidesz) .....	15875
<b>Szabó Timea</b> (Párbeszéd) .....	15876
<b>Dunai Mónika</b> (Fidesz) .....	15877
<b>Dr. Mészáros Lajos</b> (Fidesz) .....	15879
<b>Kanász-Nagy Máté</b> (LMP) előadói válasza .....	15881
<b>Szabó Timea</b> (Párbeszéd) előadói válasza .....	15883
<b>Arató Gergely</b> (MSZP) előadói válasza .....	15885
<b>Rétvári Bence</b> belügyminisztériumi államtitkár .....	15887
<b>Napirend utáni felszólalások:</b>	
<b>Dr. Fazekas Sándor</b> (Fidesz) .....	15888
<b>Ovádi Péter</b> (Fidesz) .....	15890
<b>Dr. Kállai Mária</b> (Fidesz) .....	15891
<b>Varga Zoltán</b> (DK) .....	15893
<b>Hegedüs Andrea</b> (DK) .....	15894
<b>Földi Judit</b> (DK) .....	15896
<b>Az ülés bezárása</b> .....	15898

**Az ülésen jelen voltak:**

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár, ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, LÁNSZKI REGŐ BALÁZS államtitkár, NAGY BÁLINT államtitkár, DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az európai uniós ügyek minisztériumának államtitkára, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár, HORNUNG ÁGNES kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának  
12. ülésnapja  
2024. április 15-én, hétfőn  
(10.59 óra - Elnök: dr. Latorcai János  
Jegyzők: dr. Aradszki András és dr. Vadai Ágnes)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 12. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy munkámban Vadai Ágnes jegyző asszony és Aradszki András jegyző úr lesz a segítségemre.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Sulyok Tamás köztársasági elnök úr államtitkári megbízatás megszűnéséről és államtitkár kinevezéséről szóló átiratot küldött az Országgyűlésnek. Felkérem Aradszki András jegyző urat, hogy ismertesse a **köztársasági elnök úr átiratát**. Parancsoljon, jegyző úr! Ön é a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS jegyző: „Kövér László, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, valamint a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 233. § (1) bekezdés b) pontja, továbbá a 204. § (1) és (2) bekezdése alapján, a miniszterelnök javaslatára megállapítottam, hogy Menczer Tamásnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárának megbízatása, lemondására tekintettel, 2024. április 12-ei hatállyal megszűnik.

Egyúttal az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, valamint a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 202. § (2) bekezdése alapján a miniszterelnök javaslatára dr. Illés Boglárkát 2024. április 13-ai hatállyal a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárává kineveztem. Tisztelettel dr. Sulyok Tamás”

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak Illés Boglárka államtitkár asszonynak a kinevezéséhez, és sok sikert kívánjak munkájához.

Most **napirend előtti felszólalások** következnek. Az LMP képviselőcsoportjából Csárdi Antal képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon képviselő úr, ön é a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Sajnos szó sincs arról, hogy 2010 után bármikor is a felsőoktatás az átlagnál magasabb mértékben részesült volna a gazdasági növekedésből. Ez az arány beállt egy rendkívül alacsony szintre.

A hazai felsőoktatás költségvetési helyzete az elmúlt 14 év alatt rendkívül hektikusan alakult. 2010 után a különböző kormányzati stratégiai anyagokból egyértelműen látszik, hogy a felsőoktatásban hosszú távon csak korlátozott állami támogatásban gondolkodott a kormány, ami a források elvonásával, a források visszatartásával járt együtt; igaz, 2008 óta folyamatosan csökken a felsőoktatási ágazat súlya. Ez kezdetben a gazdasági válság miatt bekövetkező jelentős forráskivonásban öltött testet, később azonban más jelenségekben is tükröződött. Utóbbira példák, hogy a kormány kancellária-rendszerrel kontroll alá helyezte az egyetemeket, az érintettekkel közösen széles körben tárgyalt és elfogadott stratégiák nem készültek, aminek az a hatása, hogy a felsőoktatási politikák egyeztetésébe bevont szervezetek eljelentéktelenedtek.

De mit is mutatnak a számok? A kormány a Széll Kálmán-terv 2.0-ban 2012-ben 12 milliárd, 2013-ban 38 milliárd, 2014-ben megint 38 milliárd, mindösszesen 88 milliárd forint elvonását írta elő, és bár valamennyit konszolidálódott azóta a helyzet, a helyzet továbbra is kétségbeejtő.

Az MSZP-SZDSZ-kormány 2007-ben befagyasztotta a felsőoktatásban dolgozók bérét, és ezt a Fidesz-KDNP-kormány fenntartotta, majd csak 2017-ben jött egy bérfeljesztés, ami már a fenntarthatóság okán elkerülhetetlen volt. Ez azt jelenti, hogy 2007 és 2017 között tíz évig semmilyen bérfeljesztésre nem számíthattak a dolgozók, és jelen pillanatban is rendkívül kétségbeejtő a helyzet. Ez a helyzet megalázó helyzetbe hozza az ott dolgozókat. Azt gondolom, hogy meg kell mutatni azt, hogy mit is jelent ma az a bérszínvonal, ami jellemzi az ágazatot.

Néhány élethelyzetet hadd olvassak föl! „Ötvenéves vagyok, a 2000-es évek eleje óta tartok órákat az egyetemen. 2006 óta vagyok állásban, először tanársegédként, majd 2015-től adjunktusként. 2012-ben szereztem doktori fokozatot. Számos magyar és nemzetközi konferencián vettem részt, több nyelven jelennek meg tanulmányaim. Havi nettó fizetésem 240 452 forint. Ebben már benne van az egy gyermek után járó adókedvezmény is.” A következő élethelyzet: a szociológiai, valamint pszichológiai tanulmányok doktora várományosa, körülbelül 30 tudományos közlemény szerzője vagy társszerzője magyar és angol nyelven. Őt kurzust tanít magyar és angol nyelven, emellett szakdolgozókat vezet és értékel magyar és angol nyelven. A bére 197 892 forint. A harmadik pedig: „Magyar-francia szakon végeztem, most kizárólag angol nyelven tartok szemináriumokat és előadásokat. Van summa cum laude minősítésű doktori fokozatom, három nyelvből nyelvvizsgám, ebből kettő felsőfokú. A fizetésem nem éri el a 200 ezret, a bérem 197 892 forint.”

A helyzet az, hogy ezt a pénzt úgy kell nézni, hogy egy miniszter gyakorlatilag két-három nap alatt keresi meg ezeket az összegeket. Azt gondolom, hogy ez méltatlan, hiszen Magyarország versenyképességének az

alapja a felsőoktatás tisztességes finanszírozása. Azt gondolom, hogy nincs olyan leegyszerűsített gazdaságpolitika, ami megvalósítható a felsőoktatás ilyen bérszintje mellett. Azt gondolom, hogy joggal követelik a felsőoktatási dolgozók a jelentős bérrendezést. Ma az a szegény érte az ágazatot, hogy a közoktatásban egy gyakornok fizetése magasabb, mint egy tanársegédé. Azt gondolom, hogy ez fenntarthatatlan, és a kormánynak is ezt be kell látnia. Köszönöm szépen. *(Tordai Bence tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Zsigó Róbert miniszterhelyettes, államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Abban egyetértünk, hogy tisztelet illet minden felsőoktatási dolgozót, aki tisztességgel végzi a munkáját a munkahelyén.

Viszont felhívom szíves figyelmét arra, hogy az elmúlt hat évben Magyarország megdupláztta a felsőoktatás finanszírozására fordított összeget: a 2016. évi 504 milliárdról 2022-ben 1055 milliárd forintra nőtt az egyetemek - zárójelben jegyzem meg: béremelésre és a kutatási infrastruktúra javítására is költhető - támogatása. Ezzel GDP-arányosan közel 2 százalékos költéssel az EU top öt országa között van Magyarország.

Hozzáteszem azt is, hogy versenyképességi fordulat valósult meg a magyar felsőoktatásban. Ennek a sikernek egyre többen kívánnak részesei lenni, hiszen tavaly 33 százalékkal nőtt az egyetemekre felvettek száma, meghaladva a 106 ezret, ami az elmúlt tíz év legmagasabb száma. Ráadásul mindezt úgy sikerült elérniünk, hogy 2022-höz képest a felvettek esetében a pontszámok középértéke 6 százalékkal emelkedett is. 2016-ban 15 százalékos béremelést hajtottunk végre, 2017-ben pedig 14 ezer felsőoktatásban oktatót és kutatót érintett a kormány komplex, 27 százalékos béremelési programja. 2017. január 1-jétől 528 ezer forint, 2018. január 1-jétől 554 ezer forint lett az egyetemi tanárok bére.

2021 őszen és 2022 elején az alapítványi, egyházi és állami egyetemek, főiskolák dolgozói egyaránt 30 százalékos meghaladó mértékű béremelésben részesültek. Az intézkedés több mint 45 ezer foglalkoztatottat érint, a kormány éves szinten közel 64 milliárd forint többletet biztosított erre a célra.

Az önök által állandó példaként felhozott Eötvös Loránd Tudományegyetem állami támogatása a 2022-es eredeti előirányzathoz képest 2023-ban 31 százalékkal nőtt, amely 2024-ben is megmaradt. A Budapesti Műszaki Egyetem 2023. évi támogatása 4,5 milliárd forinttal emelkedett a 2022. évi támogatáshoz képest.

(11.10)

Az ELTE adatszolgáltatása alapján az egyetemi adjunktusok, docensek, tanárok átlagbére minden

karon magasabb, mint a nyílt levélben hivatkozott bruttó 528 ezer forint. A BME esetében az egyetemi tanárok és docensek átlagbére minden karon szintén magasabb, mint a nyílt levélben hivatkozott összeg.

Tisztelt Országgyűlés! Az ELTE 2022-ben béremelésre 4,3 milliárd forintot kapott, 2023-ban pedig további 4,1 milliárd forintos forrásbővülésben részesült. Az elmúlt években az ELTE 26,4 milliárd forint támogatást kapott a magyar állam részéről kutatószokra. A BME ilyen jellegű támogatása 22,3 milliárd forint volt. Ezen támogatások részben szintén hozzájárulnak az oktatói-kutatói illetmények mértékének a növekedéséhez. Egyben jelzem, hogy az egyetemi autonómia jegyében az intézmény saját hatáskörben dönt a bővülő költségvetési keretein belül a dolgozói, oktatói illetményekről.

Mindezen intézkedések következtében az ELTE oktatóinak átlagos keresete 710 ezer forintra emelkedett 2023 áprilisától, továbbá a BME oktatóinak átlagbérei hozzávetőlegesen megegyeznek az ELTE oktatóinak keresetével.

Tudjuk, hogy mindezek ellenére további bércorrekcióra van szükség. A kormány emelni kívánja a felsőoktatási béreket is, de ebben türelmüket kérjük, hiszen a mostani háborús időszakban rendkívüli kiadások terhelik az országot. Nem véletlenül mondjuk, hogy mielőbbi fegyverszünetre és béketárgyalásokra van szükség.

Egyébként hozzáteszem, hogy a kormány ebben az évben jelentős béremelési programot indított a tanároknak és az óvónőknek, és emeltük az ápolók bérét is. Ezek óriási költségvetési ráfordítást igényelnek.

Azt javaslom képviselő úrnak, hogy ugyanúgy, mint a kormánypártok, az ellenzéki, a baloldali képviselők is tegyenek meg mindent azért, hogy Brüsszelben minél többen azt a politikát kövessék, hogy ne a háborús spirálban éljenek, hanem próbáljunk meg az ügyben dolgozni, hogy minél előbb béketárgyalások legyenek, minél előbb legyen fegyverszünet, és minél előbb keveredjünk ki ebből a nehéz időszakból. Remélem, hogy meggyőztem arról, hogy efelé kellene menniük önöknek is. Köszönöm szépen a türelmét és a figyelmet. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Párbeszéd-képviselőcsoportból Tordai Bence képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Ma reggeli hír, hogy rákkeltő mérgek ömlöttek a Salgó-patakba egy akkumulátorhulladékot kezelő NER-közelbeli cég telephelyéről. Az eset még márciusban történt - most lettek hivatalosak és most kerültek nyilvánosságra azok a mérési jelentések, amelyeket a Greenpeace végeztetett, és amelyek kimutatták, hogy az Éltex Kft.-nél, annak a salgótarjáni üzeménél,



amely a miniszterelnök vejének, Tiborcz Istvánnak az érdekeltségi körébe tartozik, nagyon súlyos, rákkeltő, illetve mutagén mérgek kerültek a környezetbe, a Salgó-patakba és a környező földekbe. Ezek közül is meg kell említeni a vinil-kloridot, a diklóreténeket, illetve az arzént is, amelynek szintén határérték feletti koncentrációja szabadult ki a környezetbe.

Nagyon hasonló eset volt kevesebb mint két héttel ezelőtt, amikor a gödi Samsung-gyárral kapcsolatban bizonyosodott be ismételtén, hogy nagyon súlyosan szennyezi a környezetet. Ott az NMP, tehát az N-metil-pirrolidon nevű, a születendő gyermekekre fokozottan veszélyes oldószer került a környezetbe. És természetesen és nagyon sajnálatos módon hosszasan tudnánk sorolni az ehhez hasonló eseteket az elmúlt hónapok, évek magyarországi történései közül.

Ennek fényében különösen aggasztó, hogy önök még mindig nem nyilatkoztak arról, hogy a sóskúti újabb, nagy volumenű akkumulátorfeldolgozó üzem beruházása végül megépülhet-e, kiemelt beruházásként támogatják-e. A kormány-előterjesztésnek vagy Lázár Jánosnak és minisztériumának kell-e hinnünk: áterőltetik-e az aggó - mint látjuk, joggal aggó - helyi civileken ezt az újabb, potenciálisan mérgező veszélyes üzemet?

A hét végén kiderült az mindenestre, hogy a népszavazást sikeresen megfűrték önök. Tehát az a kormány, amely rendre hangoztatja, hogy a helyiek akarata nélkül, annak ellenében nem létesít beruházásokat, megint csak sikert könyvelt el a helyi akarat kinyilvánításának megtorpedozásában.

Az elmúlt évek tapasztalatai alapján egyértelmű követelések fogalmazódtak meg az aggó polgároknak, a hozzáértő civil szervezetekben és minden jóérzésű magyar emberben. Ezt talán öt pontban érdemes összefoglalni.

Az első, ami az akkumulátorbiznisszel kapcsolatban a kormány teendői közé tartozik: erősítsék meg a hatóságokat, garantálják azok függetlenségét, hiszen ha az állampárthoz közeli nagyvállalkozók biznisszelnek, akkor úgy tűnik, hogy az állami hatóságok nem állnak a helyzet magaslatán.

Másodsorban: sokkal hatékonyabb, keményebb és eredményesebb fellépésre van szükség a szennyezőkkel szemben, a szennyező nagyvállalatokkal szemben elrettentő büntetési tételekre volna szükség. Neveltséges, hogy több tíz milliárdos forgalmú cégek néhány millió forintos büntetésekkel megússzák az elképesztő környezeti kártételeiket.

Harmadrészt: olyan monitoringmérésekre van szükség, amelyek valós időben követhetők és nyilvánosak minden esetben. Így lehet valamelyest társadalmi kontrollt gyakorolni az akkumulátorgyárak, akkumulátorbontó üzemek és ehhez hasonló létesítmények fölött.

Negyedik pontként: kötelezni kellene a cégeket arra, hogy csak a legbiztonságosabb, legmodernebb, elérhető legjobb technológiát hozzák ide, csak olyan

cég kapjon engedélyt, amely ezt vállalja és transzparens működésével bizonyítani is tudja.

És végül: kizárólag a helyi lakosság, a hozzáértő, szakmai civil szervezetek bevonásával szülessenek ilyen döntések, ne pedig a demokráciát meghekkelő, kiemelt beruházási törvény keretében.

Én azt értem, hogy önök a hatalmukat és a vagyoniukat akarják maximalizálni, a Fidesz-kormány működése kizárólag a hatalmpolitikáról, illetve a baráti vállalkozók, oligarchák kitöméséről szól, de kérdem én, hogy ebbe hogy illeszkedik bele mindannyiunk egészségének és biztonságának a veszélyeztetése. Tudtommal önök is azt szeretnék, ha a gyerekeik, az unokáik ebben az országban élhetnének biztonságos, egészséges környezetben, és mindezzel szembemegy az, amit itt az akkumulátorgyárak kapcsán elkövetnek.

Ez egy tudatos károkozás, egy tudatos veszélyeztetése a ma élő és a jövő generációknak, az embereknek és a környezetünknek. Úgyhogy nagyon kérem, hogy ha valamelyik kompetens államtitkár hölgy vagy úr felszólal, akkor a válaszában garantálja azoknak a követeléseknek a megvalósulását, amelyeket az imént ismertettem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr iménti napirend előtti felszólalására a kormány nevében a választ Koncz Zsófia miniszterhelyettes, államtitkár asszonytól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár asszony, ön é a szó.

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ezzel a témával kapcsolatban már számos alkalmunk volt itt a parlamentben beszélni, néhány gondolatot megosztani, és mindig az az érzésem, hogy képviselő úr alig várja azokat az alkalmakat, hogy valamilyen szinten tudjon hergelni és mindenféle szempontból a hatóságok ellen lázítani, ami, azt gondolom, nem egy túlságosan szép dolog. Szerintem mindannyiunknak az a közös érdeke, hogy a gyermekeinkre egy tiszta környezetet hagyjunk, tiszta és egészséges környezetet. Ezzel kapcsolatban igyekszünk mindent megtenni, a hatóságok is egyébként, és azok az ügyek, amelyeket ön említ, minden esetben a hatóságok eljárásával folytatódnak. Gyakorlatilag az összes kérdésen így végig tudnánk menni, ugyanúgy, ahogy eddig is végigmentünk.

Úgyhogy azt tudom önnek kiemelni, hogy Magyarországon tiszta és világos szabályok vannak azzal kapcsolatban, hogy milyen környezetvédelmi és munkavédelmi feltételeknek kell minden beruházónak megfelelni, illetve arról is volt már szó, hogy éppen márciusban a bírságokat is nagymértékben növeltük. Tehát amikor kell, a hatóságok meghozzák a megfelelő döntést, és látjuk, hogy ha kell, akkor egy üzem felfüggesztése mellett is döntenek, ha csak Bátorlyte-nyére gondolunk.

Én nagyon szomorú vagyok a Párbeszéd működésével kapcsolatban, azért úgy gondolom, hogy a mindannyiunk számára legijesztőbb és a leginkább közelgő veszély magának a háborúnak a kérdése. Amikor emberi életéről beszélünk, és arról beszélünk, hogy milyen jövő vár a mi gyermekeinkre, akkor a háború ügyét nem szabad elfelejteni. Ez mindent érint, és pontosan azért hoztam ide, mert sajnáljuk azt, hogy a baloldali pártok, úgy gondolom, hogy a magyar emberek gondolataival ellentétben, egyértelműen háborúpártiak.

(11.20)

Éppen az önök európai parlamenti listavezetője még hetekkel ezelőtt is amellet kardoskodott, hogy katonai eszközöket be kell vetni. (*Tordai Bence: Hogy jön ez ide?*) Tudom, hogy ez most nem tetszik a képviselő úrnak, de azért jön ide, mert ha emberi életéről, a gyermekeinkről, a jövőről beszélünk, akkor ezt mindenféle szempontból ki kell emelni. Szeretném kérni a képviselő urat, hogy ha valóban aggodíksz azzal kapcsolatban, hogy mi lesz a magyar jövő, akkor mindenféle szempontból próbálgass a béke irányába menni, és ez mindenféle energetikai kérdést is érint, hiszen mi nagyon komoly energetikai beruházásokat szeretnénk. Képviselő úr egyébként korábban a rezsicsökkentés eltörlése mellett is kardoskodott. Azt gondolom, ez is egy olyan közös ügye a magyar embereknek, amit mi nem szeretnénk hagyni. Bizony az Európai Unióban ez folyamatosan napirendre kerül.

Korábban egyébként úgy fogalmazott, hogy rá lehet engedni a tényleges piaci árakat a lakosságra jelentős fűtés-korszerűsítési és szigetelési programok után, ugyanis a nap végén ugyanannyi a rezsizsámra, mert kevesebb fogyasztást magasabb egységáron fizetnek. Mi abban hiszünk, hogy otthonfelújítási programot indítunk, mert azt szeretnénk, hogy az otthonaink energetikailag korszerűek legyenek - ezt is biztos látta a képviselő úr -, és azt szeretnénk, hogy minél több magyar ember a rezsivédett sávhatár alatt tudjon maradni. Önök ebben az ügyben is egyértelműen a magyar emberek ellen kardoskodnak.

Akárhogy vág különböző arcokat, képviselő úr, szerintem a magyar embereket ez abszolút érdekli, és úgy gondolom, hogy ezekkel a fontos kérdésekkel mindenféle szempontból foglalkozni kell. Nekünk rendkívül fontos a klímapolitikai céljaink elérése, a zöldipar, amelyet ön is érint, a környezetvédelmi szabályok, az atomenergia. Önök állandóan azt szeretnék elérni, hogy ez utóbbi az energiamixünkéből kerüljön ki. El sem tudom képzelni, hogy hogyan lehetne tiszta, biztonságos és megfizethető árú energia enélkül. Tehát önök minden ellen beszélnek az egyik pillanatban, amit korábban egyébként még fontosnak tartottak, mint például a klímapolitikai célkitűzéseink.

Képviselő úr arra is utalt, hogy mi nem kérdezzük meg az embereket. Szeretném felhívni a figyelmét,

hogy Magyarországon eddig a Fidesz-KDNP-pártsozövetség kezdeményezte a legtöbb sikeres népszavazást, 2010 óta pedig több mint egy tucat nemzeti konzultációban kérdeztük meg az emberek véleményét. A legutóbbit is több mint másfél millió ember töltötte ki. S képzelje el, képviselő úr, most a zöldenergiával kapcsolatban is megkérdezzük az emberek véleményét 13 kérdésben, pont azokkal kapcsolatban is, amiket egyébként ön is idehozott. Mi szeretnénk tudni, hogy ezekről a kérdésekről a magyar emberek mit gondolnak. Ezért biztatom képviselő urat is, hogy a [zoldenergia.kormany.hu](http://zoldenergia.kormany.hu) oldalon töltsse ki az online párbeszédet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes asszony. A Mi Hazánk-képviselőcsoportjából, tisztelt képviselőtársaim, Novák Előd képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMBTQP-propagandafelvonulás helyett a Mi Hazánk Mozgalom elmentését tiltotta be a rendőrség, noha a homoszexuális-pedofil botrányok komoly közfelháborodást váltottak ki, s ugyanabban a lehetséges első másodpercben nyújtotta be mindkét fél a rendőrségi bejelentését idén. A kormánytól a szexuális devianciákat népszerűsítő rendezvény mindenkor betiltását követeli a Mi Hazánk Mozgalom rendületlenül, bár egyelőre hiába, így szemfényvesztés a gyermekvédelmi törvény is. Az LMBTQP-propagandafelvonulás szervezői hálát adhatnak a Fidesz kétharmados túlhatalmáért, mert így a vonaglásukat legalábbis hatóságilag nem tiltják be. Sajnos a Mi Hazánk az egyetlen párt, amely már a mindenféle perverzciókat reklámozó rendezvény megszüntetését követeli, hiszen az ilyen aberrációkat propagáló felvonulások ügyében se Gyurcsányék támogató, se Orbánék tűrő politikáját nem támogatjuk, hanem a tiltást szorgalmazzuk.

Az úgynevezett gyermekvédelmi törvény szerint sem volna szabad homoszexuális propagandát folytatni gyermekek számára is látható módon, de a kormány valójában ugyanúgy tűri azt, miként a szívárványos zászló kitűzését közintézményekre. Az ezt tiltó törvényjavaslatomat a fideszes többség leszavazta a Szájer József által írt Alaptörvény szellemében. Sőt, októberben első fokozatban több mint 1 millió forintos pénzbírságot szabtak ki rám az újbudai szívárványos propaganda két esetben történt eltávolítása miatt.

Mivel a kormány nem cselekszik, a Mi Hazánk lépett a tettek mezejére, az első lehetséges pillanatban lefoglalva a felvonulások főbb útvonalait, több éven át sikeresen. Bizony, amit a kormány nem akar vagy nem tud a felvonulás kapcsán, azt mi megoldottuk. Ellenékből nyilván nem lehet minden helyet minden időre lefoglalni a deviánsok elől, de a legszimbolikusabb Andrásy útról való kiszorításuk és több más

reprezentatív közterület megszerzése komoly siker és jelzésérték, hogy nem kérünk az LMBTQP-propagandából, nem kérünk a szerte a világból ideszervezett aberráltakból, nem kérünk a devianciaturizmusból.

Az évről évre ismétlődő eseményen számos olyan kihívóan közösségellenes magatartás történik, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást keltsen. Tehát a garázdaság definícióját is kimeríti a felvonulás, ahogy a szabálysértési törvény 192. §-a szerinti közerkölcs megsértése és a Btk. 205. §-a szerinti szeméremsértés is gyakran megvalósul. Ezekre a rendszeresen előforduló esetekre is hivatkozva kezdeményeztük az LMBTQP-felvonulás betiltását, egyelőre hiába, a kormányzat ugyanis idén is letérdelt a homoszexuális lobbi előtt.

Június 22-ére ezúttal egyszerre, az első lehetséges napon 0 óra 0 perc 0 másodperckor érkezett mindkét bejelentés, mire a rendőrség még csak nem is osztotta meg az Andrásy utat szélében vagy hosszában, hanem teljes egészében kizárólag az LMBTQP-propagandistáknak biztosítja a vonulást, míg a Vékony Csongor, a Mi Hazánk budapesti elnöke és Tóth Zoltán alelnökünk által bejelentett gyűlést betiltotta.

Azt is gyalázatosnak tartjuk, hogy a Tarlós István vezette Fővárosi Önkormányzat tulajdonában álló moziban, melyekért Szentkirályi Alexandra volt felelős kulturális főpolgármester-helyettesként, éveken keresztül helyet biztosítottak az LMBTQ- s a többi fesztiváloknak; sorozatos tiltakozásom után végre az utóbbi években már nem. Ez a siker ad erőt egyébként a felvonulás betiltásáért folytatott küzdelmünkben is a kormányzattal szemben. Ugyanakkor Karácsony Gergely főpolgármestere aggodalomra ad okot a devianciák népszerűsítése terén is.

Az LMBTQP-lobbi térnyerését jelzi, hogy az ő kihívója lehet Szentkirályi Alexandra, aki szintén támogatta a deviáns propagandát, a lauderes Vitézy Dávid közismert aberrációjára pedig Tarlós István is többször felhívta a figyelmet. Korábban az LMBTQ-barát Tütü nevű night clubot kötötte Vitézyhez; így fogalmazott Tarlós: nem egy mindenhol elcsapott, sértődött, bezárt múzeumot kegyelemből igazgató közigazdász fogja meghatározni egy diszkógömbös Tütü nevű night clubból, hogy mi legyen a budapesti közlekedésfejlesztéssel, mondta Tarlós István Vitézy Dávidról. Két hete pedig ezt megerősítve úgy fogalmazott a volt főpolgármester, hogy Vitézynek nagyon furcsa a kézfogása.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMBTQP-lobbinak hadat üzenve a pedofil-bűncselekmények elkövetőinek kémiai kasztrálását is indítványoztam, amire számos működő példa van az USA-tól kezdve Oroszországon át Dél-Koreáig. Mi a lengyel példát ültettük volna át a magyar jogrendszerbe, de egyelőre csak egy törvényjavaslatba tudtuk, de gyalázatos módon azt is leszavazta három hete az összes többi párt hozzászólás nélkül, illetve a DK-nak csak egy olcsó nácizásra futotta érvek helyett. Miért nem vetnek gátat az LMBTQP-lobbinak?

Tisztelt Államtitkár Úr! Miért nem tiltják be a törvénytörő felvonulásokat? Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ a kormány nevében Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, mindannyiunk számára az egyik legfontosabb a gyermekek védelme, ezért döntött úgy a kormány, hogy most már évek óta egy nagyon erős külföldi nyomás ellenére is ellenáll annak, hogy külföldről a különböző genderpropagandát, LMBT-propagandát megpróbálják a gyerekekhez közel vinni, az iskolákba bevinni. Ön is tudja, hogy évek óta eljárás folyik Magyarországgal szemben azért, mert nem engedjük a mindenféle LMBT-szervezeteket be az iskolákba, nem engedjük az óvodás gyerekek közelébe, nem engedjük az iskolás gyerekek közelébe.

Látjuk, hogy Nyugat-Európában és Észak-Amerikában ennek az ellentéte zajlik, ott egyre nagyobb léptékű ez, és ennek meg is vannak a társadalmi következményei. Hiszen láthatjuk, hogy minél többször beszélnek a gyerekeknek arról, hogy te is gondolkodj el azon, hogy nemet váltsál, hogy a fiúkat lányruhába öltöztetik, a lányokat meg fiúruhába, a fiúknak kislányjátékokat adnak, a kislányoknak meg kisfiújátékokat, a szüleivel is szembe fordítják a gyereket, sőt egyes esetekben a szülőket akár büntetőjogi felelősséggel is terhelik, ha a gyermeküknek azt mondják, hogy kisfiúként kislányként éljenek, a kislánynak meg azt, hogy kislányként éljen; ez sok esetben akár már bűncselekmény is lehet.

(11.30)

Nos, látjuk ezt a tendenciát. Ezzel szemben Magyarország a béke, a nyugalom és a józan ész szigete, ahol az édesanyák nők, az édesapák pedig férfiak; ezt rögzítettük alaptörvényi szinten is. Nem gondoltuk volna sem öt éve, sem tíz éve, hogy ezt kimondjuk egy Alaptörvényben, ami így van, mióta az emberiség emberiség, és nincs egy olyan család, ahol ennek az ellentéte bármikor előfordult volna, hiszen mindenkinek az édesanyja egy nő és mindenkinek az édesapja egy férfi; ezt leírtuk, ami mindennap a világ minden országában, minden születésen, mindenhol máshol, mindenhol ez a tapasztalat, ezt leírjuk tényként, és ekkor indul ránk egy óriási nyomás Európából, sőt a gyermekvédelmi forrásainkat, azt a 12 milliárd forintot azért nem használhatjuk fel, mert az Unió letiltotta a gyermekvédelmi törvény miatt. Az abszurdumok abszurduma, hogy a gyermekvédelmi törvény elfogadása miatt nem lehet gyermekvédelmi forrásokat felhasználni Magyarországon. Ez az, ami ellen mi küzdünk.

A józan ész pártján állunk, a családok pártján állunk, így küzdünk most már évek óta, és ebben semifajta külföldi nyomásnak nem fogunk engedni, bárki bármilyen erőszakos is ebben. A gyerekeink kapcsán nincs kompromisszum. A gyermekek védelme a legfontosabb, nincs az a forrás, nincs az a milliárd, nincs az az euró, ami miatt a gyermekek kapcsán bármifajta kompromisszumot kötne ez a kormány, és ezt megerősítette a gyermekvédelmi népszavazás is, hiszen ott messze a kormánypártok szavazótáborán túl támogatták a kormány gyermekvédelmi elképzeléseit. Bízom benne, hogy ezt a gyermekvédelmi törvény második szigorításánál itt, a parlamentben is megvitathatjuk majd.

Ugyanakkor vannak olyan demonstrációk Budapest utcáin vagy Magyarországon, amelyek adott esetben nem egyeznek a kormány álláspontjával. Amikor önök a koronavírus-oltások ellen tartottak demonstrációt Magyarországon, azt törvényes keretek között a rendőrségnek ellenőriznie kellett, bár a rendőrség közben azzal foglalkozott, hogy minél több ember oltásához biztosítsa a megfelelő körülményeket, de ahogy önök az ellen demonstráltak, hogy oltásokat adjanak be az embereknek, mi úgy gondoltuk, hogy ezzel az emberek egészségét védjük, sőt ma is úgy gondoljuk, hogy ezzel az emberek egészségét védjük, rövidebb lett a járvány, kevesebb lett az áldozat, önök kimentek, és tüntettek az oltás ellen, mert önök úgy gondolták, hogy ne adassák be az emberek maguknak az oltást - ennek a felelősségi körére most nem térek ki, mert arra kevés az időkeretem -, ugyanúgy vannak más olyan demonstrációk is, amelyeket a rendőrség a törvényes keretek között vizsgál.

Ön meg az ön kollégái évek óta egy versenyt futnak a másodpercekkel, hogy ki az, aki előbb nyomja meg az „elküldés” gombot a megfelelő határidőben, amikor megnyílik ez a lehetőség jogilag, hogy le lehet foglalni közterületeket Magyarországon. Amikor önök voltak a gyorsabbak, akkor önöknek biztosította ezt a rendőrség, amikor a másik csoport volt a gyorsabb, akkor nekik biztosította (*Novák Előd közbeszól.*), de minden esetben törvényesen járt el, amikor önnek adta a demonstráció lehetőségét bizonyos budapesti közterületeken, akkor is törvényesen járt el, és ebben az esetben sem volt a rendőrségnek más törvényi lehetősége.

Az viszont felháborító, amikor ezeket az eseményeket arra használják fel, hogy különböző, az emberek többségi ízlését sértő különböző gesztusokat tegyenek, főképp arra emlékszünk, amikor vallásos embereket sértő különböző akciók voltak ott, akár papnak beöltözve csináltak olyan dolgokat, amelyek az emberek jó ízlését nyilván sértik, akár a Szent Koronát próbálták meg ott megbecsteleníteni, tehát ezek viszont elfogadhatatlan dolgok. Hogy azok, akik a tolerancia nevében vonulnak föl, azok mást sem csinálnak sokszor, mint provokálják a többségi társadalmat, minket, a keresztény embereket, a hazaszerető

embereket, na, az elfogadhatatlan. Ezekben az esetekben a rendőrségnek el kell járnia, és el is fogadtuk azokat a jogszabályokat, amelyek ezeket a nemzeti jelképeket, vallásos érzületeket sértő, különböző ottani megnyilvánulásokkal szembeni jogszabályi keretet teremtik meg, hogy fel lehessen ez ellen lépni. (*Az elnök csenget.*) Abban is kétségem van, hogy ez a felvonulás bármifajta elfogadást tud erősíteni, szerintem inkább a társadalmi nézetkülönbségeket erősíti.

A provokációnak nem adunk teret, a gyermekeinket pedig minden körülmények között megvédjük. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorában.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjából Brenner Koloman képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A rossz diadalához éppen elég, ha a jók tétlenek maradnak. Azt hiszem, ez a mondás nagyon aktuális most, hiszen június 9-én nemcsak önkormányzatokat, hanem az Európai Parlamentben hazánkat képviselő személyeket is választ hazánk, és azt gondolom, nagyon fontos az, hogy a jók ne maradjanak tétlenek, és igenis mutassunk a vezérközpontú, fideszes egypárti túlhatalommal szemben egy jobb, egy „jobbik” választást. Azt gondolom, hogy ezért is fontos, hogy a tisztelt Ház falai között egyfajta átfogó, olyan kritikát fogalmazzunk meg, amely bemutatja azt, hogy a fideszes egypárti túlhatalom 14. évében nemcsak egy egységesülő balliberális válasz, hanem egy tisztas Európa-párti, de nemzeti és konzervatív válasz is létezik. (*Rétvári Bence: Hol? Hol vannak?!*) Azt gondolom tehát, hogy nagyon fontos, hogy egyfajta leltárt készítsünk, mit ért el Orbán Viktor és a Fidesz az elmúlt 14 évben.

Egyrészt leépítette a jog uralmát. Ugye, a jog uralma az egyik alapvető európai alapérték, mégpedig a görög-római filozófiára, a keresztény etikára és a római jogra, erre a hármásra épül az európai kultúra és az európai alapértékek. Azzal, hogy gyakorlatilag a többség zsarnokságát vezették be az elmúlt 14 évben, fokozatosan leépítve a fékek és ellensúlyok rendszerét, ezzel megszabták hazánk olyan útját, amely Kelet felé vezet, olyan autoriter rendszerek felé, mint a putyini Oroszország vagy Törökország vagy egyéb olyan országok, amelyekhez mi nem szeretnénk tartozni, hiszen Szent István királyunk óta egyértelmű hazánk stratégiai választása: a nyugati kereszténység és az európai értékek mellett kell kiállnunk.

Elszálló költségvetés. Ismételtlen hatalmas drágulás készülődik. Mindannyian emlékszünk még arra, hogy milyen hatalmas élelmiszer-infláció volt, és bizony-bizony minden szakértő szerint ismét elszabadul az infláció az év második felében az önök elhibázott gazdaságpolitikájának - idézőjelben - hála.

Ha megnézzük, hogy milyen értékválasztás mentén reagálnak Önök erre a kiemelkedően nehéz és súlyos közéleti, morális, gazdasági és társadalmi válságra, akkor látjuk, hogy Önök ázsiai migránsmunkásokat telepítenek be, félmilliót a fideszes tervek szerint, most már 120 ezernél tartanak. Ez ellen a Jobbik-Konzervatívok mindig felemeli a szavát, hiszen ők elveszik a magyarok munkáját, letörlik a magyar polgárok bérét, és meg fogják bontani hazánk kulturális egyensúlyát. Ráadásul mi már a béruniós kezdeményezésünk óta kiállunk egy bérfelzárkóztatás mellett, mert egy európai Magyarországon, egy normális országban a XXI. században a mi véleményünk szerint európai béreket kell kapnia minden magyar polgárnak.

Ráadásul mi a balliberális pártokhoz képest nem azt képviseljük, hogy minden, ami Nyugatról jön, az jó, mert ugyanúgy felemeljük a szavunkat a woke-örüllettel szemben (*Rétvári Bence: Wok? Az egy étel!*), germanista nyelvészként én magam is borzadva látom, hogy mit tesznek a német nyelvvel a genderideológisták, ez ellen mi mindig felemeltük a szavunkat. És azt gondolom, hogy ezért is fontos viszont azt leszögezni, hogy hazánk nemzeti érdekét úgy tudjuk a legjobban képviselni, ha az európai nemzetek jó szövetségében gondolkodunk, nem pedig abban, hogy mostanára - és ezt úgy is mondom, mint a Külügyi Bizottság konzervatív alelnöke - gyakorlatilag sem a visegrádi együttműködés nem működik megfelelően, sem pedig a magyar nemzeti érdeket nem tudjuk megfelelő módon képviselni azért, mert az európai nemzetek úgy tekintenek az Orbán Viktor vezette fideszes kormányra, mint egy olyan kormányra, amely rendszerszintű korrupciót működtet.

Én azt gondolom, hogy Róna Péter vezetésével a Jobbik-Konzervatívok listája egy valódi, olyan alternatívát kínál a polgári oldalon, amelyet ő úgy tud majd Brüsszelben képviselni, hogy végre visszaadja az '56-os lyukas zászló becsületét, mert mi fennen hordjuk ezt a zászlót, továbbra is azt gondoljuk, hogy „ruszlik haza”, továbbra is azt gondoljuk, az európai uniós források járnak a magyar polgároknak és a hazai önkormányzatoknak, és nagyon bízom benne, hogy a magyar polgárok június 9-én Róna professzor urat azért küldik Brüsszelbe, hogy ezért dolgozzon. (*Az elnök csenget.*) Köszönöm. (*Taps a Jobbik sorai-ban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr imént elmondott napirend előtti felszólalására a kormány részéről Dömötör Csaba miniszterhelyettes, államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr, oné a szó.

(11.40)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném felszólalásában a júniusi választás tétjéről, jelentőségéről beszélni. Engedje meg,

hogy a mi álláspontunkat is ismertessük. A magam részéről örülök annak, hogy az önkormányzati, illetve az európai parlamenti választás egy napon lesz, mert soha nem függték ennyire össze az európai kérdések, az európai választással összefüggő kérdések az önkormányzati kérdésekkel. Már csak azért is, mert alapvetően befolyásolja a helyi közösségek, az önkormányzatok mozgásterét az, hogy milyen irányt vesz az európai uniós politika.

Nekünk vannak fő vitapontjaink. Értem azt, amit Ön mondott, de alapvető kérdésekről Ön nem szólt. Nem szólt például arról, hogy milyen fajsúlyos vita van most például a háborúval kapcsolatban, és nem csinálunk belőle titkot, hogy az Európai Unió rendkívül rossz pályán van; talán a mai napon lesz még erről szó itt a Házban. A szemünk előtt egy uniós háborús készülődés zajlik, és nekünk alapvető érdekünk, hogy Magyarország ebbe ne keveredjen bele, még akkor se, ha a többségi álláspont most az, hogy színtet kellene lépni az uniós támogatásban, akár azzal, hogy európai csapatok vagy katonák menjenek Ukrajna területére. De a legfontosabb kérdés, hogy ennek elejét vegyük. Túlságosan súlyosak a XX. századi tapasztalataink ahhoz, hogy ebbe a játszmába belemenjünk, vagy itt beadjuk a derekunkat.

Jó pár más kérdésben is súlyos vitáink vannak, így például a migráció kérdésében. Értem én, hogy állandóan elmondják, hogy a kormány engedi itt a bevándorlókat, de ez egy sületlenség. A kormány szigorította a külföldi munkavállalókra vonatkozó szabályokat, ez az egyik legszigorúbb jogszabály egész Európában, és mi voltunk azok, akik megépítettük a határzárát, mi voltunk azok, akik jogi határzárát is építettünk. Akik az Önök új szövetségesei, na, ők azok, akik ezt felül akarják írni például Brüsszelben azzal, hogy elfogadják egy új migrációs paktumot, amiben világosan benne van a letelepedési kvóta és a betelepítési kvóta, és az is benne van, hogy felülírják a mostani menekültügyi szabályokat Magyarországon.

A gazdaságpolitikában is súlyos vitáink vannak, például az adózás kérdésében. És hogy még egyet említsek, az agrárpolitikában is áll a bál, mert sok mindenki hangját, elvárását figyelembe veszik Brüsszelben, csak épp az európai és a magyar gazdák érdekeit nem. Ezért vannak az utcán, ezért vannak a köztereken gazdatüntetők jó pár európai országban. És amikor ezekkel kapcsolatban kiobbannak a viták Brüsszellel, akkor mi a válasz? Véletlenül sem az, hogy megkérdezik az embereket, véletlenül sem az, hogy a kritikus kormányok véleményét meghallgatják, hanem az, hogy elkezdjenek azon lamentálni, hogy hogyan lehetne bővíteni a minősített többséggel hozott döntések számát az egyhangúság rovására.

Tehát ha Magyarország ellenkezik, például a háborús politika ellen, akkor nemes egyszerűséggel ki akarják vonni, vagy ki akarják húzni Magyarország döntési jogát ebben a kérdésben. Mi ez ellen vagyunk. Tehát ez nem arról szól, hogy elleneznénk az európai

együttműködést, sőt, ezzel mondjuk azt, hogy a brüsszeli politika eltávolodott azoktól az értékektől, megközelítésektől, amelyek alapján az európai együttműködést elindították.

Ami a Jobbik szerepvállalására vonatkozó kérdéseket illeti, attól, hogy ön elmondja, hogy önök konzervatív politikát folytatnak, és ezt háromszor megismétli, attól ez még nem lesz igaz. Hát, mégiscsak az a tény, hogy önök csatlakoztak ahhoz a baloldalhoz, amely markánsan liberális és sok esetben országellenes politikát folytat.

Önök bizalmat kaptak több alkalommal európai parlamenti választáson, de ezt a bizalmat eltékoztatták, például akkor, amikor megtörték a képviselői sorokban olyan képviselőt, akiről kiderült, hogy Oroszországnak kémkedett. És ezek után még önök kritizálják a kormány külpolitikáját. Olyan EP-képviselő ül most az önök soraiban Brüsszelben, aki a krími konfliktus során még egy az egyben szajkózta az orosz álláspontot, s ezek után önök a kormány külpolitikáját kritizálják. És ha megnézzük, hogy hogyan szavaztak a jobbikos képviselők Brüsszelben, egy mákszemnyi különbséget nem találunk a baloldali képviselők szavazási listáihoz képest.

Úgyhogy azt gondolom, hogy a mostani európai parlamenti választáson súlyos következménye lesz az önök számára annak, hogy az európai politikában, a külpolitikájukban is csatlakoztak a baloldalhoz, a liberális oldalhoz (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), azokhoz, akik egyébként dollárban kapják a támogatásukat. Ennek szerintem most júniusban az önök számára rendkívül súlyos következménye lesz. Köszönöm a figyelmét. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter helyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjából Molnár Zsolt képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem sokkal húsvét után, amely a keresztény világ talán legnagyobb ünnepe (*Rétvári Bence: Biztosan.*), amikor is a magyar családok százezrei, talán milliói mentek ki szeretteiket, elhunyt hozzátartozóikat meglátogatni ország-szerte a temetőkre, akkor azt ajánlanám tisztelettel a magyar kormánynak, gondolja át egy kicsit a temetkezés, a sírmegváltás, a sírújraváltás, a temetkezéssel kapcsolatos segélyek, támogatások kérdését. Egy területen lehet látni komoly előrelépést, ez a hadisírgondozás. Arról már beszéltem itt az Országgyűlésben, hogy az kétségtelenül dicséretes - legyen ez a Don mentétől egészen az Úzvölgyéig, ahol látható, hogy a nemzet hőseiről gondoskodik a magyar kormány -, de nemcsak a hősekről kéne gondoskodni, hanem gondoskodni kéne azokról a magyar emberekről, akik tisztességesen ledolgoztak akár egy életet is,

és utána - nem tudom, államtitkár úr vagy miniszter-helyettes úr tudja-e - nagyon-nagyon sok magyar családban rettegnek a haláltól, nemcsak azért, mert elvesztik a szeretteiket, hanem azért is, mert ki kell fizetni a temetkezés költségeit, és sok nyugdíjas, egyedülálló arra gyűjt, hogy a saját temetését ki tudja fizetni.

Ezzel kapcsolatosan örömteli, hogy végre föladták bő tíz év után a szociális temetés intézményét, amely méltatlan lett volna a magyar emberekhez, méltatlan a temetkezéshez, méltatlan a keresztény és nem keresztény hagyományokhoz is. Minden évben húzták, halasztották ennek a bevezetését, és örömteli, hogy ezt feladták, ámde nem állították vissza a temetkezési támogatást, vagy valami hasonló intézmény nevét, ami segítene azoknak a családoknak, ahol örösi probléma az eltemetés. Ezzel kapcsolatosan a köztemetés nem megoldás, mert az egy speciális intézmény, mint ahogy egyébként az önkormányzatok által nyújtott települési temetkezési támogatás is esetleges. És hogy mondjak még rosszabbat, az áfa még mindig lecsap azokra, akik a temetkezéssel kapcsolatosan sírt megváltak, újra megváltak.

Tisztelettel kérem a magyar kormányt, hogy a leghatározottabban intézkedjen, hogy ne a kivétel legyen a főszabály, ne legyen helye az áfának a temetkezéssel kapcsolatosan, mert 27 százalék áfát beszédni azokon a családokon, azokon a hozzátartozókon, akik a temetkezésnél megváltják a sírhelyet vagy újra megváltják, ez méltatlan, és mondom, most a főszabály a kivétel, és fordítva.

Kérem magyar kormányt, hogy amikor újragondolja ezt a területet, akkor gondolja át, hogy segítséget kéne nyújtani a sírmegváltáshoz, de legfőképpen a sírújraváltás intézményéhez. Hiszen ne felejtjük el, hogy nagyon sok családban még maga a temetkezés lemegy, megváltják a sírhelyet, de eltelik tíz év például az urnás temetés esetén, vagy 25 év a koporsós temetés esetén, és már nem telik erre egy magyar családnak, és aközött kell választani adott esetben, hogy az unokák taníttatását finanszírozzák vagy a gyógyszereket váltják ki, vagy pedig a nagypapa sírhelyét megváltják.

Tehát kérem ezeket újragondolni: az áfának nincs helye ezen a területen, az újraváltási díjhoz adjanak támogatást. Van benyújtott törvényjavaslat, amelyet önök nem támogattak, bár ígéretet tettek arra, hogy átgondolják, mit lehetne tenni. És nagyon fontos az értesítési kötelezettség, hiszen aki a temetőket járja - és mondom, nem a katonai temetőket, amelyek egyébként példásak -, az egyéb temetőben, azt kell mondjam, hogy esetleges a hozzátartozók, a rendelkezésre jogosultak értesítése, nagyon sokszor nem időben kapnak értesítést arról, hogy lejár egy-egy sírhely, ezért ezzel kapcsolatosan is van javaslatunk.

Nagy tisztelettel kérem, hogy ezeket gondolják újra, mint ahogy a temetési támogatást is újra be lehetne vezetni, amit önök eltöröltek, hogy ne az

egyébként nagyon nehéz helyzetben lévő települési önkormányzatokat nyomassza ez a kérdés.

Azért is beszélek erről, mert egy-egy nemzettel kapcsolatosan, hogy hogyan bánik a halottaival, ez egy tükör, és ez a tükör egy kicsit görbe. Amíg a hőseinkkel kapcsolatosan kihúzhatjuk magunkat, és elmondhatjuk, hogy tényleg sokat teszünk azért, hogy a különböző korokban hős magyar katonáinkról, akik harcoltak bármilyen ügyért is, de a maguk nevében a kötelezettségüket teljesítették, róluk gondoskodunk, de nem teszünk eleget azokért, akik becsülettel egy életet végigdolgoztak, ezért ez a tükör görbe.

Én kérném a magyar kormányt, hogy hatásosan intézkedjen minél hamarabb. Adtunk be javaslatot, van egy kiindulási alap. Nincs illúzióm, vagy azt átveszik önök, de talán kiindulási alpnak mind az áfa tekintetében van lehetőség - néhány milliárd forintról beszélünk összesen, ami kiesést jelentene az állami költségvetésnek, ha ezt megtennék -, az értesítési kötelezettség lényegében, kis túlzással díjmentes, akarat kérdése, hogy a nyilvántartásokat összekössék, és igen, a temetési támogatás - hívják bárminek is - nagyon időszerű. Hiszen aki ebben az országban él, pontosan tudja, hogy milyen nyomás alatt vannak azok a családok, akik bizony egy-egy temetési költséget kell hogy viseljenek, legyen ez konkrétan a haláleset vagy a későbbi sírmegváltás. Köszönöm, hogy meghallgattak. Cselekedjenek!

(11.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Latorcai Csaba miniszterhelyettes, államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, öné a szó.

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm, hogy a temetkezés témáját itt most a Parlament falai között felvetette és a kormány nevében reagálhatunk rá, hiszen nem először hozta elő ezt a témát.

Nagyon bízom abban, hogy abban nincs vita közöttünk, hogy a szereteteink halála és a szereteteink iránti kegyelet kifejezése nem lehet politikai vita tárgya. Az politikán túlmutató kérdés kell hogy legyen, mert a szereteteink halála, a kegyelet kinyilvánítása és a végtisztesség olyan feladatok, amelyeket a gyászolókhöz és az elhunyt emlékéhez a lehető legméltóbban kell tudni megvalósítani.

Ezért is évtizedek óta a temetkezéssel kapcsolatos kérdések alapvetően az önkormányzatokhoz tartozó feladatok, és az önkormányzatok számára adja meg a kormány a lehetőséget, hogy a lehető legteljesebb végtisztességet biztosítsa minden honfitársunk számára a gyászoló hozzátartozó.

Számos segítséget is biztosít a kormány, de hogy ezek a segítségek mennyiben érnek el az emberekhez,

az mindig a helyi önkormányzatokon múlik. Téved, képviselő úr, téves az az állítása, amit most is hangoztatott, és legutóbbi felszólalásában is, hogy áfa-köteles volna a sírhelymegváltás kérdése, ugyanis ez is önkormányzatfüggő. Az önkormányzat bizony tud úgy rendelkezni, hogy ne kelljen áfát fizetnie a hozzátartozóknak.

Ugyanígy számos szociális támogatási lehetőség is biztosított az önkormányzatok számára. Én azt tartom problémának, képviselő úr, hogy amiket említett, azok Budapesttel kapcsolatos problémák. Azok a problémák, amiket felvetettek, felvetett a felszólalásában, az Budapesttel kapcsolatos probléma; az Karácsony Gergely által előidézett probléma. *(Rétvári Bence: Így van!)*

Tudja, képviselő úr, az a baj, hogy Karácsony Gergely és a Karácsony Gergelyt körülvevő, Gyurcsány Ferenchez kötődő üzleti körök miatt valóban most, Budapesten méltatlan a temetkezés kérdése. Képviselő úr, ebben egyetértünk. De ez nem a kormány hibája; ez a Karácsony Gergely vezette Fővárosi Önkormányzat hibája. Valóban elfogadhatatlan az, hogy amikor kimennek a gyászoló hozzátartozók Budapest bármely temetőjébe, ott különböző cetlikre van feltüntetve, hogy menjenek a hozzátartozók utána a temető irodájába, és ott legyenek kedvesek fizetni.

Képviselő Úr! Ez nem a kormány hibája. Ez a méltatlan magatartás Karácsony Gergely és a Karácsony Gergely által vezetett Fővárosi Önkormányzat hibája. Méltatlan, amit a temetkezés terén a dollárbaloldal által vezetett Fővárosi Önkormányzat tesz a magyar emberekkel.

És hogy miért teszik mindezt? Azért, képviselő úr, mert azt látjuk, hogy most már a pénz kiszivattyúzása a Fővárosi Önkormányzattól a temetkezés területét is elérte. Hullarablás lassan, amit önök a Fővárosi Önkormányzatban tesznek. Nem elég, hogy kiszívják a pénzt a Lánchíd-beruházásból; nem elég, hogy minden területen azzal találkozunk, hogy Karácsony Gergely és a hozzá kapcsolódó Gyurcsány fiókák - legyenek azok főpolgármester-helyettesnek álcázva vagy éppen tanácsadónak, vagy éppen ügyvédnek álcázva - mást sem csinálnak, csak azt nézik, hogy hogyan lehet milliárdokat kiszívni a Fővárosi Önkormányzattól; hogyan lehet milliárdokat elvenni a fővárosi polgároktól.

Na, képviselő úr, ezt a kérdést abba kell hagyni! Ebből most már elég volt! Nagyon bízom benne, hogy júniusban valóban lesz változás a temetkezés terén, amelynek az a feltétele, hogy végre Karácsony Gergely fejezze be ámokfutását a fővárosi élén. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. A DK képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A következő év költségvetését eddig tavasszal elfogadó Fidesz bejelentette, hogy az idén kivételesen csak ősszel tudja és fogja benyújtani a jövő évi költségvetést, mert az amerikai elnökválasztás csak novemberben lesz - hmmm.

A szuverenitásért aggódó magyar miniszterelnök tehát két „szuverenitásvédő” háború között fehérre mázolta az arcát, piros bohócorrot ragasztott, kék sapkát tett a fejére, és önként bohócot csinált saját magából. *(Közbeszólások a kormánypárti padosorokban. - Rétvári Bence: Mikor mondasz le?)* Hiszen Magyarország költségvetése szerint azon múlik, hogyan döntenek az amerikai polgárok az amerikai elnökválasztáson Amerikában.

Az igazság persze az, hogy Orbán Viktor nagyon várja ezenkívül az európai parlamenti választás számára kedvező eredményét, hogy olyanokkal politizálhasson ott, akiket kevésbé zavar, hogy mi Európa közepén egy maffiaállamban élünk. De nem lesz ilyen!

A jövő évi költségvetéssel tehát nemcsak Amerikára, hanem Brüsszelre is várnak. De a választások után, amikor Orbán Viktor már tudja, hogy mi van Brüsszelben vagy mi van Amerikában, akkor majd csinál egy, az emberek vérét szipolyozó, nagyon „szuverenista” költségvetést, amihez aztán senkinek sincs köze a világon, hiszen szuverenitás van. *(Rétvári Bence: Micsoda szójáték! - Derűltég a kormánypárti padosorokban.)* Hát, persze! Ahogy nincs értelme a Szuverenitásvédelmi Hatóságuknak, úgy nincs értelme ennek a nevetséges blöffnek sem.

Nem azért nincs költségvetés, mert meg kell várni az amerikai elnökválasztást. Azért nincs költségvetés, mert az Orbán-kormány rosszul gazdálkodik, sokkal többet költ, mint a nép kifosztásával beszédett adó mennyisége. Így június 9-éig nem lesz költségvetés-tárgyalás, mert ott adónövelést és kiadáscsökkentést kellene bejelenteni, ami egyenlő a megszorítással, de ha mindezt a választás után teszik, akkor már az nem számít a Fidesznek a választás szempontjából - persze az embereknek igen.

Emlékezzünk arra, hogy Orbán Viktor azt mondta a választás előtt, hogy kizárható, hogy megszorítások lesznek; aztán eltörölték a katát, hétszeresére emelték a gáz árát, Európa legnagyobb áremeléseit hajtották végre, hetven éve nem látott infláció csapott le ránk.

Most ugyanez következhet. 272 falunak, városnak beígért-megígért projekt leállítása után újabb 675 milliárd forintnyi állami beruházást most elhalasztottak, és azt is bejelentették, hogy idén nem lesz nyugdíjprémium. Ha ezek a megszorítások voltak, amelyeket már bejelentettek és elviseltek, akkor milyenek azok, amiket eltitkolnak előlünk? Mi van abban az eltitkolt költségvetésben, kormánypárti képviselők? Hogyan akarják továbbra is a reggeltől estig gürcölő magyarokat, az életüket végigdolgozott időseket megszorításokkal sújtani, hogy a fideszes milliárdosok idén is nagyobb jachtra válthassanak?! Mit akarnak

még elvenni tőlünk, amikor már most is magukévá tették az országot annak akarata ellenére? Ugyan csak átmenetileg, de a leggazdagabb 1 százalék kezében van a magyar összvagyon egyharmada.

Na, ebből volt elég, kedves államtitkár úr. Azért hoztuk létre a szociáldemokraták és zöldek szövetségét, azért indulunk a legerősebb ellenzéki közös listával június 9-én, hogy Orbán Viktor elveszítse négyfős többségét az európai parlamenti választásokon. És ha Orbán veszít, akkor a magyarok nyernek. És joggal várják, hogy június 10-én előrehozott választást követeljünk. Orbán a pedofilok kiengedésével és kitüntetésével elvesztette maradék becsületét, és azóta elvesztette az ország és a közbeszéd irányítását, és ha június 9-én elveszíti a többségét is, akkor az emberekkel együtt tenni fogunk, hogy a hatalmát is elveszítse. Ezt csak közös erővel tudjuk elérni.

Mi, szociáldemokraták, szocialisták, zöldek összetartozunk, Orbán rendszerével szemben állunk; ahogy összetartozunk a kirúgással fenyegetett Szolnok megyei konyha vezetőjével, tanárával, ellenőrzött rendőrrel, szegénységben tartott nyugdíjasával, semmibe vett ápolójával, külföldi menekülő fiatalokkal és kizsigerelt kisvállalkozókkal. Mi összetartozunk, mi őket képviseljük. Mi közösen Orbán Viktort fogjuk legyőzni június 9-én az európai parlamenti választáson.

(12.00)

Ez az elsődleges célja a szociáldemokraták, zöldek szövetségének. Ezért kérünk arra minden igazi ellenzéki polgárt, hogy június 9-én szavazzon a DK-MSZP-Párbeszéd-listára. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr napirend előtti felszólalására a kormány részéről Tállai András miniszterhelyettes, államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt V. László Képviselő Úr! *(Derűltég a kormánypárti sorokból.)* Roppant érdekes felszólalást tett. *(Varju László: Örülök neki, hogy tetszett!)* Azt nem mondtam, hogy tetszett *(Derűltég a kormánypárti sorokból.)*, csak azt mondtam, hogy érdekes. Azt a szót mégsem használhattam, hogy ilyen zagvaságokat beszélt, ezzel nem akartam önt megbántani. *(Varju László: Én nem vagyok államtitkár, ezért nem beszélek hazugságokat!)* Volt államtitkár, akkor is így beszélt.

Ha jól értem, úgy kezdte a beszédét, hogy mégis rájöttek, hogy jó a tavasszal benyújtott költségvetés, mert most az ellen beszél, hogy a kormány kivár. Kivár, megvárja az európai és valóban az Amerikában történő folyamatokat, mégpedig azért, mert ezeknek a választásoknak az eredménye *(Varju László: A magyar emberekkel nem kell foglalkozni?)* befolyásolja



azt - azt nem, hogy ön belebeszél a parlamenti hozzászólásba, míg más beszél, nem azt -, azt befolyásolja a két választás, hogy a világon béke lesz vagy háború, a háború folytatódik, eskalálódik, vagy végre elindulunk a béke irányába.

Ha belegondol, képviselő úr, és ha egyszer felelősen terveztek volna és készítettek volna költségvetést, akkor nagyon jól tudja, hogy ha az a folyamat indul el, mondjuk, az amerikai elnökválasztással, hogy Ukrajnában be kell fejezni a háborút, akkor Magyarországra is kihat, mégpedig a tekintetben, hogy Magyarországon olyan költségvetést kell csinálni, ahol nyilván a védelmi kiadások kevesebbek lesznek. Azonban ha a háború felerősödése és megerősödése várható (*Varju László: Háborúra készül az Orbán-kormány?*), akkor sajnos a védelmi kiadásoknak jelentősebbeknek kell lenni a következő évi költségvetésünkben is.

Felsorolt néhány dolgot, megszorítást vár a következő költségvetéstől. Ez az önök szavazására, ez az önök döntéshozatala, önök ezt csinálták 2009-ben (*Varju László: Nem, nem! Önök csinálják!*), amikor válság volt, megszorítást hoztak: elvették a 13. havi nyugdíjakat, a fizetést, és adót emeltek. Ha most megfigyeli a Fidesz-KDNP-kormány politikáját, pont az ellenkezőjét teszi, az önök kérésére, kívánságára sem hoz megszorítást. Gondoljon csak vissza az elmúlt néhány évre: sokkal nagyobb gazdasági válságban volt az ország, mint az önök idején, a Gyurcsány-Bajnai-kormányzás idején.

Amit pedig a gázárnövelésről mondott, az egyszerűen nevetséges. Tehát nem a Fidesz-KDNP-kormány emelte a gázarat, hiszen bevezette a rezsicsökkentést, és még a legnehezebb időkben is, az energiaválság idején is az átlagfogyasztásig (*Varju László: 700 forint a benzín ára! - Zaj. - Az elnök csenget.*) azt képes megtartani, igaz, jelentős költségvetési ráfordításokat eszközölt erre az elmúlt évben is, és még az ez évi költségvetésben is.

Aztán arról is beszélt, hogy mekkora jelentősége van a június 9-ei választásnak. Ebben egyetértünk. Abban a tekintetben értünk egyet, hogy ha az Európai Unióban megerősödnek, sőt többséget szereznek azok a képviselők, akik a hazájukban a békepártiságot képviselik, akkor Európában megváltozik a politika. Európa nem abba az irányba fog menni, hogy háborúba lépünk be, mint a francia elnök kimondta először, aztán néhány nyugat-európai ország vezetője is követte ebben a kijelentésében, de ezek szerint önök is ezt támogatják. Önöknek persze nem az a tét, hogy béke vagy háború, hanem az a tét, hogy Orbán-kormány vagy nem Orbán-kormány.

Jelzem önnek, hogy a június 9-ei választásnak (*Varju László: A béke záloga nem az Orbán-kormány!*) semmi köze nincs ahhoz, hogy milyen kormány vezet az országot. Az országgyűlési választások, tisztelt képviselő úr, 2026-ban lesznek, és nem június 9-én.

Én azt gondolom, hogy az önök gondolkodása téves. Az önök gondolkodása, ugyan nem mondják ki,

de arról szól, hogy önök beálltak a háborúpárti politikusok mögé, és azt várnák, azt szeretnék, hogy minél nagyobb anarchia legyen Európában, az egész világban, és akkor talán a legfőbb céljukat, a kormányváltást el lehet érni. Hát, nem ez fog történni június 9-én, és remélhetőleg az amerikai elnökválasztáson sem. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti pad-sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjából Aradszki András képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője jelentkezett napirend előtti fel szólalásra. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ismeretes, március 7-én az Európai Néppárt újabb mandátumra jelölte az Európai Bizottság jelenlegi elnökét, Ursula von der Leyent ebbe a tisztségbe. Akkor az elnök aszszony jólétet, biztonságot és demokráciát ígérő programbeszédében kijelentette, hogy Európa még több pénzügyi és katonai segítséggel mindaddig támogatja Ukrajnát, amíg szükséges. Beszélt arról, hogy Európának gyorstöltőre kell csatlakoztatnia védelmi kapacitásait. Beszélt továbbá arról is, hogy folytatódni fog a külső határok megerősítése, hozzáteve, hogy szerinte immár az európaiak, nem pedig az embercsempészek és bűnszövetkezetek döntenek el, hogy ki és milyen feltételek mellett jöhet Európába. Hangzott továbbá, hogy az Európai Néppárt mindig a gazdák mellett fog állni.

A bizottsági elnök kijelentései köszönőviszonyban sincsenek a valósággal, azzal a valósággal, amelynek kialakításában ő maga irányító szerepkörben vett részt. A jelent úgy lehet összefoglalni, hogy Ukrajna és a messziről jött emberek mindenkifelett, Európa és az európai emberek pedig csak mindezek után. Ezt eredményezte Ursula von der Leyen bizottsági elnök tevékenysége, szemben a jólétet, biztonságot és demokráciát ígérő mesével. Sajnos ugyanez a hitvallása a jelenlegi összetételű Európai Bizottságnak és az Európai Parlament döntő többségének is.

Tisztelt Képviselőtársaim! „Harminc éve azt gondoltuk, hogy Európa a jövőnk. Ma azt gondoljuk, mi vagyunk Európa jövője.” - hangzottak el a miniszterelnök úr szavai lassan közel két éve e Ház falai között. Joggal mondhatjuk, hogy gondolatai mind a mai napig megállják a helyüket, hiszen hosszú ideje egyedül Magyarország az, amely következesen kiáll a keresztény nemzetállamokra épített Európát a megsemmisülés irányába hajszoló brüsszeli fősodorról szemben. 2015-ben soha nem látott mértékű migrációs hullám árasztotta el a kontinenst, és mi voltunk azok, akik elsőként ismertük fel az ebben rejlő súlyos biztonsági kockázatot.

Mi voltunk az elsők, akik kerítést építettünk, jogi határozattal szerkesztettünk, hogy megvédjük hazánkat

és egyben az Európai Unió külső határait az illegális migrációval szemben. Brüsszel azonban mind a mai napig tárt karokkal fogadja a migránsokat, dacára annak, hogy az elmúlt immár kilenc évben milyen súlyos következményekhez vezetett Európa-szerte az elhibázott migránsbarát politika.

Mi vagyunk azok, akik kezdetektől fogva ellenezük a háborút, és a szentatyát leszámítva Európában szinte egyedüliként követeljük mind a mai napig az azonnali béketárgyalásokat és a tűzszünetet. Az elmúlt vasárnapi szentmiséje során a szentatya a következőket mondta: „Senki sem fenyegetheti mások létét! Inkább az összes nemzet álljon a béke oldalára. Mennyi szenvedés! Imádkozzunk a békéért! Elég a háborúból, elég a támadásokból, elég az erőszakból! Mondjanak igent a párbeszédre és igent a békére!”

Azt is idejekorán megmondtuk, hogy a szankciók nem fogják térdre kényszeríteni Oroszországot és megállítani a háborút, ellenben Európát csak tönkreteszik.

(12.10)

Meg lehet nézni a gazdasági mutatókat, hol tart most az Európai Unió gazdasága, a legújabb örület pedig a közös ukrajnai NATO-misszió, amelyben az uniós tagállamok természetesen nyakig benne vannak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kérdés, Brüsszelben változásra van szükség, a változás kulcsa pedig az európai polgárok, köztük a magyar választópolgárok kezében van. Csak emlékeztetőül, hogy milyen súlyos bűnök is terhelik a jelenlegi brüsszeli vezetést: fel akarják számolni a nemzetek függetlenségét; nyaklő nélkül pénzelik Ukrajnát az európai adófizetők kárára; nem tudták megakadályozni a háborút, sőt a tüzet még tovább szítják, a békés Európát pedig hadigazdaságra akarják átállítani; a bővítés sehol sem tart, a Balkánt magára hagyták; és nélkül erőltetik a migrációt; tönkreteszik az európai gazdákat; Európa versenyképességét végveszélybe sodorták. Mindent összevetve: cserben hagyták az európai embereket.

Tisztelt Képviselőtársaim! A helyzet súlyos és veszélyes. Az Európai Parlament választási tétje rendkívül nagy, a választások kimenetele több generációra felmenően határozhatja meg *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* az európai emberek, köztük a magyar emberek sorsát. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr napirend előtti felszólalására a kormány részéről a választ Zsigmond Barna Pál miniszterhelyettes, államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, öné a szó.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az Európai Unió Ügyek Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az Európai Uniót az elmúlt 15 esztendőben

folyamatosan válságok gyötrik, gondoljunk csak a 2008-as világgazdasági válságra, a 2015 óta jelen lévő illegális migrációs nyomásra, a 2020-ban kitört koronavírus-járványra vagy a több mint két éve húzódó háborúra, és az erre válaszként adott, elhibázott brüsszeli szankciókra, amelyek megrendítették Európa biztonságát, gazdaságát és versenyképességét.

A brüsszeli elit rosszul kezelte mindegyik helyzetet, hibát hibára halmozott, megoldások helyett csak tovább generálja azt a válsággyarat, amelyből a brüsszeli intézmények megerősödve, Európa és a tagállamok pedig meggyengülve kerülnek ki. A brüsszeli bürokráciát ráadásul keresztül-kasul átszövi a rendszer szintű korrupció, amit a lelepleződött súlyos brüsszeli korrupciós ügyek mindenki számára egyértelművé tettek. Továbbra is ott ülnek köztük a korrupciós ügyek főszereplői, és semmilyen előrelépés nem történt a botrányos tászkás vagy sms-ügyekben.

Tisztelt Ház! Brüsszelnek sok van a rovásán. A magyar kormány 2015 óta következetesen mondja, hogy a brüsszeli bevándorláspárti politika végleg tönkreteszti Európa gazdaságát és biztonságát, ezért meg kell védeni a külső határokat, a problémát Európán kívül kell kezelni, ugyanis aki egyszer már átlépte az Unió határát, azt innen szinte már lehetetlen hazaküldeni.

Felháborító, hogy Brüsszel a migránsokat támogatja az európai emberek helyett. Április 10-én az európai parlament elfogadta azt az eleve kudarcra ítélt migrációs paktumot, amely szemben áll az európai emberek, köztük a magyarok döntő többségének az akaratával, akik mind elutasítják az erőszakos, politikailag gerjesztett migrációs folyamatot. Mi azonban határozottan kiállunk amellett, hogy a migránsvóták és migránsgettók helyett józanságra, hatékony határvédelemre és a migránskérelmek határon kívüli elbírálására van szükség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hasonlóan aggasztó a helyzet az orosz-ukrán fegyveres konfliktus uniós szintű kezelése terén is. Brüsszel mai urai ugyanis a háború folytatását akarják, ezért folyamatosan háborúpárti ötletekkel állnak elő. Ennek is köszönhető, hogy egyre több tagállami politikus emel szót amellett, hogy a fegyvereken túl katonákat is kellene küldeni Ukrajnába.

A magyar emberek azonban más véleményen vannak, nem akarnak háborút. A héten több száz emberrel találkoztam az ország különböző pontjain. A rendezvények résztvevői között sokféle ember volt, egy dolog azonban biztosan közös volt bennük: nem akarnak háborút, a béke mellett állnak. Mi a háború kirobbanása óta következetesen mondjuk, hogy tűzszünetre és béketárgyalásokra van szükség, nem fogjuk megengedni azt, hogy hazánkból vigyenek el katonákat, magyar embereket hurcoljanak el a szomszéd országban dúló háborúba.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kedélyeket borzoló, hogy a Soros-birodalom által finanszírozott magyar dollárbaloldal európai parlamenti képviselői a brüsszeli balliberális fősodorról karöltve

sorra szavazzák meg a nemzeti szuverenitást aláásó, háború- és migrációpárti határozatokat. Bár rendszeresen azzal szembesülünk, hogy a magyar baloldali politikusok a saját hazájuk érdeke ellen lobbiznak és idegen érdekeket szolgálnak, ám a momentumos Hajnal Miklósnak a kérdésére, hogy ő a nemzetellenes bajnok, mélységesen felháborító.

Ma már a baloldali képviselők nyíltan és büszkén vállalják, hogy minden energiájukkal azon munkálkodnak, hogy Magyarország ne kapja meg a nekünk jogosan járó uniós forrásokat, és jogi köntösbe bújtatott politikai boszorkányüldözést folytatnak hazánk ellen. Hangsúlyozandó, hogy a már megkezdett tanári és óvónői béremelést is veszélyezteti a dollárbaloldal legújabb, Magyarország elleni támadása. Donáth Anna, Cseh Katalin és Dobrev Klára frakciói ugyanis pert indítottak az Európai Bizottság ellen, amiért az megnyitotta hazánk számára a magyaroknak jogosan járó uniós források egy részét. A dollárbaloldal európai parlamenti képviselői esküjüket megszegve és választóikat elárulva hazájuk ellen áskálódnak, súlyos károkat okoznak ezzel a magyar embereknek.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarországot és a magyar társadalmat meg kell védeni a háború és a migráció káros hatásaitól. Ezért Brüsszelben változás kell, ehhez pedig olyan európai parlamenti képviselőkre van szükség, akik idegen érdekek helyett a nemzeti érdeket, az illegális migráció helyett a magyar embereket, a háború helyett pedig a béke ügyét képviselik.

Június 9-én az európai parlamenti választáson arról döntünk, háborút vagy békét akarunk. A békepárti, szuverenista álláspontnak felül kell kerekedni ahhoz, hogy Európa valóban a biztonság és béke közössége lehessen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportjából Menczer Tamás képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MENCZER TAMÁS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Amit a világban láthatunk, az egy háborús készülődés, és az elmúlt hétvége eseményei is jól mutatják azt, hogy a világban napról napra súlyosabb a helyzet, és a folyamatok nagyon rossz irányba mennek.

A közel-keleti helyzettel kapcsolatban a kormánypártok természetesen teljes mértékben támogatják a kormány álláspontját, amelynek egyik sarokköve az, hogy ez a konfliktus egy brutális terrortámadásból indult Izrael ellen, és ezt nem szabad elfelejtenünk. Az álláspontunk másik sarokköve pedig az, hogy mindig meg kell tenni azért, hogy ez a konfliktus ne szélesedjen ki, és Izrael terror elleni harca ne váljon államközi háborúvá és konfliktussá, mert az

óriási veszélyekkel jár. Az elmúlt hétvége eseményei, Irán Izrael elleni támadása tehát óriási veszélyekkel jár, és ebből a konfliktusból is nagyon könnyen lehet világháborús konfliktus.

A helyzet, tisztelt Ház, Ukrajnával kapcsolatban sem jó, sőt kifejezetten rossz, és itt is napról napra romlik. A magyar álláspont változatlan: mi azonnali tűzszünetet és béketárgyalásokat akarunk, feltétel nélküli tűzszünetet, hiszen a csatatéren nincs megoldás, ott csak halottak vannak, ezért tűzszünetre és béketárgyalásra van szükség.

A helyzetet súlyosbítják azok az európai vezetők-től származó nyilatkozatok - francia elnök, lengyel miniszterelnök, lengyel külügyminiszter, cseh köztársasági elnök, balti államok vezetői -, amelyek arról szólnak, hogy katonákat kell küldeni a háborúba, illetőleg ennek a lehetőségét említik fel. De ennél talán még súlyosabb az - bár ez is rendkívül súlyos -, ami a NATO-ban zajlik. A NATO most azt szervezi, hogy hogyan tudja átvenni a fegyverszállítást, a katonák kiképzését NATO-területen, és mindemögé százmilliárd dollárt akarnak tenni. Felteszem a kérdést: ha a világ legerősebb katonai szervezete átveszi az ukrajnai háborúval kapcsolatban a katonák kiképzését, a fegyverszállítást, és százmilliárd dollárt tesz mindemögé, vajon mi lesz a következő lépés? Sajnos nincsenek illúzióink ezzel kapcsolatban.

Tisztelt Ház! A baloldal háborúpárti, ezt tudjuk, erre sok bizonyíték van. De az egyik legfontosabb az, hogy a baloldali miniszterelnök-jelölt, Márki-Zay Péter világosan elmondta, hogy ha a NATO megy, ő is megy, és akkor magyar katonákat küldene a háborúba, tehát a baloldal magyar katonákat küldene a háborúba. Most pont az a helyzet, hogy a NATO óriási lépéseket tesz a konfliktus felé. De nekünk nem kell ezeket a lépéseket megtennünk, hiszen a NATO egy védelmi szövetség, és éppen ezért fontos hangsúlyozni újra, hogy a baloldal háborúpárti, képes lenne és hajlandó lenne magyar katonákat a háborúba küldeni, a kormánypártok és a kormány azonban a béke pártján állnak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szeretném itt még arra is felhívni a figyelmet, hogy nem véletlen, hogy kiváló baloldalunk a háborúpárti álláspontot képviseli, amely teljes mértékben szembemegy a magyar érdekekkel, hiszen önök nem a magyar érdeket képviselik, hanem azoknak az érdekeit, akiktől a dollárokat kapják. Ez ellentétes a magyar érdekekkel, önök nem a magyar emberek oldalán állnak, hanem azokat szolgálják ki, akik önöket kilóra megvették.

(12.20)

És most itt van, tisztelt hölgyeim és uraim, tisztelt Ház, az új baloldali csodagyerek, Magyar Péter, az új Márki-Zay Péter, aki szintén egy baloldali, háborúpárti politikus. Ennek itt a legújabb ékes bizonyítéka, ugyanis Magyar Péter próbált mosakodni a háborúval kapcsolatos álláspontja miatt, és irt egy hosszú, relatíve

hosszú szöveget ennek kapcsán, amelyben sok minderről írt. Mi az, amiről nem írt Magyar Péter? Magyar Péter nem írt arról, hogy azonnali tűzszünetet és béketárgyalásokat akar. Magyar Péter nem írt arról, hogy nem küldene, ha rajta múlna, nem küldene fegyvereket és magyar katonákat az ukrajnai háborúba. Arról azonban írt Magyar Péter, hogy gyakorlatilag szerinte igazából mindegy is az, hogy mi mit mondunk, mindegy a magyar álláspont, nem számít. Ilyet csak egy igazi dolárbaloldali, háborúpárti politikus mond.

Ugyanis, tisztelt hölgyeim és uraim, tisztelt Ház, igenis rendkívül fontos az, hogy mi a magyar álláspont, rendkívül fontos, hogy mi a béke pártján álljunk, és rendkívül fontos, hogy világosan elmondjuk, hogy nem küldünk magyar katonákat és nem küldünk fegyvereket ebbe a háborúba, akárhogy próbálnak ebbe belepréssélni minket, mi maradunk a béke pártján. A kormány és a kormánypártok a béke pártján állnak, minden nyomás ellenére, amely nyomás folyamatosan nő. A baloldal pedig háborúpárti. Ezért fontos, hogy június 9-én a magyar emberek a Fidesz-KDNP-t támogassák, mert ez egy folyamatos harc, hogy a békepárti álláspontunkat meg tudjuk védeni, és erre csak a magyar emberek támogatásával vagyunk képesek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány részéről a választ Dömötör Csaba miniszterhelyettes, államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Az ellenzék álláspontjával kapcsolatban csak kettő dolgot szeretnék mondani. Az egyik az, hogy ha dollár érkezik - márpedig érkezik -, akkor azzal a háborús álláspont is érkezik; és minél több ilyen dollár érkezik, annál nehezebben tudnak majd módosítani az álláspontjukon a háborúval kapcsolatban, már ha akarnak egyáltalán.

Ami az aktualitásokat illeti, a múlt héten a világ veszélyesebb és nem biztonságosabb hely lett: Irán a hét végén több száz drónt és rakétát indított izraeli célpontok ellen. Ez volt az első alkalom, hogy Irán a saját területéről támadta meg a zsidó államot. Ezzel a támadással a világ közelebb került a világháború réméhez.

A béke hangjaira lenne szükség, de sajnos az európai döntéshozók jelentős, nagy része most nem a béke hangján beszél, és ez az orosz-ukrán háború ügyében a leginkább látványos. Számos esemény és nyilatkozat történik, ami ezt támasztja alá.

Folytatódik a NATO-misszió előkészítése, annak ellenére, hogy a NATO egy védelmi szövetség. A lengyel külügyminiszter szerint az a cél, hogy a NATO képességeit összehangoltabban lehessen Ukrajna támogatására használni. Az uniós külügyi főképviselet szerint egy

nagy intenzitású, klasszikus háború lehetősége Európában már nem csak képzelgés. Szerinte az EU-nak teljesítenie kell erkölcsi és politikai kötelességét Ukrajnával szemben.

Közben a fegyverszállítások is folytatódnak, sőt bővülnek, most éppen Bosznia-Hercegovina döntött úgy, hogy jelentős fegyverkészleteket küld Ukrajnának. Ezzel párhuzamosan a brit külügyminiszter Washingtonba utazott, hogy lobbizzon egy 60 milliárd dolláros támogatási csomagért, amelynek jelentős része fegyverekre menne.

Adódik a kérdés, hogy mi az orosz reakció ezekre a nyilatkozatokra és döntésekre. Az elnöki szóvivő szerint Moszkva és a NATO viszonya már a közvetlen konfrontáció szintjére süllyedt. Az ő álláspontjuk, tehát az orosz álláspont szerint most már a NATO-országok és maga a szövetség is közvetlenül belekeveredett a konfliktusba. Így állunk.

Az eskaláció tehát itt zajlik a szemünk előtt, és nem úgy tűnik, mintha lassulna. Még mindig úgy néz ki, hogy az európai döntéshozók jelentős része nem veszi figyelembe a XX. század tragikus történelmi tapasztalatait, nem veszik figyelembe milliók halálát és azt, hogy egy ilyen összetűzésnek most sem lehet könnyű és tragédiát nélkülöző kimenetele. Ilyen körülmények között háromszorosan fontos, hogy Magyarország a béke hangja legyen a háborús zajban. Ezért nem támogatjuk, hogy a NATO műveleteket indítson Ukrajnában. Minden lehetséges módon támogatást nyújtottunk és támogatást nyújtunk a bajbajutottaknak, de a háborúban nem akarunk részt venni, és ha ezen a kormányon múlik, akkor nem is fogunk. Köszönöm a Ház figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk. Tájékoztatam önöket, hogy a további napirenden kívüli felszólalásra jelentkezett képviselők névsora a Ház informatikai hálozatán valamennyiünk számára elérhető.

Most 12 óra 25 perc van, elkezdjük a **kérdések** tárgyalását. Megvárom, míg államtitkár úr elfoglalja a helyét. *(Rétvári Bence: Köszönöm.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Komáromi Zoltán képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Hajlandóak-e végre érdemben foglalkozni a háziiorvosi rendszerrel, vagy megvárják, amíg összeomlik?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Mint már említettem, Rétvári Bence államtitkár úr, miniszterhelyettes fog önnel válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarországon jelenleg 891 háziiorvosi körzet betöltetlen - ez a praxisok egyheted része -, azaz minden hetedik magyar polgárnak nincs állandó háziiorvosa.

Minden negyedik falusi körzetben csak heti egy-két napon érhető el háziorvos, olyan településeken, ahol 20-30 kilométerre található a legközelebbi mentőállomás vagy szakrendelő. Csak idén 95 körzet üreseedt meg. Az idetartozó páciensek száma 147 ezer, mintha egész Miskolc háziorvosi ellátás nélkül maradt volna. 12 hónap alatt 189 praxisban 303 ezer ember maradt háziorvos nélkül, ez Szeged és Miskolc lakossága összeadva.

Eközben a kormányzat hónapok óta azt tartja a háziorvosi rendszer legnagyobb problémájának, hogy négyszáz, kétszáz fős praxisra a NEAK milliókat fizet ki, de az erre vonatkozó pontos adatokat a NEAK főigazgatója nem adja ki.

Az orvosi fizetések emelésével sem csökkent a háziorvoshiány, főleg azért, mert a fiatal szakorvosok bértámogatása több mint egymillió forinttal kevesebb, mint idős kollégáiké. Egy három-öt éves gyakorlattal rendelkező háziorvos esetében ez nettó 304 ezer forint bér fedezetét adja ki. Nem csoda, hogy évente alig ötven fiatal orvos választja a háziorvosi pályát.

Problémát jelent az is, hogy munkaidejük jelentős részében olyan feladatokat kell ellátniuk, amit szakorvossal, szakorvosi fizetésért elvégeztetni luxus. Ilyen a járóbeteg-ellátásban az időpontfoglalás, a krónikus betegek szakorvosi javaslatra adható gyógyszereivel kapcsolatos hercehurca vagy az óvodások, iskolások egy-két napos megfázás miatti orvosi igazolása és annak a KRÉTA-rendszerben történő rögzítése.

Kérdezem hát államtitkár urat: a háziorvosi rendszer sikertelenségre ítéltetett toldozása-foltozása helyett nem látnának végre hozzá a tényleges rendezéshez? Köszönöm válaszát. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr kérdésére, mint említettem, Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nagyon fontos volt számunkra az alapellátás megerősítése, nagyon fontos volt számunkra az, hogy a háziorvosi praxisok sokkal magasabb összegből tudjanak gazdálkodni, mint amennyi korábban részükre biztosított volt. Amikor elkezdtük a kormányzásunkat, akkor 79 milliárd forint szerepelt a háziorvosok során a költségvetésben. Ez a 79 most már 259 milliárd forintra emelkedett, tehát jóval magasabb. Elmondhatjuk azt is, hogy míg egy háziorvosi praxis bevétele 2010-ben, a kormányzásunk kezdetén havonta 867 ezer forint volt, addig ez most 3 millió 175 ezer. Jóval magasabb tehát, amivel átlagosan egy háziorvosi praxis gazdálkodhat.

Azok az adminisztratív felvetések, amiket ön tett a felszólalása végén, hogy valóban ne adminisztrációval foglalkozzon a háziorvos, hanem gyógyítással,

ezekben pedig mind értünk el fontos előrelépéseket, vagy ezek folyamatban is vannak, hogy továbbfejlesszük őket.

A járóbeteg-időpontfoglalásnál: ahogyan ön is tudja, július 1-jétől a háziorvosokról részben ez a teher lekerül, hiszen nagyon sok mindenki az Egészség-Ablak alkalmazáson keresztül vagy pedig egy telefonos call centeren keresztül, hívószám segítségével tud időpontot foglalni, és nem terheli ezzel a háziorvosát.

(12.30)

Az, hogy a KRÉTA-ba tudják közvetlenül föltölteni most már a háziorvosok az igazolást a gyerek betegségről, ez szintén a kor elvárásainak megfelelő, gyorsabb elbírálást jelent, amelyben nem veszhet el az igazolás, nem papíron kell kinyomtatni, hanem egész egyszerűen automatikusan, amint az orvos megállapítja, hogy a gyerek beteg, abban a pillanatban ez a KRÉTA rendszerben is látható a tanárok számára.

Az is fontos, hogy minél jobb felszereltsége legyen a rendelőknek. Ön is tudja, hogy a „Magyar falu” programból, más támogatásokból nagyon sok rendelőt tudott megújulni. A saját választókerületében is, el tudom önnek mondani, jóval több mint 50 százaléka a rendelőknek meg tudott újulni, akár a „Magyar falu” programból, akár TOP programokból, amelyeket az Unió nem finanszírozott, de a kormány igen. *(Dr. Komáromi Zoltán: Akkor miért nincs háziorvos?)* És mindenhol van háziorvos, azt szeretném kijavítani az ön mondásában *(Dr. Komáromi Zoltán: Nincs.)*, hiszen vagy állandó háziorvossal, vagy helyettesítéssel megoldott. *(Dr. Komáromi Zoltán: Heti egy van!)* Nyilvánvalóan egy háziorvosnak sem kifizetődő sokszor egy 1200 fő alatti praxist vinni, ezért vannak itt változások, hogy olyan méretű praxisok legyenek, amelyek egy háziorvosnak is, anyagilag is, szakmailag is kellő szintű.

Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Fekete-Győr András képviselő úr, a Momentum képviselője, kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyésznek: **„Tervezik-e tanúként kihallgatni az ügy főszereplőit, Rogán Antalt, Orbán Viktort és személyesen a Legfőbb Ügyész Urat a hangfelvételen elhangzó súlyos állítások tisztázása érdekében?”** címmel. *(Rétvári Bence: Mondd ki a hangfelvételt készítő nevét!)* Fekete-Győr András képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

FEKETE-GYŐR ANDRÁS (Momentum): Legfőbb Ügyész Úr! Idézettel kezdeném: „Terhünkre rótták, hogy nem tudjuk, ki az a Tóni, Barbara és Ádám,” - akik a lehallgatási jegyzőkönyvben szerepeltek - „de igen, tudjuk, hogy kik. Azok, akikről önök is

tudnak.” - nyilatkozta nemrég Fürcht Pál, a Völner-Schadl-ügyben is nyomozó Központi Főügyészségnek a vezetője.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Mi is szoktunk a családommal Activityt játszani, de ennek a körülíró, mutogató bűvészkedésnek, bűvészmutatványnak egy ilyen komoly büntetőügyben, egy ennyire durva, országos politikai botrányban nincs helye, legfőbb ügyész úr. Mondja ki, kérem, amit állítólag mind tudunk! Kicsoda Tóni, Barbara és Ádám? Mi az ő vezetéknevük, legfőbb ügyész úr? Egyáltalán ki meri-e mondani azt, hogy „Rogán”? Vagy a propagandaminisztertől is félnie kell a legfőbb ügyésznek? Ó az, akit nem nevezünk nevén, legfőbb ügyész úr?

Ugyanezen a sajtótájékoztatón Fürcht úr azt is elmondja: iratot kitörölni, ahhoz az kell egyébként, hogy az ügyészségen dolgozó ügyészek fejéből is ki kell törölni. Nos, legfőbb ügyész úr, ezzel csak két baj van. Az egyik az, hogy először is láttuk, hogy az önök fejéből - bocsásson meg, de - mennyire könnyű sima vezetékneveket is kitörölni, így attól tartok, hogy hosszabb szöveget még könnyebben fognak elfelejteni az ügyészek. Másodsorban viszont a bíróság az iratok alapján, az önök iratait vizsgálva jár el, ezért ami csak az önök fejében létezik, az valószínűleg nem lesz a büntetőügy része, értelemszerűen.

Kérem, válaszoljon, legfőbb ügyész úr: van olyan, Rogán Antalt és nejét, illetve Nagy Ádámot érintő tény, amely az önök fejéből nem került be vagy éppen nem került vissza a nyomozati iratokba? Kihúzták-e tehát őket a papírokból? És tervezik-e tanúként kihallgatni az ügy főszereplőit, Rogán Antalt, Orbán Viktort és személyesen önt, legfőbb ügyész úr (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), a Magyar Péter hangfelvételén elhangzó súlyos állítások kivizsgálása érdekében?

Kérem önt, hogy ezúttal legyen ura a helyzetnek, és válaszoljon tisztán, nyíltan a magyar Országgyűlésnek és a magyar embereknek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak, akit tisztelettel köszöntök a Házban. Parancsoljon, legfőbb ügyész úr! Öné a szó.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Úr! Először is, ön két ügyet összekever. A Fürcht Pál említette ügyben az ügyészségi nyomozás lezárult, vádiratot nyújtottunk be. Az ön által hivatkozott személyek e nyomozásban sem terheltként, sem tanúként nem szerepelnek, ezért főügyész úr úgy említette őket a sajtótájékoztatón, ahogy a lehallgatási anyag is: a keresztnévükön. A vádirat minden olyan tényt tartalmaz, ami bizonyítékul szolgál és alkalmas lehet bűncselekmény megállapítására.

A másik ügy folyamatban van. Megnyugtatom képviselő urat, hogy Magyar Péter és Varga Judit mellett mindenki ki lett és ki lesz hallgatva tanúként, akitől

releváns bizonyíték várható, függetlenül attól egyébként, hogy szerepel-e a hangfelvételen vagy nem.

Attól pedig nem kell tartania, hogy az ügyben - az Unió számos más országához hasonlóan - az ügyészségnek van nyomozati hatásköre. Korábban egyik képviselőtársát igyekeztem itt a Házban rávezetni arra, hogy milyen szakmai ellenőrzési mechanizmusok léteznek az ügyészségi döntések kapcsán. Az ön jogi megnyilatkozásai alapján nem feltételezem, hogy egy sorvezető vagy Activity játék elég lenne, ezért egyenesen tájékoztatom, hogy ha az ügyészség az ügyben vádat emel, a bíróság ennek elbírálása során ellenőrzi az ügyészség munkáját; ha pedig az eredmény megszüntetés lenne, a több mint egy éve bevezetett felülbírálati indítvány révén a nyomozási bíró vizsgálhatja meg az ügyben is felmerülő bűncselekménytípus kapcsán az ügyészség eljárását.

Az ügyészekre tett megjegyzésével kapcsolatban pedig nem gondolom, hogy érdemi szakmai bírálatot ön meg tudna fogalmazni. Azt pedig viszont a leghatározottabban visszautasítom, hogy ön mindenféle alap nélkül ügyészek tisztességét, becsületét kétségbe vonja. Az ügyészség ezekben az ügyekben is törvényesen, pártatlanul és magas színvonalon dolgozik. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Megköszönöm legfőbb ügyész úr választát. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Gurmai Zita, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Mit lehet tudni az ügyeleti rendszer budapesti átállásáról?”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Az Országos Mentőszolgálat főigazgatója a napokban arról beszélt, hogy az országos szinten már elindított új ügyeleti rendszert a következő hónapokban Budapesten is be kívánják vezetni. Ez a bejelentés több szempontból is aggasztó. Aggasztó, mert bár az új ügyeleti rendszert a kormányzati körökben sokan dicsérik, de valószínű, hogy még egyik hivatásos lelkesítő sem találkozott vele a gyakorlatban. A lakossági tapasztalatok ugyanis jelentős anomáliákról, problémákról szólnak az elérhetetlen ügyintézőktől kezdve a túl kevés ügyeleti pontig. Csak egy példa: pont Pest vármegyében történt meg, hogy a szentendrei ügyeletre egyedül 100 ezer beteg jutott.

Budapest lélekszámát és területét tekintve is sok mindenben különbözik az ország többi részétől; hogy mást ne mondjak, sokkal nagyobb népesség él sokkal kisebb területen. Ez pedig azt jelenti, hogy a szentendreihez hasonló aránytévésztes sokkal több embert fog sokkal negatívabb mértékben érinteni. Magyarul,

az önök új ügyeleti rendszere sokkal több ember egészségét veszélyeztetheti, még akkor is, ha adott esetben Budapesten több ügyeletos kórház található, mint vidéken.

A fentiekre tekintettel kérdézem tisztelettel: az országos átlaghoz képest az eddig gyűjtött tapasztalatok alapján sikerült-e jobban megtervezniük az ügyeleti átállást, mint az ország megyéiben? Sikerült-e az országos szinten tapasztalt rendszerszintű hibákat kiküszöbölni? Egyeztettek-e a főpolgármesterrel, a Fővárosi Közgyűléssel, illetve a budapesti kerületekkel az átállásról? Illetve egyeztettek-e a budapesti orvosokkal az átállásról?

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem tisztelettel, hogy konkrét kérdésekre ön is hasonló módon, konkrétan válaszoljon. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Az új ügyeleti rendszernek az a célja, hogy mindig mindenki utolérje az orvost, és segítséget kapjon. Rengeteg panasz volt, bizonyára fogadóórán önhöz is sokan érkeztek, akik elmondták, hogy helyben az önkormányzat által felkért szolgáltató - hiszen sokszor szolgáltatókat, kft.-ket bízott meg az önkormányzat - nem végezte jó színvonalon az ellátást, nem is érték el a telefonszámot, nem is tudták pontosan, kié a telefonszám, ott nem egészségügyi dolgozóval beszéltek, és még lehet sorolni, mennyiféle panasz volt a korábbi ügyeleti rendszerre. Ezért döntött úgy a kormány, hogy ugyan volt, ahol természetesen jó volt, volt, ahol viszont sajnos kevésbé volt jó az ügyeleti rendszer, de mindenhol hozzuk megfelelő színvonalra az ügyeleti rendszert, és ehhez természetesen a többletforrásokat is biztosítja a kormány.

Összességében, ha a mentési pontokat, mentőállomásokat, kórházak sürgősségi osztályait, ügyeleti pontokat, telephelyeket nézzük, akkor több mint háromszáz helyen biztosított az ügyeleti ellátás ország-szerte.

(12.40)

Ha megnézzük az első hónapok adatait az idei év elejéig, azt látjuk, hogy összesen 306 ezer órában, amennyi ügyeleti órát teljesítettek az ügyeletben részt vevő orvosok, 306 ezer óra alatt 312 ezer beteget láttak el. Azért fontos ez a szám, mert ez nagy szám, sok százezer óráról és sok százezer betegről beszélhetünk, és azt mutatja, hogy óránként valóban körülbelül egy beteget kellett egy orvosnak ellátni. Amikor arról beszélünk, hogy jól tervezett-e a rendszer, jól kalibrált-e, megfelelő számú orvos van-e, megfelelő számú személyzet van-e, akkor azt láthatjuk, hogy

igen, hiszen ha óránként egy embert kell ellátni, az azt mutatja, hogy nincs sorban állás, nem marad beteg el látatlanul, nem alakul ki tumultus, nem torlódnak fel a betegek.

Ezeket hajtottuk végre az ország vármegyéiben, 19 vármegyében indult el ez. A 1830-as szám az elvárásoknak megfelelően jól működik, minden hívás rögzített, minden visszakereshető, a felvett és elmulasztott hívások egyaránt. Mivel Budapest teljesen más földrajzi adottságú nyilván, mint a vármegyék, ezért itt még folyamatban vannak azok az egyeztetések, hogy itt hogyan kell másként csinálni, mint ahogy a vidéki vármegyékben ezt tettük. Így fog majd a nyáron Budapesten is elindulni az új ügyeleti rendszer. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartii oldalón.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Dudás Róbert, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**A drága üzemanyag rossz az embereknek, de a jó a kormánynak**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A drága üzemanyag mindenkinek rossz, kivéve a kormányt, mert rendkívül magas, rekord magas árbevételűt produkál belőle.

Önök a napokban bekérték a MOL és a Magyar Ásványolaj Szövetség vezetését és azt kérték tőlük, hogy ne nyereszkedjenek az üzemanyagokon. Ha le-redukálnánk pusztán erre a pár szóra, hogy „ne nyereszkedjen rajta, senki se nyereszkedjen rajta”, ezzel egyet tudunk érteni és egyet is kell érteni, csak az a baj, hogy pont az a kormány mondja és kéri bárkitől is, aki leginkább a legmagasabb szinten, legnagyobb módon nyereszkedik ezen az egészen.

Államtitkár úr, mutasson nekem még egy olyan országot az Európai Unióban vagy akár egész Európában - egyébként a világon sem tud két-három banánköztársaságon kívül olyan államot és kormányt mutatni -, ahol 27 százalékos áfa terheli az üzemanyagokat! Márpedig, tisztelt államtitkár úr, amennyiben az üzemanyag drága, drága lesz a szállítás, ha drága lesz a szállítás, akkor drágulni fognak az élelmiszerek, drágulni fognak az építőanyagok, drágulni fog minden, drágulni fog az élet. Amennyiben csökkennek az üzemanyagárak, csökkentenék az üzemanyagok adóját, adómértékét, akkor olcsóbb lenne az élelmiszer, az építőanyag, minden; olcsóbb lenne az élet, élhetőbbé tennék ezáltal az életet.

Bő két és fél évvel ezelőtt Orbán Viktor miniszterelnök urat kérdeztem itt, a parlamentben, hogy mit kívánnak tenni a tekintetben, hogy az üzemanyagok ára ne szálljon el. Nem teljes mértékben helyeselte az álláspontomat, de nem is zárkózott el az adócsökkentés elől, illetve az elől, hogy valamilyen formában mérsékeljék az üzemanyagok árát. Két és fél év telt el

és semmit nem tettek. Államtitkár úr, önök azt szokták mondani, hogy önök nem a megszorítások kormánya. De mégis rekord számú adót, rekord szintű adót vezettek be az elmúlt 13-14 évben a kormányzásuk alatt. Elvenni tudnak, adni viszont csak a propaganda szintjén, abból viszont kenyeret sem lehet venni. Csökkentsék végre az Európa-rekorder áfát!

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Fónagy János államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Kérem, emlékezzen vissza, hogy a kormány annak idején, a koronavírus-járvány, majd az orosz-ukrán háború okozta válság kezdeti idején is megvédte a magyar családokat a jelentős rezsiköltség-emelkedéstől. Ennek a lakosságvédő intézkedésnek az egyik legfontosabb eleme akkor is az ön által említett üzemanyag volt.

A kormány mindig beavatkozott a múltban is és jelenleg is, amikor a világpiacon zavarok miatt az üzemanyagárak jelentős emelkedésnek indultak. 2021. november 15-e és '22. december 6-a között maximáltuk az üzemanyag hatósági árát 480 forintban, ez jelentős megtakarítást eredményezett a magyar családoknak, ez az intézkedés egyes időszakban literenként több száz forintos megtakarítást hozhatott a családoknak.

Az elmúlt időszakban, valóban nem a nemzetközi nagykereskedelmi árak pulzálása miatt, megint felfelé mentek az üzemanyag árak, ezért valóban a nemzetgazdasági miniszter néhány héttel ezelőtt megbeszélésre hívta a Magyar Ásványolaj Szövetséget és a MOL-t és megállapodtak abban, hogy a hazai üzemanyagárak valahol a régiós középmezőnyben foglalnak helyet. Április első napjaiban a fogyasztók is és a kormány is azt észlelte, hogy ezen megállapodás ellenére az árak néhány százalékkal meghaladják a középmezőny átlagát, ezért valóban április 11-én a nemzetgazdasági miniszter újabb megbeszélésre hívta az említetteket, emlékeztetve őket arra, hogy a megállapodásokat be kell tartani. Ezeket egy monitorozó rendszer segítségével a kormány be is fogja tartatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szabadi István, a Mi Hazánk képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Miért hagynak cserben több mint 3 millió magyar embert?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarországon több mint hárommillióan élnek ételintoleranciával, illetve allergiával, és ez csupán a

diagnosztizáltak száma, gyermekek körében még nagyobb az arányuk. Táplálékallergia esetén a panaszok akár életveszélyessé is válhatnak, rögtön az étkezés után súlyos allergiás roham jelentkezik, attól függően, hogy az allergénből milyen mennyiséget fogyasztott a beteg.

Tisztelt Ház! A laktóz-, tejfehérje- és gluténmentes termékek a többi élelmiszernél kétszer-háromszor annyiba kerülnek, tovább növeli a különbséget, hogy az olcsóbb, saját márkás termékekből csak ritkán van speciális igényeknek megfelelő változat. Emellett a cukorbetegség a szénhidrátcsökkentett étrendjüket zöldeggel, gyümölcscsel tudják kiegészíteni, ami szintén magas költséggel jár. Jelenleg az 1-es típusú és a szövődőményes 2-es típusú cukorbetegséggel, liszt- és laktózérzékenységgel diagnosztizált betegek adókedvezményben részesülnek, melynek összege 2024-ben 13 335 forint, miközben a diétás étrend éves szinten több százezer forint extrakiadást jelent. A többi cukorbetegnek és a tejfehérje-intoleranciában szenvedőknek még ennyi adókedvezmény sem jár annak ellenére, hogy a betegség a felnőttek 20-30 százalékát érinti.

Kérem tisztelt államtitkár úr válaszát azzal kapcsolatban, hogy a tejfehérje-intoleranciával diagnosztizált betegeknek és az összes cukorbetegnek miért nem jár adókedvezmény, miért tesznek különbséget ugyanazzal a betegséggel élő emberek között. Az igazoltan ételérzékenységgel és allergiával élő emberek, a gyógyszerekhez hasonlóan, miért nem kapnak, kaphatnak a létfontosságú speciális élelmiszerekhez támogatást? Köszönöm, és várom szíves válaszát.

ELNÖK: Köszönöm. A kérdésre Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó, miniszterhelyettes úr.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogyan arra ön is utalt, az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmény igénybevétele szempontjából súlyos fogyatékoságnak minősülő betegségekről egy kormányrendelet rendelkezik, a 335/2009-es kormányrendelet. Ugyanakkor ez egy olyan rendelet, amely folyamatosan módosul, hiszen az orvostudomány fejlődése alapján folyamatosan változnak az ebben szereplő betegségek, pontosan, ahogy a tudomány ebben előrehalad.

A tejfehérje-intolerancia kapcsán el tudom önnek mondani, hogy a rendelet meghatározza, hogy az emésztőrendszer mely betegségei jogosítanak az adókedvezmény igénybevétele. Az emésztőrendszer betegségei között szerepel az emésztőrendszeri felszívódási zavar és ezen fókuszponton belül a felszívódásizavar-intolerancia és az egyéb felszívódási zavar is, melyhez külön feltételek nem kerültek meghatározásra. Így nem a kazeinallergia, hanem esetlegesen az annak következtében kialakult állapot, a felszívódási



zavar jogosíthat az adóalap adóját csökkentő kedvezmény igénybevételére.

A cukorbetegség esetén az anyagcsere-betegségben szenvedő betegek között mind az 1-es típusú, mind a 2-es típusú, azaz valamennyi cukorbeteg kezelésére szolgáló gyógyszerek árához az állam az egészségbiztosítás útján társadalombiztosítási támogatást nyújt.

(12.50)

Itt azért érdemes egy-két példát is megemlíteni. Egy felnőtt cukorbeteg részére adható új kombinációjú gyógyszer esetében 3362 forint helyett már csak 1427 forint a fizetendő térítési díj. Ha valaki ennek az első generikumát használja, akkor 4160 forint helyett 1322 forintot kell csak fizetnie. Így tehát a kormány folyamatosan arra törekszik, hogy az adókedvezményrendeletet aktualizálja a tudomány állásának megfelelően, a gyógyszerárakban pedig igyekszünk folyamatosan csökkenteni azt, amit a betegeknek kell fizetniük a gyógyszerért. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: **„Mit kíván tenni a kormány az utcára kerülő bérlőkkel?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány szerint a Nemzeti Közzolgálati Egyetem vagyonezelésében álló ingatlanállományt növelni szükséges. Ezt a célt úgy kívánják megvalósítani, hogy kisajátítanak tíz józsefvárosi lakóingatlant, amelyekben 210 család él önkormányzati bérlakásban. Molnár Ferenc ezt úgy fogalmazta meg, hogy „einstand”. „Gyönnek, gyönnek, ebből a gyövésből nagy einstand lesz” - hogy idézzek a műből.

A parlament asztalán fekvő oktatási, családügyi és kulturális tárgyú és kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat szerint a józsefvárosi önkormányzat feladata az érintett ingatlanokban élők elhelyezése. Az érintett önkormányzat 30 darab e célra alkalmas és felhasználható bérlakással rendelkezik. A fenti törvény általános vitájában dr. Hankó Balázs államtitkár úr kérdésemre elmondta, hogy az állam helytáll azokban az esetekben, amikor az önkormányzat nem tud megfelelni a leírtaknak. Általánosságban ez nagyon szépen hangzik, de a részletek ismerete nélkül az érintett lakók számára nem nyújt elvárható mértékű felvilágosítást.

Ezért szeretném kérdezni miniszter úrtól az alábbiakat: milyen módon kívánnak helytállni azon bérlők elhelyezését illetően, akiknek az önkormányzat nem tud másik bérlakást biztosítani? Milyen módon kívánják biztosítani azon lakók lakhatását, akiknek nem

tudnak állami bérlakást adni? Hogyan kívánják eldönteni, hogy melyik bérlőnek milyen típusú megoldást kínálnak fel? Csak hogy az értelmezést segítsen, itt az a probléma, hogy nem tudják a lakók, hogy milyen módon lesz az ő lakhatásuk biztosítva, mert meg kell mondaniuk, hogy mi alapján döntenek el, hogy ki kap önkormányzati bérlakást, ki kap állami bérlakást és ki kap pénzt, és ha pénzt kap, mennyi pénzt kap. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Zsigó Róbert államtitkár úr, miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó, parancsoljon.

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Nemzeti Közzolgálati Egyetem létrejötte óta az állam működése szempontjából legfontosabb közzolgálati szakemberek képzésén túlmenően számos más módon is szolgálja a magyar nemzetet és annak közösségeit. Ezek közül kiemelkedik a Ludovika Campus és környezetének megújítására és Józsefváros érintett részének rehabilitációjára irányuló törekvés. A Ludovika Campus fejlesztése keretében 2018 tavaszára nemcsak a Ludovika Akadémia történeti épülete újult meg, hanem az addig a lakosság számára közbiztonsági helyzete, elhanyagolt, leromlott állapota miatt érdeemben használhatatlan Orczy-kert is. E fejlesztések eredményeként 10 hektár látogatható területtel nőtt a belső-pesti zöldfelület, javult a levegő minősége Józsefvárosban, és összehasonlíthatatlanul biztonságosabbá vált a környék az ott lakók számára. Az egyetemnek tehát immáron lassan évtizedes hivatása környezetének rehabilitációja. E küldetését folytatja az egyetem a Nemeskürty István Tanárképző Kar létrehozásával.

Tisztelt Képviselő Úr! A törvényjavaslat részletesen tartalmazza a kártalanítási szabályokat, és mindenki számára megnyugtató módon rendezi a kérdéses ingatlanok sorsát, hiszen a bérleti szerződések megszűnésének feltétele a cserelakás felajánlása. Bár az önkormányzat feladata a cserelakás felajánlása, ha ennek nem tesz eleget, akkor az állam lép a helyébe és ajánl fel cserelakást. Ilyen módon kétszeresen is biztosítottak a lakók. A bérlők tekintetében tehát több forgatókönyv is lehetséges, amelynek következménye, hogy nem állhat fenn olyan esetkör, amikor a lakók otthon nélkül maradnának. Ezt garantálja a törvényjavaslat is. Tehát amit önök állítanak ezekkel a lakásokkal kapcsolatban, az nem igaz. Azt kérem öntől, hogy fejezzék be a józsefvárosiak riogatását és félrevezetését. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Vigh László, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a közigazgatási és

területfejlesztési miniszternek: **„Mit tesz a Kormány Zalaegerszeg és térsége fejlesztése érdekében?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Zala vármegye és Zalaegerszeg napjainkra az ország egyik dinamikusan fejlődő térségévé vált. Mi sem bizonyítja ezt jobban, minthogy Navracsics miniszter úr országjáró körútjának első állomása Zalaegerszeg volt. Miniszter úr a látogatása során kiemelte, hogy különösen szembeötlő, egészen káprázatos Zalaegerszeg elmúlt időszakban mutatott fejlődési íve, amelynek következtében több tízezer munkahely létesült, gyakorlatilag megszüntetve a városban és a térségben a munkanélküliséget. A zalaegerszegi önkormányzat uniós és kormányzati támogatással számos városfejlesztési beruházást valósított meg. A vármegyeszékhelyen csaknem 14 milliárd forint összértékű beruházás fejeződött be 2023-ban, és mintegy 7 milliárd forintból indultak meg újabb fejlesztések.

Sikertörténet a város fejlődése. Elég csak megemlítenünk a sok beruházás és projekt közül a Kovács Károly városépítő programot, amelynek köszönhetően infrastrukturális fejlesztések révén szinte új arcot kapott a város. Fontos mérföldkő Zalaegerszeg életében, hogy a már európai szinten is jól ismert ZalaZone járműipari tesztpálya is folyamatosan fejlődik, összesen közel 2,6 milliárd forint értékű beruházásokkal 5,6 kilométer hivatásforgalmi kerékpáros létesítmény készült el, és 1300 méteren kétirányúvá vált a közlekedés a Kosztolányi utcában. Mindezek eredményeként a városközpontból kerékpáron biztonságosan megközelíthető az olai városi, valamint a déli ipari terület. A jövőben elkezdődhet a Teskándra, valamint a Csácsba és Bozsokra vezető kerékpárút építése is. Elkészültek az idegenforgalmat is szolgáló vonalak, ezek Zalalövő és Zalaszentiván irányába vezetnek. Ezeket is számítva négy év alatt, 2019 óta a városban a kerékpáros, illetve a kerékpározható utak hossza 20,8 kilométerrel gyarapodott. A zalai vármegyeszékhely tehát újra felkerült a térképre, a városfejlesztésben olyan sikereket értek el, amelyek alapján lehetőség nyílt térségi, regionális szerepkört álmodni, ennek megvalósításáért küzdeni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek fényében kérdezem, hogy mit tesz a kormány Zalaegerszeg és térsége fejlesztése érdekében. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Latorcai Csaba miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány célja, hogy minden fejlesztés és korszerűsítés a jövőt szolgálja, ezért folytatjuk a vidéki

falvak és városok infrastruktúrájának megújítását, a helyi közösségek erősítését és az élhető vidéki Magyarország építését. Szeretnénk elérni, hogy a Magyarországon élők egyenlő eséllyel férhessenek hozzá a fenntartható jövő feltételeihez, függetlenül attól, hogy hol élnek. Célunk, hogy a városi és a vidéki élet ne életminőségbeli különbséget, hanem életstílus melletti választást jelentsen.

Tisztelt Képviselő Úr! Ami a kérdésében érintett konkrét projekteket illeti: a Zalaegerszegről Teskándra vezető kerékpárút építését 1 milliárd forinttal támogatta a kormány, de forráshoz jutott még a puszta-szentlászlói óvoda-bölcsőde, a becsvölgyei egészségház, a búcsú-szentlászlói iskola, illetve a mellékúthálózat részeként közel tíz kilométer hosszú útszakasz újul meg, így például a Zalacséb-Zalaháshágy vagy a Csonkahegyhát-Kustánszeg közötti szakasz. A térség fejlesztése érdekében legfontosabb javaslataink között szerepel többek között a Zala Vármegyei Szent Rafael Kórház megújítása, Zalaegerszeg város térség lakhatási programja, a Pannon Egyetem zalaegerszegi egyetemi központjának fejlesztése, a ZalaZone tudományos és innovációs park bővítése, a helyi és helyközi buszközlekedés újjászervezése, valamint komplex kerékpáros infrastruktúra-fejlesztés a Graz-Balaton vonalhoz kapcsolódóan.

A fejlesztések tehát tovább folytatódhatnak Zalaegerszegen. Végre elindíthattuk a TOP Plusz 2021-27-es területfejlesztési programot, melynek keretében a zalaegerszegi járásban 23 fejlesztés nyerhetett finanszírozást összesen 9 milliárd forint értékben.

(13.00)

A kormány fejlesztéspolitikája nem hagyja magára a fejlettebb régiókat sem, és továbbra is elkötelezettek vagyunk Zalaegerszeg egész városát szolgáló fejlesztése mellett is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre, a KDNP képviselője, kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszternek: **„Fenntartható hosszú távon a közösségi közlekedés új, családsegítő rendszere?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A vármegye- és országbérlet 2023. évben indult sikertörténete a 2024. évben is folytatódik. A szuperbérlet bevezetésével a közösségi közlekedés egyszerűbbé, olcsóbbá és korlátlanra vált Magyarországon.

2023-ban a szuperbérlet bevezetésével az elmúlt évek egyik legjelentősebb rezsicsökkentéséről döntött a kormány. A vármegye- és országbérlet 4-4,5 milliárd forint értékben jelentős mértékben csökkent a családok havi közlekedésre fordított kiadását. 2024. március 1-

jétől pedig tovább egyszerűsödött és vált igazságosabbá az utazás feltétele mind a MÁV, mind a Volán járatain. 2024. március 1-jétől a 65 év felettek mellett a 14 év alattiak is ingyenesen utazhatnak. A 14 és 25 év közöttiek 50 százalékos kedvezményt kapnak, köztük azok is, akiknek nincs tanulói jogviszonyuk, és emiatt eddig nem vehették igénybe az 50 százalékos kedvezményt. A közalkalmazottak korlátlan számú utazáshoz vehetik igénybe az 50 százalékos utazási kedvezményt. Kedvezményt kap még több százezer olyan honfitársunk, akinek magyarigazolványa van, ők évente 12-szer utazhatnak ingyen. A fentiekén kívül pedig bevezetésre került két új napijegy: a Vármege<sup>24</sup> és a Magyarország<sup>24</sup> is. A népszerű vármege-és országbérletek továbbra is rendelkezésre állnak.

A vármege- és országbérletek sikere túlszárnyalta az előzetes várakozásokat, hiszen a közösségi közlekedést igénybe vevők körében a népszerűsége a mai napig töretlen. Kétség sem fér hozzá, hogy a közlekedésügyben ilyen mértékű érdemi előrelépés eddig nem történt. Ezek az intézkedések több millió embernek jelentenek segítséget (*Az elnök csenget.*) a mindennapokban. Kérdezem az államtitkár urat: fenn tartható-e hosszú távon a közösségi közlekedés új, családsegítő rendszere? Köszönöm. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ágh Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon!

ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A polgári nemzeti kormány 2010 óta kiemelt figyelmet fordít a családok támogatására, segítségére. A gyermekek után járó adókedvezménytől az otthonteremtési támogatásokon át az ingyenes tankönyvekig minden intézkedésünk abba az irányba mutat, hogy a gyermekvállalás ne jelentsen pluszterhet anyagi tekintetben. A kormány elkötelezett szándéka, hogy egy gyermek vállalása se maradjon el azért, mert a szülők anyagilag nem tudják ezt teljesíteni.

A családok életében a közlekedés megszervezése megkerülhetetlen tényező. Az állam ebből a szempontból úgy tud segíteni, hogy olcsóvá és hozzáférhetővé teszi a közösségi közlekedést, olyan szolgáltatást nyújt, amely elsősorban biztonságos, másodsorban olcsó, harmadsorban pedig kiszámítható. A tarifák csökkentése és a közszolgáltatásokhoz való hozzáférés bővítése révén legalább négy millió ember jár jobban, és havonta több tízezer forintot takaríthatnak meg a családok. A március 1-jével bevezetett tarifareform ebbe az irányba mutat. A nagycsaládosok számára ingyenessé tettük a közlekedést és számos intézkedést hallhattunk a képviselő úrtól.

Tájékoztatom a tisztelt képviselőket, hogy a tavaly bevezetésre került vármegebérlet és országbérlet után az idén márciusban meginduló tarifareform

első tapasztalatai azt mutatják, hogy soha ennyien nem használták a MÁV-Volán szolgáltatásait. Érdemes erre áldozni, érdemes a közösségi közlekedés fejlesztésébe investálnia a magyar államnak, mert ezzel a családokat segítjük.

Ami a kritikákat illeti, én szeretnék tisztelettel beszámolni a Háznak arról, hogy 2022-ben a MÁV-Volán teljes csoport bruttó árbevétele 112 milliárd forint volt, ami 2023-ra 118 milliárd forintra emelkedett. 2022-ben 4,8 millió darab bérletet értékesítettek, ez 2023-ban 6,81 millió darabra emelkedett - ebben, ugye, megjelennek az ország- és vármegyebérlet eredményei. Úgyhogy én azt gondolom, hogy ezek a számok önmagukért beszélnek.

Én köszönöm szépen a tisztelt képviselőtársaimnak a támogatását mindebben. Tegyük a jövőben is a magyar közlekedésért! (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszat. Tisztelt Országgyűlés! Dávid Ferenc, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Miért háborúzunk a Spar-ral?**” címmel. Öné a szó.

DR. DÁVID FERENC (DK): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy látom, a kormánynak sikerült ászit húznia, csak sajnos nem 10-esre, hanem 19-re, ami fuccsot jelent.

A kormányfő régi rögeszméje, hogy meghatározó befolyásra akar szert tenni a kiskereskedelemben is. Mint Monika Hohlmeier, a CSU európai parlamenti képviselője is megerősítette, ez úgy történik, hogy a kormány előbb jogi eszközökkel veszteségbe hajszolja a kinézett cégeket, majd oligarchái nyomott áron ajánlatot tesznek a cég megvásárlására. A SPAR panaszt is tett az Európai Bizottságnál, mert az EU egyetlen más országában sem létező szélsőséges ár- és adószabályok évi 48 milliárd forinttól fosztották meg. Az üzletlánc osztrák anyacégének tulajdonosa pedig utalt rá, hogy már a második fázisnál tartunk: szerinte az Orbán-kormány nyomást gyakorol rájuk, hogy adjanak a magyar államnak részesedést. A kormány ezért rágalmozás címén pert fontolgat az osztrák tulajdonos ellen. A SPAR amúgy négy kontinens 48 országában működtet mintegy 13 ezer üzletet. Világ cég. Itthon 600-nál több boltjában 14 ezer dolgozót foglalkoztatva az ötödik legnagyobb munkáltató.

Kinek jó az, ha a kormány háborúban áll ezzel a céggel? A dolgozóknak nem, a vásárlóknak még kevésbé, a befektetői bizalom rombolása pedig árt a magyar gazdaságnak is. Hát akkor? Nos, híresztelések szerint a SPAR megvételére a Magyarországon élő orosz oligarcha, Rahimkulov, illetve a nemzet veje, Tiborcz István is tett ajánlatot. Az az ugyancsak meg nem erősített hír is elterjedt, hogy az orosz szuperdiszkontüzlet-lánc, a MERE terjeszkedésre készül Magyarországon, márpedig bármilyen spártai egyszerűséggel és igénytelenséggel működjek is ez a cég, a

terjeszkedéshez üzlethelyiségekre mindenképpen szükség van.

Miniszter úr, államtitkár úr, ugye teljesen kizárt, hogy a kormány oligarchái útján az orosz üzletlánc kezére kívánja játszani a SPAR hazai hálózatát? Várom megtisztelő válaszát! *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Fónagy János államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó, miniszterhelyettes úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány a családok és a rezsicsökkentés megvédése érdekében azokban a szektorokban, így többek között a kiskereskedelemben, az energiaszektorban és a bankszektorban vezetett be az extraprofitadót, ahol az extraprofit keletkezett. Ezeket az ágazatokban az energiaválság és az azt kísérő megugró infláció okán olyan extrajövedelmek képződtek, amelyekért az érintett vállalatok nem dolgoztak meg. A kormány ezeket az extraprofitokat elvonta, az így keletkező bevételek biztosították és biztosítják a Rezsivédelmi Alap finanszírozását. A kiskereskedelmi különadót az Európai Unió Bírósága jogszerűnek nyilvánította.

A SPAR a kommunikációjából kitűnően ezekkel a kormányzati intézkedésekkel nem ért egyet. A SPAR, ahelyett, hogy a többi vállalathoz hasonlóan tudomásul venné, hogy ki kell vennie részét a közteherviselésből, a Covid, a háború és a brüsszeli szankciók okozta nehéz helyzetben inkább álhíreket gyárt, illetve ahelyett, hogy saját gazdálkodását vizsgálná felül, megalapozatlan és félrevezető kifogásokat sorol. A kormányt érintő támadások hátterében nem a SPAR által megfogalmazott intézkedések állnak, annak valós oka az érintett kiskereskedelmi vállalat veszteséges gazdasági helyzete. A SPAR Magyarországi Kft. működése nem hatékony, piaci versenytársaihoz képest magasabb költségszerkezettel rendelkezik, emellett a piaci és árversenyben is alulmarad. Ismétlem tehát: ahelyett, hogy a hatékonyságát és a versenyképességét megerősítő lépéseket tenne, beszállna az árversenybe, álhíreket, megalapozatlan álhíreket terjeszt.

A magyar piacon csak olyan vállalkozások maradhatnak, amelyek jogkövető magatartásuk mellett figyelembe veszik a hazai fogyasztók érdekeit is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(13.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: „**Meddig sarcolhatják a bankok a polgárokat?**” címmel. A kérdés megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Nagy Márton

István nemzetgazdasági miniszter urat bízta meg. A kérdésre miniszter úr felkérésére Fónagy János miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Rettenetesen irritáló, idegesítő dolog, hogy egy friss mérés szerint az átlagos magyar banki ügyfél, legyen szó fiatalabbról vagy idősebből, évente mintegy 40 ezer forintot költhet a bankszámlájára és verhetnek le rajta ekkora összeget úgynevezett banki költségek formájában. Nagyon durván, kreatívan találják ki ezeket a díjtételeket azok a magyar bankok, amelyek nemcsak Közép-Európában, de talán az egész kontinensen arányaiban a legnagyobb profitot, egy majdnem 1400 milliárdos profitot tudtak felmutatni az elmúlt időszakban.

És bár egyes bankok szigorú feltételek mellett, például, ha az ember milliós jövedelmet utal oda minden hónapban, már biztosítanak majdnem ingyenes bankszámlát, de a Jobbik-Konzervatívok követelése egyértelmű: járjon minden magyar állampolgárnak alanyi jogon ingyenes bankszámla az átlagbér szintjéig és ingyenes bankolás az alapműveletek tekintetében szintén az átlagbér szintjéig. Úgy gondolom, hogy ez nyilván nem a tőzsdei ügyletekre vonatkozik, de azon klasszikus alapműveletekre, amelyeket mindannyian elvégzünk, kell hogy vonatkozzon. Ekkora nyereség, egy ennyire a bankoknak és multiknak kedvező pénzügyi klíma biztosítaná azt a mozgásteret, hogy minden magyar számára az ingyenes bankolás elérhető legyen.

A kormányzat sajnálatos módon a korábbiakban, amikor döntési helyzet elé került, hogy a magyar embereket választja vagy a bankárok érdekeit, nagyon sokszor a bankok mellé állt. Ezt tette a devizahitelezésnél is, ahol feladta, elárulta a magyar emberek, az ügyfelek érdekeit, és a bankokkal kötött paktumot, a bankoknak kedvezett, az ő érdekükben piaci átváltást alkalmazott. Most itt a lehetőség, hogy ezt a történelmi hibát korigálja a kormány, álljon tehát a magyar emberek, a magyar polgárok mellé, és támogassuk a tehetséges, magabíró, szorgalmukkal és munkáerejükkel élni kívánó honfitársainkat abban, hogy ez a teljesen indokolatlan lehúzás ne érhesse őket.

Ebben várom miniszterhelyettes úr érdemi válaszát: a bankok érdekeit képviselik, vagy pedig a magyar polgárok mellé állnak ebben a kérdésben? Köszönöm. *(Dr. Lukács László György tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A fizetési számlákhoz kapcsolódó díjakat az ügyfelek fizetési szokásai határozzák meg. Magyarországon számtalan bankszámlacsoomag létezik, javasolt időnként időt szánni arra, hogy

nincs-e a szokásainkhoz igazodva akár a számlavezető bankunkban, akár más hitelintézetekben egy kedvezőbb csomag. Erre jó alkalmat teremt az is, hogy az év elején valamennyi banknak egységes formátumú díjkimutatást kell készítenie, részletezve az elmúlt évi tranzakciók számát és azok költségeit. A fizetési szokásokhoz legjobban igazodó bankszámla kiválasztását több internetes összehasonlító program is segíti. Érdemes tehát ezért legalább évente néhány percet rászánni a költségek, díjak vizsgálatára.

A 2016-ban bevezetett egyablakos számlaváltás lehetősége viszonylag egyszerű folyamat, ahol elegendő kizárólag az újonnan választott bankot megkeresni, valamint meghatalmazni arra, hogy a korábbi számlavezetővel kapcsolatos zárási folyamatot intézze. Mindezek mellett 2016-tól elérhető a bankok által kötelezően nyújtandó alapszámla is, melynek díjazása a jogszabályban rögzített fizetési tranzakciókhoz kapcsolódóan 2023. július 1-jétől jelentősen csökken.

Mindezekon túlmenően ma már a bankjegykiadó automaták mellett lehetőség nyílik arra, hogy a postákon is havonta két alkalommal legfeljebb 150 ezer forintnyi összegig ingyenesen lehessen készpénzt felvenni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szabadi István, a Mi Hazánk képviselője, kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: **„Hová tűnt a halászhalkártalanítására szánt pénz?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A halászhalkártalanítás nem üldözni, hanem kártalanítani kellene, ami nem történt meg a mai napig. Magyarországon 2016-ban megszüntették a kereskedelmi halászhalkártalanítást. Ennek számos hátrányos következménye volt: egyrészt gyakorlatilag megszünt a vendéglátóhelyek hazai, természetes vízből származó halakkal történő ellátása, másrészt a halászhalkártalanításával jelentősen lecsökkent a nagy hatású inváziós halfajok általános gyérítése.

Az elmúlt évtizedben a hazai folyóvizekben megnövekedett a busák mennyisége, általánossá váltak a szaporodási események. Ez pedig jelentősen veszélyezteti a halállományt, mely így az ökológiai problémák mellett jelentős gazdasági problémákat is okoz, a felelős halgazdálkodásról nem is beszélve.

A halászhalkártalanítás 2016-os megszüntetése óta a halászhalkártalanítás továbbra sem történt meg. Számos halász lenne még, aki halászhalkártalanítással szeretne foglalkozni, de általában jellemző, hogy a horgászvízkezelő hallani sem akar arról, hogy őket ökológiai szelekciós halászhalkártalanításra alkalmazza. Ettől csak a Tisza-tó tér el. A halászhalkártalanítás engedélyezésével jól tennénk a hazai vizeknek, minőségi étel kerülhetne az asztalra, ráadásul nem

halna ki egy ősi mesterség, családok megélhetése kerülne újra biztonságba.

A halászhalkártalanítás szerint a MOHOSZ érdekképviseleti szervből egy erőszakos szervezeti szerv lett, amely csak és kizárólag az önös és más egyéb pénzügyi befektetések érdekeit képviseli, úgy, hogy a kötelezettségeinek nem tesz eleget, és a rábízott halgazdálkodási feladatokat nem látja el maradéktalanul.

Kérem tisztelt államtitkár úr válaszát azzal kapcsolatban, hogy milyen elvek mentén látja a természetes vízi őshonos halállomány védelmét megvalósítani. Miért lehet az, hogy rendszeres, szélesebb körű szelekciós halászhalkártalanítás kizárólag csak a Tisza-tavon valósul meg? Hogyan teljesíti a törvényben rábízott inváziós halfajok szelekciójára kiszabott feladatokat? Hogyan akarják megőrizni a halászhalkártalanítás ősi mesterségének tudásanyagát, ha a tudás birtokában lévő halászhalkártalanításokat nem hagyják érvényesülni, nem hagyják halászni, és nem hagyják ezzel a családjuk megélhetését biztosítani? Egyáltalán, és a legfontosabb kérdés: meg fog-e valósulni a kártalanítás az egyre idősödő halászhalkártalanítás életében? Ha igen, mikor? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Farkas Sándor miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény és annak végrehajtási rendelete biztosítja a honos fajok védelmét és az inváziós halfajok elleni fellépés lehetőségét mind az ezért felelős halgazdálkodásra jogosult, mind az illetékes hatóságok számára.

Tisztelt Képviselő Úr! Jó lenne, ha az ön által felvetett kérdésekre egy kicsit a gyakorlati életből is vennénk példákat. Ha végignézzük ma a horgászegyesületek jelentős részét az országban, mindenütt, szinte minden vízfelületen nagyon komoly invázióhal-fogásra rendezkedtek be, tehát gyakorlatilag ezeket lehalásszák, megpróbálják csökkenteni ezekkel a halfajokkal az igazi, természetes édesvizekben fellelhető értékes halfajok javára.

Tehát ha ezt megnézzük, itt számtalan helyen akár a törpeharcsa, akár egyéb káros, inváziós halfajok kiszűrése és kihalásza megtörténik. Éppen ezért én úgy gondolom, hogy ha ezt végignézzük az országos viszonylatban, a korábbi, 10-15 évvel ezelőtt a halászhalkártalanítás vonatkozásában sem volt ilyen mértékű. Tehát én azért szeretném ezt hangsúlyozni. Ismerem én Tisza melletti emberként, és nagyon sok vízfolyás, vízfelület van a térségünkben, tehát ebből a szempontból én azt gondolom, hogy egy nagyon hatékony, jó irányba mutató feladatként kezelik a horgászszövetségek, a horgászegyesületek ezt a munkát. A Tisza-tó egy teljesen más jellegű kérdés, ott teljesen másképp van ez a felállítás.

Az ön által feltett utolsó kérdésre, hogy hogyan van a kártalanítás a régi halászok vonatkozásában: ezt azért ön is nagyon jól tudta, amikor a kérdést feltette, hogy erre elkülönített összeg sosem volt. Volt egy egyeztetés, amin felmerült, hogy lehetséges lenne-e, de ez nem történt meg soha, és úgy gondolom, hogy ma ezek a halászok jelentős részben elhelyezkedtek, más módon tudnak a halászathoz kapcsolódni, más módon élnek, és szerintem ez a kérdés már tárgytalan. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az energiaügyi miniszternek: **„A pécsiek nem akarnak atomtemetőt a szomszédba, nem akarnak uránbányát a város lakott területei alá. Miért veszi szemibe a kormány a helyiek akaratát?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

(13.20)

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Asszony! Pécs és térségét a kormány szándékai szerint a nukleárisenergia-termelés két piszkos vége érintené. Tudjuk, hogy a kormány egy atomtemetőt akar építeni a Nyugat-Mecsek térségében, Pécs város mellé, és a lehetséges helyszín kutatása sok éve zajlik, és még nem valósult meg miniszterelnök úr 2015-ben tett ígérete, azóta sem kérdezték meg a pécsieket, nem kérdeztek meg minket, hogy mit gondolunk erről a projektről.

Egy új uránbánya nyitásának a terveiről sem kap tájékoztatást Pécs város lakossága, holott egy piaci szereplő által most is folyamatban van a kormányhivatal előtti eljárás. A cég terveit szerint az uránbányászati tevékenység Pécs lakott területei alatt is zajlana. Ez egyébként nagyon komoly kockázatokat, súlyos gazdasági károkat is okozhatna, a Fidesz mégis kemény politikai támogatást ad a terv mellé. Orbán Viktor 2022-ben úgy fogalmazott, hogy vannak uránkészleteink, amelyek alkalmasak arra, hogy cserébe nukleáris üzemanyagért felajánljuk. Mire gondolt pontosan a miniszterelnök úr? Pécs fideszes országgyűlési képviselője is támogatja lelkesen egy új uránbánya megnyitását.

Államtitkár úr, ön a napokban Pécs kampányolt, együtt egyébként a Fidesz pécsi polgármesterjelöltjével, önkormányzati képviselőjével, aki a napokban nekem azt válaszolta, hogy ő, tehát a Fidesz jelöltje személyesen nem támogatja az atomtemetőt és az uránbányát. A képviselő úr tájékoztatta önt erről, hogy a helyi Fidesz sem támogatja ezt a tervet, vagy önök olyan jelöltet indítanak, aki még a saját pártján belül sem tudja érvényesíteni a saját álláspontját?

De a Fideszen belüli ellentmondásoknál természetesen lényegesen fontosabb, hogy önök miért nem

tartják tiszteletben a pécsiek akaratát. Miért nem állítják le az atomtemető-projektet, miért lehet uránbánya újrainvitásával kapcsolatban eljárás a kormányhivatal előtt, és miért van még mindig hatályban az a kormánydöntés, amely a mecseki uránbányászati újrainvitásával kapcsolatos? Pécs és térségében nagyon várják az egyenes és világos választ a kormány részéről. Köszönöm szépen előre is, államtitkár asszony.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Koncz Zsófia miniszterhelyettes asszony válaszol. Öné a szó.

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön az imént azzal vádolta a kormányt, hogy nem kérdezzük meg az emberek véleményét egy-egy adott ügyben. Ezt szeretném mindenféle szempontból visszautasítani, hiszen Magyarországon eddig a Fidesz-KDNP-pártszövetség kezdeményezte a legtöbb - a legtöbb! - sikeres népszavazást, 2010 óta pedig számos alkalommal nemzeti konzultációban kérdeztük meg a magyar emberek véleményét, s jelenleg is fut éppen zöldtematikában egy online párbeszéd, amely során egyébként 13 kérdés által a magyar emberek véleményét többek között az atomenergiával kapcsolatban is megkérdezzük - ez a zoldenergia.kormany.hu oldalon elérhető -, úgyhogy ezt mindenféle szempontból szeretném visszautasítani. Illetve szeretném megjegyezni, hogy éppen az LMP volt az a párt, amely 2022 decemberében helyi népszavazást kezdeményezett, miután zöld jelzést kapott, utána viszont egyetlen aláírásgyűjtő ívet sem vettek fel. Tehát igazából az emberek véleménye nem érdekelte akkor önöket, csak a politikai hangulatkeltés. *(Dr. Keresztes László Lóránt: Elutasították a népszavazási kezdeményezésünket. - Az elnök csenget.)*

Ami az ön konkrét kérdéséről, az elsövel kapcsolatban tájékoztatom, hogy Magyarország a nemzetközi elvárásokkal és az uniós irányelvekkel összhangban alakította és alakítja ki a nagy aktivitású radioaktív hulladékok végleges elhelyezésére irányuló programját. Nemzetközi szakmai konszenzus van abban, hogy a legalkalmasabb a mélységi geológiai tároló, és ugyancsak nemzetközi tapasztalat, hogy ilyen telephely kiválasztási, majd igazolási folyamata több évtizedre nyúló kutatást igényel. Hazai mélygeológiai tároló létesítéséről még nem született döntés, jelenleg csak a lehetséges telephely kiválasztását célzó kutatások folynak.

A másik kérdésével kapcsolatban pedig szeretném felhívni a figyelmét, hogy keveredik a bányafelügyeleti eljárás és a kormányhivatal által lefolytatott környezetvédelmi engedélyezési eljárás kettőssége. Nem ugyanarról van szó, ez a két eljárás nem ugyanaz, úgyhogy csak magamat tudom megismételni, a korábbi választomat, hogy Pécs területét érintően uránérc tekintetében

további bányatelek-alakítási eljárás nincs folyamatban. Kérem képviselő urat, hogy a válaszat fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes aszszony válaszát. Tájékoztatom képviselő urat, hogy a párbeszéd lehetősége nem adott pillanatnyilag *(Dr. Keresztes László Lóránt közbeszól.)* a parlamenti műfaj keretében. Ez önre is, rám is vonatkozik.

Tisztelt Országgyűlés! Szeberényi Gyula Tamás, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Miként erősíti Kecskemét és térsége gazdasági növekedését a Mercedes gyár bővítése?”** címmel. Szeberényi Gyula képviselő urat illeti a szó.

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Az európai gazdaság jövőbeli gerincoszlopa egyértelműen az elektromosautó-ipar lesz, és ennek egyik zászlóshajója a Mercedes, amely az elektromobilitási stratégiája fókuszát hazánkba helyezte. A Mercedes a világ egyik legsikeresebb autóiipari vállalatcsoportja, a hazai járműgyártóipar második legnagyobb szereplője, egyben Bács-Kiskun vármegye legnagyobb befektetője. A Mercedes Magyarországon másfél évtizede van jelen, évente több mint 150 ezer járművet gyárt, árbevétele meghaladja a 4 milliárd eurót, miközben közel ötezer család megélhetését biztosítja. A Mercedes így a magyar beruházás- és exportvezérelt gazdaság meghatározó szereplője. A német vállalat bizalma továbbra is rendíthetetlen hazánkban, hiszen kapacitásainak jelentős bővítésébe kezdett. Kecskeméten több mint 400 milliárd forint értékű beruházással 3 ezernél is több új munkahely jöhet létre, és tovább fejlődik Kecskemét és környéke infrastruktúrája.

Tisztelt Miniszter Úr! Mára egyértelművé vált, hogy azok a térségek fognak a leggyorsabban és a legdinamikusabban növekedni, amelyek a lehető legtöbb elektromosautó-ipari beruházást tudják magukhoz vonzani. Mindezekre tekintettel kérdezem tisztelt miniszter urat: miként erősíti Kecskemét és térsége gazdasági növekedését a Mercedes-gyár bővítése? Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Fónagy János miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó, miniszterhelyettes úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány célja, hogy 2024-ben helyreállítsa, majd 2025-ben tovább növelje a gazdasági növekedést annak érdekében, hogy 2030-ra Magyarország elérje az Európai Unió fejlettségi szintjének 90 százalékát. Ehhez szükséges, hogy a foglalkoztatási ráta elérje a 85 százalékot, a GDP-arányos beruházási

rátá pedig a 30 százalékot, amelyből a vállalati beruházások adnak számításaim szerint 20 százalékpontot. Ebben kiemelt szerepe van a külföldi tulajdonú nagyvállalatoknak is, így a Mercedes befektetéseire és beruházásaira is szükség van.

A Mercedes a világ egyik legsikeresebb autóiipari vállalatcsoportja, a hazai járműgyártóipar második legnagyobb szereplője, Bács-Kiskun vármegye legnagyobb befektetője. A Mercedes Magyarországon másfél évtizede van jelen, évente több mint 130 ezer járművet gyárt, árbevétele meghaladja a 4 milliárd eurót, miközben - mint ahogy ön is mondta - közel ötezer család megélhetését biztosítja.

Magyarországon a járműipar a legnagyobb súlyú iparág, egyben a legnagyobb változás is zajlik benne a zöldátállással. Az ágazat egyik víziója, hogy az elektromobilitáshoz kapcsolódó ökoszisztéma fejlettsége tekintetében 2030-ra Európa vezető országa legyünk. Kecskemét és térsége szempontjából a Mercedes-gyár léte és bővítése kiemelkedő jelentőségű mind foglalkoztatási, mind gazdasági szempontból. Bács-Kiskun vármegyéjében a foglalkoztatási ráta 2010 óta egyharmadával növekedett, a kecskeméti járásban a regisztrált álláskereső száma 2010 óta kevesebb mint egyharmadára esett vissza.

Összességében elmondhatjuk, hogy a térség minden munkaerőpiaci mutatója jelentősen kedvező képet mutat a korábbiakhoz képest, köszönhetően a Mercedesnek is. Köszönöm a türelmet. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Hegedüs Andrea, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Mikor kezdenek valamit a feltételek megteremtése nélkül kialakított ügyeleti rendszer törvényszerű kudarcaival?”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

HEGEDÜS ANDREA (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Mondjuk ki nyíltan, az önök új ügyeleti rendszere csődöt mondott. Az alá az Országos Mentőszolgálat alá rendelték, amelynek a saját alapfeladata ellátására sincs elegendő kapacitása, ezért az ügyeletet olykor annak kipótlására használja. Márpedig a házi orvos nem mentőorvos, erre nincs kompetenciája. Precedensesetek is vannak rá: egy egyéves porcsalmi kisfiút a mátészalkai ügyletről egy kúp felírása után hazaküldtek, másnap pedig a házi orvos kezei között halt meg.

(13.30)

A másik eset: egy váci orvos az asszisztense nélkül nem tudott belépni a számítógépes rendszerbe, ezért az ügyeleti rendszert megkerülve, a kórház gyermekosztályától kért és kapott egy egyéves fulladó kisfiú számára segítséget. Kevés az ügyelet, főleg a gyermekügyelet.

Pest megyében 6400 négyzetkilométeren több mint egymillió emberre három ügyeleti pont esik; Szentendrén 100 ezer emberre egy ügyeleti orvos jut. Egyes önkormányzatok saját ügyeletet próbálnak szervezni, de beindult a szabadrablás is, a magánügyeleteken olykor a sürgősségi ellátásért is fizetni kell.

És a bajok elérték Miskolcot is, hasonló a helyzet: az alapellátási ügyelet a háziorvosi körzetekre épül; közülük a megyében több mint 70, a városban 10 betöltetlen. Szakértők szerint az ügyeleti rendszer ráterhelése a háziorvosi praxisokra radikálisan fölgyorsította azok megüresedését. Nehezen bírják a túlterhelést. Amíg Lengyelországban - tehát nem Németországban - egy háziorvost öt asszisztens segít, hogy csak az orvosi feladatokkal kelljen foglalkoznia, nálunk egy, jó esetben kettő.

Kérdezem tehát államtitkár urat: mikor szánják el magukat arra, hogy mind a háziorvosi rendszert, mind a mentőszolgálatot alkalmassá tegyék az ügyeleti feladatok ellátására. Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kérdésre Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt hiszem, rendkívül beszédes, hogy a szocialista kormányzás alatt önök mennyit költöttek a mentőszolgálatra: 27 milliárd forintot, és mennyit költünk ma: 86 milliárd forintot. Óriási a kettő közötti különbség, jóval több mint háromszorosát költjük tehát a mentésre, mint amennyit önök költöttek. És önök az utolsó éveikben szinte már nem is vettek mentőautót; az egész autóparkot utána cseréltük le, és tettük jóval fiatalabbá a mentőautók átlagéletkorát. *(Hegedüs Andrea: És mégis rosszabb a helyzet!)*

Az elmúlt évek politikai akciói közül a morális mélypontokat keresve biztosan felsorolható köztük az, amit önök folytattak az új ügyeleti rendszer bevezetésekor, amikor arra biztatták a magyar orvosokat, hogy ne lássák el a betegeket ügyeleti időben. A házi-orvosok szerződésében volt benne a korábbiakban is az ügyelet biztosítása, és önök azt mondták, hogy ne írják alá a szerződést. Ha az önkormányzatnál aláírták, azzal önök egyetértettek, de amikor országos lett ez a rendszer - egységes, országos, a 1830-as számon keresztül mindenki számára ugyanúgy elérhető -, önök arra biztatták a magyar orvosokat, hogy ne gyógyítsanak. Na, ez elfogadhatatlan, tisztelt képviselő asszony, ez felelőtlenség! *(Hegedüs Andrea: A kérdésre kellene válaszolni!)*

Csak azért, mert a mentőszolgálattal fognak jogviszonyban állni, és nem az önkormányzattal, egy sokkal átláthatóbb rendszerben, egy sokkal biztosabb rendszerben, egy olyan rendszerben, ahol minden hívás rögzített, ahol az elmulasztott hívások ténye is

rögzített, ha van ilyen *(Hegedüs Andrea: A házi-orvosok...)*, ahol sokkal rövidebb a várakozási idő, ahol több mint 300 ponton - sürgősségi osztályokon, mentési pontokon és máshol - lehet betegeket ellátni, na, ilyenkor arra biztatni az orvosokat, hogy saját eszküjükkel ellentétben ne írják alá a szerződést, és ne lásanak el beteget, na, ez óriási felelőtlenség! *(Hegedüs Andrea közbeszól.)*

Azt csak melléteszem, hogy ön olyan dolgokról beszél, hogy egy megyében egy gyereket, mondjuk, három helyre lehet vinni, miközben ennek a többszöröse igaz, hiszen jóval több mint 20 helyre, ügyeleti pontokra lehet vinni a gyermekeket az ellátás érdekében, és hasonló számokat mondott. Ezek mind-mind valótlanságok!

A valóság az, tisztelt képviselő asszony, ha az első hónapokat nézem, és közel egy évet, akkor 306 ezer ügyeleti órában 312 ezer beteget láttak el *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, tehát óránként egy beteget láttak el. Ez egy jól tervezett rendszer. Na, ilyeneket nem tudtak önök létrehozni! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból. - Hegedüs Andrea: Mi van a betöltetlen álláshelyekkel?)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Miért nem lesz soha vége a kórházi adósságok növekedésének?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt mindannyian tudjuk, hogy az egészségügy egyik legnagyobb problémája az elmúlt időszakból a folyamatosan halmozódó intézményi tartozásállomány. Ez már a százmilliárdot is meghaladja. A korábbi években még csak 30-50 milliárdokról beszéltünk, de ebben az évben, '24-ben már több tíz milliárddal gyarapszik havonta ez a tartozásállomány.

Az, hogy mire mennyit költ az állam az adóbevételeiből, egy viszonylag jól megítélhető kérdés, és azt látjuk, hogy az egészségügy megfelelő finanszírozására, azaz hogy tényleg annyi pénzt kapjanak a kórházak, amennyi beteget fogadnak, amennyi ellátásra szükség van és amennyi ehhez szükséges, azt a kormány az elmúlt időszakban nem biztosította. Ezt mutatja az a százmilliárd forintot meghaladó tartozásállomány, amelyet jelenleg is ismerünk.

Az is látszik az adatsorból, hogy lényegesen kevesebbet kapnak tehát a kórházak az ellátásra, mint ahány beteget el tudnának látni. Egy nagyon beszédes, friss adat, hogy csak ennek a tartozásállománynak a közel 30 milliárd forintja gyógyszerekből álló tartozás. Illetve az is köztudott, hogy a laborvizsgálatok okozzák egy jó részét ennek a veszteségnek.

Az világosan látszik - és talán ez az egyik legnagyobb veszély, ha hagyjuk halmozódni a kórházi



tartozásokat -, hogy ez bizonytalanságot okoz az ellátóhelyeken maguknak a dolgozóknak, a kórházi vezetésnek és a betegeknek is, hogy milyen szolgáltatás lesz hozzáférhető. Másrészt azoknak a beszállító cégeknek - és itt ne csak külföldi cégekre gondoljuk, hiszen nemcsak osztrák, svájci, német vagy bármilyen más cégek, hanem jellemzően magyar cégek állnak a szolgáltatói oldalon -, amelyeknek óriási tartozásaik vagy kintlévőségeik vannak, tehát magyar munkahelyeket veszélyeztet a kormány azzal, hogy ezeknek a cégeknek nem időben, illetve sokkal később, akár egy év elteltével fizet. És ez jellemzően akadályozza a cégeket abban, hogy bővítsenek, vagy esetleg fenntartsák az ütemet - ne adj' isten, egyébként leépítsenek -, mert a kormány nem fordít elég pénzt a kórházirtó-állomány rendezésére.

Így tehát duplán fizetős egészségügyet hoznak létre; az állami egészségügyben a kevés forrás miatt betegeket nem tudnak megfelelő szinten ellátni, sokan magánegészségügyi ellátást keresnek, amelyet nem mindenki tud megengedni. Aki meg tudja engedni, az duplán fizet ezért az egészségügyért, ami, úgy gondolom, egy normális országban teljesen elfogadhatatlan. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*

Mindezekre tekintettel kérdezem államtitkár urat: tervezik-e ennek a végleges felszámolását; lesz-e az évben kórházi konszolidáció, ha igen, akkor milyen mértékben; és mit várnak el cserébe az intézményektől a konszolidációért cserébe. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Változatlanul kettő perc a felszólás; képviselő úr most rekordot döntött. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak, parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Amikor elkezdttük a kormányzásunkat, akkor az egészségügy céljaira az előző kormány által elfogadott 1198 milliárd forint állt rendelkezésre. Ezzel szemben az idei évben 3225 milliárd forint áll rendelkezésre egészségügyi célokra; közel a háromszorosa annak, mint amennyivel a baloldali kormányzott Magyarországon.

Azt is láttuk az önök legutóbbi kampányában, hogy mit tennének a kórházi adóssággal szemben, önök hogyan csökkentenék a kórházak adósságát. Nagyon egyszerű a megoldás, korábban is ezt alkalmazták: a kórházak 45 százalékát bezárnák. Ez volt a baloldali javaslat. László Imre mondta, hogy 45 százalékot be kell zárni; Komáromi Zoltán erre azt mondta, hogy ennél még többet is be lehetne zárni Magyarországon. Ez is egyfajta adósságcsökkentés, ha kevesebb kórház van.

Az önök miniszterelnök-jelöltje, Márki-Zay Péter pedig azt mondta, hogy ő akkor nyugodt, ha az egészségügy üzlet, ha fizetni kell az egészségügyért, mert a

fizetős egészségügy a jó egészségügy, az állami egészségügy a nem jó egészségügy; és ezt hosszasan ecsetelte is, hogy majd Mojito-koktélok hoznak a nem állami egészségügyben a betegeknek, és hasonlókat mondogatott. Az emberek ezt nem hitték el önöknek. Úgyhogy ez a baloldali javaslat: fizetős egészségügy és kórházbezárás.

Mi ezzel szemben, ahogy mondtam, növeltük a forrásokat. A tavalyi évben is 90 milliárd forintot fordítottunk a kórházak lejárattartozás-állományának a kiegyenlítésére, és közben újítottunk, építettünk, felújítottunk 91 vidéki kórházat, 54 rendelőintézetet és 107 mentőállomást az elmúlt években. Létrejött 23 teljesen új rendelőintézet és 34 teljesen új mentőállomás.

Azért pedig, hogy a kórházak adósságát a különböző üzemeltetési és rezsiköltségek ne emeljék, teljes mértékben szétválasztottuk a kórházak üzemeltetési költségeit, amit nem is a kórház fizet, hanem a KEF, tehát egy teljesen másik állami szerv, így a kórház csak a gyógyítás és betegségmegelőzés költségeire kell hogy figyelmet fordítson, az ingatlanüzemeltetés, az épületek javítása nem az ő feladata.

Azt pedig ceterum censeo megemlíteném: ha az egészségügyért nem egy orvosexportőr képviselő aggodna, ez talán hitelesebb lenne a Jobbik részéről is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsorából.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az energiaügyi miniszternek: **„Egyre nagyobb problémát jelentenek országsszerte az illegális gumilerakók. Mit tesz a kormány ezek felszámolása érdekében?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Asszony! Láthatjuk, hogy országosan egyre súlyosabb problémát jelent a szaporodó illegális gumilerakók ügye. Sok esetben beszámolt a sajtó arról, hogy hatalmas használtgumiabroncs-lerakatok jöttek létre, sokszor egyébként tűzvédelmi és hulladékgazdálkodási előírások figyelmen kívül hagyásával, a szükséges engedélyek hiányában.

Tompos képviselő úr is beszélt erről, bemutatott ügyeket Zalában, Vasban is, de sajnos Pécs külterületén, a Mecsekben is van egy hatalmas ilyen, engedély nélkül működő gumilerakó, Pécssett az István-akna településrész közelében. Én a hatóságokkal felvettem a kapcsolatot január végén és az ügyben feljelentést is tettem. Itt hivatalosan is több száz tonnányi az illegálisan tárolt gumiabroncs-hulladék, de ránézésre ennek a mennyiségnek akár a többszöröse is lehet a helyszínen.

(13.40)

Sajnos nem túl együttműködő a kormányhivatal, 30 nap után egy egymondatos választ kaptam tőlük.

A katasztrófavédelem adós, azóta sem reagált a megkereséseimre, hogy egyébként tűzbiztonsági szempontokból milyen veszélyt jelent ez az egyébként lakott területek közelében, a Mecsekben lévő hatalmas lerakat.

Ugye, látható, hogy a jelenlegi szabályozási rendszerben a hatóságok egyszerűen nem tudnak mit kezdeni a feladattal. A nem oly rég változott szabályozás sem alkalmas arra, hogy megoldódjon ez a probléma. Mit fog tenni a kormány annak érdekében, hogy ezt a rendszerszinten megjelenő problémát kezelni lehessen? Tehát: mik a konkrét intézkedések? Van-e tervben olyan jogszabály-módosítás, ami mind a szabályozási, mind a gazdasági ösztönzők tekintetében megadná a lehetőséget, hogy fel lehessen számolni ezeket a gumilerakókat?

Van-e tervben, hogy kapacitásokat lehessen bővíteni a feldolgozás tekintetében? Illetve van-e tervben olyan szigorítás, ami az elrettentő, kellő súlyú szankciókat is lehetővé tenné, és hogy mit tesznek annak érdekében, hogy úgy lehessen felszámolni ezeket a lerakókat, hogy ne az adófizetőket terhelje ez a hatalmas költség, ami az elszállítás és az újrahasznosítás kérdése. És azt gondolom, az is fontos, hogy a felelősök ne úszhassák meg az elszámoltatást. Várom válaszát államtitkár úrnak. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kérdésre Koncz Zsófia miniszterhelyettes asszony válaszol. Öné a szó.

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy az illegális hulladékok elhelyezése elleni küzdelem minden jóérvű ember számára fontos az egész országban, éppen ezért, 2020-ban a kormány meghirdette a Klíma- és Természetvédelmi Akciótervet, amelynek fontos része pont az illegális hulladék elleni küzdelem.

Jó hír, hogy számos pályázati felhívással tudtuk segíteni ezt az akciót, és a „Tisztítsuk meg az országot!” program, illetve a több mint 31 ezer felhasználó által letöltött hulladékradar applikáció által már több mint félmillió tonna elhagyott hulladék került felszámolásra közterületeken, erdőkből, folyók, valamint vasúti és közúti létesítmények mellett.

Nagy érdeklődés kísérte a március 27-én zárult „Tisztítsuk meg az országot!” második pályázati kiírást is, melyre települési önkormányzatok, civil és gazdálkodó szervezetek, egyházi, jogi személyek jelentkeztek. Szintén sikeres a TeSzedd! akció, amely hazánk legnagyobb önkéntes hulladékgyűjtési akciója, és ez is most fog majd indulni hamarosan.

Azt tudjuk mondani, hogy 2023-ban közel száz-ezer önkéntes közel 1800 tonna hulladéktól szabadította meg környezetét, ami azt gondolom, nagyon

szép eredmény. A tizenkettedik alkalommal megrendezett akció április 22-én indul majd, és még a mai nap lehet rá jelentkezni.

Márciusban jelentettünk be egy újabb együttműködési akciót az Országos Polgárőr Szövetséggel kifejezetten az illegális hulladék elleni küzdelemben, így gyakorlatilag ezer helyi szervezet fog bekapcsolódni ebbe az egész felderítésbe, hogy az illegális hulladékokat fel tudjuk deríteni. Ehhez kapnak támogatást, és 50 millió forintból kifejezetten felderítést segítő technikai eszközöket is fognak majd vásárolni.

Rendkívül fontos lépés az illegális gumilerakók elleni küzdelem az, hogy 2023. október 1-je óta a hulladékká vált gumiabroncsot a forgalmazó gumiszervizek, autójavítók, valamint a lakosság is (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) ingyenesen adhatja át a MOHU MOL Zrt., illetve alvállalkozói részére a kijelölt telephelyeken.

Kérem képviselő urat, hogy ezekben a kezdeményezésekben támogassa a magyar kormányt. Köszönöm. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes asszony válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Varga Zoltán, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Hozzáfognak-e végre a sok gyerek életét tönkretévő nevelőszülői rendszer átalakításához, és ha igen, mikor?”** Öné a szó, képviselő úr.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nos, hát a bicskei pedofilbotrány joggal irányította a közfigyelmet a gyermekotthonokban a nevelőknek teljesen kiszolgáltatva élő gyermekekre.

Tudjuk, hogy a 12 év alatti, család nélkül maradt gyermeket azonban a törvény értelmében nevelőszülőknél kell elhelyezni, azonban sajnos itt sincs minden rendben, annyira nem, hogy engedjék meg, hogy elmondják néhány szörnyű példát.

Az elmúlt év során egy forró vízben fürdetett, kilenc hónapos, nevelőszülőknél elhelyezett kisgyermek belehalt égési sérüléseibe; egy kétéves gyermeket félholtra vertek a nevelőszülei, mentők élesztették újra. Egy terhes nő két napon át autózott kocsijában egyéves saját, a csomagtartóban pedig megfulladt kétéves nevelt gyermekével. Egy nő hét nevelésére bízott kisgyereket bántalmazott módszeresen. Hétköznap csak az iskolában kaptak enni, hétvégén is alig, hétvégén tudtak csak lavórban fürdeni, és a saját ruhájukban kellett megtörölközniük.

Sajnos - a szakértők szerint - ezek a problémák azonban rendszerszintűek. A sűrűn emlegetett, önkéntes által ismert zéró tolerancia a gyermekvédelemben kimérül önök szerint az utólagos megtorlásban, megelőzésről pedig szó sincs. Sok ilyen gyermek egy életen át pszichiáterre szorul.

Mindez azért, mert a mélyszegénységben élők közül sokan más megélhetés híján nevelőszülőnek állnak, a gyermekek után kapott egyébként is kevés pénznek pedig csak a töredékét fordítják a neveltekre.

Az anyagiak azonban ott is problémát jelentenek, ahol lelkiismeretes nevelőszülők nevelik szeretve, gondoskodva gyermekeiket, ők is kevés pénzből, megfelelő támogatás nélkül és gyakran az egyházi szervezeteknek kiszolgáltatva végzik, végezhetik munkájukat.

Kérdezem tehát: mikor lát végre hozzá a kormány a nevelőszülői rendszer felülvizsgálatához és átalakításához? Tudjuk, hogy évről évre egyre kevesebb gyermek születik az önkormányzata alatt az erre fordított egyre több támogatás ellenére is. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Nem költenék-e a pénz egy részét inkább arra, hogy a már megszületett gyermekek elfogadható körülmények között élhessenek? Várom válaszat. Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó, miniszterhelyettes úr.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mindenki számára az a legfontosabb, hogy a gyerekek minél nagyobb biztonságban nőjenek föl - anyagi biztonságban is és minden más téren is biztonságban -, ezért fontos, hogy azok, akik esetében a saját vér szerinti szüleik nem tudnak róluk gondoskodni vagy nem akarnak vagy valamilyen más okból nevelőszülőkhöz kerülnek, ők is minél inkább biztonságban legyenek; egyrészt anyagi biztonságban.

Nézzük meg, hogy mit biztosított ehhez a baloldali kormány! 2010-ben egy egy gyermekről gondoskodó nevelőszülő nettó 15 ezer forint juttatásban részesült. Nettó 15 ezer forint. Most ez 98 711 forint. Mennyit kapott az a nevelőszülő, aki három gyermekről gondoskodott az önkormányzat idején? 45 ezer forintot. És mennyit kap most? Akkor nettó 45 ezer, most nettó 240 120 forint. Ez a különbség az akkori kormányzat hozzáállása és a mostani kormányzat hozzáállása között.

Hiszen önkormányzatok számára számtalan lehetőség lett volna, mondjuk, 2020-ban, amikor a nevelőszülői gyed bevezetéséről itt döntöttünk, hogy önkormányzatok ezt támogassák. De nem támogatták ezt a javaslatot.

Lehetett volna lehetőség arra 2016-ban, amikor az esetleges visszaélések jelzésére megerősítettük a gyámhatóságot, a gyermekvédelmi jelzőrendszert, hogy önkormányzatok ezt a törvénymódosítást támogassák 2016-ban. Nem tették. Ha önkormányzatok múlt volna, sokkal kisebb lehetőség lenne arra, hogy a visszaélések áldozatául esett gyermekek esetében vizsgálat induljon, és ki lehessen menekíteni onnan azokat a gyerekeket, illetve a többi gyereket, aki esetleg még ott lenne.

Aztán 2020-ban, amikor bevezettük a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyt, önkormányzatok ezt támogatták? Nem támogatták, tisztelt képviselő úr. Amikor 2013-ban arról szavaztunk, hogy akit gyermek sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt ítélték el, az soha többé ne nevelhessen, ne gondozhasson gyereket, hanem ilyen munkakörökből legyen kizárva. Támogatták önkormányzatok ezt 2013-ban? Nem.

Na, ezeket kellett volna támogatni, tisztelt képviselő úr, meg esetleg 15 és 45 ezer forintról már akkor megemelni a nevelőszülőknél járó juttatást. Azon fognak dolgozni, hogy a gyermekek továbbra is biztonságban legyenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr válaszat. Tisztelt Országgyűlés! Balassa Péter, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Miért zár be a csornai napelemgyár?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BALASSA PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm a meghívott vendégeket. Igen, Csornán helyzet van, sajnos megdöbbentő helyzet van.

Sajtóértesülések szerint, és napvilágot látott már az interneten is több fórumon, hogy a csornai napelemgyár működésével kapcsolatosan óriási problémák vannak. A rábaközi emberek joggal várják el, hogy a magyar kormány valamit ebben az ügyben lépjen, és valami komolyat, őszintét mondjon. 56 tisztességes magyar állampolgárnak, aki ott dolgozik, nagyon-nagyon nagy veszélybe került a munkája.

Azért is megdöbbentő ez a helyzet - és kérem, jól figyeljenek, jól hallgassanak -, mert 2020-22 között 7,7 milliárdos veszteséget produkált ez a cég, annak ellenére, hogy kapott egymilliárd forintos állami támogatást, kettő milliárd forint uniós támogatást, 22,5 millió eurós - jól hallják: 22,5 millió eurós - banki hitelkeretet, ami több, mint 8 milliárd forint a 400 forintos árfolyammal számolva, kapacitásbővítésre hivatkozva. Hogy fordulhat elő az ma Magyarországon, hogy egy ilyen cégnél problémák adódnak, emberek munkája kerül veszélybe?

Levelet írtam Polt Péter legfőbb ügyésznek, csornaiakkal folyamatosan egyeztetek, napi szinten, heti szinten vagyok velük kapcsolatban. Legfőbb ügyész úr a leveletem feljelentésként értékelte, valamint a legfrissebb hírek szerint kaptam egy levelet a napokban a Készenléti Rendőrségtől, hogy továbbra is fennáll annak a veszélye, hogy valószínűleg bűncselekmény gyanúja is fennállhat ebben a dologban.

(13.50)

Kérdezem én, hogy ma Magyarországon, 2024-ben hogy fordulhat elő ilyen, hogy tisztességes magyar vállalkozók, munkát vállaló emberek, akik a napelemgyárnál dolgoznak, ilyen állami támogatással,

ilyen uniós támogatások mellett elveszíthetik a munkájukat.

Zárójelben: ne arra fókuszáljanak, és ne azt próbálják elhíttetni a közvéleménnyel, hogy a választások előtt azt hirdetik Csornán, hogy semmi gond, ez a cég működik, mert önök ki akarják húzni azt, vagy a cég vezetői ki akarják húzni azt, hogy ez a cég működik, és semmi probléma nincs itt. Nagyon komoly probléma van, nagyon-nagyon nagy bajok vannak, és kérem, hogy őszintén válaszoljanak. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Fónagy János államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó, miniszterhelyettes úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az Ecosolifer Kft. magántulajdonban lévő cég a működésével kapcsolatos vezetői döntéseket korábban is önállóan hozta, és hozza jelenleg is. Tudomásom szerint az ön korábbi, a témával kapcsolatos megkeresését a legfőbb ügyész feljelentésként értékelte - ön is ezt említette -, és a Készenléti Rendőrség Nyomozó Irodának továbbította. Az ügy tehát az ön által előbb bemutatott levél tanúsága szerint is folyamatban van.

A hitelező bank tulajdonosjog-gyakorlója nevében tájékoztatom, hogy a bank a jogi lehetőségekhez mérten a szükséges vizsgálatokat elvégezte, az ahhoz kapcsolódó intézkedéseket megtette, és a jövőben is megteszi. A rendelkezésemre álló adatok szerint a kft. 2024. március 4-én 46 fős csoportos létszámleépítést jelentett be. A Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat Győr-Moson-Sopron vármegyei szervezete a dolgozók elhelyezkedésével kapcsolatos intézkedéseket megtette, illetve a jövőben is megteszi. Ennek feltételei egyébként adóttak. 2024 márciusában Győr-Moson-Sopron vármegyében a betöltetlen üres álláshelyek száma 1924 volt, Csorna városában önmagában 149 betöltetlen állás volt.

Csak a jelenlegi helyzet viszonylagos helyzetéhez képest hadd mondjam, hogy Magyarországon ma egymillióval több munkahely van, mint 2010-ben volt. Csorna az ország egyik legjobb munkaerőpiaci mutatóival rendelkező Győr-Moson-Sopron vármegye egyik járásának székhelye, a foglalkoztatási ráta 80 százalék fölött volt. Úgyhogy nem vitatva ennek a 46 családnak a nehéz helyzetét, bízom benne, hogy a problémájuk, ha eddig nem oldódott meg, mielőbb meg fog oldódni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Kik a felelősök a korrupciós ügyes metrókocsi-beszerzésben?**” A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és

hatáskörrel rendelkező Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter urat bízta meg. A kérdésre miniszter úr felkérésére Soltész Miklós államtitkár úr válaszol. Öné a szó, képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Budapesten mi sem mutatja jobban az Orbán-kormány és a Karácsony Gergely által vezetett főváros zárt ajtók mögötti összejátszását, mint a 3-as metró felújítása körüli botrány. Az akkori fideszes városvezetés korrupciós gyanús közbeszerzési eljárásban új gyártású szerelvények beszerzése helyett felújítottak mondott orosz gyártmányú, légkondicionáló nélküli, elavult és balesetveszélyes állapotú metrókocsikat szerzett be. Tovább erősíti a gyanút, hogy a mostani fideszes honvédelmi miniszter abban a cégben érdekelt és tulajdonos, amelyik Oroszországból az orosz metrókocsi-beszerzés egyik magyarországi leányvállalata.

A Karácsony Gergely vezette, 2019-ben megválasztott városvezetés megígérte, hogy felállít egy vizsgálóbizottságot a visszaélések feltárására. Mára egyértelműen elmondható, hogy mindez semmilyen eredményt nem hozott. A közbeszerzési dokumentumok azóta is titkosak. Ugyanaz a Bolla Tibor vezeti a BKV-t, aki a fideszes vezetés idején is megkötötte az oroszokkal a botrányos szerződést. A budapesti polgárok, akik a gyanús beszerzés eredményét a levegőtlen metrókocsikban - különösen nyaranta - a bőrükön érzik, megérdemlik, hogy öt év elteltével megtudják végre az igazat.

Ezért kérdezem államtitkár urat, hogy kik befolyásolták a metrórendert. Hogyan történhetett meg, hogy minden más indulót kizártak csak azért, hogy az oroszok megnyerhessék a tendert? Terveznek-e vizsgálatot indítani a 3-as metró korrupciós gyanús kocsibeszerzéséről, valamint mit tesznek egyáltalán az igazság feltárása érdekében? Köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Soltész Miklós államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Egy dolgot nem tett hozzá, hogy az oroszok a spájzban vannak *(Csárdi Antal: Igaz lehet!)*, még ezt hozzátehetné volna. De az a helyzet, tisztelt képviselő úr, ha feltette a kérdést, hogy kik a felelősök általában Budapest lezüllesztéséért, a budapesti korrupcióért, Budapest jelenlegi helyzetéért, önök; önök és az LMP is. És megmondom, miért: 2019-ben, 2019 júliusában önök szövetséget kötöttek Gyurcsány Ferencsel, a DK-val, így az MSZP-vel, a Jobbikkal, a Momentummal és a Párbeszéddel, és ebben a szövetségben önök is benne voltak. *(Dr. Brenner Koloman: A Jobbik nem volt benne, de nem baj!)*

Ez a szövetség sok mindent ígért. Ígérte először is valóban a metrókocsi kapcsán, amikor lementek a metrókocsiba törölközőbe becsomagolva magukat, mintha szaunában járnának, hogy majd a légkondicionálókat felszerelik. Volt négy és fél évük, és nem csináltak semmit.

Ugyanez a semmittevés jellemezte egyébként minden tekintetben a fővárosban az önkormányzat koalícióját az elmúlt négy és fél év során. Például a nagy zöldítésből, ugye, amit bejelentettek, abból sem lett semmi. Nem lett semmi, mert nem elég, hogy a Liget-projekt egyébként gyönyörűen megvalósult lehetőségeit próbálták önkormányzat megakadályozni és tönkretenni, emellett ki kell mondani, hogy Budapest koszos, mocskos, és ennek önkormányzat is a felelőse.

Van egy harmadik dolog, amiről önkormányzat sosem beszélnek: két olyan korrupciós botrány, mely a legnagyobb korrupciós botrány volt az elmúlt évek során, és mind a kettő Budapestet és önkormányzatot mint baloldali ellenzékét érintette, az egyik a dollárbaloldal, a guruló pénzek kérdése, a második pedig a Lánchíd-botrány. (Csárdi Antal: *Államtitkár úr, kettő perc!*) Két percnél is tovább tudnám sorolni azt a sok-sok mindent (Szabó Rebeka: *A fideszes korrupcióval mi van?*), amit egyébként önkormányzat nem tettek meg, vagy pedig megtettek, de azt inkább ne tették volna. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A kérdések tárgyalásának vége értünk.

Most 13 óra 57 perc van. Az **azonnali kérdések** tárgyalásával folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely és Kálmán Olga, a DK képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mikor?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a DK frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így miniszterelnök úrnak a távolléte miatt a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Most a DK soron következő azonnali kérdése következik. Tisztelt Országgyűlés! Varga Zoltán, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszternek: „**Ki volt a másik négy?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszadásra Dömötör Csaba államtitkár urat, miniszterhelyettest jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

VARGA ZOLTÁN (DK): Elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Igaz-e az, hogy Balog Zoltánnak, a református egyház püspökének nagyobb hatalma van államigazgatási kérdésekben, mint például

önöknek? Mert egyre inkább úgy tűnik, hogy ez bizony igaz, hiszen sajtóhírek szerint Balog Zoltán már akkor K. Endre kegyelméről egyeztetett Novák Katalinnal, amikor még meg sem alakult a köztársasági elnök tanácsadó testülete. Ráadásul nem ez volt az egyetlen kegyelem - ma már tudjuk -, amiben benne volt Balog keze. A püspök önmaga ismerte el, hogy őt kegyelmet is támogatott, amelyek közül csak egy a pedofilsegítő bicskei igazgatóhelyettes.

(14.00)

Képzelnék el, ahogy a református egyház feje bemegy Novák Katalin akkori köztársasági elnökhöz, és elintézi, hogy kegyelmezzenek már meg K. Endrének, egy elítélt pedofil bűnözőnek.

Kérdezem: hogy megy ez önkormányzatnál? Minden fideszes annak intéz kegyelmet, akinek csak akar, vagy csak a pedofilhálózat Orbánhoz köthető tagjai tudják ezt megtenni? És vajon mit szól a Szuverenitásvédelmi Hivatal, hogy Balog bizalmas kegyelmi ügyekhez férhet hozzá és avatkozott ebbe bele, amikhez elvileg kizárólag Novák Katalinnak vagy a mindenkori köztársasági elnöknek lenne vagy volt hozzáférése? Nos, tudják, ez egyszerre felháborító és hátborzongató, hogy miket meg nem engedhetnek maguknak önkormányzat, fideszes képviselők, és úgy tűnik, ebbe már a pedofilsegítők szabadon engedése is bőven belefér.

Államtitkár Úr! Kérem, válaszoljon már! Miért avatkozhatott be Balog Zoltán kegyelmi ügyekbe, amikor még Novák Katalin tanácsadója sem volt? Ezek után bárki megteheti önkormányzatnál, vagy mindezt csak az orbáni pedofilhálózat feje vagy Orbán-közeli kiváltságosok tehetik meg? Ki volt a másik négy személy, akikért Balog lobbizott, és ezeket a személyeket kiengedték-e (*Az elnök csenget.*), kegyelemben részesítették-e? Várom válaszát. (*Földi Judit tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dömötör Csaba miniszterhelyettes úrnak, parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy Balog Zoltán jó ideje nem visel kormányzati tisztséget, és nincs információnk, nem is lehet arról információnk, hogy milyen kegyelmi kérvényeket támogat és melyeket nem.

Ami ennél is fontosabb, hogy a kegyelmi jogkör a köztársasági elnökhöz tartozik, ön is nagyon jól tudja, ez azt jelenti, hogy erről a köztársasági elnök hozhat döntést, nem pedig a kormány, ilyen értelemben a kérdése nem is helyénvaló itt, a Házban. Arról, hogy ki milyen megfontolások alapján tesz javaslatot az elnöknek arra, hogy adjon kegyelmet, azok tudnak tájékoztatást adni, akik ezeket a javaslatokat megfogalmazzák vagy benyújtják.

Számos alkalommal tettük egyértelművé - és ha kell, akkor még sokszor megteesszük -, hogy ebben a kegyelmi ügyben, amely olyan nagy visszhangot váltott ki, egyetlenegy döntés lett volna helyes, az elutasítás. Ha a kormányon múlt volna, akkor ilyen döntés nem születik, illetve nemleges döntés születik. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót egy percben. Öné a szó, képviselő úr.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Csalódott vagyok, ön nem értette vagy nem akarta megérteni a kérdésemet. Balog püspökről kérdeztem, nem a kormányról. Egyetlen szót nem mondott erről, és nem érzi, hogy ez mennyire veszélyes különben, hogy önök terelik, nyilván Orbán Viktorról próbálják elterelni a fókuszot.

De ez hihetetlenül veszélyes, mert tudnunk kell, hogy az orbáni pedofilhálózat kiknek adott még kegyelmet. Nem tudjuk, hogy hány kiengedett pedofil sétál most az utcán közöttünk, és az iskolák sem tudhatják, hogy egy pedofil alkalmaznak-e vagy nem, mint ahogy a szülők sem tudhatják, hogy a gyermekeiket egy önök által kiengedett pedofil tanítja, és még sokáig sorolhatnám azokat a veszélyeket, amelyeket önök szabadítottak különben a magyar társadalomra.

De semmi baj, mert rövidesen kormányváltás következik, és mi a Dobrev Klára vezette kormánnyal ki fogjuk söpörni ezeket a pedofilokat a magyar társadalomból, a magyar közéletből - önökkel együtt. Köszönöm szépen. *(Rétvári Bence: Elmaradt a taps!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A miniszterhelyettes urat viszonválasz illeti meg. Öné a szó!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Az előbb is hallotta, és nem mond igazat, hogy nem válaszoltam. *(Varga Zoltán: Nem válaszolt!)* De akkor szeretném megismételni: Balog Zoltán nem visel, jó ideje nem visel kormányzati tisztséget, ezért a kormánynak nincsen információja arról, nem is lehet, hogy milyen kegyelmi kérvényeket támogat és melyeket nem.

Bárhogy is viszonyuljanak önök ezekhez a kérdésekhez, a kormány tovább fogja szigorítani a gyermekvédelmi szabályozást. Zajlik az intézmények vezetőinek átvilágítása, a kinevezési feltételeket szigorítani kell, és még erősebb törvényi garanciákat fogunk kidolgozni, hogy ne dolgozhassanak a gyerekek közepében olyanok, akik rájuk veszélyt jelenthetnek.

Ha azért hozta fel ezt a témát, mert valóban fontosnak tartja a gyermekek védelmét, akkor arra kérem, hogy a szavazatával is bizonyítsa majd ezt akkor, amikor a szigorításokról is szavazunk itt, a Házban. Akkor dől majd el, hogy valóban a gyermekek védelmét tartják-e szemük előtt *(Varga Zoltán: Ne rakják*

*bele salátatörvénybe, és akkor majd támogatni fogjuk! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, vagy éppen a politikai haszonszerzést. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Jelzem, hogy a párbeszédet későbbre halasztjuk majd, most az azonnali kérdések és válaszok órája van.

Tisztelt Országgyűlés! Selmeczi Gabriella... Bocsnat! Bedő Dávid, Orosz Anna, Szabó Szabolcs és Tompos Márton Kristóf, a Momentum képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Kérem, válaszoljon, Miniszterelnök Úr!” címmel.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Momentum frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így miniszterelnök úrnak a távolléte miatt a harmadik **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia. Most a Momentum-frakció következő kérdést feltenni kívánó képviselője következik. Egy pillanat türelmüket kérem!

Tisztelt Országgyűlés! Tompos Márton Kristóf, a Momentum képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: „**Kérem, válaszoljon, Miniszter Úr!**” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszadásra Azbej Tristan államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat *(Tompos Márton Kristóf bólint.)*, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy... *(Tompos Márton Kristóf: Igen!)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

TOMPOS MÁRTON KRISTÓF (Momentum): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár Úr! A hírszerzési témákra specializálódott szaklap, az Intelligence Online március 6-ai cikke szerint Kína kész tartalékos katonákat küldeni azon állami vállalatok mellé, amik az „Egy övezet, egy út” programban vesznek részt Magyarországon, ez a Budapest-Belgrád vasútvonal. A cikk szerint az első európai ország, amelyik fogad majd ilyen katonákat, Magyarország lesz.

Ezek a katonák a PAFD, azaz People's Armed Forces Department alá tartoznak. A PAFD a kínai hadsereg része, amelynek fő felelőssége a tartományi milíciák képzése, szervezése és felszerelése volt idáig, Hszi Csin-ping alatt azonban egyre inkább az állami cégeknél is megjelennek, feladatuk pedig a belső korrupció felszámolása és a kínai befektetések megvédése.

Ha ez megtörténik, ez egy egészen elképesztő biztonsági kockázat Magyarország számára, ami Magyarország NATO-tagságát is veszélybe sodorja. Arról nem is beszélve, hogy innentől az önök szuverenitásvédelmi kampánya nagyjából annyira lenne hiteles, mint a gyermekvédelmi megszólalásaik, miután kegyelmet adott egy pedofil bűnsegédjének. De térjünk vissza a témára!

A kérdésem, államtitkár úr, hogy ez az értesülés igaz-e, és a kínai rendőrök után kínai katonák is érkeznek-e hazánkba. És ha már itt tartunk: igaz-e az az

értesülés, hogy május elején hazánkba érkezik Hszi Csin-ping kínai elnök személyesen? Várom választát.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Azbej Tristan államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Egrészt online blogoldalnak az értesülését nem áll szándékomban, nem áll szándékunkban minősíteni, illetve választ adni, kommentálni ezzel kapcsolatban. Másrészt pedig, ha nem a hisztériakeltés lenne a célja, akkor nyilván a kérdésnek a témamegjelölésében meghatározta volna annak a tartalmát, így tényszerű választ tudnék adni, no, nem blogoldalnak az értesüléseire, hanem általában véve Magyarország és Kína kapcsolataira, amelyek alapvetően a kölcsönös érdekek mentén egy pragmatikus kapcsolatot jelentenek.

Szeretném emlékeztetni arra, hogy Kína 2023-ban Magyarország kilencedik legfontosabb kereskedelmi partnere volt, a részaránya pedig a teljes magyar külkereskedelemben 4 százalék, önök pedig a szuverenitás védelmének a címszavával ezt a szemünkre szokták hányni. Vannak még olyan európai uniós tagállamok, amelyek kormányzatainak a részéről ezt gyakran megteszik, ezek azok az európai uniós tagállamok, amelyek bármilyen magyar-kínai kapcsolatot kritizálnak, akik általában előttünk állnak a külgazdasági és a politikai kapcsolatok tekintetében. Ezt a gyümölcsöző és mind a két nemzet számára előnyös gazdasági kapcsolatot egyértelműen azért akarják aláásni Magyarország szempontjából, hogy ők jussanak ezekhez a lehetőségekhez, hogy az ő országaikba érkezzenek az ottani gazdaságot fejlesztő kínai beruházások.

Tehát ebből kifolyólag, ha a velünk ellenérdekelt államok meg önök teszik föl ezeket a hisztériakeltő, kritikus kérdéseket, akkor mi vajon a közös érdek? Vajon a dollárok mondatják-e önökkel ezeket a kritikus élű, rémhírkeltő és hisztériakeltő kérdéseket? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(14.10)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

TOMPOS MÁRTON KRISTÓF (Momentum): Bravúros válasz volt, államtitkár úr, tényleg csak gratulálni tudok hozzá.

Az online blogoldal, amit ön a legfontosabb szakterületi sajtóként aposztrofált, nyilván nem fog erre válaszolni, hiszen nagyon kellemetlen lenne.

De akkor beszéljünk olyanról, amit önök is elismertek, ezek a kínai rendőrök, akik Magyarországra jönnek. Van pár dolog, amit nem tisztáztak, úgyhogy ha ebből bármit megtesz, azt nagyon megköszönjük:

megismerhetők-e ezek az iratok, amiket önök aláírtak a kínai partnerekkel a kínai rendőrök ideérkezését illetően? Hány rendőr fog jönni? Csak Budapesten vagy máshol is fognak-e járőrözni? Ki finanszírozza az ő ittlétüket? Hol lesznek elszállásolva? És milyen adatokhoz férnek hozzá?

Ugye, ezek mind olyan információk, amelyeket egy normális országban elmondanak az embereknek, hogy ne izguljanak az ilyen problémák, az ilyen, úgynevezett szuverenitásbeli kérdések miatt. Önök ezt nem tették meg, úgyhogy itt a lehetőség, államtitkár úr, egy perce van rá, sok sikert! *(Derűtség az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Államtitkár úr, parancsoljon!

AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm. Az újabb feltett kérdés már szóba került itt a parlamentben, de ismételtten azt a tájékoztatást tudjuk adni, hogy kínai rendőrök érkeznek Magyarországra, nem hoznak fegyvert, nem intézkedhetnek, olyan helyszínekre jönnek magyar rendőrökkel együtt járőrözni, ahol gyakran előfordulnak kínai turisták.

Visszautalnék az előző kérdésre, magyar-kínai magas szintű találkozókkal kapcsolatban. A két ország idén ünnepli a diplomáciai kapcsolatok felvételének a 75. évfordulóját. Ez is nagyon érdekelheti önöket, talán külföldi megbízásból. De még mielőtt bármi következtetésre jutnának, azért azt el szeretném mondani, hogy 2023-ban Hszi Csin-ping elnök fogadta Charles Michelt, az Európai Tanács elnökét, idén már ellátogatott Pekingbe Mark Rutte holland miniszterelnök, Olaf Scholz német kancellár pedig április 14-én kezdte meg a kínai látogatását. De önöknek nyilván az fáj, ha Magyarország és Kína jó kapcsolatot ápol egymással. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Hiller István, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: **„Mikor, hogyan, kivel? - Kérdések a készülő kulturális törvényről.”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Államtitkár Úr! Sok szó esett az elmúlt hetekben a készülő kulturális törvényről. Eddig az érdeklődő közvélemény két verziót ismerhetett meg. Javaslom, hogy tiszteljük annyira a magyar kultúrát, hogy kettő plusz egy percben nem akarjuk ennek a két verzióknak a tartalmi részeit itt most megvitatni; erre biztosan lesz még alkalom.

Viszont érdemes elmondani az ország nyilvánossága előtt, hogy minden törvényjavaslatnak van úgynevezett tárgyalási menetrendje. Jó esetben először

egyeztetnek a törvényjavaslatról a különböző társzervekkel, civil szervezetekkel, szakszervezetekkel. Aztán benyújtják a kormánynak. Majd ha a kormány úgy dönt, akkor elhozzák tárgyalásra az Országgyűlés elé.

Azt szeretném kérdezni, tisztelt államtitkár úr, minthogy két verziója ennek a törvényjavaslat-tervezetnek megjelent a nyilvánosság előtt: mikor tervezik kormány elé vinni, és mikor tervezik a magyar Országgyűlés elé vinni? Azt is szeretném megkérdezni, hogy kivel kívánnak egyeztetni. És annak a tervezetnek, amely a kultúra igen jelentős, a magyar kulturális szerkezet igen jelentős átalakítását is tartalmazza, minden tapasztalat szerint költségvonzata is van: mennyibe kerül ez az átalakítás a magyar költségvetésnek? Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon, öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr, volt Miniszter Úr! Szeretném az elején leszögezni, hogy amiről most itt beszélgetünk, és amiről a médiában ön nyilatkozott is már többször, ez nem egy kőbe vésett törvény, hanem egy minisztériumon belüli munkaanyag.

És önt itt a parlamentben mindenki a kultúra iránt elkötelezett embernek ismeri, ezért ugyan megértem az aggodalmát, de azt nem osztom egyáltalán. Úgy érzem, hogy hasonló a helyzet, mint a felsőoktatási átalakítások idején, önök és a teljes baloldal akkor is folyamatosan ragaszkodtak a több évtizedes megkövült struktúrákhoz, pedig az eredmények abban az esetben is minket igazolnak, hiszen sikeres versenyképességi fordulatot hajtottunk végre a felsőoktatásban. Azt reméljük, azért dolgozunk, hogy mindez a kultúra területén is bekövetkezzen az elkövetkezendő időszakban.

Azért engedjen meg néhány adatot a 2010 előtti időszakról. 2010 előtt a közművelődési intézményhálózat elavultsága és a szakemberhiány miatt sok esetben maga a működés vált kétségessé, országos szinten kritikus helyzetben is volt. 2010-ben csak a települések 32 százalékában volt közművelődési intézmény. 2009-ben megszüntették az önkormányzatok kulturális normatíváját, ezzel csökkentve a feladatok központi finanszírozását. Tehát a kultúra területe nagy hátrányokat szenvedett a 2010 előtti időszakban.

Alaptörvényt módosítottunk, és az Alaptörvény minden magyar állampolgárnak biztosítja a jogot a művelődéshez. A nemzeti kultúra megőrzése és a nemzet iránti identitás megerősítése tehát 2010 óta kiemelt feladatunk. Ezzel a most tárgyalt törvényjavaslattal és a leendő, a későbbiekben, az ősz folyamán

beterjesztendő törvényjavaslattal is az a célunk, hogy ezt megerősítsük. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Hiller István képviselő úrnak.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon köszönöm, hogy ismertette nekem saját tevékenységemet, ez sokban használt a kérdések esetében, ugyanis így hirtelenjében a négy feltett kérdéséből egyikre sem kaptam választ, de megtudtam én magam, hogy én magam mit csináltam 14 évvel ezelőtt. De bármennyire is szeret ön engem, én még jobban szeretem magamat *(Derűtség az ellenzék soraiban.)*, de azt egyáltalán nem szeretem, hogy ha a kérdésekre nem kapok választ. Ezért a legnagyobb tisztelettel nem túlságosan bonyolultan, édes anyanyelvünkön felteszem azt a kérdést: mennyibe kerül mindez? Egyeztetnek-e a Magyar Színházi Társasággal, a Közművelődési és Közgűjteményi Dolgozók Szakszervezetével? Kívánnak-e egyeztetni a Független Előadó-művészeti Szövetséggel?

Ha pedig az életutamról akar kérdezni, akkor a parlamenten kívül szívesen válaszolok. De nagyon kérem, hogy ezekre a kérdésekre adjon választ. Megtisztel. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Akkor még egyszer elmondom *(Dr. Hiller István: Köszönöm.)*: 2024 őszén, az őszi ülészakban tervezzük beterjeszteni azt a törvényjavaslatot, amelyről ön beszélt. És addig is minden olyan szervezettel, amellyel kell, egyeztetni fogjuk ezt a törvényjavaslatot. És ezt ezt követően fogjuk beterjeszteni.

Azt kérem azért öntől, hogy vegyük komolyan a törvényhozást. Valóban, készül egy javaslat, több verziója is. Az egyeztetéseket követően nyeri el azt a formáját, amelyet a kormány, majd az Országgyűlés is meg tud tárgyalni. És az országgyűlési tárgyalás után nyeri el azt a formáját - akár a képviselői módosító javaslatokkal -, amelyet aztán el tud fogadni az Országgyűlés, reményeink szerint nagy konszenzussal.

A minisztérium feladata, hogy az állami kulturális feladatellátás egységes, átlátható és arányos rendszerét kialakítsa. Ezen dolgozunk, tisztelt képviselő úr. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Brenner Koloman és



Lukács László György, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mit gondol erről, Miniszterelnök, úr?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Jobbik frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így miniszterelnök úrnak távolléte miatt a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Ami a magyarok számára épült, miért a vendégmunkások javát szolgálja?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszadásra Fónagy János miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

(14.20)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Külföldi vendégmunkásokkal töltötték meg Hajdúszoboszló egyik gyógyvizes szállodáját, amely a város legfőbb turisztikai célpontjának számító strandfürdő szomszédságában áll. Itt a sajtóhírek szerint arról a termálhotelről van szó, amelyet a korábbiakban építettek, feltételezhető módon nem azzal a céllal, hogy vendégmunkások töltsék meg, hanem magyarok rekreációja céljából, vagy azért, hogy ott egy sikeres üzleti vállalkozás a magyar költségvetésbe fizessen be társasági adót, nem pedig kitaliczkázza adózatlanul a pénzt Magyarországról.

A helyzet az, hogy ez a korábban bezárt üzemegeység mégiscsak telt házzal üzemel. A sajtójelentések szerint március végén is mintegy 200-220 építőmunkás foglalta el a szobákat és apartmanokat. És itt érjük tetten a Fidesz-KDNP multikultiját, amelyet megvalósított Kelet-Magyarországon, ugyanis a Fülöp-szigetektől érkezett férfiakat egy török vállalat foglalkoztatja, és naponta szállítják át őket buszokkal a debreceni BMW-gyár építkezési területére. Egészen elképesztő módon találnak tehát egymásra idegen nációk fiai és lányai, hogy profitot generáljanak Magyarországon, olyan épület felhasználásával, amely vélhetően a magyarok érdekében és jóléte, jóléte érdekében épült. És olyan társaságok teszik mindezt, akik adott esetben nem is kellene hogy itt legyenek, mert egy organikus, normális módon működő magyar nemzetgazdaság ezeket a feladatokat el tudná látni, például az inaktivitási ráta aktivitási rátává varázslásával, tehát azzal, hogy a munkakereső, de segítséget nem kapó magyarok számára segítséget nyújtsanak.

A kérdésünk egyértelmű: vállalja-e a kormány azt, hogy ha már ideimportálják ezeket a vendégmunkásokat, legalább az iparterületeken vagy azoknak a tözsomszédságában, valamennyire ellenőrzött körülmények között létesítsenek ilyen szálláshelyeket, ne pedig a magyarok által is lakható, használható vagy

akár éppen a magyarok számára munkásszállóvá alakítható üzemegeégeket és épületeket használják? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány 2017 óta munkaerőpiaci program keretében támogatja a munkaerőpiaci mobilitást elősegítő munkásszállások kialakítását azokban a térségekben, ahol egyébként nem áll rendelkezésre a fejlesztésekhez szükséges munkaerő. A „munkásszállások kialakítása” elnevezésű program segítségével mind ez ideig országsszerte 61 munkásszállás, ezzel közel 8500 férőhely kialakításához biztosítottunk mintegy 24 milliárd forint támogatást. A programnál a magyar munkavállalók elszállásolását kiemelt szempontként előnyben részesítő, a férőhelykihasználtságot biztosító, a versenyszféra által támogatott igényeket kielégítő, valamint a fenntarthatósági szempontokra is figyelemmel lévő fejlesztéseket támogattuk.

A támogatás nyújtásával kapcsolatos mérlegelés szempontjai között nagy súllyal szerepel a magyar munkavállalók elszállásolásának vállalása. A pályázóknak, a létesítmények későbbi üzemeltetőinek vállalnia kell, hogy a férőhelyeknek legalább az 50 százalékán, de magasabb pontszám eléréséhez 100 százalékán magyar munkavállalókat kell elszállásolnia. Külföldi munkaerő elszállásolására ezekben a munkásszállókban csak akkor van lehetőség, ha a térségben nem mutatkozik magyar munkavállalók elhelyezésére irányuló igény. A támogató az üzemeltetési időszakban a támogatás egy részének visszafizetésével szankcionálhatja, ha a magyar vendégek aránya 50 százalék alá esik. Jelzem egyébként, hogy tíz év ilyen kötöttséget kell vállalni.

Az előbbieik alapján egyértelmű, hogy a kormány a munkaerőpiaci intézkedésekkel elsősorban a magyar munkavállalók elhelyezkedését és mobilitását kívánja biztosítani, minden, egyébként a gyakorlatban előforduló, általam is helytelenített példa ellenére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterhelyettes úr. Visszonválaszra megadom a szót. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miniszterhelyettes úr egy korrekt ember, mert azokat a számadatokat teljesen őszintén sorolta fel, amelyek engem is birizgálnak, aggasztanak. Főlemlegette egyik politikai sikerünket is, hogy a Jobbik egy magyarkvótát javasolt, és legalább 50 százalékban ezt már megvalósították a munkásszálló-építések során, tehát legalább 50 százalékban magyar

kell hogy legyen ott; mi ezt legalább 95 százalékra szeretnénk feltolni.

De az a problémám, hogy önök 24 milliárd forintot elköltöttek a munkásszálló-építésekre. Teljesen egyértelmű, logikus kérdést teszek fel: miért nem fordítják ezeket az összegeket kizárólag a magyar munkavállalók jólétére, és miért nem kérik meg a stratégiai partnereket, ezeket a multicégeket, hogy ha már az ő érdekükben van állítólag szükség a vendégmunkások importjára, akkor fizessék az elszállásolásukat teljes egészében ők? Miért fizeti külföldi munkások, vendégmunkások elszállásolását akár csak 1 százaléknyi mértékben is a magyar költségvetés?

Ez az első kérdés, ami a standolásoknál, fórumok során is felmerül. Várom tisztelettel érdemi válaszát.

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzás illeti meg miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány minden intézkedésével a magyar munkavállalók előnyben részesítésére törekszik a vendégmunkásokkal szemben. Ahogy a harmadik országbeli állampolgárok beutazását és tartózkodását szabályozó törvény is minden eddiginél szigorúbb feltételekhez köti harmadik országbeli munkavállalók alkalmazását, úgy a kormány egyéb intézkedései, például a támogatási programok szabályozása is minden eddiginél szigorúbban kezeli a kérdést, a foglalkoztatáspolitikai minden területén egyértelműen a magyar munkavállalókat részesítve előnyben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Dócs Dávid, a Mi Hazánk képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: **„Megbukott a kormány gazdaságpolitikája. Hogyan sikerült az év első negyedére elérni az éves költségvetési hiány több mint 92%-át?”** címmel.

Miniszter úr a távolléte miatt válaszára Tállai András miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen kéri a választ. *(Dócs Dávid jelzésére:)* Öné a szó, képviselő úr.

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Márciusban a költségvetés hiánya 2321 milliárd forintra emelkedett, ami az elfogadott költségvetési hiánycél több mint 92 százaléka. Ennek okán a Kormányinfón elhangzottak alapján 675 milliárd forintnyi beruházást halaszt el a kabinet, amit ugyan önök sosem fognak kimondani, de ezt nyugodtan hívhatjuk megszorításnak.

A brutális mértékű hiányt a kormány többek között a reptér megvásárlásával indokolta, azonban egy

felelős kormány akkor vásárol, amikor van az ilyen befektetésekre pénze. Úgy látszik, hogy a reptér esetében most nem a sok-sok gépmadár, hanem az időszerűtlen százmilliárdok repkedéséről lehet beszélni.

Érdekes egybeesés az üres államkassza és az, hogy Varga Mihály pénzügyminiszter a húsvéthétfőt Kínában, míg Nagy Márton nemzetgazdasági miniszter az elmúlt napokat Németországban töltötte. Talán nem véletlen ez a két utazás ebben a szorult pénzügyi helyzetben, hiszen a magyar gazdaságot önök ennek a két országnak az összeszerelő üzemeként képelték el az elmúlt években, ahelyett, hogy nekiláttak volna végre azon önálló nemzetgazdaság kiépítésének, amit a Mi Hazánk Mozgalom már évek óta szorgalmaz. A német autógyáraknak és a kínai akkumulátor-összeszerelő üzemeknek több ezer milliárd forint állami támogatást adtak a magyar adófizetők pénzéből, melyből munkahelyként 64 millió forintba kerül egy akkumulátorgyári munkahely a magyar állam számára. A legfelháborítóbb viszont az, hogy a munkahelyeket nagyrészt a Fidesz által idehordott vagy idecsábított migránsmunkások töltik be.

Ebből adódik a kérdés: hogyan tudja tartani a kormány az év hátralévő időszakában az idei évre tervezett költségvetést? Valamint mennyire nevezhető átgondoltan összerakott költségvetésnek az a szám-sor, amelynek a 92 százaléka az első negyedévre meg lett haladva? Köszönöm szépen a szót. *(Szabadi István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Tállai András miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön is tudja, hogy nem csak Magyarország küzd a költségvetés hiányával, lényegében az európai országok felének vannak ilyen gondjai. Például Lengyelországban a '24-es költségvetést 5,1 százalékos hiányra tervezték, Szlovákiában pedig 5,9 százalékos hiányra. Ez is jelzi, hogy a szomszédos országok is küzdenek hasonló nehézséggel.

(14.30)

A költségvetés végrehajtása egy folyamat. Az első negyedév mindig a legnehezebbek közé tartozik, különösen most, amikor az ön által említett reptérvásárláson kívül - ami egyébként nem számít bele a költségvetési, az eredményszemléletű hiányba - más egyéb, egyedi tételek nehezítették az első negyedévet. Így a 13. havi nyugdíj kifizetése, a magasabb kamatkiadás kifizetése, amely például 1241 milliárd forintot jelentett, a nyugdíjak költsége pedig 1040 milliárd forintot, aztán a rezsialap kiadásai, a lakosságtól átvállalt rezsiköltségek mind-mind nehezítették az első negyedévet.

A 2024-es költségvetés olyan 4,5 százalékos hiányra van tervezve, ami teljesíthető. Teljesíthető a 675 milliárd forintos beruházás elhalasztásával. A fogyasztás növekedésével az adóbevételek remélhetőleg pozitívabban fognak alakulni, és a költségvetés az év végére a meghatározott 4,5 százalékos hiányon belül marad. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr választát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Értem én, de azt a részét igazából mégsem értem ennek a képletnek, miszerint ön a megemelkedett adóbevételekre alapozná majd ennek a hiánynak a pótlását. Erre azt tudom mondani, hogy mivel sajnos a külföldi multiknak adták az ezermilliárdokat munkahelyteremtés címén, ezért nem igazán várható az adóbevételek-növekedés sem, hiszen tudjuk, hogy nemcsak a profitot, de már a törzstőkét is kiviszik a külföldi multik az országból. Illetve tovább nehezíti a helyzetet az, hogy azok a külföldi vendégmunkások, akiket önök ide hívnak, azt a keresetet, amit itt kapnak, nem itt költik el, hanem ennek a nagy részét gyakorlatilag hazaküldik azokba az országokba, ahonnan jöttek. Tehát az adóbevételek ebből a számításból kifolyólag nem emelkedni fognak, hanem csökkenni. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásul illeti meg a miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Az önök pártja mindent a külföldi multik és a vendégmunkások szemszögéből próbál levezetni. Én viszont azt mondom, hogy az itt dolgozó magyar munkásoknak, magyar embereknek, 4,7 millió embernek plusz 2,5 millió nyugdíjas nyugdíja vásárlóértékének a megőrzése fog történni ebben az évben, a munkavállalóknál pedig reálbér-növekedés lesz, és ezáltal lesz nagyobb fogyasztás. Tehát nem a külföldi multik által, hanem a magyar emberek által.

Egyébként 2024-re pozitív folyamatok várhatók, hiszen lecsökkent az infláció, a foglalkoztatás mértéke nem változik, az államadósság is csökken, és a gazdasági növekedés is 2,5-3 százalékon várható már ebben az évben. Tehát éppen ellenkezőleg, a gazdaságpolitikai folyamatok pozitív irányba hatnak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Rebeka, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszternek: „**Mi a pontos terv, miniszter úr?**” címmel. Miniszter úr a távolléte miatt

válaszadásra Nagy Bálint államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő asszony.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Pár napja itt vitattuk meg azt a nemzetközi szerződést, amely az Egyesült Arab Emírségekkel kötött megállapodásról szól. A szerződés külön pontja, hogy önök pályázat nélkül átjuttatják a főváros fejlesztési aranytartálékát jelentő Rákosrendező 130 hektáros területét egy arab befektetőnek. Önök ezt ingatlanfejlesztésnek nevezik, de sokunk számára inkább úgy tűnik, hogy egy megalomán építkezést készítenek elő, ami nekünk, adófizetőknek 320 milliárd forintunkba fog kerülni, és úgy tékozzolják el ezt a nagyon fontos lehetőséget jelentő területet, hogy Budapest lakossága helyett csak az arab befektetőknek és a szokásos Fidesz-közeli építési vállalkozói körnek fog majd hasznot hajtani.

Mivel önök nem egyeztetettek előzetesen sem a főváros, sem Zugló önkormányzatával és nem vonták be a lakosságot sem, Karácsony Gergely zöld főpolgármester elment Belgrádba, hogy megnézzék, ott mi épült ugyanilyen konstrukcióban, szintén arab befektető által. Amit látott, az egy ijesztő, sűrű, parkok nélküli, a klímaválság hatásával, a városi nyári hőséggel nem számoló gigapláza és luxuslakótelep, miközben létezik egy kidolgozott alternatíva erre a területre, a főváros parkváros koncepciója, ami a budapestiek megfizethető lakhatását és a zöldterületi funkciók megmaradását segítő fejlesztést jelentene.

Kérdezem tehát, hogy miért nem vonják be Zuglót és a főváros lakosságát és az őket képviselő önkormányzatokat a Rákosrendező fejlesztésének tervezésébe. Kérdezem továbbá, épülnek-e felhőkarcolók, és ha igen, milyen magasak a Rákosrendező területén. Fontosnak gondolják-e, és ha igen, hogyan fogják elérni, hogy az arab befektető a beruházás során legalább 30 hektárnyi értékes zöldfelületet, közparkot hozzon létre, és megfizethető, emberléptékű lakhatási lehetőségeket is létesítsen a budapestiek számára? Érdeklődve várom választát. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Nagy Bálint államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

NAGY BÁLINT építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy a válaszom azzal kezdjem, hogy először is nagyon sajnálom, hogy csak most kezdenek el foglalkozni ezzel a területtel, az önkormányzati választások előtt, illetve az önkormányzati választások

hevében. Az önök részéről eddig sok koncepciót látunk, de érdemben megvalósult valós fejlesztést még egyet sem.

Szeretném fölhívni a figyelmét - ahogy a múlt héten is volt már lehetőségem a kérdéssel kapcsolatban válaszolni -, egy 130 hektáros területről beszélünk Budapest szívében, ahol több mint 170 ezer köbméter szemét van, amely hulladéknak egy nagyon jelentős része a káros anyagok szempontjából a megengedett határértékek sokszorososa. Azt gondolom, az első és legfontosabb kérdés Rákosrendező tekintetében a budapestiek szempontjából is az, hogy azt a szemétdombot, ami ezen a területen található, minél előbb felszámoljuk, és rendezzük ennek a területnek a kérdését.

Engedje meg, hogy még azt is elmondjam, nagyon fontos és nagyon jelentős az, hogy nem egy zöldterületi beruházásról beszélünk. Tehát amikor önök folyamatosan azt hangoztatják, hogy mennyire zöldek, akkor nagyon örülni kéne ennek a beruházásnak, hiszen nem egy zöldterület beépítéséről beszélünk, hanem egy valódi, igazi barnamezős területnek a rehabilitációjáról, ami egész Budapestnek az érdeke. Nagyon szépen köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót egy percben a képviselő asszonynak.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Államtitkár úr, semmire nem válaszolt! Nem válaszolt arra, hogy épülnek-e felhőkarcolók. Ki sem használta a két percét. Az önök minisztériumának szemmel láthatóan halványlila gőze sincs arról, hogy mi lesz ezen a területen. Egyébként ez a terület az államé, tehát mielőtt a fővárosra mutogatna, szeretném jelezni, hogy az önök tulajdona a terület. S ha már önök nem kérdezik meg a budapestiek véleményét, ezt megteszi önök helyett Karácsony Gergely zöld főpolgármester. Ő elvégzi a házi feladatot, online lakógyűlést indított, ahol minden 14 éven felüli budapesti szavazhat arról, hogy vajon a lakásproblémát vagy az arab befektetők profitját célozza-e a beruházás, hogy épüljenek-e felhőkarcolók, és hogy nyílt versenyben kéne értékesíteni ezt a területet. Április 28-ig várjuk online a lakógyűlésen a válaszokat.

Végezetül azt szeretném mondani, hogy ez részben zöldterület. Biztos, hogy ön még sosem járt itt, mert akkor nem állítana butaságot. Jelentős mennyiségű zöld található ezen a területen, és nyugodtan el lehetne úgy távolítani az építési törmelékeket, hogy utána egy parkvárost építsenek és ne felhőkarcolókat.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

NAGY BÁLINT építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Nagyon köszönöm a szót. Tisztelt

Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Mindenekelőtt hadd kezdjem azzal, hogy ez egy állami terület, amelyre a főváros koncepciókat készít. Ez tényleg szép és jó, de azt javaslom a fővárosnak, hogy először a saját területére készítsen koncepciókat és azokat valósítsa is meg, olyan koncepciókat, amelyek valóban a budapestieknek fontosak és nekik érdekük.

Ön mindenképpen olyanokat akar az én számba beleadni, olyan mondásokat, amelyek nincsenek. Terveket kér számon. Nincsenek tervek. Nem erről kell beszélni, hanem arról a fontos kérdéstről kell beszélni, hogy ezt a 130 hektáros területet rendezni kell. Azt a 170 ezer köbméter hulladékot, szemetet, ami ott van, rendezni kell. Ez a kérdés. *(Szabó Rebeka: Vigyék el onnan a hulladékot és a szemetet!)* Én is meghallgattam önt, tisztelt képviselő asszony. Ön folyamatosan közbebeszél és bekiabál, de ezt már megszoktuk öntől. Tehát azt szeretném kérni, tudom, hogy önkormányzati kampány hevében vannak, de a budapestiek számára valóban fontos kérdésekkel legyenek kedvesek foglalkozni. Ezt a 130 hektáros területet rendbe kell tenni, ez az első és legfontosabb kérdés. Nagyon szépen köszönöm a szót. *(Taps a kormánypártok sorában. - Szabó Rebeka: Hú, de nagyon gyenge válasz volt!)*

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Miért van ez, Miniszterelnök Úr?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést... - Csárdi Antal képviselő úr nincs bent a teremben? *(Csárdi Antal nem tartózkodik a teremben. - Jelzésre:)* Bocsánat! Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy az LMP frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadáskér, így a miniszterelnök úrnak távolléte miatt a harmadik **szóron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia. Csak megjegyzésként mondom, hogy én szinte ösztönszerűen mondom azt, hogy aki benyújt egy azonnali kérdést - tudom, hogy a Házszabály másképp fogalmaz -, annak nem nagy probléma, ha itt van.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP-frakció szóron következő kérdést feltenni kívánó képviselője következik. Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, aki azonnali kérdést kíván feltenni a külügyi és külügyminiszternek: „**Mit gondol erről, Miniszter Úr?**” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszadásra Azbej Tristan államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy ma reggeli döbbenetes hírrel kell kezdenem: az Átlátszó számolt be róla, hogy helyi lakosok jelzése nyomán a Greenpeace méréseket végzett Salgótarjában, és a megállapításaik szerint veszélyes, mérgező, rákkeltó anyaggal szennyezett víz folyt ki egy cég, az Éltex Kft. telephelyéről a Salgó-patakba. A Greenpeace tájékoztatása szerint a vízben rákkeltó, DNS-károsító szert mutattak ki, és egyébként más olyan, súlyosan mérgező anyagokat is kimutattak jelentős koncentrációban, amelyek hosszú távú károkat tudnak okozni, és egyébként az arzénnek a koncentrációja is magasabb volt a határértéknél. Az ügyben természetesen feljelentést teszünk. Az említett cég már több esetben, többször kapott bírságot akkumulátorhulladékok szabálytalan kezelése miatt.

Láthatjuk, hogy Magyarországon az akkumulátorhulladékokkal kapcsolatban mennyi botrányt láthattunk már, robbanásokat, tüzeseteket, folyamatos jogsértést láthatunk az ezzel a feldolgozással foglalkozó cégeknél, és tudjuk azt, hogy a Szijjártó Péter által vezetett, irányított akkumulátorstratégia értelmében robbanásszerűen fog növekedni a veszélyes akkumulátorhulladékoknak a mennyisége Magyarországon.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ezek az akkumulátorhulladékkal foglalkozó cégek nagyon sok esetben veszélyeztetik a települések egészséges környezetét, sokszor szennyeznek a vízbázisokat, a vízkincsünket, és nagyon sokszor kimutatták a hatóságok is, hogy veszélybe sodorják a munkavállalókat.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor lesz ennek vége? Mikor dönt végre a kormány olyan lépésekről, amelyekkel megálljt lehet parancsolni az ilyen döbbenetes eseteknek? Ki vállalja a kormányon belül a felelősséget az ilyen esetekért? Mikor fejezik be a titkosítást, a titkolózást? Ugye, Szijjártó miniszter úr személyesen ígérte meg, hogy az akkumulátorhulladékokkal kapcsolatos legalapvetőbb kérdésekre választ adnak - erre mikor kerül sor? És támogatják-e végre az ilyen döbbenetes esetek után azokat a szigorító javaslatokat, amelyeket az LMP-frakció már sokadik alkalommal nyújtott be, és egyébként holnap is tárgyal ilyeneket a Fenntartható Fejlődés Bizottsága? Várom az államtitkár úr megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Azbej Tristan államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A Salgó-patak szennyezésével kapcsolatban arról szeretném tájékoztatni, hogy a hatóságok azonnal akcióba léptek, a kormányhivatal környezetvédelmi, természetvédelmi és hulladékgazdálkodási főosztályának a munkatársa

még aznap, azonnal kiszállt a területre, a vizsgálatok és a mérések folynak.

Arról is szeretném tájékoztatni, hogy az adott területen több gazdálkodó egység is munkát végez, sőt egy régi, kármentesítéssel érintett acélárugyár is szennyezhet, illetve már a múltban is szennyezést bocsátott ki, amivel kapcsolatban a hatóságoknak intézkedniük kellett. És mindezt azért mondom el, mert ön még a vizsgálatoknak, a hatósági vizsgálatoknak a befejezése előtt rögtön arra a következtetésre jutott, hogy egy akkumulátorhulladék-lerakóhoz kapcsolódik ez a szennyezés.

A kérdésre tehát az a válasz, hogy a környezetvédelmi hatóságok intézkedni kezdtek, és vizsgálatot indítottak. Az én kérdésem viszont az, hogy ön honnan jutott rögtön arra a következtetésre, hogy ez az akkumulátoriparral kapcsolatos. A kérdésfeltevés meg a vizsgálat és eredmény nélküli konklúzió arra enged engem következtetni, hogy az LMP-nek, illetve Gyurcsány Ferenc két zöldpártjának, mind egyiknek a magyarországi akkumulátorgyártás ellen indított sorozatos szappanoperája, illetve, hát, ilyen folyamatos hisztériakeltő, disztópikus regényével állunk szemben.

A hatósági kérdésre a választ megadtam. Általánosságban viszont azt szeretném kérdezni mintegy költői módon, hogy miért van az, hogy egy, a nevében zöldelvetek valló párt folyamatosan az elektromos autózás és a magyarországi akkumulátoripar ellen hergel. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: *(Dr. Keresztes László Lórántnak:)* Öné a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én azt gondolom, hogy méltatlan az ön válasza. Én egy ma reggel megjelent sajtóhírt ismertettem, a sajtóban megjelent vélekedést ismertettem, és az ügyben feljelentést teszek - és a hatóságok majd nyilván megállapítják, hogy pontosan mi a szennyezés forrása. Ugyanakkor azt, remélem, ön sem tagadja, hogy rengeteg konkrét határozat, hatósági határozat húzza alá azokat az állításokat, amelyeket a felszólalásomban említettem, hogy mennyi botrány kötődik az akkumulátorhulladékokat feldolgozó cégekhez.

Tisztelt Államtitkár Úr! Van egy további kérdésem önhöz: előfordul-e még Magyarországon, hogy egy miniszter betartja a saját ígéretét? Szijjártó miniszter úr decemberben személyesen ígérte meg azt, hogy az akkumulátorhulladékokkal kapcsolatos kérdésekre választ ad a kormány, és részt vesznek egy olyan bizottság ülésén, ahol az eddig megválaszolatlan alapvető kérdések felmerülnek. Hónapokon keresztül folytattam az önök tárcájával egyeztetést, majd ennek sikertelensége nyomán én holnapra összehívtam a minisztériumokat, az önök minisztériumát, a Belügyminisztériumot, a felelős Energiaügyi

Minisztériumot, és egyetlen válaszra (*Az elnök csenget.*) nem méltattak, hogy jönnek (*Az elnök csenget.*) vagy nem jönnek erre az ülésre. Államtitkár úr, kérem, tájékoztasson...

ELNÖK: Képviselő úr...

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): ...az Országgyűlés méltóságát...

ELNÖK: ...egy perce volt...

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): ...is megbecsülve...

ELNÖK: ...a viszonyválaszra.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): ...hogy részt vesz-e a miniszter úr a korábbi ígéretének megfelelően...

ELNÖK: Köszönöm...

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): ...a holnapi ülésen, és választ ad-e ezekre... (*Az elnök ki-kapcsolja a szónok mikrofonját.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonyválasz illeti meg az államtitkár urat.

AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Azért itt a munkánk és a párbeszédünk, a beszélgetésünk méltósága érdekében is: az majd a bizottsági ülésen kiderül, előzetes tájékoztatást nem áll módomban adni. Általában véve pedig az üggyel kapcsolatban szeretném elmondani, hogy a kormány a magyar befektetésösztönzési rendszeren keresztül kizárólag olyan beruházásokat hoz Magyarországra, amelyek megfelelnek a legszigorúbb környezetvédelmi és biztonsági előírásoknak. Magyarországon tehát minden beruházásnak meg kell felelnie a legszigorúbb környezetvédelmi előírásnak, és egyetlen gyár sem épülhet meg, illetve nem működhet, ha az emberek életét vagy a környezetét veszélyezteti. A beruházásokról pedig minden esetben tájékoztatást adunk a tárgyalások lezárását követően.

Ugyanakkor mindannyiunk közös érdeke, hogy a fenntarthatóságnak mind a három pillére, tehát nemcsak a környezetvédelmi, hanem a társadalmi és a gazdasági pillér is teljesüljön Magyarországon. Köszönöm a szót. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választ. Tisztelt Országgyűlés! Dunai Mónika, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Karácsony Gergely tálcán kínálja a budapesti korrupciós lehetőségeket Gyurcsány Ferencnek?**” címmel.

A miniszter úr távolléte miatt válaszára Soltész Miklós államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Igen.

ELNÖK: Öné a szó.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! 2019 októbere óta, amióta Budapest baloldali városvezetése és csatlósaik elfoglalták kényelmes és jól fizető helyeiket, szó szerint a feje tetejére állt minden. Sorra hozzák a szakmaiatlan döntéseket, és mindezek tetejébe egymást érik a piszkos korrupciós ügyeik. A főváros kasszáját öt éve csapolgató Gyurcsány-Karácsony-szövetség és holdudvara most újabb öt évre bejelentkezne Budapest vezetésére, holott csupán egyvalamiben sikerült eredményt elérniük az elmúlt öt évben, mégpedig abban, hogy Gyurcsány Ferenc karmesterlésével újból kiépülhetett a baloldali korrupciós hálózat.

A hídpénzbotrány kapcsán múlt pénteken napvilágot látott a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal által folytatott vizsgálatról szóló jelentés, amely sok, eddig feltételezett cselekvést támasztott alá tényadatokkal a Lánchíd-botrány kapcsán. A Lánchíd-felújítás kivitelezését végző A-Híd Zrt. több mint másfél milliárd forintot utalt Vig Mór, a praxistól eltiltott ügyvéd cégének, a Sunstrike Hungary Kft.-nek, s a különböző számlák útján eltüntetett összegből több mint 1,3 milliárd forintot összesen 39 részletben készpénzben fel is vettek. A megállapításban szereplő információk szerint amikor már valószínű lehetett, hogy Vig Mórt el fogják tiltani az ügyvédi hivatás gyakorlásától, bevontak az ügyletekbe egy másik, ráadásul a Sunstrike Hungary Kft.-vel egy épületben praktizáló ügyvédet, Hegedűs Dánielt is.

(14.50)

A jelentés szerint Hegedűs a saját ügyvédi letéti számlájára utaltatta a Vig Mór cégéhez érkező maradék összeget, és onnan majd 500 millió forintot felvett készpénzben. Ezzel a városházi számlagyáros Vig és a segítségükre siető ügyvéd, Hegedűs összesen csaknem 1 milliárd 350 millió forintnyi készpénzhez juthattak hozzá a Lánchíd felújítására szolgáló összegből. Tisztelettel kérdezem államtitkár urat: Karácsony Gergely tálcán kínálja a budapesti korrupciós lehetőséget Gyurcsány Ferencnek? Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Soltész Miklós államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő

Asszony! Van egy érdekes összecsengése ennek a mai kérdésnek, hiszen 15 évvel ezelőtt, egy kicsivel, egy nappal több mint 15 évvel ezelőtt buktatta meg a saját pártja, illetve koalíciója Gyurcsány Ferencet, és jött helyette Bajnai Gordon, majd érdekes módon tíz év múlva, 2019-ben ugyanazok az emberek, kiegészülve egyébként a Jobbikkal, az LMP-vel és a többiekkel is, Gyurcsány Ferencet, mondjuk így, hatalomra juttatták a fővárosban.

Hogy mit jelentett ez akár a guruló dollárok tekintetében, de az ön által említett Lánchíd-botrány esetében is, azt valóban érdemes vizsgálni. Egyértelmű, hogy miután Tarlós Istvánék végigvitték a közbeszerzést 2019-ben, 2020-ban Karácsony Gergely újat írt ki, újat íratott ki, és 2020-ban ötmilliárd forinttal drágább lett a Lánchíd felújítása, pedig kevesebbet valósítottak meg és mondhatni, az előző kiírásnál. Ilyenkor felteszi a kérdést az ember, hogy miért. Most a Kehi-jelentésből lehet megtudni, hogy azért tették mindezt, mert amikor még le sem folyt teljes mértékben a közbeszerzési eljárás, még meg sem kötötték a kivitelezői szerződést, már akkor kifizettek mindenféle módon, ahogy csak tudtak, hatalmas nagy összegeket annak a cégnek, amely azt követően továbbalta, majd ezután szinte napra pontosan az utaláskor fel is vették készpénzben.

Na, ez a gyurcsányi megoldás, ezért bukott egyébként 15 évvel ezelőtt, mert a sajátjai sem bírták. Most a fővárosban ugyanezt csinálják, ugyanezt folytatják. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a választ. A napnál is világosabb, hogy Karácsony Gergely az, aki biztosítani tudja Gyurcsány Ferencéknek az ország egykor leggazdagabb önkormányzatának forrásaihoz való hozzáférést. Így jelenleg Gyurcsány Ferencéknek van főpolgármesterük, a budapestieknek viszont nincs.

Budapest ennél jóval többet érdemel. Nem szabad hagyni, hogy ilyen emberek herdálják el a főváros, a budapestiek vagyont. A kormány így is biztosítja a Budapest fejlődéséhez szükséges forrásokat, a baloldal pedig szokás szerint rendre eltünteti azokat. Széchenyi István forog a sírjában, hogy a baloldal politikusai az egykoron a haladást és fejlődést szimbolizáló, mára nemzetünk jelképévé váló, felbecsülhetetlen értékű híd felújításában csak a pénzszerzési lehetőséget látják. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Viszonzásra megadom a szót államtitkár úrnak. Parancsoljon!

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Képviselő asszony, a Kehi-jelentésből néhány mondatot hadd mondjak el! Az A-Híd Zrt. ennek a Sunstrike Hungary Kft.-nek, amelynek a tulajdonosa Vig Mór, folyamatosan utalt át pénzeket, összességében 1 milliárd 545 millió forintnál is többet. Ebből az összegből pedig 1 milliárd 509 millió forintnál kicsivel több pedig két ügyvéd számlájára ment, majd a két ügyvéd számlájáról eddig 1 milliárd 343 millió forintnál többet vettek fel készpénzben. Az utalás megtörtént egyik nap, és azt mutatják a számlák, hogy vagy a következő nap, vagy még azokban a napokban már készpénzben felvették.

Lehet nyomon követni ezeket a számlákat. Nekik kellene magyarázkodni, akik itt szemben ülnek a DK színeiben, de nemcsak nekik, hanem mindazoknak, akik ezt a koalíciót erőltették és erősítették az elmúlt évek során a fővárosban, mert valóban Gyurcsány Ferenc rabja a főváros, neki van egy kifizetőhelye, és nemcsak ezen keresztül fizeti ki a pénzeket, hanem volt minisztereinek, államtitkárainak tanácsadói szerződéseken keresztül. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Hogyan vethetünk véget a dollárbaloldal budapesti ámokfutásának?”** címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Soltész Miklós államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Hollik István: Igen.)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Ott folytatnám, ahol a képviselő asszony, illetve államtitkár úr abbahagyta, hiszen itt van egy önkormányzati ciklus vége, és meg kell nézni, hogy milyen eredményeket értek el itt, Budapesten a Gyurcsány-Karácsony-koalíció tagjai, konkrétan Karácsony Gergely főpolgármester. Mert ígéretekből aztán volt bőven 2019-ben.

Nézzük ezeket sorba! Karácsony Gergelyék első ígérete volt, hogy elindítják Budapest zöldítési programját, létrehozzák Budapest legnagyobb zöldvezetét a Margit-szigettől a Római-partig, és minden Budapesten születő gyermek kap tőle egy fát. Na, ebből nem lett semmi. Azokon a helyeken, ahol volt korábban fű, nem nyírták a fűvet és azt elnevezték méhlegelőnek, ez volt Karácsonyék eredménye. Azt pedig, ahol egyébként zöldítés történt a Városligetben, ahol egy szenzációs, világszínvonalú zöldpark, közpark épült, azt meg Karácsony nem támogatta.

De Karácsony Gergely ígért bérlakásprogramot is. Na, ebből sem lett semmi, hozzá sem nyúltak a bérlakástémához. A nyugdíjasoknak pedig azt ígérte, hogy minden évben legalább húszezer forint fűtési

támogatást kapnak majd. Hiába keresték a nyugdíjasok ezt a postaládájukban. Mi lett ezek helyett? Kaoitikus közlekedés, romló közbiztonság, BKK-jegyár emelése, parkolóhelyek felszámolása, parkolási díjak megemlése és a jelképpé vált biciklisávok melletti Geri-karók, amelyek még a mentősök munkáját is akadályozzák.

Míndeközben, hogy nem csináltak semmit, egy dologhoz nagyon értettek és abban nagyon szorgosak voltak: a 200 milliárd forintnyi budapesti megtakarítást felélték. Ez a Karácsony-Gyurcsány-éra eddigi mérlege. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Soltész Miklós államtitkár úrnak. Parancsoljon!

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, Karácsony Gergely, illetve szövetségesei és, mondjuk ki, Gyurcsány Ferenc vezetésével sok mindent ígértek 2019-ben, csak hogy megszerezzék a város kulcsát. Ez sikerült is nekik, de ha megvonjuk a mérleget négy és fél év után, akkor ki kell mondani, hogy katasztrófa.

Katasztrófa, amit műveltek például a zöldítés területén. Kimondhatni, hogy semmit nem csináltak, semmit nem tettek, bár ez így sem igaz, mert valóban, ahogy ön is mondta, két nagy dolgot is meg akartak fújni és támadni, az egyik: a Városliget felújítását. Emlékezzünk csak vissza arra, hogy hogy kötötték oda úgymond ligetvédők a balesetveszélyes fákhöz magukat, és most pedig, ha kimegy a Városligetbe az ember, akkor mennyire szép és csodálatos lett - támadták.

Ugyanúgy támadták egyébként az elmúlt időszakban az atlétikai stadion építési környezetét is és magát a stadiont is, nézzük meg, hogy milyen gyönyörű zöldítés valósult ott meg. Ők semmit nem tettek. Ön, ahogy mondta, valóban, a zöldítés náluk a koszt, a mocskot és a rendezetlenséget jelenti. De ugyanúgy igaz a rendezetlenség a közlekedésnél is. Mert ugyan látszólag próbálják segíteni, mondjuk, a kerékpárosokat, de azok a kialakítások akár kerékpáros szemszögből, akár pedig autós szemszögből, amelyeket ők csináltak, életveszélyesek. Ha valaki komolyan veszi, hogy ez közlekedésfejlesztés, akkor azt szerintem mindenhol kinevetnék a világon. *(Arató Gergely: Hát, majd meglátjuk!)* Ezt tették megint csak Karácsonyék.

Arról már nem is beszélve, hogy eltapsoltak minden pénzt, ami volt Budapestnek *(Gy. Németh Erzsébet: Miért mond ilyet, államtitkár úr?)* a számláján. Úgy hallom, itt egy DK-s képviselő asszony kiabál, Gy. Németh Erzsébet *(Gy. Németh Erzsébet: Biztosan tudod, hogy mi volt a közgyűlésen? Te ültél ott?)*, aki egyébként részese volt ennek a dolognak annyira, hogy először tanácsadóként, főpolgármester-helyettesként,

most pedig képviselőként támogatja ezt a szabad rablást, amit a fővárosban csinálnak. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Képviselőtársaim, őrizték meg nyugalmukat! Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon! *(Arató Gergely: Keményen!)*

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Teljesen világos, hogy az előbb elmondottak alapján azt mondhatjuk, hogy Budapest megrekedt, és Karácsony, Gyurcsány kezéből ki kell szabadítani Budapestet ahhoz *(Arató Gergely: Próbáljátok meg!)*, hogy újra fejlődési pályára állhasson. *(Gy. Németh Erzsébet: Sok sikert!)* Erre a legalkalmasabb ember a Fidesz-KDNP jelöltje, Szentkirályi Alexandra. *(Arató Gergely: Harmadik!)* Szentkirályi Alexandra tapasztalt városvezető, több időt töltött a Városházán, mint Karácsony Gergely. Akkor, amikor ő *(Gy. Németh Erzsébet: Nem, nem!)* alpolgármester volt, főpolgármester-helyettes volt, akkor Budapest virágzott, az utcákon tisztaság volt, beruházások tömege volt folyamatban *(Derűltég a DK soraiból.)*, és meg is valósult Budapesten 2010-19 között. Tesse nek kimenni a Városligetbe, amelyet önök fúrtak, és nem voltak... Nézzék meg, és onnan megláthatják, hogy micsoda fejlődés ment végbe.

Erre a fejlődési útra kell visszaállítani Budapestet, azaz el kell zavarni Gyurcsány Ferencet és Karácsony Gergelyt a főváros éléről. *(Gy. Németh Erzsébet: Hajrá! - Arató Gergely: Lehet próbálkozni, hajrá! - Gy. Németh Erzsébet: Gyerünk! - Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó. *(Gy. Németh Erzsébet: Valami jót, államtitkár úr!)*

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Itt az óbégató DK-s képviselőnek azért szeretném jelezni, hogy nagyon csöndben vannak önök most a Lánchíd-botrány kapcsán. Csöndben vannak, és nem válaszolnak azokra a kérdésekre, hogy hogyan is van az, hogy van egy fővállalkozó, az egy olyan cégnek utal tovább, ahol az önök barátainak az ügyvédei vannak, majd ezek továbbutalnak több mint 1 milliárd 343 millió forintot, egyébként szépen szétosztva 39 alkalommal, fölveszik készpénzben körülbelül ugyanazokon a napokon, amikor megtörténik az átutalás, megtörténik a kifizetés.

Tisztelt képviselő asszonyok és urak ott a DK képviselői részéről, erre válaszoljanak! Erre válaszoljanak, hogy miért teszik ezt a fővárossal, miért teszik tönkre a nemzet fővárosát! *(Arató Gergely közbeszól.)* Miért van az, hogy amikor bárhol hatalmon



vannak, legyen az kormányon 2010 előtt (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), legyen az most Budapesten, csak a káosz, csak a gazdasági kudarc és a lopás jellemzi azt a tevékenységet, amit csinálnak. (*Arató Gergely: Magatokról beszélsz, azt gondolom!*) Köszönöm szépen a figyelmet. (*Szórványos taps a kormánypárti sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! 15 óra 2 perc van, az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk. Megköszönöm együttműködésüket. Az ülés vezetését átadom Latorcai János alelnök úrnak.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk munkánkat. Soron következik a **„2007-2032. évekre vonatkozó 'Legyen jobb a gyermekeknek!' Nemzeti Stratégia végrehajtása**” címmel benyújtott politikai vita, amelyet Gyurcsány Ferenc és képviselőtársai kezdeményeztek. A politikai vita kezdeményezésére irányuló indítvány V/7791. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Most felkérem Aradszki András jegyző urat, hogy ismertesse a politikai vita menetét. Parancsoljon, jegyző úr, ön é a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Elsőként a kormány képviselőjének nyilatkozatára kerül sor 40 perces időtartamban, ezt követően az előterjesztői nyitóbeszéd következik 20 perces időtartamban, majd az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalására kerül sor 10-10 percen, utána az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Ezután a további képviselői felszólalásokra van lehetőség a hátralévő időkeretben, majd az előterjesztői zárszóra kerül sor 20 perces időkeretben, végül a kormány képviselője 20 percen válaszol a vitában elhangzottakra.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy emlékeztessen önöket az időkeretes vita fontosabb szabályaira. A vita közben felszólaló kormánytag beszédideje a kormánypárti frakciók idejébe számít bele. Vita közben a kétperces felszólalásokat a személyes érintettségre történő reagálás kivételével bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat nem számítjuk be az időkeretbe. Az üléstermi információs táblán az érdeklődők folyamatosan figyelemmel kísérhetik az időkeretek alakulását, annak felhasználását.

Mielőtt megkezdենék a vitát, felkérem tisztelettel Vadai Ágnes jegyző asszonyt, ismertesse az egyes időkereteket. Parancsoljon, jegyző asszony, ön é a szó.

DR. VADAI ÁGNES jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A 4 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc; a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc; a DK képviselőcsoportjának 23 perc; a Momentum képviselőcsoportjának 18 perc; az MSZP képviselőcsoportjának 18 perc; a Jobbik képviselőcsoportjának 16 perc; a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 14 perc; a Párbeszéd képviselőcsoportjának 14 perc; az LMP képviselőcsoportjának 13 perc; a független képviselőknek pedig 4 perc áll rendelkezésre.

A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 10-10 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. Tisztelt Országgyűlés! Először a kormány nyitóbeszédére kerül sor, összesen 40 perces időkeretben. A kormány arról tájékoztatott, hogy két felszólalójuk fogja ismertetni a kormány álláspontját, Rétvári Bence miniszterhelyettes és Tállai András miniszterhelyettes urak.

Most meg is adom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, és majd azt fogja folytatni Tállai András államtitkár, miniszterhelyettes. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, mindenki számára a legfontosabb a gyermek és a gyermekek ügye. Ezért is döntött úgy az Országgyűlés 2007. május 31-én, hogy elfogadta a „Legyen jobb a gyermekeknek!” nemzeti stratégiáról szóló 2007-2032 közötti stratégiát a 47/2007-es országgyűlési határozattal, minden párt támogatásával.

Célként többek között a következők kerültek rögzítésre ezen igen hosszú távú stratégiában: a gyermekszegénység komplex és mélyen beágyazott jelenség csökkentése rövid és hosszú távon egyaránt akkor válik lehetségessé, ha kialakul e cél körül a társadalmi egyetértés, ha van tartós kormányzati elszántság, ha jelentős források mozgósíthatók e célra, ha intézmények, szakmák, szektorok között elindul az együttműködés, ha a helyi közösségek, a helyi társadalom, a civilek, köztük is a legfontosabbak, a szülők, magukéknak tekintik az ügyet. Az összetett problémát csak átfogó és átgondolt stratégia segítségével lehet kezelni. Ezt szolgálja a „Legyen jobb a gyermekeknek!” nemzeti stratégia, amely alkalmas a rövid, közép- és hosszabb távú tervek egymásra épülő kidolgozására. Így született ez a stratégia, amiről ma itt vitatkozunk vagy ma itt beszélgetünk.

Ugyanakkor elmondhatjuk, hogy a megvalósítás már az első évben nem sikerült különösen döccenő nélkül, hiszen akkor egy baloldali kormány volt Magyarországon, és a stratégia elfogadása után egy évvel csökkentették a gyermekorvosok fizetését egyhavi összeggel, ekkor csökkentették a gyermekvédelmi dolgozók fizetését egyhavi összeggel, ekkor vettek el a gyermekotthonoktól 13 milliárd forintnyi összeget,

ekkor akarták bevezetni a tandíjat, hogy a gyerekek nehezebben tanulhassanak tovább. Ez volt az az időszak, amikor minden tanárnak csökkentették a fizetését egyhavi összeggel, és akinek nem csökkentették, azt elbocsátották, 15 ezer tanárt bocsátottak el ebben az időszakban. Ekkor szűkült a lehetősége a gyerekeknek azzal, hogy 381 hellyel csökkent azon helyek száma, ahol tanulni tudnak. Ez volt az az időszak, amikor megszüntették a Schöpf-Merei Kórházat, amely egy csúcsintézménye volt a hazai szülészet-nőgyógyászatnak, és bezárták a svábhegyi gyermekkórházat is.

Egy évvel tehát a stratégia elfogadása után, miután egyetértett a parlament minden frakciója, az akkori ellenzéki jobboldal és az akkori kormánypárti baloldal, hogy legyen jobb a gyerekeknek, az előbb általam felsorolt mondatok azt indítványozták, hogy minél több ágazat együtt, közösen tegyen a gyerekekért. Nos, ennek egy éven belül pontosan az ellenkezőjét sikerült megtenni.

(15.10)

A kormányzat 2010 után a nemzeti társadalmi felzárkózási stratégia részévé tette ezt a stratégiát, és annak keretében igyekszik lépéseket tenni annak érdekében, hogy a gyerekek jövője minél pozitívabb legyen Magyarországon.

Ha megnézzük ma a valóságot Magyarországon is és Európában is, hogy mi az, ami a gyerekek szempontjából a legfontosabb, az mindenképpen a béke kérdése, hiszen láthatjuk, ha háború van, akkor az a gyerekek jövőjét a lehető legnagyobb mértékben veszélyezteti. Amit a gyerekek érdekében fontos tenni minden ágazatban - nem az ágazatok között, az ágazatok fölött -, az a háború elutasítása és a béke szolgálata, hiszen anélkül a gyerekeknek jobb nem lehet.

Márpedig az elmúlt években nagyon sok minden történt annak érdekében, hogy a gyerekeknek Magyarországon jobb életkilátásaik legyenek. Nagyon sokféle statisztika és kimutatás létezik, engedjék meg, hogy egyet idézzek önöknek, hogy a szegénységben, nélkülözésben élő gyerekek száma miként csökkent Magyarországon. Ez a 2010-es 29,4 százalékról 15,1 százalékra csökkent, azaz nagyjából a felére csökkent azoknak a gyerekeknek a száma, akik nélkülözésnek vannak kitéve.

Hogyan sikerült ezt elérni? Nem egy véletlen nyomán, nem a szerencse nyomán, hanem nagyon sok intézkedés, amit a stratégia is leírt, hogy egymásra épülő intézkedések segítettek ebben előrelépni. 2010 után bevezettük a családi típusú adórendszert, amelynek pontosan az a célja, hogy a gyermeknevelés költségeit az állam ne adóztassa meg, hanem hagyja ott a családoknál. Ez kifejezetten alkalmas arra, hogy a gyerekek körében a szegénységet, a nélkülözést tudja csökkenteni. Ezért volt fontos a családi típusú adózás bevezetése és a sokféle

családtámogatás, amelyeket majd a későbbiekben Hornung Ágnes államtitkár asszony fog a vitában ismertetni.

De ugyanígy fontos lépése volt a kormánynak a munkahelyteremtés, az, hogy a nők foglalkoztatottsága - szerencsére - Magyarországon rekordot döntött, azaz sokkal több nőnek volt munkája, sokkal kevesebben szorultak segélyre. Természetesen a teljes munkanélküliség is a korábbinak a töredékére zsugorodott össze, az akkori félmillió munkanélküliség helyett most már jóval kevesebb az álláskereső aránya, és egymillióval több ember dolgozik.

Annál többet a gyerekek szegénységben történő felnevelése ellen nem is tudunk talán tenni, mintsem hogy a szüleiknek munkát biztosítunk, biztosítjuk azt a lehetőséget, hogy dolgozzanak, ezzel többet is keressenek, mint a segélyek, és a gyermeküket is olyan példára tudják így nevelni, hogy munkát kell vállalni, és munkából kell önmagukat fenntartani. Ez talán a legfontosabb intézkedés, amely segített a nélkülöző gyerekek arányát csökkenteni.

De fontos volt az is, hogy ételcsomagprogramot vezettünk be a 0-3 év közötti kisgyerekek számára, hogy tartós élelmiszerhez jussanak azok a családok, akik anyagi nehézségekkel küzdenek. Fontos, hogy hároméves kortól az óvodában a gyerekek nagy része számára ingyenesen biztosítottuk az étkezést. A bölcsődések és az óvodások esetében tíz gyermekből körülbelül nyolc-kilenc jogosulttá vált az ingyenes bölcsődei és az ingyenes óvodai étkeztetésre, pontosan azért, hogy a gyerekek fejlődése ne szenvedjen hátrányt akkor, ha a szülők nem tudják vagy nem akarják, vagy nem foglalkoznak azzal, hogy a gyermekük megfelelően étkezzen. Elfogadtuk azokat a menzareform-intézkedéseket is, amelyek egészségesebbé tették azokat az ételeket, amelyeket az óvodában és az iskolában kapnak a gyerekek.

Az iskoláskorú gyerekek számára is nagyon fontos a napi rendszeres étkezés biztosítása, ezért nemcsak azt fogadtuk el, hogy minden gyermek ingyenesen kapja a tankönyveket, hanem több mint háromszorosára emeltük a szociális gyermekétkeztetés forrásait is, 31 milliárd forintról 100 milliárd forint fölé, azért, hogy egyetlen gyermek iskolai teljesítményét se fogja vissza az, ha a szülei nem gondoskodnak arról, hogy meglegyen a reggelije, meglegyen a tízórája, hogy befizessék őt a menzára, hanem ezt az állam biztosítja az ő számukra.

Sőt, kiterjesztettük ezt a nyári szünetre, és a nyári szünet napjainak megfelelő étkezést kapnak a tavaszi, a téli és az őszi szünetben is. A korábbiakban nem volt a szünetekben ilyesfajta szociális étkeztetés, ezt most már a kormány minden gyermek számára biztosítja; pontosan azért, hogy az iskolai teljesítményt vagy a fizikai folyamatos fejlődést ne hátráltassa az, hogyha valakivel otthon nem foglalkoznak, és nem kap megfelelő módon enni a saját szüleitől. Ezt is az állam igyekezett mindenki számára biztosítani, és ezért is háromszoroztuk meg ennek a forrásait.

Ahogy említettem, míg korábban a családoknak azt kellett számolni, hogy a gyermekeik után évente hogyan nő a tankönyvcsomagok ára - ez 2002-2010 között egy 71 százalékos emelkedés volt átlagosan Magyarországon -, ezzel szemben mi ingyenessé tettük az összes tankönyvcsomagot, hogy a gyermekek számára ne legyen anyagi kérdés, hogy melyik tankönyvet választják, illetőleg a rászorulóknak számára a tanzszeresomagokat is ingyenesen biztosítjuk.

Sőt, éppen a jövő héten fog elindulni a harmadik köre annak, hogy a diákok számára nemcsak hogy a tankönyvek ingyenesek, nemcsak hogy a rászorulóknak számára az étkezés ingyenes, hanem ingyenesen laptopot is kapnak. Már 120, illetőleg 140 ezer laptopot osztottunk szét, és a következő héten indulhat majd a következő laptopoknak az eljuttatása a diákokhoz. Természetesen a digitális tananyagok fejlesztése is azért zajlott, hogy legyen mit használni ezeken a laptopokon. Tehát míg korábban pénzért adta az állam a tankönyveket is, most ingyen adja a laptopokat is. Ez a különbség a 2010 előtti és a 2010 utáni állapotok között.

Igyekeztünk megerősíteni a szociális ellátórendszert is. Míg a gyermekotthonok egy bő 40 milliárd forintos keretből gazdálkodhattak - 40,1 milliárd forintból - 2010-ben, most már 127 milliárd forintból gazdálkodhatnak, tehát több mint háromszorosa a gyermekotthonok költségvetése a korábbi összegnek. A teljes szociális és gyermekjóléti kiadás is megemelkedett a költségvetésben, ott is egy korábbi összegről annak a többszörösére, három-négyeszeresére emelkedett a teljes szociális kiadás is, és természetesen a szociális ágazatban dolgozók bérét is igyekeztünk emelni.

Emellett a büntető törvénykönyvben is szigorítottuk a gyermekekkel szembeni bűncselekmények esetleges szankcióit, hogy ki milyen büntetésre számíthat akkor, ha gyermekek sérelmére követi el a bűncselekményeket. Azért fontos ez, hiszen a gyermekek különösen kiszolgáltatottak, egy gyermek egy bűncselekmény nyomát egy életen keresztül magával hordozza. Fontos volt ezért az, hogy gyermekbarát meghallgatósobákat hoztunk létre. Minden vármegyében van olyan rendőrkapitányság, ahol otthonos körülmények között, nem egy hivatali helyiségben, hanem egy gyermekszobára hasonlító helyiségben, egy civilben levő munkatárs segítségével - a többiek pedig egy üvegfal mögött vannak, hogy minél kevésbé legyen ez traumatikus a gyermek számára - hallgatják meg a gyermeket a sérelmére elkövetett bűncselekménnyel kapcsolatban.

Az elmúlt hetekben, az elmúlt hónapokban nagyon sokat beszéltünk a parlamentben is a pedofil-bűncselekményekről. A kormány zéró toleranciát hirdetett ezen a téren is. Elfogadtuk a szigorú büntető törvénykönyvet, elfogadtuk a kapcsolati erőszak tényállási elemeit a büntető jogszabályokban. Megtiltottuk azt, hogy ha valakit egyszer elítélnek amiatt, hogy gyermekek sérelmére követett el bűncselekményt, a

későbbiekben bármikor gyermekek felügyeletét rá lehessen bízni, hiszen aki egyszer a gyermekfelügyeletet arra használta, hogy visszaéljen ezzel, és akár szexuálisan is bántalmazza a gyermeket, órá még egyszer gyermeket bízni nem lehet.

A gyermekvédelmi törvényben elfogadtuk, hogy a súlyos pedofil-bűncselekmények nem évülnek el. Elfogadtuk a pedofil-nyilvántartás létrehozatalát, amely segíti a családokat, hogy nagyobb biztonságban legyenek, hogy le tudják ellenőrizni, a gyermekük közelében levő és furcsán viselkedő ember vajon valamilyen alantas szándékkal közeledik-e a gyermekek felé.

Megerősítettük a nevelőszülői hálózatot, létrehoztuk a nevelőszülői gyedet. Segítettük a gyermekvédelmi jelzőrendszert, hogy ne csak a gyermeket a mindennapokban felügyelő intézményvezető legyen az, aki ez ügyben, ezekben az eljárásokban a gyermek érdekét képviseli, hanem külsős személyek is részt vegyenek ebben. Bővítettük a bejelentéstevők körét iskolára, civil szervezetekre és másokra is, hogy ha bármi veszélyt tapasztalnak, ők is felléphessenek a gyermekek érdekében.

Még sorolhatnám, és lehet, hogy a vita későbbi szakaszában még sorolom a további különböző lépéseket is, melyeket a kormányoldal betervezett, a baloldal viszont nem támogatta az előző években. Ha rajtuk múlt volna, a gyermekek biztonsága kisebb fokú lenne ma Magyarországon, mint amilyen fokúvá tettük ezekkel a törvényekkel.

Hogy nem tettük teljesen résmentessé a rendszert, azt az elmúlt hetek eseményei bizonyították, ezért szükséges az, hogy egy újabb gyermekvédelmi törvényt is elfogadjunk itt a parlamentben. De nem vártuk meg az újabb gyermekvédelmi törvény betervezését, annak érdekében, hogy biztonságosabbá tegyünk a gyermekek mindennapjait, hanem egy soron kívüli hatósági ellenőrzést indítottunk az összes gyermekvédelmi intézményben. Illetőleg elrendeltük a gyermekvédelmi intézmények vezetőinek és helyetteseinek a pszichológiai alkalmassági vizsgálatát, ne hogy előfordulhasson még egyszer Magyarországon, hogy egy intézmény vezetője az, aki igazából visszaél a hatalmával, és a gyermekek sérelmére követ el bűncselekményeket, vagy ezt eltűri a saját intézményrendszerében.

Fontos, hogy ezek a vizsgálatok mind elindultak. Az ellenőrzések márciusban és áprilisban lezajlanak, és az alkalmassági vizsgálatok is, bízunk benne, hogy hónapok alatt lezajlanak, és azok eredményét is ki tudjuk értékelni, és ezzel is a gyermekek számára egy biztonságosabb környezetet tudunk teremteni.

(15.20)

Ha megnézzük Európa országait és összehasonlítjuk, hogy ki mennyit költ családtámogatásokra, ki mennyit költ a gyermekekre, akkor azt láthatjuk, hogy ma Magyarországon a legmagasabb, a GDP 4-4,5 százalékában mérhető az, amit a családtámogatásra, a

gyermek védelmére, a gyermekek fejlődésére fordítunk. Ezt így kívánjuk tenni a későbbiekben is, hogy Magyarország legyen az a hely, amelyik a legcsaládbarátabb ország egész Európán belül, ahol a gyerekeket nem az LMBT-propaganda célpontjának tekintik, hanem a jövő nemzedék fontos tagjainak. És éppen ezért a családokat segítjük, hogy a családok minél több gyermeket tudjanak vállalni, és a családok is segítsék a gyermekek fejlődését, amit kiegészíthet az állami intézményrendszer.

Erre törekedtünk az elmúlt időszakban, és ez a mai vitán jó alkalmat ad arra, hogy megnézzük, melyek voltak azok az eredmények, amelyeket sikerült elérnünk, hol vagyunk akár Európa élmezőnyében is, hiszen nagyon sok ilyen terület van a családbarát intézkedések között, és melyek azok a kérdések, amelyekről itt ma a vitánapon dönteni ugyan nem tudunk, de a gyermekvédelmi törvény benyújtása lehetőséget teremt minden frakció számára - a kormánypárti és ellenzéki frakciók számára egyaránt -, hogy benyújtsák azokat a módosító javaslatokat, amelyekkel a gyermekek számára még inkább tudjuk biztosítani a fejlődést, a testi, a szellemi, a lelki és az erkölcsi fejlődést egyaránt, mert valóban, minél nagyobb biztonságban nő fel a következő generáció, annál boldogabb lehet Magyarország jövője.

Én bízom benne, hogy sok építő javaslattal fogunk találkozni, bízom benne, hogy sok jó példát, vagy akár nemzetközi példákat tudunk felhozni az elmúlt időszakból, és azzal is tudjuk segíteni az eredeti stratégia megvalósítását is és a nemzeti társadalmi felzárkózási stratégia minél hatékonyabb intézkedéseit is. Úgyhogy így állok nagy várakozással a mai vita előtt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. A kormány nyitóbeszédét Tállai András miniszterhelyettes, államtitkár úr folytatja. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az én beszédemben kicsit több szám lesz, mint Rétvári Bence államtitkár úréban, de azt gondolom, ez természetes.

Magyarország fejlődésének alapja az erős társadalom, ezért a családok megerősítése nemzetstratégiai cél. Jól jelzi a kormány családok védelme melletti elkötelezettségét, hogy a családpolitikára fordított kiadások 2010-hez képest 2024-ben több mint háromszorosukra, 966,5 milliárd forintról 3307 milliárd forintra emelkedtek. Ebben a közel másfél évtizedben számos támogatással, kedvezménnyel segítettük a családok boldogulását.

Engedjék meg, hogy ezek közül kiemeljek néhányat! A családok lakáshoz jutásának segítése érdekében a kormány elindította az otthonteremtési programot. Ennek a legfontosabb eleme a családi otthonteremtési kedvezmény, a CSOK. A CSOK 2015. július 1-

je óta rendkívül népszerű. 2024. február végéig 266 ezer 600 család kérelmét fogadták be, mintegy 841,4 milliárd forint összegben. 2024-ben újabb intézkedések léptek életbe, hiszen elindítottuk a CSOK Pluszt, amelyet a magyar családok új otthon építésére vagy vásárlására, illetve lakásbővítésre használhatnak fel. A rendkívül kedvező, legfeljebb 3 százalékos hitel összege akár az 50 millió forintot is elérheti. Emellett megemeltük a falusi CSOK és a babaváró kölcsön összegét is.

A kormány kezdeményezésére valósult meg az otthonfelújítási támogatás, a kedvezményes lakásáfa, a támogatott családok pedig illetékmentességet élvezhettek. Számos gyermekgondozási támogatás, kedvezmény feltételeit tettük még kedvezőbbé, így például lehetővé tettük a keresőtevékenység folytatását a gyermekgondozási díj mellett. Megemeltük a csecsemőgondozási díj összegét a korábbi kereset 70 százalékáról annak 100 százalékára. 2019-ben pedig bevezetésre került a babaváró támogatás.

A gyermekek támogatását szolgálta a 2013. évtől átalakított gyermekétkeztetés finanszírozási rendszere: amíg 2010-ben az intézményi és szünidei gyermekétkeztetésre a költségvetés 32,2 milliárd forint támogatást biztosított, addig 2024-ben ez az összeg már elérte a 105,8 milliárd forintot.

Szó volt már a bölcsődei férőhelyek számáról is. Meg kell említenem, hogy 2010-2023 között közel duplájára nőtt, 32 ezerről 60 ezerre a bölcsődei férőhelyek száma. Az elmúlt 13 évben a fejlesztéseknek köszönhetően a kisgyermekes családok számára több mint 770 településen vált elérhetővé lakóhelyükön a bölcsődei szolgáltatás, ahol korábban nem működött bölcsődei ellátás. A gyermeknevelési juttatások és a bölcsődei ellátás kapacitásának növelése nagyban hozzájárulhatott ahhoz, hogy a 25-49 év közötti nők foglalkoztatási rátája jelentősen emelkedett az elmúlt időszakban: 2009-ben ez 74,4 százalék volt, 2022-ben már 84,6 százalék.

Megerősítettük a családi adórendszert is. Az adórendszer Európa egyik legalacsonyabb személyijövedelemadó-kulcsát alkalmazza, ez 15 százalék, valamint jelentős családi, adó- és járulékkezdvezményt is biztosít.

A nők megbecsülése érdekében tett intézkedések közül kiemelendő, hogy a négy- és többgyermekes édesanyák életük végéig mentesülnek a személyi jövedelemadó fizetése alól, és személyijövedelemadó-mentességet kapnak azok a 30 év alatti nők is, akik gyermeket vállalnak.

Végezetül megemlíteném, hogy a kormány támogatta a gyermekek táboroztatását is. Megvalósult a zánkai és a fonyódligeti Erzsébet-táborok infrastrukturális fejlesztése. 2022-ben 180 ezren vettek részt az Erzsébet-táborok programjain; ehhez közel 6 milliárd forint támogatást biztosított a kormány.

Az általam elmondottak mindössze egy rövid áttekintést adnak a kormány családpolitikájáról; a felsoroltakon kívül is számos további program, támogatás segíti

a gyermeket nevelő családokat. Ezt a munkát folytatjuk a jövőben is.

A parlamentnek jó munkát kívánok a mai napra! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most az előterjesztői nyitóbeszéd következik, amelyet három felszólaló ismertet, összesen 20 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ARATÓ GERGELY (DK), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azért kezdeményezték öt ellenzéki párthoz tartozó képviselők ezt a vitanapot, mert ennek az évnek az elején a pedofilbotrány ráirányította a figyelmet arra, hogy a magyar gyermekek helyzetével és ezen belül különösen a gyermekvédelem rendszerével kapcsolatban súlyos strukturális nehézségek és problémák vannak. Nem szeretnék most más összefüggésekről beszélni, ezt megtettem máskor, többek között a múlt héten.

Ennek a kérdésnek most kimondottan arra a részére szeretnék koncentrálni, amely a gyermekeink érdekét érintően szakmailag fontos és ezen belül is azal kapcsolatos, hogy mi mindannyian közösen milyen módon tehetünk többet a gyermekek érdekében. Mert az a botrány és az az erkölcsi és társadalmi meg rázkódtatás, ami ezt követte, felkeltette a társadalom figyelmét a gyermekek helyzete és különösen a legkiszolgáltatottabb, legnehezebb helyzetben lévő, legszegényebb gyermekek sorsa iránt.

És amikor sokfajta szakmai beszélgetésen, sokfajta civil szervezettel konzultálva, sok szakértőt meghallgatva arra keressük a megoldást, hogy hogyan lehetne változtatni ezen a helyzeten, akkor mindig visszatérünk a magyar gyermekvédelem arany pillanatához, ahhoz a 2007-es pillanathoz, amikor ebben a Házban, ezekben a padsorokban egyetértés és konszenzus volt abban, hogy hogyan kell közös intézkedéseket tennünk a gyermekek érdekében, hiszen akkor a Gyurcsány-kormány javaslatát ebben a parlamentben támogatta minden oldal; ezt államtitkár úr is említette, és örülök, hogy ezt ő is felidézte, mert ez egy fontos pillanat volt.

Egy olyan helyzetben, amikor erkölcsi és szakmai szempontból baj van és zavar van, akkor természetes az, hogy visszatérünk arra a pontra, amikor még egyetértés volt, és amikor megtaláltuk a közös hangot ebben a kérdésben, mert szerintem abban biztosan nem vitatkozunk itt a Parlament falai között, hogy a gyermekek védelme vagy általában a gyermekek ügye olyan kérdés, amiben jó lenne, fontos lenne fenntartani a nemzeti egyetértést, vagy még inkább megteremteni.

Van azonban egy másik szomorú apropója is annak, hogy ezzel a kérdéssel ma foglalkozunk és önmagában emiatt is fontos lett volna, hogy idehoznánk ezt

az ügyet, hiszen ebben a hónapban hunyt el életének 93. évében Ferge Zsuzsa, aki a Magyar Tudományos Akadémia gyermekszegénység elleni munkacsoportjának vezetőjeként az egyik kezdeményezője volt ennek a fajta kormányzati stratégiának, és akinek nagyon komoly szerepe volt abban, hogy ez a stratégia valóra válhatott.

(15.30)

Arról, hogy ez a stratégia milyen sikereket hozott és milyen kudarcai voltak, hogy milyenfajta kormányzati intézkedések az elmúlt 5-10-15 vagy 20 évben segítettek ennek a stratégiának a megvalósulását és melyek gátolták, erről majd kezdeményező képviselőtársaim és a vitában hozzászóló képviselőtársaim részletesen fognak beszélni.

Van azonban két olyan alapelve ennek a stratégiának, amit érdemes emlékeztetünkbe idézni, bizonyára másokat is mondhatnék, de kettőt biztosan érdemes eszünkbe idézni. Az egyik dolog az, hogy nagyon fontos, hogy minden gyerek különleges védelmet élvez, amely érdekében minden eszközzel biztosítani kell a gyermek jogát olyan életszínvonalhoz, amely lehetővé teszi kellő testi, szellemi, lelki, erkölcsi és társadalmi fejlődését.

A másik pedig - ez a legfontosabb alapelv, és azt gondolom, hogy nekünk a parlamenti munkában, ha lehet, sőt mindig ebből kell kiindulnunk -, ez a gyermek mindenekfelett álló érdekének elve; az, hogy a nemzeti stratégiához kapcsolódó cselekvési programok, eljárási rendek, szervezeti megoldások meghatározására a gyermekek mindenekfelett álló érdekének szem előtt tartásával kerüljön sor.

Kizárólag olyan intézkedések, megoldási javaslatok támogathatók, amelyek összhangban állnak a gyermeki jogokkal, a gyermekek mindenekfelett álló érdekével. Mi itt, a kezdeményező ellenzéki képviselők nem gondoljuk, hogy mi egyedül tudjuk azt, hogy mik a jó megoldások a gyermekek érdekében, mik a jó megoldások a gyermekek védelmében.

Éppen ezért nagy érdeklődéssel és figyelemmel olvassuk azokat a javaslatokat, mint az Országos Közös Akarat által megfogalmazott civil javaslatok vagy a Civil Gyermekjogi Kerekasztal gyermekvédelemmel kapcsolatos 40 pontos javaslata. Azt kérjük és javasoljuk, hogy a kormány is vegye ezeket komolyan, érdemben reagáljon rájuk, és érdemben keressen közös megoldásokat.

Erre rögtön kínálkozik egy kiváló lehetőség, hiszen az ellenzéki képviselők benyújtottak egy, a gyermekek védelme érdekében szükséges azonnali intézkedésekről szóló határozati javaslatot. Azt gondolom, hogy ez nagyszerű lehetőség arra, hogy a holnapi bizottsági ülésen támogassák kormánypárti képviselőtársaink is ennek a javaslatnak a napirendre tűzését, azt, hogy itt a parlamentben arról is beszélgethessünk, hogy hogyan kell továbblépnünk a gyermekvédelem érdekében.

Államtitkár úr is utalt arra, hogy az ellenzék nem támogatott minden javaslatot. Ezt annak idején elmondtuk, és majd ha szükséges, ebben a vitában is elmondjuk, hogy miért nem támogattuk azokat a javaslatokat, ahol időként jó szándékú javaslatokat összemostak ocsmány politikai szándékokkal, azonban arra is érdemes emlékeztetni, hogy 57 javaslatot tett az elmúlt 14 évben az ellenzék, a különböző ellenzéki pártok, törvényjavaslatokat, határozati javaslatokat, amelyeket kértünk, hogy itt az Országgyűlésben tárgyaljunk meg. Önök ebből az 57 javaslatból nullát, azaz nullát voltak hajlandók egyáltalán megtárgyalni itt a parlamentben.

Azt gondolom, hogy itt az ideje, hogy szakítsanak ezzel a magatartásukkal, engedjék ide az ellenzéki javaslatokat - amelyek egyébként nem a mi javaslataink, hanem mint mondtam, a civilek és a szakma javaslatai -, beszéljünk róluk, találjuk meg a legjobb megoldást, és találjunk újra egyetértést a legfontosabb teendőinkben. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ott folytatnám, ahol Arató képviselőtársam abbahagyta. Bizony, tudjuk mindannyian, hogy e rendkívüli politikai vitanap megtartására nem véletlenül most került sor. A mostani ellenzéki kezdeményezés közvetlen oka az volt, hogy egy pedofil bűnöző bűnsegédje - noha elvileg elnyerte méltó büntetését - politikai okokból kegyelmet kapott. Az ok mellett a következmények is ismeretesekek: két, rendkívül magas pozícióban lévő politikus - az igazságügyi miniszter és a köztársasági elnök is -, miután eleget tett egy megalapozatlan és erkölcstelen politikai akaratnak, tisztségéből távozni kényszerült.

Tudjuk azonban jól, hogy nem csak ők voltak felelősek e politikai döntésért. Közismert, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériumának egykori minisztere, Balog Zoltán e kegyelmi döntés kezdeményezője volt. Az azonban most sem ismert világosan mindenki előtt, hogy rajta kívül másokat is terhel-e közvetlen politikai felelősség. Nem véletlenül kezdeményezte az MSZP az eset kirobbanása után egy vizsgálóbizottság felállítását, amelyet a miniszterelnök, bár megígért e Ház falai között, hogy áll minden vizsgálat elé... - majd a bizottsági ülésen lezavaztatta ennek felállítását.

Azt hiszem, hogy fél a miniszterelnök, hogy kiderül az igazság. Hiszen nyilvánvaló, hogy a rendszer működéséért végső soron és megkérdőjelezhetetlenül a miniszterelnök felelős. A lényeg ugyanis az, hogy a döntéshozók, az igazságügyi miniszter és a köztársasági elnök is úgy vélhették, és vélik most is az ebben a rendszerben tevékenykedők, azt kiszolgálók, hogy

mindig magának a miniszterelnöknek az akarata áll a döntések hátterében, és ez alapján hozzák meg ők is a döntéseiket.

E kegyelmi ügy egyértelműen rámutat arra is, mennyire képmutató és hamis a Fidesz-kormány családbarátnak hazudott politikája. Öt éven keresztül, '11-től '16-ig ugyanis hagyták, hogy a közismerten pedofil igazgató tovább folytathassa visszataszító szexuális bűncselekményeit, és csak az egyik áldozat öngyilkossága után kényszerült a hatalom arra, hogy eljárjon V. János igazgató és bűnsegédje, K. Endre igazgatóhelyettes ellen.

A bicskei pedofilügy azonban nem elszigetelt eset. Az azóta nyilvánosságra került alapján látjuk, hogy más gyermekotthonok esetében is felmerültek szexuális abúzusok. Ezen túlmenően a gyermekintézményekben rendkívül gyakoriak az egyéb bántalmazások is.

A Fidesz-kormány családpolitikáját azonban nemcsak a gyermekintézményeken belüli bántalmazások és szexuális abúzusok leplezik le. Ha megnézzük a 47/2007., Arató úr által is említett gyermekvédelmi országgyűlési határozatban megfogalmazott célokat, láthatjuk, hogy azok minden kormányzati propaganda ellenére a Fidesz-kormányra kerülése óta, 2010 óta sajnos nem érvényesülnek.

E célokból kettőt emelnék ki én is. Az egyik az, hogy a gyermekvállalás az egész társadalom számára érték, a gyermek felnevelése olyan költségeket és áldozatvállalást jelent mindenkinek, amely anyagi és erkölcsi elismerést érdemel. Na, ehhez képest a kormány a GDP mindössze 2 százalékát fordítja a gyermekekre. '11-ben 2,7 százalék volt, és szerintünk most már 3-3,5 százalékra kellene ezt felemelni. Tehát azóta ezt csökkentették.

A másik kiemelt cél, hogy az eltérő helyzetű társadalmi csoportok, valamint a különböző generációk közötti szolidaritás érvényesüljön a gyermekek jövőjének biztosításában. E cél megvalósítását a minden gyermekre azonos mértékben kiterjedő családi pótlék intézménye biztosítaná, melynek összege, mint közismert, 15 éve változatlan.

Jól mutatja a Fidesz politikájának lényegét, hogy a Törvényalkotási Bizottság ülésén annak elnöke, Hende Csaba nemrég úgy érvelt a családi pótlék 100 százalékos emelésére irányuló javaslatunkkal szemben, hogy aki nem dolgozik, ne is egyék. Hát, ez az állítás, azt gondolom, elfogadhatatlan és tarthatatlan is, ugyanis a gyermekeket sújtaná szüleik társadalmi helyzete miatt, mintha a kicsi gyermekek felelősek lennének azért, hogy szüleik munkanélküliek.

Továbbá a bizottsági elnök úr eltekint attól is, hogy a családi pótlék nem szociális segély, hanem az az állam feladatvállalása, kötelezettsége a gyermeknevelés terén. E megközelítés egyben világosan jelzi a kormány ókonzervatív társadalompolitikájának lényegét is: aki szegény, hátrányos helyzetű, az maradjon is az, ne számítson az állam támogatására. Kétségtelen, hogy Hende Csaba kivételesen nem beszélt

mellé, őszintén vállalta ezt az elfogadhatatlan fideszes álláspontot.

És végezetül: az OKA, az Országos Közös Akarat civil szervezet, akik jelenleg is a Parlament előtt vannak, a többi párttal közösen, úgy velük, úgy velünk, MSZP-szekkel is elfogadtunk egy országgyűlési határozati javaslatot, amelyet be is nyújtottunk, és azt gondoljuk végső soron mind együtt, hogy nemzeti minimumban kell megállapodnunk minden Magyarországon élő kisgyermek érdekében.

Közös alapvetésünk, hogy a gyermeki jogok oszthatatlanok, és minden gyermeket megilletnek. Minden gyermeket: gazdagot és szegényt is, tisztelt kormány! A gyermekjólét és a gyermekvédelem területén ezért közösen azonnali és hosszabb távú javaslatokat fogalmaztunk meg, de az MSZP úgy gondolja a társaimmal együtt, hogy azonnali beavatkozásra van szükség.

A többiről a vezérszónoki felszólalásomban. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsorában.)*

(15.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most megadom a szót Szabó Tímea frakcióvezető asszonynak. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt követően, hogy az ellenzék kezdeményezte ezt a gyermekvédelemmel kapcsolatos vitanapot, gyakorlatilag borítékolható volt, hogy mi fog itt történni a kormánypártok részéről: hallunk egy termelési riportot, hallunk egy kis homofób hozzászólást, ahogy azt Rétvári Bence teljesítette is.

Csak éppen a lényegről nem hallunk, arról, ami miatt most össze kellett hívni ezt a vitanapot, arról, hogy önök hogyan védik meg a gyerekeket, a legkiszolgáltatottabb, a legszegényebb, a legelesettebb sorsú gyerekeket Magyarországon, hogyan védik meg a gyerekeket a pedofil bűnelkövetőkkel szemben, hogyan biztosítják azt, hogy a gyermekotthonokban és a nevelőszülőknél is megfelelő ellátást kapnak, hogy nem bántják őket, és egyáltalán, hogy mikor tesznek önök eleget annak az uniós szabálynak, hogy be kell zárni a gyerekek érdekeivel ellentétes, nagy létszámú gyermekotthonokat, hogy meg kell emelni a gyermekvédelemben dolgozók bérét, hogy azok ne hagyják el a pályát, és ahogy az ombudsman is számos alkalommal leírta már, akár a kalocsai, akár a zalaegerszegi otthonokban is ne közmunkások vigyázzanak a gyerekekre.

Ehelyett elmondom, hogy mit tettek önök kormányon valójában azzal szemben, amit itt hallottunk felsorolni. Benyújtottak egy olyan gyermekvédelmi csúfolt homofób törvényt, amelyben egyetlen lényegi elem szerepel, az, hogy tilosak a nemátalakító műtétek. Mi lekérdeztük ezt, minden évben lekérdeztük, hogy hány óvodában és iskolában kezdeményeztek nemátalakító műtétet, kiderült az önök válaszából

az, hogy nulla, mégis 14 év kormányzás után semmi másról nem tudtak az elmúlt években beszélni, mint arról, hogy hogyan kell megvédeni a melegektől a magyar gyerekeket.

Viszont sajnos, miközben önök ezt a mocskos propagandát folytatták az elmúlt években, és még népszavazást is kezdeményeztek, amit még az önök szavazói sem szavaztak meg szerencsére, és ezért érvénytelen lett az a '22-es népszavazás, amit önök hergelésből csináltak, eközben ezeket, gyerekek ezreit nyomorították meg egy életre, hagyták, hogy gyerekek ezreit megerősokolják, hogy bántalmazzák a különböző állami intézményekben. Hagyták nevelőotthonokban, nevelőszülőknél szenvedni szeretet és gondoskodás nélkül, gyakran félholtra verve, sőt rosszabb esetben hagyták, hogy szó szerint halálra verjék vagy halálra éheztessek őket ezekben az intézményekben.

És nem elég, hogy önök ezt tétlenül nézték, de még ki is tüntették ezeket a pedofil bűnözőket vagy az őket mosdató szörnyeket, vagy éppen kegyelmet adtak nekik, mert azok éppen közel álltak a pedofilvédő maffia keresztapjához, Orbán Viktorhoz. Vársárhelyi János, a bicskei gyerekotthon volt igazgatója, vagy K. Endre, a kegyelmi botrány nyertese, Kaleta Gábor, Fohsz Tivadar volt fideszes képviselő, Tímár László - csak a jégjegy csúcsa az, amit a gyerekbántalmazásokból látunk ma Magyarországon.

Ma reggel újra megszámláltam: 2010 óta, azaz az elmúlt 14 évben csak én 91 darab módosító javaslatot vagy törvényjavaslatot nyújtottam be, ami ilyen vagy olyan módon, de kapcsolódott a gyermekvédelemhez. Ebben benne van a Btk. szigorítása, hogy akadályozzuk meg a családon belüli erőszakból fakadó gyermekgyilkosságokat, az intézményi bántalmazásokat, benne van a távoltartás intézményének megreformálása, benne van a gyermekvédelemben dolgozók 50 százalékos béremelése, a gyermekéhezés felszámolásáról szóló javaslat, benne van a nevelőszülői rendszer átalakítása, és még nagyon sokáig sorolhatnám. Több javaslat nem is a jogszabályok módosításáról szól, hanem sokkal inkább azok betartásáról vagy betartatásáról, a gyermekvédelem elégséges finanszírozásáról, a képzésekről, a dolgozók megbecsüléséről.

Találják ki, hogy önök ebből a 91 javaslatból hányat támogattak! Nullát! Nullát, tisztelt képviselőtársaim! És találják ki, hogy minden alkalommal mi volt ezekre a válasz: az, hogy genderörület. Ennyire érdeklí magukat a magyar gyerekek védelme! Annyira aljas, annyira vérlázító ez az egész az önök részéről, amikor gyerekeket, csecsemőket, óvodásokat, iskolásokat bántalmaznak, és mérhetetlen szenvedésükről beszélünk, hogy arra nincsenek is szavak.

Éppen egy hónapja annak egyébként, hogy egy hajdúhadházi két éves kislány halálra vertek a nevelőszülei, a kórházban halt bele a sérüléseibe. A kislány, Danit a szegénység miatt emelték ki a vér szerinti szüleitől, ami a magyar jogszabályok szerint egyébként tilos, mégis a mai napig minden harmadik gyereket szegénység miatt emelnek ki a családokból, és raknak

be állami ellátásba. A kétéves Dani édesanyja tétlenül nézte végig, ahogy a nevelőszülőknél szó szerint halálra verték az ő kisfiát.

De Dani esete nem egyedi. Gyermekvédelmi dolgozók szerint ő volt idén a negyedik kisgyerek, aki meghalt nevelőszülőknél, és még csak április van. Amikor az ötéves Lillát nevelőszülőktől örökbe fogadták, akkor az örökbe fogadó édesanyjától azt kérdezte meg, hogy ő mikor fog a bugyijába belenyúlni, és mikor fogja fakanállal megverni. A hat baranyai testvér, akiket takarítani küldtek a nevelőszülők, a pénzt elvették, és a nevelőapa szexuálisan zaklatta őket, legalább élve megúszták. Hosszasan lehet sorolni ezeket az állami félrenézéseket, amelyekkel önök nem foglalkoztak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A pedofil-bűncselekményeknél szörnyűbb dolgot nem tudok elképzelni, de az, amit látunk, beleértve a bicskei tragédiát is, csak a jéghegy csúcsa. A tavalyi nyíregyházi tragédia után, amikor szintén egy kétéves kisfiú holttestét találták meg a nevelőszülők autójának csomagtartójában, benyújtottam egy, a nevelőszülői rendszer átvilágításáról szóló javaslatot, pártokon felülemelkedően könyörögtem önöknek, hogy nézzük át az egész nevelőszülői rendszert, számonkértem önöket, hogy hogy merték ezt a Kiss-Rigó szegedi püspök által félmegjelzett Szent Ágota alapítványnak (*sic!*), az egyháznak kiszervezni az államtól, tudják, hogy mi volt Selmeczi Gabriella válasza erre? Az, hogy genderpropaganda és nemátalakító műtétek. (*Dr. Fazekas Sándor: Az is!*) Ennyit foglalkoznak önök a gyermekvédelemmel.

A vezérszónoki felszólalásomban el fogom mondani, hogy mit kell tenni ezzel szemben, hogy valóban megvédjük a gyerekeket, hogy valóban gondoskodjunk a legelhagyatottabb gyerekekről, csecsemőkről, óvodásokról, iskolásokról, hogy ne hagyjuk őket bántalmazni. Az erre vonatkozó javaslatot, ahogy már elhangzott itt, az Országos Közös Akarattal és civilekkel, szakértőkkel közösen kidolgoztuk, és a holnap parlamenti bizottsági ülésen fogjuk tárgyalni.

Addig is egy dologban önök biztosak lehetnek: bármennyire is próbálják önök elterelni a figyelmet a gyermekvédelemről, a gyermekek szisztematikus bántalmazásáról, a kormány félrenézéséről, mi a Párbeszéd-Zöldekkel és az ellenzékkel nem fogjuk hagyni, hogy ezeket a problémákat a szőnyeg alá söpörjék, mert a gyermekek védelménél nincs ma fontosabb Magyarországon. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP és a DK soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Dúró Dóra alelnök asszony fel kíván szólalni a mai általános vita során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Dúró Dóra alelnök asszony az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (*Szavazás.*) Köszönöm szépen. Ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége az indítványomat elfogadta.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Selmeczi Gabriella képviselő asszony. Parancsoljon, ön é a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves munkánkat figyelő Munkatársak! 2007. május 31-e volt az a nap, amikor itt a magyar parlamentben a Gyurcsány-kormány előterjesztésére megszavaztuk a nemzeti stratégiát, amelynek az volt a címe, hogy „Legyen jobb a gyermekeknek!” Arató Gergely képviselőtársammal egyetértve én is azt erősíteném meg, hogy ez egy ritka olyan pillanat volt, amikor pártokon felül döntöttek a politikusok és az országgyűlési képviselők, és a napi pártpolitikán túl a legfontosabb tényleg a gyermekek, illetve a családok érdeke volt.

A Fidesz-KDNP-szövetség 2007-ben úgy támogatta ezt a nemzeti stratégiát, ezt a javaslatot, hogy egy nagyon nehéz belpolitikai helyzet után voltunk, amikor is még nem telt el egy év azután, hogy 2006-ban a Gyurcsány-kormány lovasrohamot vezényelt a saját magyar állampolgárai ellen, ugye, október 23-án, és nem telt még el egy év azután, hogy Gyurcsány Ferenc akkori miniszterelnök bevallotta, hogy hazudott reggel, este, éjjel.

(15.50)

Ez egy nagyon nagy társadalmi felzúdulást keltett, mondom, nem telt még el egy év, ennek ellenére a Fidesz és a KDNP túltette magát ezen akkor, amikor a gyermekek érdekéről volt szó.

2007 és 2010 között, amikor a Gyurcsány-kormány már sokat tehetett volna a törvények, tehát a normaszövegek szintjén a gyermekek érdekében és a családok érdekében, azért emlékezzünk vissza, és a mai vitanapon szerintem mondunk is ebből példákat, hogy pontosan az ellenkezőjét cselekedte annak, mint ami ebben a nemzeti stratégiában szerepelt. Ezzel tulajdonképpen ebben a három évben kristálytisztán bizonyította a mostani, baloldali ellenzék, hogy amit ebben a nemzeti stratégiában leírtak, az számukra csak egy üres fecsegés, számukra csak egy ígéretes volt, pont az ellenkezőjét cselekedték.

Én a mai vezérszónoki hozzászólásomban elsősorban a Fidesz-KDNP-szövetség értékrendjéről szeretnék beszélni, hiszen mégiscsak egy értékrendből lehet levezetni azt, hogy itt a parlamentben milyen törvények születnek, hogy néznek ki a normaszövegek, mégiscsak - a jogvégzetteknek mondom - úgy tanultuk,



hogy a természeti törvényekből kell a pozitív jogot megalkotni, tehát ami számunkra értékes, azt kell itt a törvényekbe belefoglalni.

Ennek érdekében feltétlenül szeretnék idézni az Alaptörvényből, amit 2010 után nem sokkal fogadott el a Fidesz és a KDNP. Magyarország Alaptörvénye az alábbiakat rögzíti:

„Bízunk a közösen alakított jövőben, a fiatal nemzedékek elhivatottságában. Hisszük, hogy gyermekeink és unokáink tehetségükkel, kitartásukkal és lelkierejükkel ismét nagyra teszik Magyarországot.”

„Magyarország támogatja a gyermekvállalást.”

„Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.”

„Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek szülőletési nemének megfelelő önazonosságához való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.”

„A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.”

„A szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását.”

(Dr. Vadai Ágnes a jegyzői székben  
Berki Sándor váltja fel.)

Ezek az értékek, amelyeket az Alaptörvénybe foglaltunk, és most akkor szeretnék az értékrenden alapulva a 2010 óta elfogadott törvényekről beszélni.

Akkor, amikor azt vizsgáljuk, hogy legyen több gyermek Magyarországon, hogyan tudnánk ezt elősegíteni, támogatni, és hogy egy gyermek vállalása ne jelentsen egyet a szegénység vállalásával, akkor az első, ami válaszként adódik, hogy a fiatal párok először szeretnének otthont teremteni maguknak, és utána vállalják az első gyermeket. Ezért 2010 után az Orbán-kormány első intézkedései között volt, hogy támogassa az otthonteremtést, de ezt megelőzően még foglalkoznunk kellett a devizacsapdával, amelybe a baloldali kormányok kergették bele a családokat.

Az első intézkedéseink következtében több mint 155 ezer embernek teremtettük meg azt a lehetőséget, hogy megvédjék az otthonaikat. Ezután az otthonteremtés -mint az egyik legfontosabb feladat - kapcsán bevezettük a CSOK-ot, a CSOK Pluszt. 233 ezer család vette igénybe a CSOK-ot. Ha ezt költségvetési szinten nézzük meg, 754 milliárd forintot költöttünk arra, hogy támogassuk a fiatalok otthonteremtését, és bevezettük egyébként a kamatstopot is, amikor arra volt szükség.

Gyakorlatilag itt minden egyes ilyen intézkedés vagy törvény ismertetésénél feltehetném azt a kérdést, amit Arató képviselőtársam mondott, hogy ők azért nem tudtak egyetlen benyújtott törvényt sem támogatni, mert mindig volt benne valami, nem is tudom,

valami egészen csúnya szót mondott, nem tudtam megjegyezni, valami borzasztó. Szerintem bőven lehet találni olyan törvényjavaslatot, amit önök jó szívvel is támogathattak volna. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!)* Remélem, hogy a jövőben ez változni fog. *(Arató Gergely: Konkrétan melyiket? - Hollik István: Például Btk.-módosítást! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Például, igen, egy büntetőtörvénykönyv-módosítást.

Nézzük, hogy a gyermekek vállalását, nevelését, ha költséggel jár, hogyan próbáltuk mi a törvények szintjén segíteni, elismerni ezeket a költségeket. Az adórendszerbe való beépítésről Rétvári Bence miniszterhelyettes úr már beszélt. Mi ezt egy nagyon jó eszköznek tartjuk, hogy a gyermekvállalás költségeit eleve ott hagyjuk a családoknál. Itt csak mondom, hogy a kisebb jövedelemmel rendelkező családoknál nemcsak az adóból lehetett jóváírni ezeket a költségeket, hanem a járulékból is.

A gyés és a gyed egy nagyon fontos eszköze annak, hogy támogassuk a gyermekvállalást és -nevelést. Itt szeretnék emlékeztetni arra, hogy kiterjesztettük, tehát az édesapa és a nagyszülők is igénybe vehetik ezeket a támogatásokat. Én egyébként nagyon fontosnak érzem azt is, hogy a fiatalok minél előbb tudjanak gyermeket vállalni, itt a felsőoktatási intézmények nappali tagozatán tanuló, gyermeket vállaló nők számára is elismerttünk nagyon sok mindent. Szerintem ezt is nyugodtan lehetett volna támogatni. Munka mellett is igénybe lehet venni egyébként a gyedet.

Ha szegényebb gyermekekről beszélünk, akkor nagyon fontos megemlíteni a közétkeztetést és az ingyenes tankönyvet. A közétkeztetésről is beszélt Rétvári miniszter úr, egyébként ma több mint egymillió gyermek étkezik ingyen, és az elsőtől a 12. évfolyamig térítésmentesen jár a tankönyv.

A gyermekvédelemről érdemes - a konkrét, szűkebben vett gyermekvédelemről - a továbbiakban majd részletesebben is beszélni. Itt azért kiemelném a büntetési tételeknek a megemelését, a súlyosabb bűncselekmények elévülésének eltörlését, a pedofilnyilvántartást, a jelzőrendszerben részt vevők nevének zártan kezelését, erről is szeretnék majd később részletesebben beszélni. Nagyon fontos rész volt a büntető törvénykönyvben a foglalkozástól eltiltás szabályozása.

A gyermekszegénység megoldásának egyik fő eszköze a munkahelyteremtés. Itt az Orbán-kormány 2010 óta több mint egymillió új munkahelyet teremtett.

A végén hadd említsem meg, hogy a Fidesz és az Orbán-kormány politikáját mindig az jellemezte, hogy amit vállalt, azt teljesíti. Tettük ezt például a költségvetésekben is, annak ellenére, hogy nagyon súlyos migráció sújtja a kontinentst, itt volt a nyakunkon az energiaválság, itt volt a nyakunkon a borzalmas és rettenetes Covid, és most itt van a borzalmas és rettenetes háború veszélye.

Hosszan fogjuk tehát sorolni, hogy milyen intézkedéseket terjesztettünk (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) a parlament elé, mi pedig kíváncsiak vagyunk, hogy mit sikerült ezek közül az ellenzéknek megszavazni. Köszönöm szépen. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Bizony! - Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

GY. NÉMETH ERZSÉBET, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A fideszes képviselőt, államtitkárokat hallgatva az embernek tényleg az az érzése, hogy semmilyen probléma nincsen sem a gyermekek helyzetével, sem a gyermekvédelem helyzetével, sem pedig a gyermekszegénység helyzetével.

A képviselő asszony úgy fejezte be a mondatát vagy a gondolatmenetét, hogy majd hosszasan fogják sorolni, hogy mennyi mindent tettek, az ellenzék meg mit nem tett meg. Rossz hírem van, képviselő asszony, mi viszont azt tudjuk sorolni, hogy mik azok a tények, amik ma jellemzik a gyermek korosztály, a gyermekek helyzetét.

A Demokratikus Koalíció szerint egy ország jövőjének megalapozásához a legfontosabb alapfeltétel a gyermekek megfelelő testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődésének, jólétének biztosítása. Ezért az országgyűlési képviselőknek pártállástól független, közös felelőssége az, hogy reálisan értékeljék - és itt nagyon nagy hangsúly van, államtitkár urak és képviselő asszony, a reális helyzetértékelésen - a gyermekvédelem és a gyermekjóléti ágazatok helyzetét.

(16.00)

A kollektív cél az, hogy valódi cselekvésre bírjuk a kormányt az ágazatban szükséges fordulatért. Az elmúlt 14 év sokkoló adatai, tapasztalatai alapján, amit felerősített az idén februárban kirobbant kegyelmi botrány, kezdeményezték az ellenzéki képviselők ezt a vitanapot. Mint cseppben a tenger mutatta meg ez az egyszerre fájdalmas, szégyenletes, az egész társadalmat mélyen megrázó ügy az Orbán-kormány viszonyát és felfogását a gyermekekhez. A gyermekeket érintő diszkrimináció... - mert ne menjünk el emellett szótlánul! Az egy diszkrimináció, hogy nem minden gyermek egyformán fontos ennek a kormánynak. Azok a gyermekek, akik olyan családba születtek, ahol a szülőknek van munkája, azok a gyermekek, akik olyan családba születtek, ahol tehetősebbek, és tudják támogatni, segíteni az iskolai előrejutást, azok a gyermekek fontosak; akik viszont nem ilyen családba születtek, ők egészen egyszerűen 2008 óta egy fillérrel több családi pótlékban sem részesülnek, pedig 2008 óta nagyon magas volt már az infláció.

Szintén, úgy gondolom, a kormány nagy hibája, hogy a gyerekekkel intézményi szinten foglalkozók - gyermekvédelem, szociális ágazat, oktatás -, az ezekben az ágazatokban foglalkoztatottak anyagi és erkölcsi megbecsülésének a teljes hiányát látjuk, a pénzkivonás és az oktatás romba döntése mára már egészen egyszerűen elviselhetetlen lett. Ezt támasztják alá azok a számok, amelyeket most itt sorolni fogok.

2010 óta csaknem háromszorosára nőtt a súlyosan szegény 0-17 év közötti gyermekek aránya Magyarországon. (*Rétvári Bence, Hollik István: Nem igaz!*) Az Európai Unió országai közül Magyarországon emelkedett a legjobban ez a mutató, sem Lengyelországban, sem Csehországban, Lettországon, Litvániában, Észtországban vagy Szlovéniában nem tapasztalható hasonló. A rossz lakhatási körülmények között élő kiskorúak aránya 2010 óta 19 százalékról 27 százalékra emelkedett.

A tankötelezettség 16 éves korra való leszállítása óta brutálisan emelkedett az iskolából lemorzsolódó gyermekek száma. Továbbra is alapvetően az határozza meg az előbbre jutást, hogy ki milyen háttérű családba születik, vagyis az iskolarendszer esélyki egyenlítő funkciója nem működik.

A 2022. évi PISA-felmérések eredményei szerint a 15 éves magyar diákok még soha nem teljesítettek olyan rosszul a matematikai teszten, mint tavalyelőtt. A felmérés két másik tudásterülete közül a szövegértésnél is romlott a magyar gyerekek teljesítménye (*Rétvári Bence: Javult!*), valójában e téren az eddigi második legrosszabb eredményt érték el a háromévente megtartott felméréseken. Apró vigasz lehet, hogy a természettudományok esetében a magyar diákok egy kicsit jobban teljesítettek, mint 2018-ban.

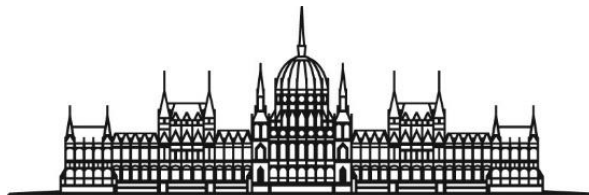
Az Európai Unió legtöbb országában csökkent az iskolaelhagyók száma, a 2010-es 13,8 százalékról 2020-ra 10 százalékra; ezzel szemben Magyarországon viszont nőtt a korai iskolaelhagyók száma, jelenleg ez 13 százalék. Tehát az uniós átlag 10, a magyar átlag 13. 2020-ban a magyar 25-30 évesek alig harmadának, pontosan 31 százalékának volt csak diplomája; ennél alacsonyabb arányt csak Romániában és Olaszországban regisztráltak.

*(Folytatás 112/2-ben!)*





# Országgyűlési Napló



Ezt a drámai helyzetet értékelve a Demokratikus Koalíció képviselői, hasonlóan a többi ellenzéki képviselőcsoportéhoz, több országgyűlési határozati javaslatot, törvénymódosítást terjesztettek be a tisztelt Ház elé, többször kezdeményeztük az illetékes miniszter meghallgatását. Önök, fideszes képviselőtársaim és KDNP-s képviselőtársaim, ezeket napirendre sem engedték, már sem a Népjóléti Bizottságban, sem pedig a Törvényalkotási Bizottságban nem engedték tovább, elkaszálták ezeket. Megakadályozták a humán területekért is felelős belügyminiszter meghallgatását, lett volna szó akár a gyerekvédelemről, akár az orbáni pedofilhálózatot feltáró vizsgálóbizottságról. Sőt, a Törvényalkotási Bizottság legutolsó ülésén Hende Csaba arra vetemedett, amit már itt, azt hiszem, Kunhalmi képviselőtársnőm idézett az előbb, hogy az a mondat tudta a bizottsági elnök úr száját elhagyni, hogy aki nem dolgozik, az ne is egyék. De még erre is rá tudott tenni bizottsági elnök úr egy lapáttal, amikor a sajtóban azt közölte, hogy ő, hát ő nem; ő tényleg ezt így gondolta, és nem is érti az emberek felháborodását. Na, ez a probléma, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy önök nem is értik ezeket a felvetéseket, és nem is értik, hogy mi itt a probléma!

Tisztelt Ház! Továbbra is úgy gondoljuk, hogy több sürgős feladata van az Országgyűlésnek a gyermekek testi, érzelmi és erkölcsi fejlődésének, jólétének a megerősítéséhez. Ezért továbbra is fenntartjuk azokat a betervezett javaslatainkat, és reménykedünk abban, hogy egyszer majd csak a tisztelt Ház elé kerülhetnek, legalább azért, hogy vitatkozni lehessen róla, mert szerintünk ezek jelentik az igazi megoldást arra, hogy a gyermekek helyzetén javítsunk.

A '97. évi gyermekvédelmi törvény azonnali módosításával, a gyermeki jogok fokozott védelme érdekében egy gyermek- és ifjúságvédelmi országgyűlési biztost kell megválasztani. Létre kell hozni a gyermekekkel szemben elkövetett szexuális visszaéléseket feltáró független vizsgálóbizottságot. A Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló törvény módosítását pedig több ponton tartjuk kívánatosnak. Az önkormányzatok gyermekjóléti és gyermekvédelmi feladatainak támogatására, a védőnői hálózat önkormányzatokhoz való visszatelepítésére 93 milliárd forint pluszforrást javasolunk. A családi pótlék duplájára emelésére 307 milliárd forint pluszforrást javasolunk. Létre kellene hozni az Országgyűlésnek egy gyermekvédelmi alapot 100 milliárd forintos összegben, amelynek fő elemei egyrészt a gyermekvédelmi, gyermekjóléti rendszer átalakítása, illetve a már általam előbb említett bérrendezésre fordítana 44 milliárd forintot. Gyermekvédelmi alap és szakellátás támogatására 18 milliárd forintot fordítanánk, és a bentlakásos gyermekvédelmi intézményekből kikerülő életkezdési támogatására 8 milliárd forintot fordítanánk. Hátrányos helyzetű gyerekek óvodába járására és iskoláztatásának támogatására 1 milliárd forintot szánunk pluszban. A nevelőszülői hálózatot

meg kell erősíteni; erre majd 17 milliárd forintot javasolunk. És persze ilyenkor felmerül a kérdés, hogy honét és miből lehetne erre pénzt találni. Azt gondoljuk, hogy a Miniszterelnöki Kabinetiroda költségvetéséből, amely 601 milliárd forint, abból nyugodtan át lehet erre csoportosítani ezt az 500 milliárd forintot.

Tisztelt Ház! Az államtitkároknak, illetve Selmeczi képviselő asszonynak szeretnék még néhány kérdésre reagálni. Rétvári államtitkár úr említette a Schöpf-Merei Kórház bezárását. Hát, államtitkár úr, maga is ült ott a Fővárosi Közgyűlésben, amikor kiderült, hogy ez az épület egészen egyszerűen menthetetlen. És ha önök annyira fontosnak tartották volna, akkor nyugodtan létrehozhattak volna az elmúlt 14 évben egy ilyen típusú fekvőbeteg-ellátó intézményt.

Államtitkár úr szintén a szemünkre hányja, hogy elvettük a közalkalmazottak 13. havi bérét, az orvosokét és a pedagógusokét. Kérdezném államtitkár urat, az elmúlt 14 évben miért nem sikerült ezt visszaadni. Illetve megkérdezném, hogy ha önöknek annyira fontos ez a terület, akkor miért vették el az ő közalkalmazotti státuszukat. *(Rétvári Bence: Két és félszeres volt a béremelés.)* És azt gondolom, ma akár az egészségügy, akár pedig az oktatás helyzete fényesen bizonyítja azt, hogy önök mit és hogyan tettek.

Selmeczi képviselő asszonynak szeretném mondani, hogy a devizahitelek kapcsán nem kellene azt elfelejteni, hogy Járai Zsigmondnak és Varga Mihálynak hívták azt a két fontos politikust, pénzügyminisztert és MNB-vezetőt, amikor a devizahiteleket bevezette Magyarország. És szintén önök voltak azok, akik csak a gazdagokat mentették ki ebből.

A nagyigyesnek és -gyednek pedig javasolom, hogy nézzen már utána, mert azt nyugdíjas nem veheti igénybe... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* - egy másodpercet kérek szépen, elnök úr -, a nagyigyesnek és -gyednek nézzen utána, mert azt nyugdíjas nem veheti igénybe; aki viszont aktív munkavállalóként szeretne ebben részt vállalni a családban, annak a munkaviszonyát föl kell függeszteni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hollik István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Érdeklődéssel hallgattam a DK vezérszónokát, aki számos javaslatot és kritikát fogalmazott meg az elmúlt 13 év kormányzásával kapcsolatban, már ami a fiatalokat és a gyermekeket illeti.

(16.10)

Én azért felhívnam arra Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony figyelmét, hogy ön úgy kritizál,

hogy amikor önök kormányoztak, akkor az égegyadta világon semmit nem tettek azért, hogy a gyermekeknek jobb legyen. Önök összesen két dolgot kínáltak a gyermekeknek, illetve a gyermekeket nevelő fiatal családoknak: reménytelenséget és kilátástalanságot. Ez volt az önök ajánlata a gyermekeknek.

Milyen jövőkép áll rendelkezésre egy fiatalnak vagy egy fiatal családosnak egy olyan országban, amely kénytelen behívni az IMF-et? Ez annak is a beismerése, hogy önök valójában olyan katasztrofálisan kormányoztak, hogy csődbe vitték a magyar államot. (*Varga Zoltán: Ma technikai csőd van az országban! Hát miről beszélünk?*) Milyen kilátások vannak egy olyan országban, amely csődben van, nem tud fizetni nyugdíjat, ha nem jön az IMF és nem ad segílyt?

Az önök idejében 10 százalékos volt a munkanélküliség. Ha egy fiatal becsülettel elvégezte az iskoláit - a főiskolát, az egyetemet -, ennek ellenére nem biztos, hogy talált munkát, mert akkor sorban álltak egy-egy munkahelyért, mert az önök kudarcos kormányzásának köszönhetően megszűnt 200 ezer munkahely.

De kérdezhetném azt is, ha már itt tartunk, hogy amikor önök kormányoztak, akkor volt-e a 25 év alattiak számára személyijövedelemadó-mentesség? Nem, képviselő asszony, nem volt. Amikor önök kormányoztak, volt-e családi adókedvezmény, ami akár havi 20, 40 vagy 100 ezer forinttal támogatja az egy-, kettő- vagy háromgyermekes családokat? Nem, képviselő asszony, nem volt ilyen lehetőség. Amikor önök kormányoztak, akkor volt-e otthonteremtési támogatás, amellyel segíteni tudták volna azokat a családokat, akik gyermeket akarnak vállalni, vagy már van gyermekük és egy másik, nagyobb otthon szeretnének maguknak? Nem, képviselő asszony, nem volt egyetlen ilyen sem. Ami volt, az első Orbán-kormány által megalapított otthonteremtési támogatás, például kamattámogatott hitel, azt önök mind megszüntették.

S mi volt a válasz az ezzel kapcsolatos kritikákra? Mit üzent Gyurcsány Ferenc, az önök miniszterelnökjelöltje a fiataloknak sértődötten? Hát azt, hogy el lehet innen menni! (*Gy. Németh Erzsébet: Ezt nem erre mondta. Ezt egyébként is a cégeknek mondta!*) El lehet innen menni Magyarországról. Ezt mondta Gyurcsány Ferenc. (*Varga Zoltán: Ne beszélj már hülyeségeket!*) Ez volt az önök ajánlata a fiatalok számára. Tehát azt gondolom, hogy óvatosan kéne önöknek kritizálni, mert amikor lehetőségük volt, semmit nem tettek.

De nemcsak mi mondjuk, hogy semmit nem tettek, hanem a Központi Statisztikai Hivatal adatai is azt mutatják, hogy semmit nem tettek. Egyébként 2009-ben az Arató képviselő úr által hivatkozott Ferge Zsuzsa is egyértelművé tette, hogy romlott a helyzet. Az előttünk fekvő stratégia elkészítése és 2010 között romlott a helyzet, tehát önök semmit nem tettek, csak rontottak a helyzeten.

Ezzel szemben mit tettünk mi annak érdekében, hogy a gyerekeknek tényleg jobb legyen Magyarországon és legyen jövőkép? Kövessük végig egy gyermek

életútját! Segítünk-e azoknak a családoknak, ahol például az édesanya hamar vissza szeretne menni a munkaerőpiacra, mert dolgozni szeretne, és így akarja összehangolni a gyermeknevelést és a karriert? Igen, segítünk azzal, hogy bővítettük a bölcsődei férőhelyek számát, s felújítottuk és bővítettük az óvodai férőhelyeket is. Az önök kormányzásával ellentétben ma egy gyermek nem éhezhet, hiszen ha jár iskolába - márpedig minden gyermek jár iskolába -, akkor van étkezés, ráadásul, ahogy azt államtitkár úr is elmondta, tízből nyolc gyermek ma ingyen étkezhet. Az önök idejében ilyen nem volt. Egyébként jól mutatják a számok, hogy amikor önök kormányoztak, akkor gyermekétkeztetésre mindösszesen 31 milliárdot fordítottak, 2024-ben ez az összeg 106 milliárd forint. Tehát több mint háromszor annyit költ a Fidesz-KDNP-kormány gyermekétkeztetésre, mint amennyit önök fordítottak erre.

Aztán menjünk tovább. A gyermek bekerül az iskolába. Amikor önök kormányoztak, a minimálbér 73 500 forint volt, ennek ellenére nagyon sok család kénytelen volt a tankönyvekre súlyos tízezer forintoskat kifizetni. Ma pedig szinte minden család ingyen kapja a tankönyveket.

Arról már nem is beszélünk, ha megyünk tovább az időben, hogy a felsőoktatással kapcsolatban önök mit csináltak. Amikor kormányoztak, a Horn-kormány idejében is, aztán meg a Gyurcsány-Bajnai-kormány idejében is mindig be akarták vezetni a tandíjat. A tandíjat önök akarták bevezetni, és mindig a Fidesz-KDNP szüntette meg.

Az is sajnálattal vesszük, hogy az elmúlt harminc év tapasztalatai alapján nem voltak hajlandók hozzájárulni ahhoz, hogy modellváltáson essen át a felsőoktatás, amelynek az eredményei most látszódnak. A gyermekek, a fiatalok, akik ma egyetemre járhatnak, ma már egy versenyképebb tudást szerezhetnek. Önök semmiben nem segítettek a fiataloknak, ellentétben a Fidesz-KDNP-kormánnyal, hogy nyelvvizsgát tudjanak szerezni.

De menjünk tovább. Ha valaki elvégzi az iskoláit és munkát szeretne vállalni. Ahogy az előbb is említettem, hiába végeztek, lehet, hogy az önök idejében még nem kaptak munkát, mert 10 százalékos volt a munkanélküliség, tehát akkor a munkavállalók álltak sorba egy-egy munkahelyért. Ma fordított a helyzet: ha van egy szakképzett, frissen végzett munkavállaló, azért a munkáltatók állnak sorba és kínálnak neki állásokat, ő választhat, hogy melyiket szeretné elfogadni. Ma ilyen világot élünk. S ahogy önök is pontosan tudják, több olyan területe van ma a magyar gazdaságnak, ahol a munkaerőhiány a legnagyobb probléma.

Itt van a 25 év alattiak szja-mentessége. Ezt is a Fidesz-KDNP-kormány vezette be, pontosan annak érdekében, hogy ha egy fiatal elkezd dolgozni és saját lábra áll, esetleg már el szeretne költözni a szüleitől, akkor ebben tudjon neki segíteni azzal a kormánnyal, hogy nem kell személyi jövedelemadót fizetnie. Sajnálom, hogy ezt sem támogatták. Arról ne is beszéljünk,

hogy Magyarországon van az egyik legalacsonyabb személyijövedelemadó-kulcs, 15 százalék. Amikor önök kormányoztak, akkor 18 és 36 százalékkal kellett adózniuk a magyar embereknek és a magyar fiataloknak.

De menjünk tovább! Egy fiatal elvégezte az iskoláit, már munkahelye is van, de szeretne családot alapítani. Mit tettek önök ezekért a fiatalokért, fiatal családokért? Semmit! Semmit nem tettek. Csak nehezítették az életükön. Ezzel szemben a Fidesz-KDNP-kormány számos családtámogatási kedvezményt, otthonteremtési támogatást vezetett be - CSOK, falusi CSOK, CSOK Plusz, korábban volt babaváró támogatás, autóvásárlási kedvezmény -, és folyamatosan gondolkodik a Fidesz-KDNP-kormány azon, hogy hogyan lehetne további segítséget nyújtani a fiatalok számára.

Azt gondolom, ha ma egy fiatal szeretne dolgozni, az tud dolgozni, ha szeretne gyermeket vállalni, szeretne családot alapítani, ezt ma sokkal könnyebb megtennie, mint akkor, amikor önök kormányoztak. Magyarország ma egy olyan ország, ahol van perspektíva egy fiatal család számára. S ami a legfontosabb, hogy Magyarország egy biztonságos ország, és Magyarországnak ma olyan kormánya van, amely törekszik arra ebben a nehéz világpolitikai, rendkívül feszült világpolitikai helyzetben, hogy Magyarország a béke szigete maradjon, kimaradjunk mindenfajta háborús konfliktusból, mert ez a gyermekeink érdeke és ez a fiatal családok érdeke. S mi annak érdekében fogunk dolgozni, hogy ez a jövőben is így maradjon, mert mi így szeretnénk megtenni mindent a gyermekekért, hogy Magyarországon valóban jobb legyen a gyermekeknek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Momentum képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólalójuk ismerteti frakciójuk álláspontját. Elsőnek megadom a szót Orosz Anna képviselő asszonynak. Parancsoljon!

OROSZ ANNA, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! A Momentum politikusaival, képviselőivel az elmúlt időszakban számos gyermekotthonot látogattunk meg. Jártunk Bicskén, Kalocsán, Órmezőn, Rákospalotán, Fóton, Balassagyarmaton és még egy sor másik intézményben *(Rétvári Bence: Csak az újbudai óvodában nem jártatok!)*, hogy személyesen tapasztaljuk meg, hogyan is működnek ezek az intézmények. De nemcsak állami gyermekotthonokban jártunk, hanem alternatív fenntartású gyermekotthonokban is.

(16.20)

Nyilván önök is tudhatnák, hogy mik az alapvető problémák a gyermekvédelemben, hiszen azt ezer és egy szakértő leírta és elmondta már, nem a tudás hiányzik ahhoz, hogy javítsanak a gyermekvédelem helyzetén, sokkal inkább a politikai szándék.

De a rend kedvéért összefoglalom most azokat a javaslatokat, amelyeket a Momentum nyújtott be az elmúlt időszakban annak érdekében, hogy a gyermekvédelem helyzete javuljon, és amit önök nyilván le fognak szavazni.

Először is: a megelőzés. Elvileg szegénység miatt egyetlen gyermeket sem lehetne kiemelni a családjából, a gyakorlat sajnos ennek teljesen az ellenkezőjét mutatja. Ahelyett, hogy az állam a jelenlegi gyakorlat szerint gyakorlatilag a rossz anyagi helyzetű családokat gyakran bünteti azzal, hogy gyerekeiket elszakítja tőlük, a megelőzési problémákon kellene segítenie még azelőtt, hogy bekövetkezne a baj.

Másodszor: a Fidesz aktívan és tudatosan akadályozza az egyedülállókat és az azonos nemű párokat abban, hogy örökbe fogadjanak. A Momentum szerint ehelyett támogatni kellene azt, hogy minden örökbe fogadásra vágyó és arra kész felnőtt fogadhasson gyereket örökbe, függetlenül attól, hogy van-e házastársa vagy hogy milyen nemű a párja.

Harmadszor: iszonyatosan kevés pénzt adnak a gyermekek és a családok szociális védelmére. A jelenlegi 1,7 százalékot a GDP 3 százalékára kellene emelni ahhoz, hogy egyáltalán elkezdhesünk működőképes gyermekvédelemről beszélni.

Negyedszer: a gyermekvédelemben dolgozók bérért azonnal legalább 50 százalékkal meg kell emelni, hogy a brutális szakemberhiány és túlterheltség mérséklődjön; emellett biztosítani kell a dolgozók rendszeres mentális és szakmai támogatását, túlterheltségük csökkentését. Ugyanígy a nevelőszülők díjazását is meg kell emelni, hogy pótolni lehessen a rendszerből hiányzó közel kétezer nevelőszülőt.

A gyermekjogok képviselője. A Momentum javaslata alapján minden eljárásban szükség van egy gyermekjogi képviselőre, a gyámok munkakörülményeit és bérért is rendezni kell, és önálló gyermekjogi ombudsmant is ki kell nevezni, akire nem ártana, ha esetleg a kormány is hallgatna.

Tudják, a legérdekesebb az volt az intézményi látogatásaink során, hogy az alternatív és az állami fenntartású gyermekotthonok között milyen döbbenetes különbségek voltak. Az alternatív fenntartású gyermekotthonokban sincs több pénz, sőt, viszont ott más a szemlélet, ott kivétel nélkül mindenhol azt tapasztaltuk, hogy a gyermekek, a családok köré épül a rendszer, ahol még a legrosszabb körülmények között is a szeretet, a biztonság és a méltóság az érzés, amellyel a gyermekeket igyekszik körülvenni a teljes intézmény.

Az állami intézményekben sajnos nem mindig ezt tapasztaltuk. Sokszor szembesültünk börtönhangulattal, elavult szemlélettel, kiégett dolgozókkal, a gyermekközpontúság teljes hiányával. Ez persze egyáltalán nem a gyermekotthonok vagy az állami gyermekvédelmi dolgozók hibája, sőt az elhivatott gyermekvédelmi dolgozóknak köszönhetjük, hogy egyáltalán létezik még gyermekvédelmi rendszer. Az állami rendszerben is sok pozitív példa van, még ezek között



a mostoha körülmények között is rengeteg az elhivatott dolgozó. Példaként említhetem egyébként pont Bicskét, ahol 2016 után az ott dolgozók egy fantasztikus csapattal mindent elkövettek azért, hogy megmentsék a szakadék szélén lévő intézményt - ameddig önök vissza nem lökték őket a startmezőre, miután megkegyelmeztek a pedofil bűnsegédjének.

De ehhez a rendszerhez csak nagyon kevesen csatlakoznak azok közül, akik tényleg alkalmasak lennének a gyermekekkel való közös munkára, azok pedig, akik ezt mégis megteszik, nagyon sokszor nagyon gyorsan kiégnek, vagy beletörnek ebbe a rendszerbe.

Tudják, az állam nemcsak azzal rombolja a gyermekvédelmi intézményeket, hogy nem finanszírozza még a legalapvetőbb dolgokat sem, hanem azzal is, hogy milyen szemléletet tükröz, hogy valójában egyáltalán nem fontosak önöknek a gyerekek, csak addig, ameddig politikai hasznot tudnak belőlük húzni. Ha nem látnak bennük politikai hasznot, akkor megkegyelmeznek az őket abuzáló pedofil bűnsegédjének.

Megfelelő mértékben finanszírozni a gyermekvédelmet és a gyermekek ügyét csak egy lépés ahhoz, hogy valóban jó legyen ma Magyarországon gyermeknek lenni. De amíg nincs szemléletváltás, ameddig nem alapvetés a mindenkor magyar kormány számára, hogy a gyerekeknél fontosabb ügye nincsen hazánknak, addig érdemi változás itt nem lesz. Ez pedig az ország jövőjébe kerül. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A felszólalást Tóth Endre képviselő úr folytatja. Parrancsoljon!

TÓTH ENDRE, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Csóró, cigány, buta, kövér, ronda - ezek és ehhez hasonló bántó szavak voltak felírva azoknak az állami gondozott gyermekeknek az arcára, akiknek az előadását, táncos előadását múlt héten volt szerencsém megtekinteni. A háttérben zene szólt, az énekes a következő sorokat énekelte angolul: néhány embernek igazi gondjai vannak, néhányan szerencsétlenek, néhányan azt hiszik, meg tudom oldani őket; édes istenem, csak egy ember vagyok, ne engem hibáztass!

Meg kell mondanom, ebben a pillanatban a könyveimmel küzdöttem. Megrendítő volt látni, ahogy két fiatal, akik a szüleik nélkül kénytelenek élni, akikről lemondtak, akiket kiemelték, akiket a személytelen állam gondozására bíztak, vagy ahogy a gyermeki szleng mondja, zaciba tettek, őszintén átélve a zene szövegét táncolt. Aztán ahogy a zene a végéhez közeledett, megjelent egy újabb táncos, az ő homlokára az volt írva: egyenlőség. Az egyenlőség szépen sorban letörölte ezeket a fájdalmas, gúnyos szavakat, amelyeket minden bizonytalannal nap mint nap megkapnak ezek a gyermekek rosszindulatú osztálytársaiktól vagy egyszerűen a buszon mellettük utazóktól.

Balassagyarmaton, közel az országhatárhoz van egy lakásotthon, ahol 15 magyar gyermek él, akikről a szüleik nem tudnak gondoskodni. A múlt héten ebben a lakásotthonban jártam, itt láthattam az említett előadást. De körbevezettek minket az épületben, és beszélhettünk a dolgozókkal a körülményekről is, és az a helyzet, hogy a magyar állam nem elég jó nevelőszülő, csak a minimumot nyújtja. Mert az épület bizony kívülről-belülről felújításra szorul, gyermekfelügyelőből és pszichológusból nincsen elegendő, és óriási a cserélődés a meglévő dolgozók között is. De miért is lenne másként? Hiszen a feladat embert próbáló, a körülmények nem ideálisak, a fizetés pedig egyáltalán nem elég. A rendszert néhány elhivatott gyermekvédelmi szakember jelenléte teszi egyáltalán elviselhetővé.

Nem jön az egyenlőség. Az előadásból megismert karakter a valóságban sajnos nem jelenik meg, hogy letörölje az állami gondozott gyermekek traumáit. Ez pedig az önök felelőssége, tisztelt kormányparti képviselőtársaim. 14 éve teljhatalommal kormányoznak, és magukat a gyermekek legfőbb védelmezőinek állítják be. De hogyan védik meg a gyermekeket akkor, ha a gyermekotthonok ilyen állapotban vannak? Hogyan védik meg a gyermekeket, amikor 1500 forint jut a napi étkezésükre, és 2-7 ezer forint a havi zsebpénzük? Hogyan védik meg a gyermekeket, ha nincs elegendő pszichológus sem az iskolákban, sem a gyermekotthonokban? Hogyan védik meg a gyermekeket, amikor egy pedofil igazgató évtizedekig erőszakoskodhat a rábízott gyermekekkel, és önök ahelyett, hogy mielőbb sítire vágnák, előbb kitüntetik őt, majd hagyják, hogy még pár évig büntetlenül garázdálkodjon? Hogyan védik meg a gyermekeket, mikor kegyelmet adnak egy pedofilsegítő igazgatóhelyettesnek, aki büntetése elengedése után pontosan ott folytatja, ahol abbahagyta, és továbbra is hamis tanúzásra akarja kényszeríteni a gyermekáldozatokat? Hát sehogy sem védik meg őket, kérem szépen!

A felső középosztály valóban kap egy kis családi adókedvezményt, CSOK-ot, szép egyházi iskolákat, aztán valahogy kicsengeti a gyermekpszichológust meg a különórát. A többiek meg boldoguljanak, ahogy tudnak: szaktanár nélkül, pszichológus nélkül, szakadozó gyermekotthonokban! Az állam nem fogja meg a kezüket, és nem emeli fel őket. Mert az önök gyermekvédelme csak kék plakátokon és YouTube-hirdetések hazugságaiban nyilvánul meg. Mert a kritikus szolgáltatásokat alulfinanszírozzák, a jó szakembereket elüldözik a pályáról, a gyermekeket pedig magukra hagyják. De ez még nem minden. A szörnyek ketrecét is kinyitják, hadd zaklassák csak tovább az áldozataikat.

Az egyenlőség pedig nem jön, mert önök nem hagyják, hogy jöjjön. Az állam nem törli a traumákat a gyermekek lelkéből, csak újabbakat és újabbakat generál. Így lesz traumatizált az egész társadalom, maguk pedig így válnak a lelki fogvatartóivá. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Danica Milánovics nagyon régóta, több mint ötven éve dolgozik a gyermekvédelemben. Szakirányú tanulmányait a józsefvárosi egészségügyi szakközépiskolában kezdte, később az Eötvös Loránd Tudományegyetemen folytatta. A Fészek Egyesület alapítója volt immáron harminc évvel ezelőtt, jelenleg a Gólyahír Egyesület önkéntese, gyermekvédelmi szaktanácsadó és nevelőszülői tanácsadó. Ez utóbbi tevékenysége kapcsán került kapcsolatba a bicskei gyermekotthonnal és annak áldozatával, Horváth Szabolccsal egy nevelőszülőhöz kerülés kapcsán.

Idézni szeretnék a tisztelt Házban egy interjúból, Telex, 2024. február 9., Patakfalvi Dóra interjúja és összefoglalója:

(16.30)

„Szabolcs várandós édesanyja - aki vajdasági magyar - átvitt Magyarországra, hogy itt szülje meg a kisfiát, majd otthagya az újszülöttet a kórházban. A fiú először csecsemőotthonba, később nevelőszülőkhöz került, akik szépen, szeretettel nevelték, de az idős nevelőmama már nem bírt a kamaszodó fiúval. Ekkor a civil nevelőszülői hálózatot működtető szakemberek próbálták újra családba elhelyezni, még Szabolcs vér szerinti rokonait is igyekeztek megtalálni a Vajdaságban, de ez nem sikerült. Ekkor került be a jó nevű bicskei gyermekotthonba. Danica - Danyica, remélem jól ejtem a nevét - ezután is kapcsolatban maradt vele.

Miután Szabolcs megkereste, a gyermekvédelmi szakértő bevonta őt a nevelőszülőképzésébe, utána pedig egy ebéd mellett beszélgettek. Danica azt mondta, soha semmi különösöt nem érzékelt a fiú viselkedésében; arról beszélt, milyen rendes vele János bácsi, és bár elmondta, hogy próbál keresni magának nevelőszülőt, ebben sem találtam semmi furcsát, végül is minden intézetis gyerek szívesebben élne nevelőcsaládnál, sajnos az sem volt gyanús nekem, hogy laptop és mobiltelefon is volt nála, és hogy ennyire szabadon mászkálhat.

Éveken át tartották a kapcsolatot telefonon és Messengeren, egészen a fiú haláláig. Az ekkor 19 éves fiú egyszer arra kérte Danicát, hogy találkozzanak egy bizonyos szombaton, szeretne valamit neki elmesélni, mire a szakember a következő szombatot javasolta, a megbeszélés talákozóra viszont Szabolcs már nem jött el. Danica napok múlva értesült arról, hogy Horváth Szabolcs az előző héten öngyilkos lett. Rettenetesen váratlanul ért a hír - mondta Danica -, és akkor még nem tudtam másra gondolni, hogy talán szerelmi bánata volt; Szabolcs egy életszerető, kommunikatív fiú

volt, aki még ha valami butaságot csinált, azt is elismerte - fogalmaz Danica, akit az igazgató ezután Szabolcs temetésére és az azt követő torra is meghívott. A szoba ugyanaz volt, ahol az azóta börtönbüntetését töltő V. János korábban rendszeresen fogadta a kamasz fiúkat.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Értik, ugye, hogy ennek a helyzetnek milyen drámai a volta? Egy pedofil igazgató éveken keresztül erőszakoskodik a rábízott gyerekekkel, majd az áldozata halála után halotti tort szervez az emlékére.

Mi is történt valójában az én értelmezésemben? A társadalom a legelesettebb, legkiszolgáltatottabb gyerekeit rábízta az államra, tisztelettel mondom: a fideszes államra; ennyi kormányzás után, ilyen autoriter rendszerben, ilyen államközpontú rendszerben egy fideszes államra bízunk ezeket a gyerekeket, és nem teljesíti ez a fideszes állam a feladatát. Nemhogy hibázik, hanem amikor vét vagy bűnt követ el, akkor letagad, mismásol, agyonhallgat. A legjobb, ha nem tudunk róla, amikor csípőfogóval kínoznak vagy hússággal vernek rendszeresen egy gyermeket, amit később a nevelő róla nevez el - jól értik, a fiú keresztnéve volt a „husáng” -, mert ez árt a Fidesznek. Senki se tudjon róla, hogy futó vadlövészetet rendeznek, és a gondolataikra bízott gyerekekre lőnek nevelők airsoft puskákkal a sportpályán, mert esetleg ez árt a hatalmasoknak. Mikor telefonkönyvvel verik a gyermek fejét, mert annak nem marad nyoma! Vagy amikor négykézláb köröztetik a gyerekeket egy teremben, és ugatni, nyüszíteni kell nekik, mint egy kutyának!

Ez nem egy újságírói határfokozó írásból van, tisztelt Ház, hanem ombudsmani vizsgálati anyagokból, rendőrségi nyilatkozási dokumentumokból és a parlamenthez benyújtott interpellációkból és írásbeli kérdésekből. Ugye, milyen drámai a helyzet?! És akkor önök itt azzal jönnek, hogy a középosztálybeli és a felső tízezerhez tartozó gyerekek juttatásait szembeállítják az országban a legnyomorúságosabb helyzetbe született vagy élő gyerekekével?! Hogy merészelnek gyerek és gyerek között különbséget tenni?! Hogy merik ezt megtenni?! A konzervativizmus az én szociáldemokrata felfogásomban is sokkal többet érdemel ennél az ókonzervatív, poros, avított hozzáállásnál, amit önök csinálnak. És ez nem egy eset, nem egy intézmény, ez Kalocsától Gödön át Bicskéig tart, talán még most is, ebben a percben.

Ebben a helyzetben különösen nagy tisztelet övezi, és engedjék meg, hogy megköszönjem Danicának, és kiemljem mindazon szakembereket az országban, akik áldozatos munkával próbálják ezt az áldatlan szörnyállamot egy kicsit jobbra tenni, és a gyerekek kezét megfogni. Csodálatos emberek dolgoznak ma a gyermekvédelemben, köszönet érte. Továbbá köszönet a civil szervezeteknek, az Országos Közös Akaratnak, akik a politikai pártokkal együtt képesek voltak egy országgyűlési határozattervezetet benyújtani és összerakni. Köszönet minden szakembernek, alapítványi dolgozóknak, akik

elvégzik sokszor az állam helyett, a fideszes állam helyett a feladatot.

Abból kell kiindulni, ami van. Értem a termelési értekezletet, még csak nem is degradálóan akarom mondani. Kötelesség működtetni egy rendszert, de hogy ez milyen színvonalú, azt mindig a legelesettebbeknek az élethelyzete mutatja meg. Sorra buknak ki ezek az esetek, nem lehet, hogy ne vegye észre a kormány, hogy baj van, baj van, baj van. Minden felelős állampolgár számára világos lett, hogy a magyar gyermekvédelem területén óriási, az egész ellátórendszert átszövő hiányosságok, visszaélések vannak.

Világossá vált az is, hogy az állam a rábízott gyerekeket sokszor abuzálja, gyöttri, megalázza, sokszor a saját alkalmazottain keresztül. És még egyszer szeretném mondani, tisztelet mindazoknak, akik nem így cselekszenek, sőt, akik által nyilvánosságra hozzák ezeket az eseteket. Köszönet érte, mert jelzik a politikának - az egyébként nem működő jelzőrendszerek nélkül -, hogy baj van és baj van. Felbecsülhetetlen károkat, életre szóló sérelmeket, gyötrelmet, fájdalmat okoztak az érintetteknek, és ezért nem tud más felelős lenni, csak a kormány. Mert a mindenkori kormány az, főleg ekkora hatalommal, aki képes kijavítani a hibákat. Világossá vált, hogy a magyar állam, a felnőttek társadalma nem biztosítja minden gyermek jólétét és védelmét ma Magyarországon. A helyzet súlyosságát megértve most közös megoldást kell keresnünk.

Nem kérünk önöktől lehetetlent. A kormány szakmai és civil szervezetek bevonásával dolgozzon ki átfogó gyermekjogi stratégiát és cselekvési tervet, integrált hozzáértő gyermekjóléti és gyermekvédelmi szakirányítást. A gyermekvédelem alulfinanszírozottságának megszüntetését követeljük. A mindenkori GDP minimum 3 százalékat fordítsák a családokra és a gyerekekre - ma 2 százaléka ez. Független szakmai testület létrehozását kérjük, amely a gyermekek jogainak területén végzett tevékenységek átfogó monitorozásáért, minőségbiztosításáért felel. A gyermekvédelmi rendszerben dolgozó szakemberek anyagi megbecsülését, megfelelő kiválasztását, felkészítését és támogatását követeljük. A gyermekvédelmi rendszer túlterheltségének megszüntetését, a megfelelő működéshez elegendő férőhely és szakemberek biztosítását kérjük, követeljük. Nem lehetetlen, politikai akarat kell hozzá. Hatékony prevenciót, korai intervenciót, a gyermekjóléti szolgáltatás kapuóri funkciójának érvényesülését követeljük; a fokozottan sérülékeny gyermekcsoportok hatékony védelmét, a bántalmazás minden fajtájának megelőzését, a bántalmazási esetek kivizsgálását és a tanulságok nyilvánossá tételét; a gyermekvédelmi szakellátás működésének átláthatóbbá tételét, a traumatudatos szemléletmód kialakítását, a gyermekek tájékoztatását, életkoruknak, fejlettségi szintjüknek megfelelő bevonását az őket érintő döntésekbe, és végezetül a gyermekjóléti és gyermekvédelmi intézmények és más ágazatok közötti szorosabb együttműködést.

Nem kérünk lehetetlent. Kérjük a kormányt, teljesítse. Köszönöm. *(Taps a Momentum és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Ander Balázs képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A szegénységben felnövő Kovács Pistinek vagy éppen Kalányos Marikának van jó esetben egy édesanyja meg egy édesapja, és ha ők dolgoznak, akkor meg kell vizsgálnunk, hogy ezért a munkáért milyen béreket kapnak. A gyermekszegénység elleni 2007-es nemzeti stratégiában olvasható, hogy a mélyszegénység egyik oka a nagyon alacsony, a létminimum töredékét sem biztosító jövedelem. Nos, ezt egy kicsit vizsgálgassuk!

(16.40)

Mekkora most Magyarországon a nettó minimálbér? A garantált bérminimum mekkora? 177 ezer, illetve 216 ezer forint. Egymillió ember, egymillió kereső kap ekkora, véleményünk szerint egyébként végtelenül megalázó fizetséget, hiszen ha feltenném a kérdést, hogy kik azok a munkavállalók Európában, akik többet dolgoznak, mint a németek, jóval többet dolgoznak, mint a franciák - éves viszonylatban mintegy 35 nyolcórás munkanappal többet -, viszont kevesebbet fogyasztanak, mert hát olyan alacsony béreket kapnak, szóval kevesebbet fogyasztanak, mint a románok, sőt most már, mint a bolgárok is, akkor a válasz sajnos egyértelmű: ezek bizony a magyar dolgozók.

Emögött egy végtelenül káros neoliberális versenyképességi paradigma rejlik, amit Orbán Viktor személyes jóbarátja, ennek a neoliberális paradigmának a hazai apostola is vall, Parragh László, a Kereskedelmi és Iparkamara elnöke, aki bizony elárulta, hogy versenyképességünk az alacsony béreken alapszik. Hát, egészen más paradigmában kellene gondolkodni. És ha egy néhány évvel ezelőtti Világgazdasági Fórum által készített felmérés eredményét idehozom, ami megvizsgálta az értékláncok hosszát - 138 államot vizsgáltak, és Magyarország ilyen tekintetben a 113. lett -, akkor azt hiszem, hogy lenne tennivalója a mindenkori kormánynak, lenne óriási tennivaló abban, hogy ezen változtatni tudjunk, és itt, Magyarországon nagyobb hozzáadott értéket termeljenek az emberek, illetve rakjanak bele ebbe az értékláncba, ne annak az alján rekedjenek, ne rekedjen meg az ország a közepes fejlettség csapdájában. Mert amiről most beszélünk, gyermekszegénység, az bizony mind visszavezethető ide, valamint arra a gyarmati modellre, ami nem most kezdődött, de még csak nem is az előző kormányzatok alatt, hanem gyakorlatilag már a rendszerváltást megelőzően is igába hajtotta Magyarországot: 1980 és 2010

között - néhányszor már előadtam itt - 242 milliárd dollárnyi összeget pumpáltak ki Magyarországból a globalista körök és hazai cinkosai a Tax Justice Network számításai szerint. És voltak olyan közgazdászok, akiknek egyébként volt képe azt hazudni, hogy a kádári Magyarország is egy koraszülött jóléti állam. Ergo: ez a sokat fogyasztó és hedonizáló társadalom volt az, amelyik a nyakunkra hozta azt az iszonyatos államadósságot, amellyel aztán a rendszerváltás elején itt szembe-sült mindenki. Erről azonban szó nem volt: az országot kifosztották, és kifosztják most is. És ha a gyermekszegénység gyökerét keressük, akkor legyen már bennünk bátorság visszanyúlni ilyen okokhoz is. Bennünk, a Jobbik-Konzervatívok frakciójában van.

Hende képviselőtársam szavaira utalva, aki azt mondta, hogy aki nem dolgozik, ne is egyék: ez egy nagyon régi és nagyon bölcs magyar szólás, annyit azért pontosítanék rajta, hogy aki tudna, de nem akar, az valóban ne is egyék. Viszont akkor is választ kell adni arra, hogy mi lesz az ilyen családokba született gyerekekkel, akik semmiről nem tehetnek, nem tehetnek róla, hogy milyen az anyjuk, nem tehetnek arról, hogy milyen az apjuk. És az a családi szocializáció, ahol az átörökítés iszonyatos erővel ránt vissza, az bizony egy olyan átoksúlyként nehezedik erre a kérdéskörre, amivel foglalkozni kell, és amivel a mindenkori szociálpolitikának, oktatáspolitikának szembesülnie kell.

A humán erőforrás-vagyonunkat, mint az egyetlen valamirevaló vagyonát ennek az országnak, valóban sokkal jobban meg kellene becsülni. Hogyha megnézzük azt, hogy Magyarországon hogyan sáfárkodnak ezzel a humán erőforrás-vagyonnal, akkor iszonyatosan rossz statisztikai számokat tudunk idecitolni. A 61,5 év egészségben eltöltött esztendőből elkezdve nagyon sok olyan mutató van, ami azt bizonyítja, hogy ha emberről, emberi értékekről van szó, akkor az a neoliberais szemlélet, ami - kormányváltás ide vagy oda - töretlen Magyarországon, bizony ezzel nem sokat törődik.

Szeretnék utalni itt a svéd népegészségügyi reformra - én egyébként Kopp Máriánál olvastam erről, tehát nem valami önök által adott esetben libernyáknak nevezett honlapról idéznék -, mi is ennek a titka? A társadalmi kohézió és a gazdasági biztonságérzet. Nos, társadalmi kohézió tekintetében lenne még mit dolgozni, és közös adott esetben az ellenzéknek és benne talán nekünk is a felelősségünk, illetve a kormánypártoknak abban, hogy gyakorlatilag a magyar társadalom az egymással acsarkodó ellenséges törzsekre szakadt szét. Az egyiknek az egyik fél, az ellenfél, az ellenség hazaáruló, a másiknak meg, mondjuk, sorosista, illetve ügynök, a másiknak pedig feudális, NERsevik, és hadd ne citáljam ezeket a rondábbnál rondább jelzőket. Szóval, nincs meg az a társadalmi kohézió, amely megalapozná azt, hogy a hangulat, a mindennapok sokkal békésebben teljenek itt hazánkban is. De nincs meg a gazdasági biztonságérzet. És visszautalnék ide, szintén statisztikák: hogyan beszélhetünk itt európai jólétről, amikor a magyar társadalom fele gyakorlatilag nem engedheti meg magának

azt az idézőjeles luxust, hogy naponta friss gyümölcsöt vagy éppen zöldséget vásároljon magának?

Konzervatív pártként mi hiszünk az öngondoskodásban, és véletlenül sem tolnánk mindent az államra, nem varrunk mindent az állam nyakába, viszont elutasítjuk a neoliberais embertelenséget is, és hiszünk abban, hogy helye van - már csak keresztényszociális alapon is - a szolidaritásnak. Tehát megvan mindenkinek, a személyeknek, a családoknak és bizony megvan az államnak is a felelőssége.

Én nem félek kimondani azt, hogy az egyéni felelősség nem lehet tabukérdés Magyarországon. És akkor, félreértés ne legyen, nemcsak - tényleg ne értsék félre, képviselőtársaim! -, nem cigány családkról van szó, hanem mindenki megfogadhatná, mondjuk, Lakatos Attila szavait, aki azt mondta, hogy a gyermek nem állat, hanem felelősség; vagy éppen, amit Forgács István mondott, hogy fiatalon, iskola nélkül a nyomorba sokat szülni nem kulturális jog és erény; vagy Balogh Zoli barátom szavait, aki azt mondta, hogy ha egyszer már bevállaltuk a gyereket, akkor neveljük fel tisztességgel, és ehhez nincs más út, csak a munka. Hihetetlenül tiszteletreméltó gondolat. Azt hiszem, hogy az ilyen embereket, ezeket a gondolatokat nekünk meg kell becsülni, és erről a kérdéskörrel minél őszintebben és minél többet beszélünk kell, ilyen alkalmak kapcsán is.

Képviselőtársaim felhozták azt a hihetetlenül szomorú, vérlázító esetet, amikor a két és fél éves halott kisfiút a nevelőszülő az autó csomagtartójában utaztatta. Tegyük már fel a kérdést, hogy hol volt a család, hol volt az állam, a gyermekvédelem akkor, amikor ennek a gyereknek, ennek a kisfiúnak az édesanyja 17 évesen már a harmadik gyermekével anyaotthonban volt. Tehát milyen középkori... - középkori? - kórkorszaki norma az, amelyik elnézi azt, hogy gyakorlatilag szülőgéppé degradálják azt a fejlődésben lévő kislányt, akinek még ott lenne a helye az iskolapadban, hogy postáskisasszony, ügyvédnő vagy bármi legyen belőle, tanító néni. De nem, ezt elnézte a környezete, és az a helyzet, hogy ezt elnézte a magyar gyermekvédelem is. Tehát lenne hová fejlődni.

Ez az, amikor én egyéni és családi felelősségről, a környezet felelősségéről és a magyar állam felelősségéről beszélek. Mert ha ez a szociális jelzőrendszer, a gyermekvédelem sokkal stabilabb alapokon állna, és amiről itt szó volt, az az iszonyatos elvándorlás, fluktuáció és bizony sajnos több esetben az a kontraszelekciónak nem mérgeznék meg az ott folyó munkát, akkor lehet, hogy nem lenne szükség ilyen vitanapokra. Ehhez azonban rendezni kellene az ágazat helyzetét, az elnyomított ágazat helyzetét, ahol rengeteg elhivatott dolgozó azért áldozza az életét, hogy azok a szerencsétlen sorsú gyerekek, akik odakerültek, valamilyen szöveg jövőt élhessenek. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Dúró Dóra képviselő asszony,

az Országgyűlés alelnöke. Parancsoljon, alelnök aszszony, öné a szó.

(16.50)

DÚRÓ DÓRA, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Csökken a termékenység, a többgyermekes családok elszegényednek, nő a gyermekek sérelmére elkövetett erőszakos bűncselekmények száma, az egy nevelőszülői háztartásban növekedő gyermekek aránya szintén növekszik, és a közösségi média rombolja a gyermekek mentális kompetenciáit. Ezek azok a legfőbb pontok, amelyeket a gyermekvédelem kapcsán diagnózisként fel kell állítanunk.

Előre szeretném bocsátani, hogy nem fogok beszélni sem a kormányról, sem a baloldarról, illetve a baloldali kormányzás idején elkövetett bűnökről, én kizárólag a gyermekekről és kizárólag a családokról fogok beszélni, mert úgy gondolom, hogy ennek van értelme, és ez az, ami előrevisz bennünket, illetve ezzel szeretném kifejezni az őszinte elkötelezettségemet a gyermekvédelem ügye iránt. Előre szeretném bocsátani azt is, hogy számomra a gyermekvédelem alapja, alanya a család. Ha egészséges, ép családban tud felnőni egy gyermek, ennél nagyobb védelmet nem tudunk számára biztosítani, ezért kell elsődlegesen arról beszélni és azzal kezdeni a gyermekvédelemről szóló vitanapon a felszólalást is, hogy sajnos Magyarországon egyre kevesebb gyermek születik. A KSH statisztikái szerint a termékenység ismételtén a sokkoló 1,4-es szint alá csökkent, 1,39, pedig néhány évvel ezelőtt még 1,59 is volt. Kimondható tehát ez alapján, hogy még a kisebb elért eredmények sem válságállók a családpolitika területén, és a demográfiai katasztrófa elkerülésére egyre kisebb Magyarország esélye.

De sokkoló az az adat is, amelyet szintén a 2022. évben már tapasztalhattunk, ugyanis különösen nagyot nőtt a szegénység kockázata a kétgyermekes és a három- vagy többgyermekes háztartások esetében, míg a gyermektelen háztartások minden típusában csökkent. A kétgyermekeseknél 7-ről 12 százalékra emelkedett, a nagycsaládosoknál pedig 21-ről 30 százalékra nőtt, tehát csak ebből a két csoportból 30 ezer háztartás, vagyis 130 ezer ember csúszott bele a szegénységbe. Ha inflációkövetők lennének a családtámogatások, akkor ez nem történt volna meg, vagy legalább mérséklődött volna ennek a hatása.

A bűnügyi statisztikák szerint a 14 éven aluli gyermekek sérelmére elkövetett erőszakos, illetve a 0-13 éves korúak által elkövetett regisztrált bűncselekmények száma is nőtt 2021-ről 2022-re. Nem elhanyagolható a közösségi média káros hatása a gyerekek mentális, életmódbeli, komplex dezorientáltságot okozó, közösségi és szociális életet, kompetenciákat romboló hatásmechanizmusa; miközben a magyar fiatalok körében háromból kettőnek van Facebook-profilja, Magyarországnak nincs stratégiája ezen mentális problémák kiküszöbölésére.

Ha szűk értelemben a gyermekvédelemről beszélünk és a gyermekvédelmi szakellátásról, azt látjuk, hogy a szakellátásban nevelkedő kiskorú gyerekek száma tovább emelkedett, miközben a népesség csökken. 2016 végéig kellett volna a stratégia szerint minden családjából kiemelt 12 éven aluli gyereket nevelőszülőnél elhelyezni, azonban ez máig nem sikerült Magyarországnak. A nevelőszülők terheltsége is egyre növekszik, egyre több gyermeket nevelnek egyidejűleg. Míg 2000-ben átlagosan az egy nevelőszülői családban nevelkedő gyermekek száma 2 volt, 2021-re ez 2,7-re emelkedett, '22-re pedig 3 fölé nőtt. A nevelőszülők átlagos életkora 52 év, és több mint harmaduk 51 és 60 év közötti életkorba sorolható.

A Mi Hazánk Mozgalom szerint fókuszponti beavatkozásra van szükség, és ezt sem a mostani kormányzati stratégia, sem ennek a vitanapnak a stratégiája nem rendszerezi kellőképpen. Alapvetésnek kellene lennie, hogy az alapellátási rendszerekhez mindenkinek joga van hozzáférni, és a gyermekvédelem, a gyermekek védelme már el kell hogy kezdődjön az anyaméhben, illetve a születés körülményeinek a megfelelő biztosításakor is. Külön megérne egy vitanapot, hogy az elmúlt évek intézkedései hogyan tolják el a magánellátásba, a fizetős ellátásba az édesanyákat már a szülések idején is, amit nagyon sokan, sajnos, nem tudnak finanszírozni. Meg kellene jelennie az ilyen stratégiákban az egészséges személyiség kifejlődéséhez való jognak is a gyermekek szempontjából.

A családtámogatásokat úgy kell megalkotni, hogy azok a gazdasági krízisek hatásait ki tudják védeni, mert ha ezt nem tudjuk megtenni, teljesen feleslegesen beszélünk akár a gyermekvédelemről, akár bármilyen más, gyermekeket érintő szakpolitikákról, legyen szó az oktatásról, a szociális rendszerről. Szükség van olyan nagymértékű fejlesztésre az állami szociális hálónak, amely ezeket a legelesettebb, legnehezebb sorsú gyermekeket is segíteni tudja.

Nem elég hatékony a prevenció és az úgynevezett kapuőr funkciója a gyermekvédelemnek. Nem lesz időm sajnos arra, hogy minden egyes pontot hosszan kifejtsek, de azt látjuk, hogy a szakellátásba kerülés tipikus okai a szülők életvitele, mentális betegségek, nagyon gyakori a bántalmazás vagy az elhanyagolás. Ezért, ha a családokat, illetve az ilyen körülmények között élő gyerekeket ezektől a hatásoktól sikerülne megvédeni, akkor eleve kevesebben kerülnének be a rendszerbe.

A rendszer túlterheltsége is rendkívüli mértékben jellemző mind a férőhely, mind a szakemberhiány tekintetében, és hiányzik nagyjából 1500-2000 nevelőszülő, nem beszélve arról, hogy a gyámok leterheltsége is a törvényben meghatározott mértéknek a többszöröse. A jogszabály alapján egyetlen gyámhoz harminc gyermek tartozhat, a valóságban azonban sokkal magasabb esetszámmal kell dolgozniuk. Ez a leterheltség nyilvánvalóan nehezebbé teszi, hogy olyan bensőséges kapcsolatot tudjanak kialakítani a gyerekekkel, ami a bizalom kiépítéséhez szükséges.

De beszélhetnénk a gyermekjogi képviselők számáról is. A közel 23 ezer gyermek érdekképviseletét mindössze 16 fő látja el, így nyilvánvaló itt is, hogy a kapacitások és a lehetőségeik nagyon korlátozottak. Arra is szükség lenne, hogy akár bekerül egy gyermek ebbe a rendszerbe, akár nem, az ő bevonásuk megtörténjen, és tisztában legyenek egyáltalán azzal, hogy milyen jogaik, milyen lehetőségeik vannak, és ezekkel pontosan hogyan tudnak élni.

Mindezen problémák nagy része visszavezethető az alulfinanszírozottságra. A rendszerre a magyar állam mindössze a GDP 2 százalékát fordítja, ami az európai uniós átlag alatt van, ami 2,5 százalék. Ezt fel kell emelni ahhoz, hogy a már említett túlterheltséget csökkentjük, a szakemberhiányra megoldást tudjunk találni, illetve több nevelőszülőt be tudjunk vonni a gyermekvédelembe.

*(Az elnöki széklet dr. Oláh Lajos,  
az Országgyűlés alelnöke foglalja el. -  
Dr. Aradszki András a jegyzői székben  
Földi László váltja fel.)*

Az ENSZ Gyermekjogi Bizottsága is megállapította, hogy a gyermekvédelmi rendszernek a szakmai ágazati irányítása teljesen szétdarabolt, és ezért a különböző szakmai egységek között sokszor kommunikációs hiányosságok vannak, amelyek további problémákhoz vezetnek.

Végül, de nem utolsósorban: a gyermekbántalmazási esetek kivizsgálására és a tanulságok levonására is sokkal alaposabb mértékben lenne szükség, ha ezt újra és újra, rendszeresen a jelzések alapján mind a szakellátásban dolgozó szakemberek, mind a kormány megtenné annak érdekében, hogy ezeket a hiányosságokat pótolni tudják, és ebből a rendszerszintű tanulságokat levonhassák.

Mivel nagyon kevés idő áll rendelkezésre ezen vitanap kapcsán, így csak arra volt lehetőségem, hogy felvillantsam azokat a problémákat, amelyek megoldásra várnak, illetve javaslatokat fogalmazzunk meg, egyúttal kifejezzük elkötelezettségünket a gyermekvédelem iránt. A Mi Hazánk számára minden egyes gyermek közkinccs és a gyermek áldás. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk képviselői részéről.)*

ELNÖK: Tisztelettel köszöntök mindenkit. Megadom a szót Szabó Timeának, a Párbeszéd képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy tűnik, a kormánypárti képviselők összetévesztik a demográfiai számok alakulását a gyermekvédelemmel. De ha már demográfiairól akarnak beszélni, és azzal próbálják saját magukat fényezni, hogy mennyit tettek önök a családokért és a gyerekekért, legalább azt kellene látnunk, hogy emelkedik Magyarországon a születések száma.

(17.00)

De hát, nemhogy nem ezt látjuk, hanem azt látjuk, hogy Európában a legnagyobb mértékben csökken Magyarországon a születések száma. Egyébként ez néhány nappal ezelőtti friss adat.

Selmeczi Gabriella ráadásul itt gyerekvédelem címen 2006-os lovasrohamokról beszélt, meg teljesen értelmezhetetlen dolgokról. Én értem, hogy kevés a kormánypártiak mondanivalója azzal kapcsolatban, hogy mit tesznek és mit tettek a gyerekekért, de azért ez egészen arcpírító.

De ha már a fiatalok gyerekvállalásáról beszélünk, és nem a valódi gyermekvédelemről, akkor azért említsük már meg, hogy önök alatt - szintén kétnapos hír - sorra zárnak be a szülészetek Magyarországon. Ilyen korábban nem volt, ilyen mértékű lerohasztása az egészségügynek és azon belül is a szülészeteknek. Éppen bezárt a keszthelyi kórház szülészete, de bezárt Szentesen, Jászberényben, Mosonmagyaróváron is. Szintén a lakhatással kapcsolatban: ma Európában az egyik legnehezebb dolog Magyarországon egy fiatal párnak lakást, főleg bérlelő lakást szereznie.

De térjünk vissza a valódi gyerekvédelemre! Említettem az előző felszólalásomban, hogy 91, gyerekvédelemhez kötődő javaslatot nyújtottam be az elmúlt 14 évben. Itt van előttem a gyerekvédelem megerősítéséről szóló azon javaslat, amelyet 2016-ban, azaz nyolc évvel ezelőtt nyújtottam be önöknek, és itt van az, amit két héttel ezelőtt nyújtottam be önöknek. Nyolc év különbséggel elképesztő látni azt, hogy gyakorlatilag szó szerint ugyanazt kellett benyújtani, mert önök semmit nem hajtottak végre ezekből. Ezekben többek között benne van a családi pótlék 100 százalékos emelése, a gyermekjogi ombudsman intézményének létrehozása, hogy szüntessék meg a súlyos szakemberhiányt a gyermekvédelemben.

Még egyszer elmondom, az ombudsman leírta, hogy nem gyermekvédelmi szakemberek dolgoznak az állami gyereketthonokban, hanem közmunkások, képzetlen, négy-öt általános iskolai osztályt végzett közmunkások, akik kulccsal verik a gyerekeket, akik alsóneműre vetkőztetik őket, ahol a büntetés, mint a börtönökben, a szabad levegő megvonása, ablaktalan szobába zárás, a verés. Ugyanezeket nyújtottam be nyolc évvel ezelőtt, az ombudsman is leírta. Önök magasról tettek erre.

Szintén benne van az, hogy a gyermekvédelemben dolgozók rendszeres továbbképzését, szupervízióját biztosítani kell, pontosan azért, hogy ne vándoroljanak el. Itt van benne mind a kettőben nyolc év különbséggel az, hogy 50 százalékos béremelésre van szükség. Önök ezt is figyelmen kívül hagyták.

Szerepel a határozati javaslatunkban az is, hogy ne lehessen gyermekeket nevelő családokat elhelyezés nélkül kilakoltatni. Gyerekes családok kerülnek utcára, híd alá, elképesztően kilátástalan körülmények között, önöknek köszönhetően.

Szintén szerepel ezekben a benyújtott javaslatokban a nevelőszülői rendszer fejlesztése, amiről korábban beszéltem. Míg nyugat-európai országokban szigorú szabályokhoz és feltételekhez kötik a képzéseket, hogy ki válhat nevelőszülővé az adott országban, Magyarországon a szó legszorosabb értelmében a falvakban hangoskocsival mennek végig és ordibálják az utcán, hogy ki akar nevelőszülő lenni. *(Dr. Fazekas Sándor és Hollik István közbeszól.)* Ennek a következménye az a sorozatos...

Látom, Hollik István jót röhögcsél ezen. Ez vicces, tisztelt fideszes képviselőtársaim? Vicces az, hogy nevelőszülőknél gyerekek százai hálnak meg? *(Hollik István: A hazugságaid viccesek!)* Tényleg? Akkor hazudik a sajtó, amely megírta azt, hogy a két és fél éves Danit agyonverték a nevelőszülők? *(Dr. Fazekas Sándor közbeszól.)* Hazugság az, hogy halva találtak egy két és fél éves csecsemőt szintén egy nyíregyházi kocsicsomagtartójában? *(Dr. Fazekas Sándor közbeszól.)* Hazugság az, hogy bántalmazták, hogy szexuálisan prédává teszik ezeket a gyerekeket? *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* Ez a hazugság, mondja Fazekas Sándor fideszes képviselő?! Hát, az ember esze megáll tényleg!

Arról beszélünk, hogy önök 14 éve nem védik meg a legkiszolgáltatottabb gyerekeket. *(Dr. Fazekas Sándor: Hazudsz!)* És csak a jegyzőkönyv kedvéért mondom, hogy Fazekas Sándor harmadszorra kiabálja be azt, hogy hazudok. *(Dr. Fazekas Sándor közbeszól.)* Tehát hazugság az, hogy gyerekek hálnak meg, hogy a bicskei gyerekeket éveikig, évtizedekig hagyták az ombudsmani jelentés ellenére megerősokolni? Hazugság, ugye? Most mondja, hogy hazudok! Hazugság, ugye, hogy Vásárhelyi János *(Dr. Fazekas Sándor közbeszól.)*, az önök által kitüntetett pedofil gazember *(Dr. Fazekas Sándor: Ti neveztétek ki!)* éveikig erőszakolt gyerekeket? Ez hazugság? Ez is hazugság? Most mondja a fideszes képviselő, hogy hazugság.

Ehhez képest itt áll csak ez a két, a 91 benyújtott javaslatból kettő javaslat nyolc év különbséggel, hogy mit nem tettek meg önök 14 év alatt. Ha nem változtatnak ezen, sorolhatják azt, hogy önök szerint a felső osztályoknak mit tettek, milyen adókedvezményeket. De tudják, itt nem mindenki él olyan luxuskörülmények között, mint önök és az önök családjai. Szégyelljék magukat, és végre tegyenek valamit azokért, azért a 90 százalékért, aki nem 150 ezres cipőket megy vásárolni, mint önök, és nem a Bahamákon nyaral, mint önök, hanem aki már másnap nem tudja azt, hogy tud-e meleg ételt adni a gyerekének!

Szégyelljék magukat, és végre 14 év után tegyenek valamit a legelesettebb gyerekekért is! Köszönöm szépen. *(Kunhalmi Ágnes tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. A Párbeszéd képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Most megadom a szót Szabó Rebekának. Parancsoljon!

SZABÓ REBEKA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Nem túl könnyű erről az egészről úgy beszélni, hogy látom a fideszes képviselőknél valóban, hogy vagy azt kiabálják, hogy hazudunk, vagy a telefonjukat nyomkodják, vagy egészen egyszerűen látszik, hogy fogalmuk sincs, hogy mi van a magyarországi gyermekvédelemben. *(Közbeszólások a kormánypárti sorokból.)*

Az a helyzet, hogy nem szabad elfelejteni, hogy erre az egész ügyre azért terelődött rá a figyelem, hiszen volt ez a rendkívül gyalázatos esemény, hogy az önök volt köztársasági elnöke, aki már kénytelen volt lemondani és elvinni a balhét, kegyelmet adott egy pedofilbűnben bűnsegéd embernek. És azt se felejtjük el, hogy az önök korábbi minisztere, Balog Zoltán pontosan tudta, hogy a bicskei gyermekotthon vezetője valószínűleg bűnös, hiszen nyomozás indult ellene, és nem intézkedett, nem intézkedett arról, hogy helyezték el a nyomozás idejére a gyermekotthonból, sőt még kitüntetésre is felterjesztette. Tehát gyakorlatilag önök, a Fidesz-kormány bűnrészes ebben a pedofil-bűncselekményben.

De nem csak a pedofília a probléma. Szabó Tímea már elmondta, hogy a nevelőszülői hálózat milyen iszonyatos hiányokkal küzd, de az a helyzet, hogy Magyarországon, hiába írják elő a jogszabályok, az állami gondozásban élő gyermekek nem csak nevelőszülőknél nevelkednek. Körülbelül 7 ezer gyermek van még mindig intézményi ellátásban. Az az igazság, hogy az intézményi ellátásban is óriási probléma a kapacitáshiány, a pénzhiány, a szakemberhiány. Nemcsak arra nincs megfelelő szakember az országban, hogy a prevencióra, a megelőzésre hangsúlyt helyezzen, tehát hogy ezeket a gyerekeket lehetőség szerint ne kelljen kiemelni a családjukból, hiszen nemcsak adott esetben egy családon belüli bántalmazás, hanem ahogyan már elhangzott, a nyomor, a szegénység is okot ad sajnos arra, hogy ma Magyarországon még mindig gyerekeket elszakítanak a szüleiktől. Ezt meg lehetne előzni egy megfelelő gyermekvédelmi rendszerrel, egy megfelelő szociális rendszerrel, de ennek a létrehozására önök 14 éve nem voltak képesek.

Ráadásul azok a szakemberek is hiányoznak a gyermekvédelmi ellátórendszerből, akik a megelőzésben, tehát a gyermekvédelmi szakellátásban megfelelően segíteni tudnák ezeket a családokat. Itt akár a családok átmeneti otthonaira is gondolhatok, ahol akár ideiglenesen menedéket találnak ezek a családok, de ebből is férőhelyhiány van.

Nagyon sok jogsértés történik a gyermekvédelmi intézményrendszer kapacitáshiánya miatt, sokszor testvérek nem együtt kerülnek intézménybe, vagy olyan távol kerülnek a gyerekek az eredeti családjuktól, hogy a szülők, még ha akarják, sem tudják velük tartani a kapcsolatot, hiszen mondjuk, nem tudják kifizetni a közlekedés árát, ha túl messzire kerülnek tőlük a gyerekeik, pedig alapvető joga a gyerekeknek, hogy a saját családjuk látogatni tudja őket.

Gyakorlatilag ebben a gyermekvédelmi rendszerben, ahogy elolvashatjuk azoknak a beszámolóit, akik ezekben az intézményekben dolgoznak, vagy sajnos a fásultság jellemzi őket, vagy a totális kiégés és a pályaelhagyás. Arról számolnak be olyan emberek, akik néhány évig ezekben az intézményekben dolgoztak, hogy mindennap zokogva mentek haza, mert egészen egyszerűen eszköztelenek abban, hogy megoldást találjanak. Óriási létszámú gyerek van rájuk bízva, hiszen olyan mértékű a szakemberhiány. Nincs számukra pszichológusi vagy szakemberi segítség, nincs szupervízió.

Tehát gyakorlatilag nemcsak a nevelőszülői hálózatban, hanem az intézményrendszerben élő gyerekek is súlyos bántalmazásnak vannak kitéve, és itt nemcsak a pedofiliára kell gondolni, hanem a kortársbántalmazásra, hiszen azt sem tudják megakadályozni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, vagy akár arra, hogy a nevelőszülők bántalmazzák a gyerekeket.

Úgyhogy, azt hiszem, bőven ideje lenne, hogy ezt a rendszert önök valamilyen módon javítsák, de szemmel láthatóan erre nem sok esély van. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Kanász-Nagy Máténak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

(17.10)

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én megnéztem az eredeti stratégiát, ez egy vaskos anyag, és ennek a stratégiának a kiemelt, megfogalmazott fejlesztési irányai alapján szeretném elemezni a helyzetet. Ez a stratégia 2007-ben hat kiemelt fejlesztési irányt szögezett le, illetve irányzott elő.

Az első ilyen fejlesztési irány volt a foglalkoztatás, a munkaerőpiaci helyzet javítása, és ha ebből a szempontból nézzük, hogy mi történik Magyarországon, pláne 2010 után, akkor ismét el kell mondanunk azt a gazdasági, társadalmi és környezeti kritikát a kormány politikájával szemben, hogy egy összeszerelő országot képzelnek el, ahol a multinacionális vállalatoknak szolgáltatják ki ezt az országot, egy olyan országot, ahol a nyugati függések rendszerét és a keleti függések rendszerét összekapcsolva kínálják fel tálcán Magyarországot.

Ez egy olyan versenyt jelent, egy olyan gazdasági helyzetet jelent, ami egy folyamatosan lefelé tartó, lefelé nivelláló verseny lesz, ahol - és ez a vitában is elhangzott - az alacsony bérekkel, a munkaerő kiszolgáltatottságával, a nehéz körülményekkel leszünk versenyképesek, ahol olyan tevékenységeket végeznek ezek a multinacionális vállalatok, amik leginkább - a rendszer jelleméből fakadóan - nekik kedveznek, ahol a profitot kiviszik ebből az országból, és ahol kizsákmányolják a munkaerőt és kizsákmányolják a környezetet. Márpedig, és a kormány erre alapoz, hogy egyre

többen dolgozzanak ilyen üzemekben, ez nyilván a családpolitikára, a gyermekek helyzetére, a gyermekek családon belüli helyzetére is nagyon komoly következményekkel jár, ezt rögtön az elején szögezzük le.

A második fejlesztési cél, fejlesztési irány volt a stratégiában, hogy a gyermekes családok anyagi helyzete javuljon. A stratégia szó szerint így fogalmaz, ez kiemelt pont volt ennél a fejlesztési célnál: „Minden eddigi hazai és nemzetközi tapasztalat szerint a pénzübeli és természetbeni gyerekellátások közül a gyermekszegénység csökkentésének egyik leghatékonyabb eszköze az univerzális, minden gyermeknek nyújtott családi pótlék.” Ez szó szerinti idézet volt.

Itt kiemelték a kormányzati felszólalók, illetve a kormányzati vezérszónokok, hogy 2007-ben a Fidesz is támogatta ezt a stratégiát. Tehát 2007-ben a Fidesz is egyetértett azzal, hogy a családi pótlékok folyamatosan emelni kell, és egyébként az inflációhoz kötni az indexálását, évről évre növelni kell a családi pótlék összegét. Ezzel tehát a Fidesz-KDNP is egyetértett 2007-ben, majd nem így történt. 2008 óta a családi pótlék összege nem növekedett. És valóban, rendkívül áruklódó volt Hende Csabának az a kijelentése két héttel ezelőtt a Törvényalkotási Bizottság ülésén, ahol egyébként egy LMP-s előterjesztés után kibontakozott vitában mondta el, hogy aki nem dolgozik, az ne is egyék. Ez a kormány álláspontja egyébként, ha a szociálpolitikát és általában a gyerek támogatásokat nézzük. Tehát rendkívül igazságtalan ez a hozzáállás, hiszen a gyermekek nem tehetnek róla, hogy milyen családba születnek, nem tehetnek róla, hogy az ő szülei milyen munkaerőpiaci pozíciót tudnak betölteni.

A harmadik pont volt a lakás, lakhatás feltételeinek, minőségének, biztonságának a javítása. Itt elsősorban azt a kritikát kell megfogalmazni a kormány számára, hogy ahogy ez a családpolitika esetén igaz, úgy a lakáspolitikában is sajnos igaz, hogy a felső középosztálybeli vagy a még inkább jobb helyzetben lévő családoknak segítenek. Tehát olyan támogatásokat léptettek életbe, ami azoknak segít, akik már megfelelő induló tőkével, megfelelően magas jövedelemmel, az átlaghoz képest jóval magasabb jövedelemmel rendelkeznek, míg aki átlagbérral rendelkezik, minimálbérral rendelkezik, vagy éppen részmunkaidőben tud csak állást vállalni magának, álláshoz jutni, azok számára ezek a támogatások nem vagy jóval kevésbé hozzáférhetőek, azokhoz nem érnek el. Itt elsősorban az önkormányzati lakáspolitikát, a szociális lakhatási politikák hiányát kell kiemelni, pláne 2010 után.

A negyedik volt a képességek kibontakoztatását, a sikeres iskolai pályafutást segítő intézmények és szolgáltatások fejlesztése, a szegregáció csökkentése. Mindennél beszédesebbek a PISA-jelentések ezzel kapcsolatban, és itt azt az oktatáspolitikai kritikát kell elmondani a kormány politikájával szemben, hogy Magyarországon határozza meg a leginkább a szülők háttere - ezt úgy mondja a szakma, hogy szocioökonómiai státusza - azt, hogy a gyerekekből mi lesz. Tehát



az otthonról hozott előnyök, illetve hátrányok tovább fokozódnak az oktatásban.

Természetesen az iskola nem tud minden hátrányt kompenzálni, bár ez lenne a szerepe, hiszen a társadalmi egyenlőtlenségek és különbségek leképződnek az oktatás keretein belül, de pont az lenne az iskola-rendszer egyik célja, hogy ezeket a hátrányokat tompítsa, csökkentse. Nem ez történik, a magyar iskola sajnos felnagyítja ezeket a hátrányokat, ez a társadalmi igazságtalanságot fokozza.

Az ötödik pont volt a gyermekes családokat célzó személyes szolgáltatások és szakellátások fejlesztése. Itt szeretnék kitérni a szociális dolgozók bérezésére. Ezzel kapcsolatban Orbán Viktor miniszterelnök itt a parlamentben elmondta, hogy: „A fizetések nem mondom, hogy jók. A kollégák kevés pénzért dolgoznak.” Tehát 14 év fideszes kormányzat után sikerült oda eljutni, hogy a szociális ágazat a legkevésbé megbecsült, a legkevésbé megfizetett ágazat ma Magyarországon, márpedig egy gyermekvédelmi és gyermekjóléti rendszer erejéig benne dolgozók fizetése, a bérhelyzet, az ő megbecsülésük, a munkakörülményeik is nagyban meghatározzák.

Hiszen jelenleg, amikor nagyon-nagyon rossz a bérhelyzet, amikor a nemzetgazdasági átlag 60 százalékát sem éri el ezek a fizetések - konkrét összeget mondom, itt bruttó 400 ezer forint alatti fizetésekről beszélünk, ezt jelenti ez az arányszám -, akkor ez azt jelenti, hogy kapacitáshiányok vannak, hogy munkaerőhiány van, hogy ellátási fehér foltok vannak, és akkor a speciális szolgáltatásokhoz való hozzáférésről vagy bármiféle prevencióról még nem is beszéltünk; ha egyáltalán a krízishelyzeteket, ezeket a válsághelyzeteket sem tudja minden esetben kezelni a szociális ágazat, mert kivonták belőle a forrásokat, illetve soha nem is becsülték meg igazán a szociális dolgozókat Magyarországon.

És volt egy hatodik pont is, az egészségesebb gyermekkor biztosítása. Itt is látjuk azokat a hiányokat, amik az egészségpolitika területén figyelhetők meg. Akár ha a betöltetlen háziorvosi praxisok arányát figyelem, itt több tízezer olyan gyermek van, aki emiatt nem kap elérhető vagy gyors, vagy megfelelő egészségügyi szolgáltatást a betöltetlen praxisok miatt, itt különböző kényszermegoldások tudnak csak érvényesülni, de itt is ki lehet emelni a speciális szolgáltatások hiányát, akár a gyermek-, ifjúságpszichiátriára gondolok vagy az aktív fekvőbeteg-ellátásra. Ilyen speciális szolgáltatás a fővároson kívül csak öt megyében elérhető, ez egy ellátási hiány, ellátási fehér foltok vannak szerte az országban.

A következő felszólalásban fogom folytatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót a kormány képviselőjének. Parancsoljon, államtitkár asszony!

HORNUNG ÁGNES kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak!

Nagy érdeklődéssel hallgattam ezt a vitát, és köszönöm szépen én is a lehetőséget, hogy reagálhatok az itt felmerült tényekre. Szeretném először elmondani, hogy mi az, amit a polgári kormány 2010 óta a családokért tett, szeretném tisztába tenni, hogy mik voltak azok az intézkedések, amiket a családokért hoztunk az elmúlt 14 évben, illetve ezután szeretnék pár, itt felmerült pontra reagálni, és azt gondolom, hogy a vitát majd ezt követően is fogjuk tudni folytatni.

A családbarát kormányzásunk két fő rendező elv mentén épül fel: az egyik az eszme, a családbarátosság eszméje, amit 2010-ben a családbarát fordulat hozott, a másik pedig az ezt kiszolgáló eszközrendszer. Ez a két pillér egymást erősíti, és nem áll meg egymás nélkül, és én is őszintén hiszem azt, hogy mind a kettő kell ahhoz, hogy a gyermekvállalás, a családok jóléte Magyarországon jobb lehessen.

Családpolitikánk eszközrendszerét, azt a több mint harminc intézkedést, amely 2024-ig megszülett, három fő pillér mentén soroltuk be: az első az anyagi biztonság, a második az otthonteremtés és a harmadik pedig a munka és a magánélet egyensúlya. Mindegyik pillér egyenként is nagyon fontos, de összességében adja ki azt a komplex és átfogó rendszert, amellyel a családokat 2010 óta segítjük. Ezt a három pillért egészítjük ki a testi, lelki és szellemi egészséggel. Itt ma is felmerült, hogy a családok és a gyermekek testi, lelki és szellemi egészsége is fontos, erre is nagy hangsúlyt fogunk helyezni a jövőben egyaránt, ugyanúgy, ahogy az elmúlt években.

(17.20)

Emellett családpolitikánk a teljes életútra kiterjed, ez mind Európában, mind a világon egyedülálló, hiszen Európa, illetve a világ számos más országában is van családpolitika, azonban úgy, ahogy Magyarországon létezik, máshol nem létezik, hiszen mind a gyermekeket, mind a családalapítás előtt állókat, mind a családosokat, mind az időseket támogatjuk különböző intézkedésekkel.

Szeretném ezen átfogó kép után külön-külön is megemlíteni azokat az intézkedéseket, amelyeket 2010 óta hozott a kormány. Visszaállítottuk a gyermekek hároméves koráig járó gvest. 2010-ben bevezettük a családi adókedvezményt, amit azóta több lépésben továbbfejlesztettünk, így a kezdetben csak a személyi jövedelemadóra vonatkozó családi adókedvezmény ma már a járulékokra is igénybe vehető. Sőt, a kétgyermekeseknek járó kedvezményösszeget négy lépésben meg is dupláztuk, a tartósan beteg vagy fogyatékos gyermekek után pedig 2023-tól havi 10 ezer forinttal magasabb családi adókedvezmény jár.

2013-ban indítottuk útjára a munkahelyvédelmi akciótervet, aminek részeként a kisgyermekes szülők foglalkoztatását segítettük. A gyermekgondozási ellátások, a gyed, valamint a gyet folyósítása alatt, vagy ezeknek a lejártát követően munkába álló szülő után a munkáltatók szociális hozzájárulási adójukból

kedvezményre lehettek jogosultak. Ez alapján az első két évben a munkabér, de legfeljebb a minimálbér összege után egyáltalán nem kell megfizetniük a szochót; a harmadik évben pedig csak annak a felét kell befizetni. A három vagy több gyermeket nevelő édesanyák esetén két év helyett három év az adómentes, és további két év az 50 százalékos adókedvezményrel érintett időtartam.

Még ugyanebben az évben, 2013-ban bevezettük az úgynevezett babakötvényt. Az újszülött részére a Kincstárnál megnyitott értékpapírszámlán felhalmozott összegeket, az állam által nyújtott életkezdési támogatást és a szülők vagy a hozzátartozók általi befizetéseket 19 éves futamidejű állampapírba fektetik, amely a mindenkori infláció fölött 3 százalékkal kamatozik.

A 2014. január 1-jétől bevezetett gyed extra intézkedéscsomag több élethelyzetben is segítséget jelent a kisgyermekes családok számára, akkor is, ha újabb gyermek születik a családba, illetve akkor is, ha az anya úgy dönt, hogy a gyermeknevelés mellett munkát végezne. Ezen intézkedéscsomagnak köszönhetően több különböző korú gyermek után egy időben is járhatnak a gyermekgondozási ellátások, valamint megszűntek a gyermekgondozási ellátások melletti munkavégzési korlátozások: kezdetben a gyermek egyéves korától, majd 2016-tól már a gyermek féléves kora után korlátlan időtartamban dolgozhatnak a szülők a gyed és a gyes folyósítása mellett is.

2015-től bevezettük az első házások adókedvezményét. 2018-tól a gyermek születése esetén az édesanyák diákhitelterhei és csökkennek. Szintén 2018-tól a Köldökszinór-program révén a külföldön élő magyar családok is jogosulttá váltak gyermekeik után az anyasági támogatásra és a fiatalok életkezdési támogatására, valamint a hozzá kapcsolódó babakötvényre. Ugyanekkor vezettük be a három- vagy többgyermekes családok jelzáloghitel-tartozásait csökkentő támogatást, gyermekenként 1-1 millió forint összegben.

2019. július 1-jétől elindult a családvédelmi akcióterv, amelynek keretében a gyermeket vállaló házaspárok részére bevezettük a babaváró kölcsönt, a nagycsaládosok újautó-vásárlási programját; elindult a falusi CSOK, és kibővítettük a jelzáloghitel-csökkentési támogatást. A súlyosan beteg vagy tartósan fogyatékos, állandó gondozásra, ellátásra szoruló gyermekekről gondoskodó szülők helyzetét könnyíti, hogy 2019-től ápolási díj helyett az újonnan bevezetett gyermekek otthongondozási díjában részesülhetnek. 2020. január 1-jétől minden anya, aki jelenleg legalább négy gyermeket nevel, vagy élete során négy vagy több gyermeket szült és felnevelt, élete végéig mentesül a teljes személyi jövedelemadó megfizetése alól.

2021. július 1-jétől a csed mértéke a figyelembe vehető bruttó kereset 70 százalékaról a 100 százalékára emelkedett. 2025 (sic!) óta a 25 év alatti fiatalokat is szja-mentesség illeti meg. Ez érinti természetesen a fiatal gyermekes szülőket is. 2023. január 1-jétől pedig a 25 év fölötti, gyermeket vállaló fiatal anyák is

személyi jövedelemadó-mentesek 30 éves korukig. Azt sem szabad elfelejteni, hogy ma már egyre több gyermeknek jár az ingyenes étkezés, és egyre több tanuló részesül térítésmentes tankönyvellátásban.

A gyed havonta folyósítható maximális összege 2024-re 2010-hez képest pedig mintegy 3,5-szeresére emelkedett. Mindezek a tények a számok nyelvén azt is jelentik, hogy a családok támogatására fordított összeg 2024-ben több mint 3300 milliárd forint, ami összesen 2347 milliárd forinttal több, mint 2010-ben, azaz idén mintegy 3,5-szer többet költünk a családokra, mint a 2010 előtti kormányzás végén.

Szemléltetésképpen szeretném még elmondani, hogy a polgári kormány által 2023-ban az adórendszeren keresztül nyújtott támogatás formájában több pénz marad a családoknál, mint amennyit 2010-ben a családokra fordítottak. Itt szeretném felhozni, hogy nem értem azokat a kritikákat, amik a családi pótlék növelésére irányulnak, hiszen nem szabad egy családtámogatási elemet kivenni ebből a komplex rendszerből. És hogyha ezeket a számokat halljuk, hogy 3-3,5-szer annyit költünk ma a családokra, mint amennyit korábban költöttünk, az nem jelenti azt, hogy ha egyetlen elemet megemelünk, azzal jobban járnának a családok, hiszen az adórendszeren keresztül... (Varga Zoltán: *Próbáljuk meg, hátha!*)

Elhangzott még az a 90 százalék is, hogy a családok 90 százaléka nem tud sneakert vásárolni - most idéztem egy korábbi felszólalást. A 90 százalékot nem a sneakervásárláshoz kell kötni, hanem ahhoz kell kötni, hogy a családok 90 százaléka jár jól most, a jelenlegi rendszerben, és jár jobban, mint ahogy korábban járt (Szabó Tímea: *Nem!*), hiszen a komplex családtámogatási rendszer többet tud nyújtani ma a családoknak, mint az, hogyha megemelnénk a családtámogatási rendszert - egy. (Szabó Tímea: *A felső középosztály...*)

Kettő: a gyermeknevelést ma alapvetően a munkajövedelem, és nem a segítségnyújtó ellátások növelése tudja biztosítani, hiszen azok a gyermekek tudnak biztosabb jövőt átélni, akiknek a szülei dolgoznak, hiszen hosszú távon így tudják biztosítani azt, hogy a gyermekük jól járjon.

Ezenkívül a családtámogatási rendszerbe bele kell venni nemcsak az anyagi ellátásokat, hanem azokat a szintén, egyébként szociális alapon nyújtandó támogatásokat, mint az iskolakezdési támogatás, mint a gyermekétkeztetés, mint az utazási támogatás, amelyek szintén a családtámogatási rendszert képezik. (Szabó Tímea közbeszól.) Tehát ha ezeket nézzük, akkor nem mondhatjuk azt, hogy azokat az ellátásokat, amelyek csak szociális alapon nyújtanak támogatást, nem emeltük az elmúlt években.

Szeretnék a második pillérről is szót ejteni, hiszen ezek még csak az anyagi biztonságra fordított intézkedések voltak, amik az elmúlt években történtek. Emellett a második pillér, a munka és a magánélet egyensúlya szintén nagyon fontos, hiszen egy családban minden édesanyának fontos, hogy el tudja dönteni, szeretne-e otthon maradni a gyermekével, vagy

szeretne visszatérni a munkaerőpiacra. Ahhoz pedig, hogy vissza tudjon térni a munkaerőpiacra, megfelelő infrastruktúra, megfelelő ellátás kell, hogy tudja, a gyermeke biztonságban van.

2010 óta 2024 áprilisára duplájára, 32 ezerről 65 ezerre növeltük a bölcsődei ellátást biztosító férőhelyek számát. Emellett 3,5-szer annyi településen érhető el ma bölcsődei ellátás, mint 2010-ben. Minden járásban működik bölcsődei ellátás, és minden harmadik településen elérhető valamely formája. Intézményből, szolgáltatásból több mint négyszer annyi van, mint 2010-ben; akkor 668 bölcsőde működött, jelenleg 2879 intézmény és szolgáltatás biztosít ellátást.

Magyarországon a bölcsődéskorú gyermekek számára ilyen magas arányban még soha nem volt elérhető a bölcsődei ellátás, mint ahogy az jelenleg is biztosított. A három év alatti gyermekek több mint 23 százaléka számára elérhető a bölcsődei ellátás valamelyik formája.

E mellett a harmadik pillér mellett nagyon fontos, hogy a közös otthont is tudjuk garantálni a családok számára. Ahogy említettem, ez a családpolitikánk harmadik pillére.

Ami a családpolitikával kapcsolatos, 2010 óta meghozott intézkedéseket illeti, ezek a kifejezések ma már a köznyelv részét képezik, hiszen mindenki ismeri a babavárót, a CSOK-ot vagy a falusi CSOK-ot.

2015. július 1-jén indult el a családi otthonteremtési kedvezmény révén a családoknak az a vissza nem térítendő támogatás, valamint az a kedvezményes hitel és az adó-visszatérítési támogatás, amellyel az otthonteremtést segítjük.

(17.30)

Az elmúlt években, a 2015-2023. év között 243 ezer család jutott a kormány segítségével önálló otthonhoz, összesen 781 milliárd forint támogatásban részesítettük ezeket a családokat. Emellett segítséget nyújtottunk a devizahiteleseknek is.

A kormány kilakoltatási moratóriumot hirdetett; leállította a tömeges devizahitelezést, bevezette az árfolyamgátat, lehetővé tette a végtörlesztést, és létrehozta a Nemzeti Eszközkezelőt, amely 36 ezer család, azaz mintegy 154 ezer ember számára biztosította a lehetőséget, hogy elkerüljék a kilakoltatást.

Azt gondolom, hogy mindezek az eredmények magukért beszélnek. 2024. január 1-jétől azonban a családi otthonteremtési kedvezmény is megújult, hiszen arra is folyamatosan figyelünk, hogy családpolitikánkat folyamatosan finomhangoljuk, és a jelenkor gazdasági helyzetéhez és az igényekhez igazítsuk.

A 2024. január 1-jétől indult CSOK Pluszban azt tűztük ki magunk elé, hogy azok a családok, akik gyermeket vállalnak, egy piaci viszonylatban is jelentős anyagi segítséget tudjanak igénybe venni, ezért születt meg az a maximum 3 százalékos, államilag támogatott hitel, amelyet a családok gyermekszámától függően fel tudnak venni, és az ingatlanpiaci szakértők,

illetve a bankos hitelezési szakértők visszajelzései szerint is érdemi segítséget tudnak nyújtani 2024-ben is a családoknak.

Szeretnék, ahogy a beszéd elején mondtam, pár itt felmerült tényre reagálni, többek között a teljes termékenységi arányszámra. Ugye, ez az az arányszám, amely a gyermekvállalási kedvet mutatja.

Itt a képviselő asszony egy picit belebonyolódott abba, hogy melyek a havi adatok, illetve melyek az éves adatok. Hogyha Magyarországot nézzük, akkor tényleg azt kell tudni, hogy az Európai Unióban a legmagasabb mértékben emelkedett az elmúlt 14 évben a gyermekvállalási kedv. A statisztikai adatok tényszerűek. Van egy plató, illetve egy minimális visszaesés volt Magyarországon, ez azonban a külső körülményeknek köszönhető, és nem szabad Magyarországot egyedül szemlélteni, hiszen mind Európát, mind a világot kell nézni ezekben a trendekben. Hogyha azt látjuk, hogy Magyarországon visszaesés volt, 2022-ben az Európai Unióban ez a visszaesés jóval nagyobb volt, mint Magyarországon, és 19 tagállamban pedig ez a visszaesés jóval nagyobb mértékű volt, mint Magyarországon.

A gyermekvállalási kedv Magyarországon, tehát itt emelkedett a legnagyobb mértékben az Európai Unión belül, és azt gondolom, ha statisztikákat nézünk, mindig azon szoktam elfilozofálgatni, hogy mindig egy-egy adatot ragadunk ki. Hogyha a teljes képet nézzük és nem csak az adott hónapot - hiszen az itt elhangzott adatok havi adatok -, azt is érdemes nézni, hogy az év elején, illetve az év végén hogyan alakulnak a statisztikák. Év végével, ha a teljes évi adatokat nézzük, akkor a magyar adatok biztatóak, és azok az intézkedések, amelyeket 2023-ban, illetve 2024-ben bevezettünk, biztatóak, és nagyon bízunk benne, hogy a jövőben majd ezek is segítik ezeket a statisztikákat. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartii padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Korábban a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces hozzászólások következnek. Megadom a szót Hollik Istvánnak, a KDNP képviselőcsoportja részéről. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Két dologra szeretnék itt reflektálni. Gy. Németh Erzsébet azt mondta a felszólalásában, hogy a szegénységi kockázattal érintett gyermekek száma növekedett. Szeretném felhívni a figyelmét, hogy éppen ennek ellenkezője az igaz állítás.

Az Eurostat adatai alapján azt láthatjuk, hogy az európai országok átlagát tekintve a szegénységi kockázattal érintett gyermekes családok aránya 2010-ben 11,7 százalék volt, és ez 10,9-re változott, tehát európai uniós szinten minimális változás volt.

Ezzel szemben Magyarországon 2010-ben 7,8 százalékról 1,3 százalékra csökkent, a legnagyobb csökkenés egyébként egész Európában Magyarországon volt. Nem mondjuk, hogy ez az adat ideális lenne,

mert éppen 1,3 százalékkal több, mint amit szeretnénk. Mert mi azt szeretnénk, ha egyetlenegy olyan család nem lenne, ahol szegénységi kockázat merül föl, de azt kétségbe vonni, hogy jó irányba indultunk el, és hogy nagy lépést tettünk a szegénység felszámolása érdekében, ez politikai propaganda, amely nem állja ki a valóság próbáját.

A másik, amire szeretnék gyorsan reagálni: Orosz Anna képviselő asszony beszélt arról, hogy sok gyermekvédelmi intézményben jártak, és ez nagyon szép. Csak azt szeretném kérdezni, hogy járt-e abban az újbudai óvodában, ahol az az egészen undorító pedofilbűncselekmény történt, amit önök a mai napig a szőnyeg alá söpörnek, nem hajlandók tenni semmit. *(Szabó Rebeka: Ki söpri a szőnyeg alá? - Szabó Timea: Ők jelentették... - Arató Gergely: Miről beszél?)*

Annak a gyanúsítottnak, aki ezt a bűncselekményt elkövette, volt egy cége. Ez a cég szerződésben állt Újbuda önkormányzatával. Ezt a szerződést nem mondták föl az első napon. Miért? Miért nem mondták föl? *(Szabó Timea: Azt a fideszest indíttátok Újbudán, aki eltitkolt egy pedofil-bűncselekményt.)* Ha szeretne beszélni, akkor nyomjon gombot! De azt szeretném mondani, hogy ezeket az ügyeket kezeljék, ez az önök felelőssége *(Szabó Timea folyamatosan közbeszól.) - Az elnök csenget.)*, és utána beszélhetnek másról is. *(Közbeszólások és taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra megadom a szót Selmeczi Gabriellának, a Fidesz képviselőcsoportja részéről. Parancsoljon!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én a családi pótlékkal kapcsolatos felvetésekre szeretnék reagálni. A kérdést úgy tenném fel, hogy mennyire hitteles az ellenzék bármelyik pártjának képviselője, aki a családi pótlék emelését javasolja.

Ezt azért kérdezem, mert 2009. május 14-én hirdették ki azt a törvényt, ez a 2009. évi XXXV. törvény - ezt azért mondom, mert meg lehet keresni -, ami az tartalmazza, hogy a családi pótlék összegével növelni kell az összevont adóalapot. Ennek következtében a korábban 18 százalékos adókulcs alá tartozó jövedelem egy része a 36 százalékos adókulcs alá kerül a családonál. Valamint minél magasabb a szülő jövedelme, és minél több gyermek után kell figyelembe venni a családi pótlékot, annál több adót kell fizetnie a szülőnek. Azaz: minél több gyermekről gondoskodik a szülő, a családi pótlék mellett szerzett jövedelméből annál több adót fizetett volna. Hiteltelen a baloldal bármely képviselőjének az a javaslata és előterjesztése, amely azt mondja, hogy emeljük a családi pótlékot. *(Közbeszólások az ellenzék padsoraiból.)*

És még emellett, államtitkár asszony elmondta, a családtámogatás nálunk nem egyenlő csupán a családi pótlékkal. A családtámogatás rendszere egy olyan komplex rendszer a Fidesz-KDNP-frakció politikájában és az Orbán-kormány politikájában, amely azt

eredményezte 2010 óta, hogy három és félszer több pénz jut Magyarországon a családokra.

Magyarországon az Orbán-kormány alatt minden egyes család jobban jár, minden egyes gyermek jobban jár azért, minimum azért, mert térítésmentes az étkeztetés, és ingyen van a tankönyv. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Szabó Timea: Ezzel az erővel a nyugdíjakról se beszéljétek, jó? Mert azt is sikerült...)*

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces hozzászólásra megadom a szót Kunhalmi Ágnesnek, az MSZP képviselőcsoportja részéről. Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! 2006-ban egy gyermek esetében 116 százalékkal, két gyermek esetében csaknem 95 százalékkal emeltük a családi pótlék összegét.

Hivatalban lévő kormánytag azt mondja, hogy univerzális juttatás emelésével nem lehet mindenkinek jót tenni - hát, ez elég furcsa. De visszatérve az eredeti dologhoz, mert az MTVA-ban, a Hír TV-ben, a Megafonban nem fogják hallani azokat az eseteket, más újságot meg önök nem olvasnak el saját állításuk szerint: sok mindent tettek, elmondta Hornung Ágnes is, de muszáj megvédeni ezeket a gyerekeket, önmaguknak mondom.

Balavány György 2020. VIII. 25-én a 24.hu-n egy összefoglalót írt, tudnia kell önnek, mert önnek van módja cselekedni. „Elkaptuk az orrunkat, próbáltuk elhúzni a szánkat. Úgy fejbe vágott egy fadarabbal, hogy besírtam, egy másik sráccal meg azt csinálta, hogy kiöntött több vödör vizet a folyosóra, egyet rá, és úgy kellett felmosnia. Csak szólt, és már ütött is, felhúztam a kezem, de hiába” - mondja akadozó hangon egy fiatal fiú Kalocsáról. *(Szabó Timea: Erről miért nem beszéltek?)*

„Valóban rendszerek a durva lelki és fizikai bánthatalmazások. És a helyzet csak romlik.” - állítja az egyik kalocsai gyermekvédelmi szakember, nevezzük Józsefnek. „Nem mindig konkrét verésről van szó” - mondja egy volt nevelő, legyen a neve Anna.

(17.40)

Előfordul, hogy az ideges felnőtt csak alázgatja a gyerekeket: „Húzd le utánam a vécét, és keféld is le, de rendesen”! Mi az, ami ebből bizonyítható az állam részére, vagy a rendőrségnek? Hogy egy gyerek lehúzza a vécét. Csak ez jut el az állami ellátórendszerhez, asszonyom! Tehát sokat tesz, elfogadom, de kérem, baj van, óriási baj van, annál is nagyobb baj van.

Ezek a gyerekek másra nem számíthatnak, mint az ellenzékre, ha felemeli a hangját, a szabad megmaradt sajtóra, ami még ebben az országban van, egy picike, és asszonyom, önre, aki cselekvési helyzetben van. Győzze meg a miniszterelnököt, könyörgöm! Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót kétpercesre Tóth Endrének, a Momentum képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

TÓTH ENDRE (Momentum): Köszönöm a szót. „Ne merészeljenek különbséget tenni a gyerekeink között!” - elhangzott ez a nagyon fontos felszólítás, és én ezt szeretném kihangosítani, mert talán ez a legjobb összefoglalója annak a vitának, amit most folytatunk. Hiszen jelenleg mi van? Különbséget tesznek a gyerekek között. Különbséget tesznek aközött, hogy állami vagy egyházi iskolába jár a gyerek, hogy két szülője van, egyszülős háztartásban él, vagy esetleg gyermekotthon lakója, roma vagy nem roma. Különbséget tesznek bizony köztük, minden statisztika, felmérés ezt mutatja.

Ráadásul valami furcsa oknál fogva félreértették azt a bibliai ígét, hogy „akinek van, annak adatik, akinek nincs, attól még az is elvétetik, ami van”, hiszen önök ezt a családpolitikai juttatások terén valószínűsítik meg. Egyfajta perverz újraelosztást valószínűsítettek meg, ahol a felső középosztály kapja a támogatások zömét, lakástámogatást, visszatérítést, adókedvezményt, autótársasági támogatást, míg a kiskeresetűek meg ott állnak, ahol a part szakad, nincsen bérlakásprogram, nincsen panelprogram, a dizájnerdrogok problémája nincsen kezelve, a családi pótlék összege pedig semmire sem elég. *(Rétvári Bence: CSOK van és babaváró!)* Azokat támogatják, és azokat a támogatásokat nyújtják, akik olyan rétegbe tartoznak, akik ki tudják kényszeríteni önkéntől, hogy őket támogassák.

Természetesen biztosan látjuk, hogy egy gyermekotthonban élő gyermek nem képes fellépni a saját érdekében, hogy bizony az ő gyermekotthonában végezzen már felújítást, legyen több gondozója, legyen pszichológusa. Nyilvánvalóan teljesen más egy budai felső középosztálybeli család, amely rendelkezik azokkal a kapcsolatokkal, hogy tud hatni a kormányra. Önök ezeket a családokat támogatják. És nem az a baj, hogy vannak ilyen támogatások is, hanem az a baj, hogy a másik réteg, a kiskeresetűek, a szegények, a munkanélküliek semmiféle családtámogatást nem kapnak. Nagyon le vannak csökkentve azok az összegek, amelyeket ők igénybe tudnak venni, 12 ezer forint egy gyerek után a családi pótlék. Mire elég ez Magyarországon?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétpercesre megadom a szót Ander Balázsnak. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Az előttünk fekvő nemzeti stratégia, amiről itt vitatkozunk, hangsúlyos helyen szerepelteti, hogy ezt a generációs szegénységi láncot meg kellene szakítani. Kulcsszerepet szán a tanulásnak, hiszen hivatkozik egyébként a tudásalapú társadalomra is. Valóban ez lesz a jövő, ez a jövő.

De akkor nézzük meg a lemorzsolódási adatokat! Nézzük meg azt, hogy Magyarország a 27 uniós állam közül a 25., nagyon rosszul teljesítünk. Nézzük meg azt, hogy egyes területek, például Nógrád 30 százalékos lemorzsolódási adatot produkál, de ott van Somogy, Baranya vagy éppen Borsod-Abaúj-Zemplén 20 százalékos körüli adatokkal. Kérem szépen, mi lesz ebből így? Valóságos apokalipszis, amikor járások tűnnek el a roncsársadalmi összeomlásban, mert ebből ez fog következni.

De ne nekem higgyenek kormánypárti oldalról, hanem mondjuk, akkor Ritók Nórának, aki a gettókkal, illetve a mélyszegénységgel kapcsolatban azért némi tapasztalatra szert tett mint az Igazgyöngy Tanoda vezetője. Ő írja - tetszeni fog, államtitkár úr, figyeljen -, azt mondja: „A család láthatatlan szálakon rögzíti a gyermekben a motiválatlanságot, a jövőkép-nélküliséget, a napokban való gondolkodást, a kommunikációt, az agressziót, mindent. A családi hatás sokkal erősebb bárminél. Minden, ami máshol építő, itt hiányzik, és ami hiányzik, az nem fejleszhető. Eleinte csak úr van a helyén, később már rombolni kezd.” No, valóban, sok helyütt a nulláról kellene valamit felépíteni.

Én azt kérdezem, hogy milyen segítséget adnak például ehhez, mert ha ezt a nógrádi statisztikát nézzük, az országos statisztikát nézzük, akkor az a helyzet, hogy lenne még mit tenni, és akkor visszautalnék arra az iskolatípusra, ahova a legszegényebb családokból kikerülő gyerekek jutnak: ilyen a hagyományos szakképzés világa.

Államtitkár úr, soroljam az adatokat? Mennyi SNI-s gyerek, mennyi halmozottan hátrányos helyzetű jár oda, és ennek megfelelően van-e olyan állami támogatás, amit, mondjuk, a gimnáziumba járókhoz képest többletviszonylatban ott megkapnak: Mert bizonyos szükség lenne mindenre, hiszen a pedagógiai többletmunka valami brutálisan magas ezeken a helyeken. De ha nincsen meg az a támogatás, amit az ott dolgozó pedagógusok megkapnának ilyen formában, tehát nincsen meg a szociális munkás, nincsen meg a szociálpedagógus ezeken a helyeken, akkor ilyen lemorzsolódási adatokkal fogunk találkozni, mert bizony ezek a szociális kompetenciák, amelyek a modern oktatás alapját kellene hogy jelentsék, hiányoznak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót kétperces hozzászólásra Földi Juditnak. Parancsoljon!

FÖLDI JUDIT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Köszönjük szépen államtitkár asszonynak ezt a beszámolót. Feltennék egy kérdést, amit államtitkár úrnak már többször feltettem írásban, de nem sikerült választ kapnom. Ha már ön belement a családtámogatás fényezésébe, illetve a családdá válás fényezésébe, akkor hátha tudunk végre választ kapni a feltett kérdéseinkre.

Itt a lombikkezelvekre gondolok konkrétan. Elűldözik a magyar családokat külföldre, nem jutnak

itthon sorra. Több hónapot várnak. Tehát önöknek az tényleg családtámogatás, hogy ezek a párok, akik évek óta küzdenek meddőséggel, a szomszédos országba járnak kezelésekre, és ott fizetnek azért, hogy a vágyott gyermekük megszülessen?

Többször feltettem a kérdést. Kérdeztem statisztikai adatokat, hány ilyen gyermek van. Önöknek miért nem fontos ez? Látjuk, és ez nem csak magyarországi probléma, egész európai probléma, hogy ezzel bizony nagyon sok pár küzd. Segítsenek rajtuk is! Ez a családtámogatási rendszer nem segíti őket. Nagyon szívesen elkísérem önt egy lombikintézménybe. Nagyon szívesen elviszem önt egy olyan közösségbe, ahol ezek a szülők segítségre vágnak, hogy ismerjék meg ezt az oldalt is. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom kétperces hozzászólásra a szót Jámbor Andrásnak, a Párbeszéd képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Nyolc héttel ezelőtt 200 ezer ember tüntetett a Hősök terén, és az egyik követelésük az volt, hogy azt az 1500 forintot, ami ma a gyermekvédelemben jut reggelire, ebédre és vacsorára, emeljék meg. A másik követelésük az volt, hogy azt az 5100 forintot, ami a 14 év fölötti gyermekvédelemben lévő gyerekeknek jut havi zsebpénzre, azt az összeget emeljék meg. A harmadik kérésük pedig az volt, hogy a gyermekvédelemben dolgozók bérét emeljék meg.

Én ugyanezeket a kéréseket kértem Orbán Viktortól hat héttel ezelőtt. Azt gondolom, elég szomorú, hogy a mai vitában erre önök még nem reagáltak, hogy nem emelték meg ezeket a juttatásokat, mert hogy ez nem egy bonyolult dolog. Tehát a rendeleti kormányzás idején ez egy nagyon egyszerű költségvetés-módosítás, és egyébként nem százmilliárdokról van szó, hanem itt konkrétan például az étkezésnél egy 2,3 milliárdos összegről van szó. 2022-ben, amikor önök a népszavazást tartották a gyermekvédelem kapcsán, akkor 10 milliárdot költöttek el a népszavazásra, abban az évben egyébként erre a reggelire, ebédre, vacsorára 1,2 milliárd forintot költött a magyar állam a gyermekvédelemben lévőkre.

Kicsit azt is szomorúnak tartom, hogy nem a gyermekvédelemről beszélünk ezen a vitanapon. Alapvetően önök családpolitikáról beszélnek, ami szintén egy fontos terület. Ebben a kérdéskörben pedig államtitkár asszony imént elhangzott mondataira reagálva azt szeretném kérdezni, hogy egy három-, egy hat-, egy kilencéves gyerek miért érdemel azért kevesebbet, mert az ő szülei, mondjuk, nem dolgoznak, vagy azért, mert az ő szülei kevesebbet keresnek. Ugyanis amikor adópolitikával próbáljuk a családtámogatásokat megoldani, akkor azon múlik, hogy egy gyerek mennyi pénzt kap támogatásokon keresztül, hogy az ő szülei dolgoznak-e, hogy az ő szülei mennyit keresnek.

Én azt gondolom, nekünk az lenne a feladatunk, hogy függetlenül az anyagi helyzetétől, egy három-,

egy hat-, egy kilencéves gyerek ugyanolyan eséllyel induljon az életben, és nem az adópolitikán keresztül való családtámogatást kéne csinálnunk, hanem egy olyan családtámogatást, amely esélyt ad minél több gyereknek egy boldog életre. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. A kormány részéről Rétvári Bence miniszterhelyettes kért szót. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Jámbor András utolsó mondata megdöbbentett, hogy a családi típusú adórendszert, úgy, ahogy van, eltörölné *(Szabó Rebeka: Ezt ki mondta?)*, mindezt a neomarxizmus jegyében. Erre számíthatunk tőlük.

Pár dologra szeretnék reagálni. Fontos tény, fontos szám, fontos adat, hogy a baloldali kormányok gyermekvédelemre, szociális támogatásra 325 milliárd forintot szántak, ez a kormány idén 1463 milliárd forintot szán.

(17.50)

Csak azért, mert önök mindig elmondják, hogy szociális támogatásokra egyre kevesebb jut Magyarországon: 325 milliárd helyett 1463 milliárd jár, és a családtámogatások is ezzel párhuzamosan megháromszorozódtak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor 2008-ban azt kérte a baloldali kormánytól az IMF, az Európai Bizottság és a Világbank, hogy csökkentsék a szociális támogatásokat, akkor ezt első szóra megtették. Első szóra csökkentették a szociális normatívát 30, illetve 100 ezer forinttal; 100 ezerrel a kiemeltnél, 30 ezerrel az alapnormatívából. Elsőre megtették, hogy a szociális szférában dolgozóknak csökkentették a bérét. Első szóra megtették, hogy a tanároknak csökkentették a bérét. Első szóra megtették, hogy a gyermekorvosoknak csökkentették a bérét. Első szóra megtették, hogy a gyermekvédelemből elvontak 13 milliárd forintot, és még sorolhatnám, hogy mennyi minden intézkedés volt - vizitdíj, tandíj és társai -, amiket külföldi kérésre első szóra megtett a magyar baloldali kormány. Amikor kormányon volt és külföldről azt kérték, hogy vegyenek el a gyerekektől, vegyenek el a rászorulóktól, vagy vegyék el a 13. havi nyugdíjat a nyugdíjasoktól, akkor azt rendre mindig az elsőtől az utolsóig elvették. *(Arató Gergely: És hány év után adtátok vissza? Különben meg most veszitek el a nyugdíjprémiumot!)* Azért nem lehet a baloldalban bízni, mert ha egyszer kapnak egy külföldi utasítást arra az IMF-től vagy bármelyik más szervezettől, hogy a magyar embereket szegényítsék el azért, hogy utána ők a hitelezőknek vagy másoknak jobban tudjanak fizetni, ezt megteszik. És ne feledjük, hogy mellette a privatizált közműcégeknek nem csökkentették a profitját, hanem megengedték, hogy szabadon tovább emeljék a rezszi árát, a külföldi cégek több rezsit szedjenek be az emberektől, míg a

gyerekektől, a pedagógusoktól és másoktól viszont elvették ezeket az összegeket. Sose felejtjük el a magyar baloldalt, hogy külföldi kérésre akkor is és most is rögtön ugrik; most már a kampányát is onnan finanszírozzák, úgyhogy erre még nagyobb esély van.

Fontos volt, amire Ander képviselő úr utalt, hogy az oktatásban valóban fontos a kiegyenlítő funkció, hogy akik otthonról kevesebbet hoznak, azokat jobban segítse az oktatási rendszer. Azért vezettük be a hároméves kortól kötelező óvodáztatást - amit a baloldal folyamatosan támad -, hogy ne a gyerekek hat éves korától kezdődjön meg ez a kiegyenlítés, hanem már hároméves kortól. Ne nyíljon tovább az olló, hanem kezdődjön el záródni, és sokkal korábbi korban. Sajnálom, hogy önök ezeket nem támogatták.

Azt mondják, hogy mennyire fontos, hogy az iskola segítsen a különbségek csökkentésében. Ezzel egyetértünk, mi is ezt tartottuk fontosnak, ezért vetjük állami fenntartásba az iskolákat a teljesen heterogén önkormányzati fenntartásból, ahol volt olyan, hogy november-decemberben nem is fizettek már bért a pedagógusoknak, hanem majd január elején pótolták az év végén elmaradt béreket. S ezért tartjuk fontosnak az önök által folyamatosan támadott teljesítményarányos bérezést. Például azt, hogy aki az ország hátrányos helyzetű térségében pedagógus, az alapból 20 százalékkal többet keres, mint bárki más. Nem kell ehhez semmit tenni; ha olyan osztályban tanít, ahol jóval magasabb a hátrányos helyzetű gyerekek száma, akkor már 20 százalékkal magasabbról indul. Ezt sem támogatták önök az új pedagóguséletpálya-törvényben. Az egyéni minősítésben pedig még további bértöbblet lehet arra, ha valakik még többet tesznek a gyermekekért. Az új életpálya-törvény pont azt célozza, hogy aki nehezebb szociális helyzetben lévő gyermeket segít, annak a számára legyen pluszösszeg.

Szóba kerültek a nevelőszülők. Mennyit szánt egy gyermek gondozására a nevelőszülőnél a baloldali kormány 2010-ben? 15 ezer forintot. És mennyit kap ma egy nevelőszülő? 98 711 forintot. Mennyit kapott három gyermek után egy nevelőszülő 2010-ben, a baloldal mennyit adott? 45 ezer forintot. És mennyit kap ma? 240 120 forintot. Össze nem hasonlítható különbségek, hogy a nevelőszülőknél lévő gyermekek számára mekkora összeget biztosított az a kormány és mennyit biztosít ez.

Különbéle támogatási formák. Mi abban hiszünk, hogy valóban, minél több támogatást munkavállaláshoz kell kötni, minél több szociális vagy más támogatást munkavállaláshoz kell kötni. Ez a gyerekek esetében természetesen nem így van, mert a gyerek nem tehet róla, hogy a szülei dolgoznak vagy nem dolgoznak, odafigyelnek vagy nem figyelnek oda, hiszen a gyerekeknek minden alanyi jogon jár. Önök sok mindent mondtak az iskolában járó támogatásokról, hogy a tankönyveket se kapják a gyerekek alanyi jogon, és a többi, és a többi. Mi meg azt mondtuk, hogy nem, a gyerekek között nincs különbség, ők mindent alanyi

jogon kapnak. S ha észreveszik, ezért nyújtunk a gyerekeknek minél több támogatást természetben. Tehát nem a szülőnek adjuk oda a pénzt, hogy fordítsa a gyerek étkeztetésére, hanem az önkormányzaton keresztül az iskolában az ételt természetben adjuk oda, és az önkormányzaton keresztül a szünetekben is természetben kapják meg az étkeztetést. Választhattunk volna más formát is. A baloldal részéről mindig az van, hogy segélyt, segélyt, segélyt. Mi pedig azt mondjuk, hogy nem, az a célzott juttatás, amit a gyerek közvetlenül kap. Ingyen tankönyvet, mert azt a pénzt nem lehet másra költeni, kedvezményes vagy ingyenes étkezést, mert azt a pénzt nem lehet másra költeni, az Erzsébet-táborban jelképes, ezerforintos összegért nyári tábort, mert akkor azt a pénzt nem lehet másra költeni. Ezért nyújtjuk ezeket a támogatásokat mind természetben, tisztelt képviselőtársaim. Sajnáljuk, hogy ezt nem támogatták önök, hanem csak a segély, segély, segély szavakat mondták.

Önök is tudják, hogy a 300 leghátrányosabb helyzetű településre külön programot indított a kormány, azért is, mert ezen a 300 településen körülbelül annyi gyerek születik, mint máshol egy egész vármegyében, pedig ezek kistélepülések. De itt jóval magasabb a gyerekszületések aránya. Ezért egy Jelenlét-programot indítottunk. Lehet akadémikus vitát folytatni itt a parlamentben vagy máshol jól fűtött vagy légkondicionált termekben, hogy mit és hogyan kéne csinálni, no de csinálni is kéne. Ezért indítottuk el ezt a programot, ott helyben. A szakemberek odaköltöznek, ott élnek. Az én választókeretemben is van Jelenlét-program, ahol létrejött egy hely, ahova a szociális szakemberek járnak, és oda behívják azokat, akiknek segítségre van szükségük. S ezt 300 helyszínre kívánjuk az országban vinni, és ott helyben segíteni azt, amit kell. Tehát nem a rózsadombi szociológusok által tanulmányokban leírt dolgot akarjuk segíteni, hanem azt, amire ott szükség van. Ha éppen az kell, hogy valamilyen végzettséget szerezzon valaki, akkor abban segítünk, hogy végzettséget szerezzon. Ha utána az kell, hogy be tudjon menni a munkába, akkor kisbuszt veszünk, hogy a munkába be tudják őket vinni. Ha már egy éve dolgoznak, és volt pénzüik és saját autót tudtak venni, akkor már nem a kisbuszra van szükség, hanem másfajta támogatásra, mert végzettségük már van, munkájuk van, munkába járni tudnak, tehát léphetünk tovább. Ezért kezdjük a játszóterek építésével ezeket a programokat, ahol először az édesanyák a gyerekekkel jelennek meg, és így lehet eljutni a család többi tagjához is. Ezek nagyon aprólékos munkák. De elindult az egyik legmélyebb menő, legátgondoltabb, leginkább a hétköznapokba belemenő program a 300 településen, ez a jelenlétre épülő program. Azt hiszem, az nagyon fontos, hogy ez elindulhatott, és látható eredményei lesznek. Aki eljön egy-egy ilyen összegzésre, évenkénti bemutatóra, az ezt láthatja is.

Egyvalamit próbáljunk meg elkerülni, tisztelt képviselőtársaim, önök is, mi is, mind a két oldalon.

Próbáljuk meg elkerülni azt, hogy ha valamikor pedofiliának vagy erőszaknak az áldozata egyik vagy másik oldalhoz köthető, akkor elkezdjük csak ahhoz az oldalhoz kötni. Mindenki ellen fel kell lépni! Az, hogy nyolcszor annyi pedofil ül ma a börtönökben, egy nagyon fontos eredmény, és nem politikai oldaltól függ, hanem a gyermekek érdekeitől függ. De hogy önök Újbudán erősen közömbösebbnek tűnnek az ügy kapcsán, mint máshol, ahol pedofilia áldozatáról van szó, vagy Varga Judit esetében önök közömbösebbek a családon belüli terrorizálás kapcsán, mint máshol, és az ő esetében önök teljesen közömbösek, süketek és vakok, nos, az szerintem sehova nem vezet, ha az erőszakot, a pedofiliát nem egyenlő mércével mérjük és nem egyenlő mércével ítéljük el. Szerintem ez is fontos lépés lehetne ahhoz, hogy valóban egy jobb világot építhessünk a gyerekeknek.

Szerintem nem szégyen az a baloldal részéről, hogy elismerne egy-két dolgot, ami az elmúlt években történt. A 300 településen folytatott munkához a kormány csak a fedezetet biztosítja, de amit tényleg örömmel nézni, hogy ott miket érnek el, az azoknak a szociális szakembereknek a munkája, akik ott dolgoznak nap mint nap, és tényleg erre teszik fel az életüket. Hát elismerés illeti őket azért, hogy ezt a nehéz feladatot vállalták. Annak, hogy pedagógusok sokszor tényleg nagyon sok időt fordítanak a diákok felzárkózására, és ezt most már végre törvény is elismeri tavaly november óta egy plusz 20 százalékos bértöbblettel, szerintem közösen is örülhetnénk, s akkor biztosan előrébb jutnánk. Meglátjuk, hogy a vita melyik irányba megy még a maradék időben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót a kormány részéről Hornung Ágnes államtitkár asszonynak. Parancsoljon!

HORNUNG ÁGNES kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Rétvári államtitkár úr felszólalását szeretném kiegészíteni, valamint az itt elhangzott családi pótlék ügyében szeretnék pár szót szólni, valamint arról, hogy miért is beszélünk családpolitikáról. A mai vita címe szerint a 2007-2032. évekre vonatkozó „Legyen jobb a gyermekeknek!” nemzeti stratégia végrehajtásáról vitázunk. Én azt gondolom, hogy ebbe a családpolitika is beletartozik, és a családpolitikának vannak azok az elemei, amelyek 2010 előtt és 2010 után is voltak. Elhangzott, önök is elmondták, hogy mi volt 2010 előtt, mi pedig elmondtuk, hogy mi történt 2010 után.

(18.00)

Családipótlék-emelés. Itt megint elhangzott az a szám, hogy ezzel többen járnak rosszabbul, mint a családi adórendszerrel, illetve hogy miért nem adunk esélyt a boldog életre a gyermekeknek. Azt gondolom, illetve nem azt gondolom, hanem a tények azt mutatják, hogy

a családi pótlékre jogosultaknak a 95 százaléka jelentősebb jövedelemnövekedést tapasztal a családban azzal, hogy a családi adókedvezményt igénybe tudja venni. Ezek nem kitalációk, hanem ezek statisztikák, amelyekkel szerintem nehéz vitatkozni.

Az, hogy egy gyermek számára mi biztosít boldog életet, az hosszú távon nem a segélyszerű ellátásoknak a növelése, hanem a munkajövedelmen alapuló ellátásoknak a növelése, hiszen ezt tudja továbbvinni, és hogyha arról beszélünk, hogy mi biztosít egy gyermek számára boldog életet, akkor, azt gondolom, hogy az is számít, hogy mi az, amit egy gyermek ott-hon lát, és hogyha azt látja, hogy a szülők nem dolgoznak, az nem fog számára boldog életet biztosítani. A boldog életet az biztosítja, hogyha mintákat követünk, és hogyha azt látjuk, hogy ezzel a mintával előre tudunk lépni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most az előre bejelentett felszólalókra térnénk át. Megadom a szót Pósnán Lászlónak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! A 2007. évi országgyűlési határozatban, amely a „Legyen jobb a gyermekeknek!” nemzeti stratégia címet viseli, többek között az olvasható: „A szocializációt alapvetően befolyásoló intézmények, elsősorban az iskola-rendszer, nem enyhíti, hanem gyakran felerősíti a szegénység újratermelődéssére ható tényezőket. A tartós szegénység, a lakóhelyi és iskolai szegregáció bontja a társadalom összetartozását, gyengíti a közös normákat. A probléma olyan méretű, és olyan veszélyekkel jár a társadalmi, gazdasági, sőt a politikai fenntartható fejlődésre, hogy a cselekvést azonnal meg kell kezdeni, majd kitartó szívóssággal évtizedeken át folytatni.”

Ez a stratégia, nyilván az időkerete is, mivel 2032-ig szól, mutatja tehát, hogy ez egy hosszú folyamat, több évtizedes időkeretet ölel át; és jó, ha azt is megjegyezzük, hogy ez egy 2007-es, széles politikai konszenzussal elfogadott parlamenti határozat volt, azt követően viszont érdemi döntések e téren egészen 2010-ig nem történtek. 2010 után kétségkívül elindultunk ebbe az irányba. Lehet természetesen azt mondani, hogy hol vannak hiányosságok, és ez valószínűleg így is van, hiszen nem értünk a végére sem, és azt sem állítom, hogy menet közben nem képződtek esetleg olyan problémák, új problémák, amelyekkel ugyancsak kell foglalkozni. De azért jó, hogyha kicsit végigtekintjük, hogy körülbelül mi minden történt, és hogy ha ezek nem lettek volna, akkor vajon mi lenne most.

Én nagyon fontosnak tartom azt, amiről az államtitkár úr egyébként az előbb említést tett, hogy hároméves kortól kötelező az óvodai nevelés. Ez egy korai szocializációs folyamat kezdete, tanulási folyamat, ahol az ellátás és az étkezés is ingyenes, és egyébként



ehhez kapcsolódóan megszületett és 2014 és '20 között hat éven keresztül működött is az úgynevezett „Esélyteremtő óvoda” projekt, amely ugyancsak egy célzott tevékenység volt.

Lehet azt mondani, hogy hol vannak problémák a korai iskolaelhagyás szempontjából, és nem vitatván, hogy ilyen van, azért jó, ha tudjuk azt, hogy az európai oktatási térség 2021-2030-ra meghatározott célkitűzése az, hogy a korai iskolaelhagyók aránya 9 százalék alá csökkenjen. Az országos átlag egyébként Magyarországon ebből a szempontból, hála istennek, nem rossz, viszont Ander Baláznak tökéletesen igaza van, hogy területi alapon óriási különbségek vannak. Ha azt mondjuk tehát, hogy itt minden rendben van, az nyilván nem igaz, de hogy a tendenciák javultak, azért azt viszont lehet mondani.

A korai jelzőrendszer alapján - ami egyébként azért mégiscsak ekkor, 2010 után épült ki, a korai jelzőrendszer alapján - a köznevelési intézmények által nyújtott támogató tevékenységek 67 százaléka a lemorzsolódás veszélyét megelőző intézkedés volt, ahol a szám nagyságrendje azt mutatja, hogy erre a területre igen komoly figyelem irányul.

A lemorzsolódással kiemelten veszélyeztetett intézmények célzott szakmai támogatást kaptak és kapnak mind a mai napig, az oktatási központok által javasolt intézkedések majd' 80 százaléka pedig kifejezetten megelőző beavatkozás volt. Én azt hiszem, hogy a megelőző jelzőrendszernek a működését, hogy itt, e téren sikerült előrelépni, ezek a számok azért jól mutatják. Természetesen az igazán jó az lesz, amikor mindez tényleges eredményekben is meg tud majd nyilvánulni.

Tízéves kortól jelenik meg vagy jelent meg a roma lányok iskolaelhagyásának megelőzése program, ez 2015-től kezdődött, ez közel kétezer főt érintett, és a tanulmányok folytatását igyekezett elősegíteni. Én azt gondolom, hogy ez konkrétan ekkora mértékkel több, mint ami azt megelőzően volt.

2019-től a tanodák finanszírozása, ami addig, korábban HEFOP meg TÁMOP, EFOP, ilyen programokra, tehát külföldi forrásokra épült, 2019-től beépült a magyar költségvetésbe, tehát hazai finanszírozású, hazai lábakon áll. Ez több mint 5500 gyermeket érint, 180 tanoda van, most, ebben az esztendőben ez 3,5 milliárd forintos tétellel szerepel a költségvetésben.

A Kollégium Plusz program felső tagozatos iskolásoknak nyújt segítséget, évente átlagosan 200-250 gyermeket érint. Én azt hiszem, hogy ez megint csak egy fontos dolog abból a szempontból, ahogyan ebben a stratégiában 2007-ben megfogalmazódott, hogy a szocializációt alapvetően befolyásoló intézmények, azaz az iskolarendszer oldaláról nézve próbáljuk enyhíteni az újratemelődesi problémákat.

12 éves kortól van az Útravaló-ösztöndíjprogram, az általános iskola 7. osztályától a középiskola végéig. Hazai forrásra épül, négy alprogramja van, ami önmagában is elég beszédes, és sok mindenről árulkodik: „Út a középiskolába”, „Út az érettségihez”, „Út a

szakmához” és „Út a diplomához”, tehát több irányba megy. Ebben eddig összesen közel 11 ezer gyermek részesült, én azt hiszem, hogy ez sem lebecsülendő.

És akkor olyan modern kori technikai dolgokról nem is beszéltünk még, amelyek ma már a fiatal korosztály számára, mondhatni, az élete része, és elvárható akár az oktatás, a tanulás oldaláról nézve is vagy akár a mindennapok oldaláról: ezek az informatikai eszközök. 2023-ig összesen 338 395 darab informatikai eszközt, notebookot juttattunk el iskolákba, iskolásoknak, pedagógusoknak, de nagy részét iskolásoknak, tehát gyermekeknek.

Iskolafejlesztésre, iskola- és óvodafejlesztésre, bocsánat, együttesen csak az elmúlt öt évben mintegy 4576 esetben került sor - én azt hiszem, ez sem lebecsülendő szám. A nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési programban 220 projekt futott, ebből 57 tanuszoda, 87 új tornaterem, 44 tanterem, 31 új iskola- vagy óvodafejlesztés, tehát annak a közegnek a fejlesztése, annak az intézményrendszernek a fejlesztése, ahol azt a bizonyos szegénységet, a hátrányos helyzet újratemelődesét kellene mérsékelni; nyilván meg kell teremteni hozzá a megfelelő környezetet, nem véletlen, hogy ilyen nagy számban voltak ezek a projektek.

A „Modern városok” programban mintegy 54,6 milliárd forint értékben fordítódott pénz iskolai-infrastruktúra-fejlesztésre. A „Magyar falu” programban 2020-ban 163 kistelepülésen került sor iskola-épület-felújításokra. Az EFOP 2014-2020 közötti ciklusában majdnem 150 milliárd forintból 626 köznevelési intézményben volt felújítás, bővítés. A KEHOP 490 helyszínen 56 milliárd forint értékben tetőszigetelés, nyílászárócseré, fűtés-korszerűsítés elvégzésére nyújtott forrást. A TOP 538 iskolában 57 milliárd forintért adott lehetőséget ugyancsak energetikai korszerűsítésre. Én azt gondolom, hogy ezeket nem kell lebecsülni.

Ahogy erről is volt szó, csak megismétlem, a 2021/21. tanévtől az általános iskolákban és a középiskolákban gyakorlatilag ingyenes a tankönyv.

(18.10)

2018 januárjától 35 év alatt ingyenes a nyelvvizsga; 2023 végéig 172 ezer kérelem érkezett be a nyelvvizsgatérítésekre, azért ez nem kevés, nem lebecsülendő arány. A mindennapos testnevelés a diákok fizikai állapotához tartozik, és a nemzeti tehetségprogramot is említsük meg: 2009 és 2023 között összesen 530 pályázati kiírás történt, 37,5 milliárd forint értékben, és mintegy 19 829 támogatott projekt volt. Ha ezek nem lettek volna, akkor, azt gondolom, hogy ennyivel bizony rosszabb lenne a helyzet, ennyivel szegényebbek lennének.

Én nem állítom, hogy az iskolarendszer megoldott mindent, mert ez nem igaz, de hogy elindult abba az irányba, ami, ha szisztematikusan, következően végigviszi a magyar politika, kormányoktól függetlenül, akkor reményeim szerint ennek hosszabb távon

lesz eredménye, mint ahogyan ez a 2007-ben elfogadott stratégia fogalmaz.

Ez egy több évtizedre kiterjedő - sajnos -, hosszú folyamat, ezt konzekvensen, tudatosan, módszeresen, szisztematikusan végig kell csinálni, és bízom benne, hogy ebben a végigvitelben minden politikai erő partner tud lenni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tájékoztatom önöket, hogy az MSZP képviselőcsoportja a hátralévő idejét átadta a Párbeszéd képviselőcsoportjának. Kérem a kollégákat, hogy ezt vezessék át.

A következő felszólaló Varga Zoltán, a DK képviselőcsoportja részéről. Parancsoljon, képviselő úr!

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Nem akarok igazán szemantikai vitákba bonyolódni, de mégiscsak: próbálták értelmezni ennek a mai vitapontnak a címét? Magának a stratégiának a címét? „Legyen jobb a gyermekeknek!”

Tehát nem egy termelési regényt vagy annak a versenyt szeretnék a gyerekek amúgy a magukéva tenni, és valójában nem arról van szó, hogy Gyurcsánytól jobb-e vagy nem a gyermekeknek. Az a vállalás, amit önök is aláírtak, és gyakorlatilag minden politikai párt aláírt, arról szövegezt, hogy tegnapoz képest ma jobb a gyerekeknek, és holnap a maihoz képest is jobb lesz a gyerekeknek, mert ezt vállalja különben minden normális politikai párt, mert valójában ezért élünk szülőként is és nagyszülőként is. De tényleg jobb a gyerekeknek? Tehát tényleg jobb a gyerekeknek például az önök kormányzása idején? - hogy ne is hasonlítgassuk esetleg össze, mert 14 éve volt, de nem is ez a lényeg.

Államtitkár asszony feltette a nagy költői kérdést, aminek a megoldását is szállította, hogy mi biztosít egy gyermek számára boldog életet. Államtitkár asszony szerint a gyermek számára boldog életet a munkaalapú jövedelem biztosít. Hát, államtitkár asszony, a Kínai Kommunista Párt 46. kongresszusán nem tudtak volna ilyen szép mondatot mondani!

Tehát hogyha egy gyermeket megkérdezzük, szaladjunk ide ki a Kossuth térre, kérdezzük már meg egy gyermeket, hogy számára mi biztosít boldog életet! A munkaalapú jövedelem biztosít számára boldog életet, vagy valami más biztosít számára? *(Sztojka Attila: Értelmezési probléma van itt!)* Mert nem hinném, hogy egy gyermek számára ez biztosítana boldog életet. *(Sztojka Attila: Értelmezési probléma van!)*

Mert valójában mikor jobb a gyermekeknek? Akkor, hogyha jó az egészségügy? - ha egyáltalán van egészségügy. Akkor, hogyha jó az oktatás? - ha egyáltalán van oktatás. Akkor, hogyha jó a szociális háló? - ha egyáltalán van szociális háló. Akkor jó a gyermekeknek, hogyha van hol élnie, ha van családja, ha van mit egyen, és nem azon kell gondolkozni különben a szülőnek, hogy

tud-e majd az iskolában rendezni a gyermeknek ingyénértékesítést és ingyentankönyvet, hanem ő ezt tudja venni és szerezni a gyermek számára, mert ez a jó a gyermeknek. Akkor lesz egy boldog gyermek, akkor lesz boldog gyermekkor, hogyha ő nem érzi ennek a felelősségét.

Ehhez képest hogy is állnak ezek a számok? És még egyszer mondom: nem kell nagyon messzire menni, az önök kormányzása idején. Az önök orbáni, urambátyám, Karmelita melletti, várbeli pompájához képest, a csillogó és talmi világhoz képest a szörnyű valóság teljesen más, mert a magyarok 74 százaléka az uniós szegénységi küszöb alatt él. A rossz lakhatási körülmények között élő kiskorúak aránya pedig, talán már elhangzott itt most, az elmúlt 13 évben 19 százalékról 27 százalékra emelkedett.

De hogy mondjak még számokat: a szociális támogatásra fordított európai átlag a GDP-hez viszonyítva 27 százalék, ez az önök Magyarországon 16 százalék. Ott van a Hintalovon Alapítvány gyermekjogi jelentése, ami évről évre feltárja, hogy hogy is áll különben az Orbán-kormány a gyermekekhez való viszonya. Ez egy szörnyű valóság, kérem, mert 2022-ben január és március között valójában 19 688-an születtek Magyarországon, ami 5,5 százalékkal maradt el az addigi negatív rekord, a 2019-es 20 854 fős születésszámhoz képest, de hozzá kell hogy tegyem, hogy 2023-ban ennél is lényegesen kevesebben születtek. És itt nem arról beszélek, hogy ez most havi vagy éves átlag, vagy hogy év elején vagy év végén volt több, effektíve kevesebben születtek.

De a születésszámmal ellentétben sajnos a gyermekek kárára elkövetett bűncselekmények száma viszont exponenciálisan nő, tisztelt államtitkár asszony. A 2021. évi adatokhoz képest 2022. év végén 110 750 gyermeket tartottak nyilván veszélyeztetettként, és 27 229 gyermek volt védelembe véve. A jelentés szerint a családjukból kiemelt, gyermekvédelmi szakellátásban nevelkedő kiskorú gyermekek száma is tovább emelkedik. 21 172 gyerek közül csupán 14 035-en éltek nevelőszülőnél, holott tudjuk, hogy 2016 végéig minden, családjából kiemelt 12 éven aluli gyermeket nevelőszülőnél kellett volna elhelyezni, de erre még most sem tud igazándiból lehetőséget biztosítani a kormány. 2022-ben több mint 1500 12 évesnél fiatalabb gyermek élt gyermek- vagy lakásotthonban, míg a hároméves kor alatti, szakellátásban élő gyermekek közül is 332-en éltek gyermekotthonban, közülük 151 0-12 hónapos kor közötti csecsemő volt.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Kormánypárti Képviselő Urak és Hölgyek! Ez, amiről itt a Hintalovon Alapítvány szörnyű számai beszélnek, a jéghegy csúcsa, mert ami igazán torokszorító ebben, és hiába jönnek itt, hogy a Gyurcsány alatt mi volt, ami igazán torokszorító ebben az egészben, hogy minden szám és amúgy a kormányzati szinten meghamisított vagy önök szerint inkább elbagatellizált statisztika mögött magyar családok tragédiája, gyermekek szenvedése áll.

Persze az emberben felmerül a kérdés, hogy mindez miért, valójában miért is nem fontos önöknek, hogy legyen jobb a gyermekeknek, mert valójában persze hallottuk már önöktől, hogy önök egy családbarát kormány, és jobb a gyermekeknek. És valóban, ha megnézzük, létezik egy olyan réteg, akik családjaiknak, gyermekeiknek tényleg jobb, hiszen 2010 óta önök létrehozták az úgynevezett nemzeti tőkésosztályt, és valójában a nemzeti tőkésosztály tagjai, családjai és azok gyermekei nagymértékben javítják az önök statisztikáit. Ott nem ritka az, hogy a gyerek jachton tölti a nyári szünetet, nem ritka az, hogy magánrepülővel mennek el nyaralni, nem ritka időnként, hogy kiderül, hogy egy-egy kormányzati gépre is sikerül nekik feljutni. Tehát itt tartunk.

Valójában tudjuk nagyon jól, hogy ennek az elitnek milyen az összetétele, tudjuk nagyon jól, hogy valójában az önök kormányfője az, aki ezt a nemzeti tőkésosztályt létrehozta, és ő a kis kezével mutat rá azokra a családokra, emberekre, politikusokra, akikből lehet a nemzeti tőkésosztály tagja, és mutat rá azokra, akik kegyvesztetté válnak, és eltűnnek ebből a rendszerből. De a magyar családok tízezrei, százezrei élnek mélyszegénységben. Jöjjenek el velem, én Csák miniszternek is felajánlottam, jöjjenek el velem Hajdú-Bihar megyébe, és nézzék meg, hogy ott hogy élnek magyar családok, akik csak vágnak arra például, gyermekek, hogy a szüleiknek legyen bankkártyája, hogy egyáltalán megfoghassák, hogy lássák, hogy ez hogy néz ki.

Tehát amikor arról beszélünk, hogy legyen jobb a gyermekeknek, és egy ilyen stratégiáról beszélünk, akkor a gyermekek nem arra kíváncsiak, hogy mi volt 2010 előtt, meg hogy a Gyurcsánnyal most önök milyen viszonyban állnak. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Kínos, mi? Kínos!)* A gyermek most szeretne boldogabb és jobb életet élni, tegnapról mára, máról holnapra. Önök biztosítják ezt számukra? Vagy csak annak a nemzeti tőkésosztálynak biztosítják a jobb és boldogabb életet, és utána a statisztika mögé bújnak, hogy valójában tessék, hát jobban élnek. De nem élnek jobban!

(18.20)

Tehát ebben ez a szörnyű, hogy ha megnézzük, egy gyermek élete akkor boldog - ahogy az előbb is fogalmaztam -, ha a családja boldog. És természetesen belemehetnénk abba, hogy a nevelőszülői rendszer hogy áll - beszélünk erről az azonnali kérdések órájában -, vagy belemehetnénk nyilván a pedofilhálózatok ügyébe is. Abba, hogy hogy néznek ki ma Magyarországon a gyermekotthonok, hogy milyen megalázó körülmények között kell gyermekeknek élni, hogy az egész életük tönkremegy bele. Csak azért, mert az önök számára nem fontos, mert az önök számára csak egy olyan statisztikai adat minden gyermek szenvedése, könnye, ami egy család számára tragédiát jelent egy adott pillanatban.

Mert önök azt mondják, hogy persze, a munkaalapú társadalom. De nem jönnek el például Bojtra megnézni, hogy a munkaalapú társadalmat nagyon szeretnék az ott élő gyermekeknek a családjai és szülei, de egyszerűen nincsen lehetőségük arra, hogy ezt ők meg tudják élni, hogy a gyermekeknek egy méltóságos gyermekkort tudjanak adni. És igenis azt tudom mondani, hogy persze lehet itt bármiről beszélni, de én azt látom, hogy önök számára a gyermek a saját gyermeküknél ér véget, vagy esetlegesen a nemzeti tőkésosztály gyermekeinél, mert azokat védik körömszakadtáig maguk. Ahelyett, hogy azt mondanák, hogy igen, nézzük meg, hogy hogy élnek azok a gyermekek, akik egyik napról a másikra élnek, akiknek igen, kénytelen igénybe venni a szüleje azt a támogatást.

Debrecenben a Demokratikus Koalíció minden hónapban ételt oszt. Egyre több gyermek jelenik meg a debreceni ételosztásokon. Egyre több gyermek van ott. No, most azt mondják meg, nekik hogy biztosítanak jobb gyermekort? Hogyan lesz jobb azoknak a debreceni gyerekeknek? Erre varrjanak gombot, ezt mondják meg nekem! Mert minden más, amiről beszélünk, amiről önök beszélnek, az nem más, mint porhintés. S amit mi itt ellenzékiként megpróbálunk különben elmondani, az, hogy a gyermekeket nem érdekli az, hogy 2010 előtt mi volt. A gyermekeket az érdekli, hogy egy boldog, szerető családban tudjanak felnőni, hogy el tudjanak menni nyaralni, és időnként kapjon, tudjon nekik az apjuk vagy az anyjuk venni túrórudit. Nincsenek nagy igényeik, csak önök még ezt sem tudják, mert nem akarják nekik biztosítani. És ebben ez a szörnyű. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Kanász-Nagy Máténak, az LMP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azzal szeretném folytatni az előző hozzászólásomat, hogy ezt a kicsi fogalmi zavart, ami itt kialakult a kormánypárti padosorokban, próbálom helyre tenni, már amennyire tudom.

Arról van szó, hogy vannak a szociális ellátások. Ennek három nagy dimenziója van. Ugye, vannak a személyes szociális szolgáltatások - tudják, ezt a szociális dolgozók végzik többek között, akiket ugye, nem fizetnek meg -, vannak a természetbeni ellátások, támogatások, és vannak a pénzbeli támogatások. A pénzbeli támogatásokon belül valóban vannak segélyek. A gyermekvédelem területén ilyen volt a rendszeres gyermekvédelmi támogatás - erre már senki nem emlékszik, mert 20 éve nincs ilyen -, ezt a segélytípust gyvt-nek hívtuk mi a szakmában, ezt megszüntették. Nincs ilyen segélytípusú ellátás a gyermekvédelmi rendszerben. Pénzbeli ellátásra gondolok.

Vannak az univerzális ellátások, idetartozik valóban a családi pótlék, de egyébként a gyés, illetve a gyet is idetartozik. Ugye, ezek azért univerzális ellátások,

mert ha valaki valamilyen csoportba, kategóriába tartozik, valamilyen feltétel érvényes rá, akkor megkapja automatikusan ezt a támogatást. Mégsem lehet alanyi ellátásnak mondani, mert nem alanyi jogon kapom. Tehát ez nem egy feltétel nélküli alapjövedelem, hanem valamilyen tulajdonsággal kell rendelkezniem, hogy ezt megkapjam. És természetesen vannak a társadalombiztosítási ellátások, és vannak az adókedvezmények, amit a kormány túlhangsúlyoz, és az egyéb ellátásokra meg nem fektet kellő hangsúlyt. A többiekhez képest értem ezt a túlhangsúlyozást.

Most arra szeretnék kitérni, amit itt Rétvári Bence mondott az első felszólalásában, ugye, ő úgy fogalmazott - de ezt Tállai András is elmondta -, hogy a családpolitikára fordított kiadások háromszorosára nőttek, és itt milliárdokat említene. Hát, nemhiába említene milliárdokat, és nem arányszámokat mondanak, mert úgy már a kép egyáltalán nem fest jól. Ha megnézzük a szociális védelmi kiadásokat - itt mindig a KSH számaikat érdemes idézni, ez az a támogatási típus vagy az a széles ellátási csoport, amibe a gyermekvédelem és a gyermekjólét is beletartozik -, akkor azt látjuk egyébként, hogy ez a terület GDP-arányosan 2008-ban 22 százalék volt, 2009-ben 22,2 százalék, 2010-ben is 21,8. Találják ki, hogy a legutolsó teljes évben, amit mutat a KSH - ez másfél-két évvel ezelőtt volt - ez mennyi volt: 16,4 százalék. Tehát egy nagyon erőteljes zuhanás tapasztalható GDP-arányosan, ha az összes szociális ellátást, támogatást nézzük - és még egyszer, ez a KSH-nak a mutatója.

Nagyon árulkodó az is, hogy Rétvári Bence soha nem reálértéket számít, soha nem reálértéken mutatja meg ezeknek a támogatásoknak és költségvetési támogatásoknak az értékét 2010-hez képest, mert hát nyilván akkor az inflációt hozzá kéne számolni, és máris nem jönne ki a matek, és máris nem tudná elmondani, hogy háromszor annyit költenek arra a területre, mint költöttek, mert ez egész egyszerűen közgazdaságtanilag reálértéken nem egy igaz állítás lesz.

Elmondta azt is Rétvári Bence, hogy 2010-től a szegénységben élők száma csökkent. Itt is szeret egyébként komoly mutatóra hivatkozni, és ez való igaz, az egész Európai Unióban egy nagyon jelentős csökkenést tapasztalunk szerencsére a szegénységben élők esetében, de azt már Rétvári Bence nem teszi hozzá, hogy ez a mutató egyébként most is 20 százalékos, és pont az elmúlt egy évben egyébként növekedett ismét. Tehát ez azt jelenti, hogy minden öt-ből egy család, öt-ből egy személy szegénységben él Magyarországon, vagy a társadalmi kirekesztés kockázatával érintett; ugye, ez egy komplex mutató. S azt sem mondta el Rétvári Bence, hogy pont a gyermekek esetében - ezt is a KSH nézi - a 0-17 éves korosztályban ez majdnem 25 százalék (*Rétvári Bence: 15!*), tehát a gyermekek esetében a mutató magasabb szegénységi kockázat... Ez a KSH-nak a száma, most néztem meg frissen. Ez tehát egy magasabb kockázatot jelent az átlaghoz képest, és egyébként az egyszülős családoknál továbbra is iszonyatosan magas,

majdnem 37 százalék. Tehát az egyszülős családok 37 százaléka szegénységben él vagy a társadalmi kirekesztés kockázatával sajnos érintett.

Mondta azt is Rétvári Bence, hogy a szociális dolgozók bérét növelték. Látjuk, hogy ez mennyire sikerült. A nemzetgazdasági átlag 60 százalékát éri el a szociális dolgozók átlagbére. Ez bruttó 400 ezer forint, de ez a maximum, a kollégák ennél kevesebbet keresnek. Nagyon sokan vannak, akik bruttó 300-350 ezer forintból kénytelenek megélni. Ez az a szektor, amire a legkevesebb költségvetési forrást fordítja a kormány.

Akkor még egy számot hadd mondjak! Ugye, mondják azt, hogy a családok tudjanak minél több gyermeket vállalni. Sajnos ez is egyre kevésbé sikerül. Pont a tavalyi évben mutatta azt a KSH, hogy 85 200 gyermek jött a világra, ez 3,7 százalékkal kevesebb volt, mint az előző évben. Egyébként értem én, amikor arra utal államtitkár asszony, hogy a teljes termékenységi arányszám növekedése valóban átlagon felüli volt az Európai Unióban. Ezt is kiszámoltam most gyorsan, 120 százalékos volt, pontosabban 120 százaléka növekedett a teljes termékenységi arányszám, 1,2-ről 1,5-re. De egyébként az 1,5-es mutató bőven nem csúcsérték az Európai Unióban, ezzel jelenleg a középmezőnyben vagyunk, ez nem átlagon felüli. Közönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces hozzászólások jönnek. Megadom a szót Szabó Timeának, a Párbeszéd képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Hornung Ágnes államtitkár asszonyra szeretnék én is reagálni, illetve a családi pótlék kérdésére.

Én nem tudom, hogy önök miért mondják szisztematikusan, hogy a családi pótlék az segély, és önök nem hisznek a segélyben, és önök nem adnak segélyt. Ha a családi pótlék segély önök szerint, akkor miért adják azt? Pontosán azért, mert tudják, hogy az nem segély, az egy univerzális ellátás. Az a legnagyobb hazugsága a Fidesz-kormányának, hogy annak jár a támogatás, aki dolgozik. Az emberek nagy része, megkockáztatom, majdnem mindenki szeretne dolgozni, de vannak olyan élethelyzetek, amikor nem tud, vagy átmenetileg nem tud, mert mondjuk, egy betegség van a családban. És vannak olyan támogatások, amit nem tudnak természetben adni, amihez igenis a családi pótlékre van szükség. A pelenkát, a gyógyszert a gyerekeknek, a tápszerket. Többször kértük, hogy legalább ezekben a termékekben a szegények adóját, azaz Európa legmagasabb áfáját, a 27 százalékos áfát csökkentsék le 5 százalékra. Legalább azt, ami a gyerekeknek járó termékkörre vonatkozik. Még egyszer: pelenka, tápszer s a többi. Erre sem hajlandók. Európa legmagasabb adóját fizettetik meg a legszegényebbekkel.

Ráadásul itt szóba került, és szeretném kihangsúlyozni az egyszülős családokat.

(18.30)

Önöknek fogalma sincs, hogy egyedülálló anyák - leginkább, ugye, édesanyákról van szó - hogyan szenvednek attól, hogy nem tudnak gyümölcsöt venni, hogy nem tudnak meleg ételt adni a gyerekeknek mindennap. A családi pótlékot többek között azért is kell a duplájára emelni, hogy ezeket a családokat segítsük, mert ez nem munkához kötődik, mert az az édesanya dolgozik (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), de nem fog több adókedvezményt kapni, és nem fog több támogatást kapni, de igenis (*Az elnök ismét csenget.*) ehhez segítené hozzá. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót kétperces hozzászólásra Ander Balázsnak, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A gyermek érték és felelősség, és éppen ezért a felelős gyermekvállalás és a tudatos családtervezés sem lehet tabu, államtitkár úr, éppen ezért a Jobbik-Konzervatívok soha nem támogatta a Jelenlét-programot. (*Rétvári Bence: Miért nem?*) És tudja, miért nem, államtitkár úr? Azért, mert ezt is megmagyarázza egyébként Ritók Nóra, aki azt írja, hogy fel kell építeni mindent náluk, a tudatos gyereknevelést, a felelős szülői magatartást, a következetességet, a megfelelő gondozási ismereteket, a szülői minta jelentőségét. Éppen ezért nem támadjuk. És éppen ezért kérjük azt, hogy akik ott dolgoznak, azok a szociális szakemberek, azok a mélyen elhivatott szociális szakemberek megkapjanak mindent, amit ehhez a harchoz ők igényelnek. Mert ez egy harc, a jövőért folytatott harc, és ahogyan Montecuccoli mondta, mi kell a háborúhoz: pénz, pénz, pénz, ők is kapjanak meg minden pénzt, paripát és fegyvert.

Államtitkár Úr! Ezekből a gettósodott településekből, szegregálódott településekből érkeznek egyébként zömmel vagy nagyon sok esetben azok a fiatalok a szakképzésbe, akikkel kapcsolatosan az előbb feltettem egy kérdést. Tehát van az az úgynevezett esélyteremtési illetményrész, ami valóban a halmozottan hátrányos helyzetű településeken jár a pedagógusoknak, de csak a Klebelsberg Központ alá tartozó pedagógusoknak. Tehát azoknak a tanároknak, akik a szakképzésben dolgoznak, viszont ez a 20 százalékos fizetésemelés nem jár, holott ők ott azzal szembesülnek, hogy mondjuk, ugyanazon a településen dolgozó gimnáziumi kollégája megkapja ezt a 20 százalékos, holott nagy arányait tekintve a hátrányos helyzetű diákok aránya egyhúszonnyolcad része a szakképzéshez viszonyítva, az SNI-s diákok aránya meg csak az egytized ahhoz képest, amivel ők ott kénytelenek foglalkozni.

Tehát ez egy olyan szakmai kérdés szerintem, ami nincsen átpolitizálva, ezt igazán nem vághatja akkor az én fejemhez sem. Én szeretnék akkor ezeknek

a kollégáknak az érdekében lobbizni, hiszen hihetetlen pedagógiai pluszmunkát vállalnak, és azt hiszem, hogy az a munka, amit ott végeznek, az mindannyiunk, az egész társadalom közös érdeke. Köszönöm, és várom a választ.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány részéről szót kért Rétvári Bence miniszterhelyettes úr. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Igyekszem több mindenre is reagálni itt a vita közben is. Az egyik: arról már beszéltünk, hogy felére csökkent a 18 év alatti, szegénységben élő gyerekek aránya az elmúlt bő egy évtized alatt, de akkor nézzék végig az összes családtípust, amit az Eurostat mér, hogy ott hogyan változott az arány. EU-Magyarország: a gyermektelen háztartásoknál nyilván a szegénységi arány Magyarországon volt magasabb, most 3 százalékkal alacsonyabb Magyarországon, mint az uniós átlag. Egyszülős háztartások esetében: valóban ez a leginkább kitett csoportja itt a felmérésnek, ebben egyetértünk, itt jóval rosszabb volt a magyar arány, majdnem 20 százalékkal rosszabbak voltunk az uniós átlagnál, most 7 százalékponttal jobbak vagyunk. Két felnőtt egy gyerekkel: rosszabbak voltunk az uniós átlagnál körülbelül 6 százalékkal, most 3 százalékponttal jobbak vagyunk. Két felnőtt két gyerekkel: itt olyan 3 százalékkal voltunk rosszabbak az uniós átlagnál, most 4 százalékkal vagyunk jobbak. Két felnőtt három vagy több gyerekkel: itt is rosszabbak voltunk, 12 százalékkal voltunk körülbelül rosszabbak bő egy évtizeddel ezelőtt, most 1 százalékkal vagyunk jobbak az uniós átlagnál.

Tehát ha mindegyik szegmenst végignézem az Eurostat-adatok esetében, Magyarország az uniós átlagnál rosszabb pozícióból indult, és ma jobbak vagyunk akár a gyermektelen, akár az egyszülős, akár a két felnőtt egy gyerek, akár a két felnőtt két gyerek, akár a két felnőtt három gyerek kimutatások tekintetében is. És az kétségtelen, hogy azoknál kell a legfőképp segíteni, eszerint azoknál a legrosszabb a helyzet, mondjuk így, ahol egyedül neveli a szülő a gyermekét. Ezért van egyszülős központ, ezért van az egyszülős családoknak külön Erzsébet-tábor, mert nekik külön segítséget szeretnénk nyújtani.

Ami a „Felzárkózó települések” programot illeti: ezt 2 milliárd forinttal indítottuk, most már 6 milliárd forint fölött tartunk az erre fordított forrásokban.

Ami a munkavégzésből származó jövedelem aránya, mert úgy látom, ez egy alapvető vita, és ez nem is fog megoldódni a mai napon, úgy gondolom, és ez mindig fel fog merülni, de egy fontos filozófiai különbséget mutat meg a jobboldal és a baloldal között, hogy valóban mi abba az irányba toltuk az elmúlt tíz évben a társadalom jövedelemszerkezetét, hogy minél több legyen a munkából megkeresett pénz. És ezt azzal tettük, hogy egyrészt nyilván növeltük a minimálbért, pörgettük a gazdaságot, hogy legyen munkahely, csökkentettük az

adókat, főleg a családoknál, de mindenki másnál is, ugye, az egykulcsos adóval, 36 százalék helyett 15 százalék, és így a munkavégzésből származó jövedelem aránya 65 százalékról 75 százalékra nőtt. Ennyivel kevesebb a segélyből vagy másból szerzett jövedelem, ami nagyon fontos az ország versenyképessége szempontjából is, és mutatja azt, hogy mennyire pozitív ez a folyamat, hogy most már jóval nagyobb, addig több mint egyharmad volt a nem munkából szerzett jövedelem, most pedig háromnegyed rész munkából szerzett jövedelem a teljes jövedelemtömegből.

Nekünk ez a célunk, hogy minél magasabb legyen a munkajövedelem aránya. Ezért mondjuk azt, hogy ami valamilyen társadalmi juttatás, és nem a gyerekek szól, mert a gyerekek alanyi jogon szól, hanem azon túlmenően, azt viszont munkavállaláshoz akarjuk kötni, mert ez kellett többek között ahhoz, hogy elérjük ezt a foglalkoztatottsági szintet, hogy 4,7 millió helyett 5,7 millió ember dolgozik Magyarországon. És ezt szeretnénk természetesen a későbbiekben is még tovább növelni részmunkaidős és más foglalkoztatási formákkal. Így lesz jobb az embereknek, így lesz jobb a családoknak, és így lesz jobb a gyerekeknek is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Előre bejelentett felszólalóként megadom a szót Sztojka Attilának, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A „Legyen jobb a gyermekeknek!” nemzeti stratégiával én magam először főosztályvezetőként találkozhattam, hiszen feladataim közé tartozott az is, hogy a gyermekszegénység elleni küzdelemben mint szakpolitikai végrehajtó részt vegyek, és ebben bizonyos program-szintű tervezésekben részt vegyek. Éppen ezért is én azt gondolom, hogy a gyermekszegénység elleni küzdelem nem politikai kérdés, hanem mindinkább szakmai, még annak ellenére is, hogy látjuk, a baloldal igyekszik politikai kérdéskört csinálni a gyermekvédelemből vagy adott esetben a gyermekszegénység elleni küzdelem vonatkozásában.

És mielőtt itt a baloldali képviselők azt mondják, hogy különböző termelési adatokat sorolnánk, engedjék meg nekem, hogy tisztázzam: az eredmények nem termelési adatok. Lehet, hogy ezt az önök elődpártjában, a kommunisták idején ezt így nevezték, mi eredményekről beszélünk, amelyek az emberek jólétét szolgálják.

Engedjék meg azt is, hogy egy kicsit óvatosságra intsem önöket, hogyha számonkérésről beszélnek, vagy számonkérést eszközölnek, annál is inkább, mert illik előtte egyfajta önvizsgálatot tartani az önök kormányzását illetően, és akkor lehet konkrétan és talán sokkal megalapozottabban akár kritikát is megfogalmazni. De hogy miért is mondom én ezt?

Engedjék meg nekem, hogy a „Legyen jobb a gyermekeknek!” nemzeti stratégia értékelő bizottságának

jelentéséből felolvassak egy részletet, amit 2009-ben tettek, tehát az önök kormányzásának az ideje alatt. A stratégiát 2007-ben nemzeti konszenzussal fogadta el a parlament, és aztán utána mi történhetett? A kormányzat felhatalmazást kapott az Országgyűléstől, hogy hajtsa ezt végre, tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a gyermekszegénység csökkenjen. Ehhez képest a jelentésben azt olvashatjuk, idézet: „A gyermekek életesélyének javítása nem maradt a közpolitika középpontjában, hanem egy nem túl jelentős elemmé vált a rövidebb és hosszabb távú reformelképzelések között. Ennek megfelelően nem sikerült érvényt szerezni annak az alapelvnek, hogy minden kormányzati intézkedést meg kell vizsgálni abból a szempontból, hogy jól szolgálja-e a gyermekek érdekét. Minthogy ilyen ellenőrzés nem történt, számos olyan kormányzati intézkedés született, amely sérti a gyermekek mindenképpeni érdekét.” Ez az önök kormányzati munkájának az értékelését jelentette, amit egy civil és nagyon komoly - akit már a mai napon is idéztek, Ferge Zsuzsa professzor asszony nevével fémjelzett - jelentésből idéztem. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Szánalmas!)*

És hogy ez mit is jelenthet számadatokat illetően? Hiszen a szegénység elleni küzdelemnek az egyik legfontosabb eszköze, ahogyan maga a stratégia is tartalmazza, hogy azokat a családokat, ahol nincsen egy kereső sem, munkához kell segíteni, a szülőket kell segíteni, hogy a foglalkoztatási szintjük növelésével a megélhetési nehézségeik csökkenjenek, és ezáltal a gyermekek biztonságérzete is javulhasson.

(18.40)

Mégis azt tapasztalhattuk, hogy a baloldali kormányzás alatt a gyermekes családok egy főre jutó reáljövedelme 2005 és 2009 között 16 százalékkal csökkent, és csak ha a 2007-2009 közötti időszakot nézük, a 16 százalékon belül is 10 százalékkal nőtt. Tehát elfogadtunk egy „Legyen jobb a gyermekeknek!” nemzeti stratégiát, amely a gyermeki szegénység ellen küzd, ehhez képest pontosan ellenkező folyamatok indultak el. De mit tett akkor a baloldali kormányzat? Igazából semmit. Sőt, azt is mondhatjuk, hogy mást mondtak, mint amit ténylegesen tettek.

Ha folytathatjuk ezeket a számadatokat, engedjék meg, hogy önök elé hozzam a 2005-ös adatokat, hiszen ha a szegénység leküzdése kapcsán a 2005-ös adatokat nézzük, akkor 15 százalék, illetve 2009-ben 22 százalék élt olyan családban, ahol nem volt kereső dolgozó a családban. Tehát az figyelhető meg, hogy nemhogy csökkent volna az egy kereső nélküli családok száma, hanem még növekedett is. A munkanélküliek száma két év alatt 34 százalékos romlást mutatott. Elfogadtunk egy stratégiát, és pontosan az ellenkező folyamatok indultak el ebben az országban az önök kormányzásának ideje alatt.

Önök a segélyezést mint eszközt látták ebben a küzdelemben, pedig a mai szociálpolitikában is alaptétel az, hogy a leghatékonyabb az aktív ellátás, magyarán, a

munkához való juttatás, az tud leginkább segíteni az embereket. De említhetjük a passzív ellátást is, amelyről ma már részben beszéltünk. A passzív ellátások körébe sorolható a családi pótlék, és ahogy már képviselőtársam idézte, önök a családi pótlékot nem közvetlenül, de közvetett módon megadóztatni próbálták. Azért próbálták, mert hál' istennek, az Alkotmánybíróság ezt megakadályozta, és megsemmisítette azt a döntést, amelyet önök hoztak. Ha ez nem történt volna meg, tudjuk, mi történhetett, történt volna: a családi pótléknak is adóvonzata lett volna - sajnálatos esemény.

Ebből a szempontból a magyar emberek látták, hogy mi történt az önök kormányzása alatt, hiszen a szociáldemokrata-liberális kormányzat eredménye a növekvő szegénység volt, a magas munkanélküliség, a családok eladósítása, az otthonteremtést kivezették, a devizacsapdát pedig bevezették szépen. Még jó, hogy ez az ország döntött 2010-ben, és azt mondta, hogy az addigi gondolkodásmód, az addigi kormányzati folyamatok nem eredményesek, nem vezettek eredményre. Jól tudjuk, hogy abban az időszakban nem pusztán csak egy gazdasági válságot élhettünk meg, hanem egy nagyon komoly, mély morális válság uralkodott ebben az országban.

Engedjék meg, hogy egy másik szempontot is idehozzak önök elé! Ha 2010 előtt gyermekszegénységről beszélünk ebben az országban, akkor ide kell hozni azt, hogy a 2008-2009-es romagyilkosság-sorozatnak egy gyermek volt az áldozata. Csorba Robika ötéves volt akkor. Ötévesen elvesztette az életét, nem teljesedhetett ki az élete, pusztán csak azért, mert olyan morális helyzetek alakultak ki ebben az országban, amelyek tarthatatlanok voltak, és felhatalmazva érezték bizonyos emberek magukat arra, hogy mások élete felett rendelkezzenek. Tragikus! Tragikus helyzet volt. Tehát az önvizsgálatnak nagyon fontos ez a szegmense, hogy tekintsünk vissza, és ez nem mutogatás, hanem visszatekintés arra, hogy az önök idejében mi történt ebben az országban.

De a döntés az emberek kezében volt, és akkor az emberek úgy döntöttek, hogy egy munkaalapú társadalom létrehozása elengedhetetlenül szükséges. Ennek eredménye volt az, hogy a mai időkben egymillió fővel többen dolgoznak, mint az önök idejében. *(Arató Gergely: Németországban!)* Sőt, továbbmegyünk, ha a romaadatokat nézzük, mert Ander Balázs képviselőtársam igyekezett a romaügyet a szegénység elleni küzdelemmel párhuzamba hozni *(Ander Balázs: Lehet is!)*, de engedje meg, hogy kicsit helyrehozzam ezt is: a szegénység elleni küzdelem nem etnicizálható, és nem is lenne célszerű. Az, hogy vannak érintve, nem azt jelenti, hogy azért, mert cigányok, hanem pusztán csak azért, mert az élethelyzetük adja. Éppen ezért lényeges az is, hogy olyan szakpolitikai folyamatokat végezzünk, amelyek nem etnicizálnak, hanem az élethelyzetek javításáról szólnak. Lényeges minden szempontból ez, hiszen ha a megkülönböztetés ellen küzdünk, lényeges az is, hogy intézkedések között se történjen meg

ez a fajta intézkedés, amely megkülönböztetésre irányulhat.

Ha a súlyos anyagi deprivációs élethelyzeteket nézzük, és azt vizsgáljuk meg, hiszen a mai vita részben erről kellett volna hogy szóljon, hogy mi történt e téren, akkor azt láthatjuk, hogy 2006-ban a magyar társadalom 19,9 százaléka volt súlyos anyagi deprivációban érintve, 2009-ben 21,6 százalék. Ez a szám 2020-ra 8,3 százalékra csökkent. Tehát a munkaalapú társadalmi folyamatok meghozták a maguk eredményét. Nyilván mondhatjuk azt, hogy még nem állunk jól és még tenni kell, ezzel egyet is értünk. Dolgozni és tenni kell azért, hogy bárhol is éljen az ember, ugyanolyan életésélye legyen, és olyan jólétet teremtsen önmagának és ebből a szempontból az országnak, amely az ő felemelkedését és biztonságát hozhatja.

Ha megnézzük, hogy 2010 óta mi történt ebben az országban, akkor azt mondhatjuk, hogy az elmúlt tíz év, pontosabban ez az évtized a felzárkózás évtizedének fogható fel. Miért? Azért, mert intézményesült az esélyteremtés eszközei. Az intézményesült eszközei pedig azt jelenti, hogy 177 „Biztos kezdet” gyerekház szolgálja a korai fejlesztési folyamatokat. 180 tanoda van ebben az országban, amely segíti a gyermekek iskolán kívüli hasznos időtöltését akár a korrepetálásokkal, az oktatási nehézségek leküzdésével, akár a szabadidő hasznos eltöltését is. De mondhatnám azt is, hogy tízezer főnek nyújtunk Útravaló-ösztöndíjat.

Talán Arató képviselő úr emlékszik erre az ösztöndíjra. *(Arató Gergely: Mi vezettük be, amivel most dicsekszel, drága barátom!)* De akkor hadd mondjak el valamit önnek az Útravaló-ösztöndíj kapcsán! Tudja, mennyi volt az önök idejében az Útravaló-ösztöndíj értéke vagy összege? 2500 forint/fő *(Arató Gergely: Az értékét mondd, ne az összegét!)*, 2500 forintot fizettek tanulmányi eredményektől függetlenül. Mindegy volt, hogy hányas tanulmányi átlaggal rendelkeznek, 2500 forintot kapott, ha megbukott, akkor is 2500 forintot kapott. Higgycsiga, *(Arató Gergely: Én is tudom!)*, mert akkor részese voltam annak a főosztálynak, ahol ezt átalakítottuk, pontosan azért, hogy végre valahára a nevéből eredő ösztönzést betöltse ez az ösztöndíjrendszer. Ennek keretében eredménycentrikussá tettük, és ma már akár 20 ezer forintban is részesül egy jó tanulmányi eredménnyel rendelkező, hátrányos helyzetű diák.

De nem áll meg ez a folyamat, hiszen létrehoztuk az országban 11 helyszínen a roma szakkollégiumi rendszert, ahol évente több mint háromszáz egyetemre és főiskolára járó hallgatónak nyújtunk segítséget és támogatást ahhoz, hogy a diplomájukat megszerezzék. Még annak ellenére is, hogy jól tudjuk, a baloldali képviselők jó nagy része pontosan azért küzdött, ami a gyermekszegénység elleni küzdelmet akadályozta, Magyarországra a neki jogosan járó európai uniós forrásokat ne kapja meg. A szegénység elleni küzdelmet szolgáló *(Arató Gergely: Ne lopjátok el! Mészáros Lőrinc nem*

a magyar gyerekek, barátom!), a szegénység elleni küzdelmet szolgáló forrásokat igyekeztek akadályozni, és önök mint brüsszeli végrehajtók megjelentek Magyarországon és próbálták ezeket szépen más fénybe helyezni. Pedig az eredmények egyértelműek Magyarországon. Csökkent a szegénységben élők száma. Sőt, európai kitekintésben is egyedülálló volt Magyarország e téren (Varga Zoltán: *Ilyen jó még sose volt!*), hiszen a 2011-es vállaláshoz képest, amelyben Magyarország vállalta, hogy 450 ezer fővel csökkenti a szegénységben élők számát, 2018-ra több mint kétszeresével sikerült túlteljesítenünk ezt a vállalást.

Ez a folyamat ebből a szempontból is egyértelmű. Azt kell mondanom önöknek, tisztelt képviselőtársaim, elsősorban a bal oldalon ülő képviselő uraknak és hölgyeknek, hogy az önök munkája nem a szegénység elleni küzdelem ügyét szolgálta, hanem a szegénység elleni folyamatokat segítette. (Arató Gergely: *Ugyan már! Szégyellj magad! - Hegedűs Andrea: Hazugság!*)

(18.50)

Önöknek van ebből a szempontból önvizsgálatra szükségük, önöknek van szükségük saját önvizsgálatuk megtételére, mert önök a gyermekek jövőjét is igyekeztek gátolni pontosan azzal (Hegedűs Andrea: *Nem igaz!*), hogy akadályozták az európai uniós forrásokhoz való hozzáférést Magyarországnak. De mi pontosan látjuk ezt a folyamatot, és éppen ezért mindent meg fogunk tenni, hogy a gyermekszegénység elleni küzdelem folyamatosan történjen, és mindenféle akadályozó tényezőt pedig elgördítsünk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypárti sorokban.)

ELNÖK: Kétperces hozzászólások következnek. Megadom a szót Ander Balázsnak, a Jobbik képviselőcsoportjából.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Elhangzott a vád, hogy kettős mércével viselkednek az ellenzék a pedofil-bűncselekményekkel kapcsolatosan. Tegyük tisztába! A Jobbik-Konzervatívok támogatja a szigort, sőt a vasszigort. Ugyanúgy elítéljük a NER-hez közeli bicskei rémeket, mint ahogy az újbudai pedofil szörnyeteget is, senyvedjenek minél többet a börtönben. És még valami, államtitkár úr. Nemcsak ezekre a bűncselekményekre mondunk nemet, hanem a bolsevizmus szörnyszülött ivadékára, a woke elmebajra is, csak hogy tisztába tegyük a dolgot. Köszönöm. (Dr. Selmeczi Gabriella tapsol.)

ELNÖK: Megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Sztójka Képviselőtársam! Legyen olyan kedves - most még tud válaszolni, így tisztességes, ha ezt

most teszem föl -, legyen olyan kedves, akkor válaszoljon arra, hogy az a 3 millió forint, amit a korábban ön által vezetett és ma is ön által befolyásolt társadalmi felzárkóztatási vagy esélyegyenlőségi igazgatóság biztosított Tiszaroff önkormányzatának disznóölésre, milyen módon segítette a szegénység csökkentését, a gyermekszegénység felszámolását (Dr. Selmeczi Gabriella megkocogtatja a poharát.) vagy a munkába állást.

ELNÖK: Elnézést, miért kopogott, képviselő asszony? (Dr. Selmeczi Gabriella közbeszól.) Értem. (Varga Zoltán: *Nem bírtuk hallani!*) Kétperces hozzászólásra megadom a szót Sztójka Attilának. Parancsoljon!

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen az ön kérdését, képviselő úr, annál is inkább, mert végre tudom tisztázni itt is, önök előtt is. A Társadalmi Esélyteremtési Főigazgatóság volt az, amely az általam biztosított forrás terhére pályázatot írt ki. A pályázat lényege az volt, hogy olyan modellprogramokra voltunk kíváncsiak, amelyek elősegítik a közösségfejlesztést és a közösségi életet. (Varga Zoltán: *Hogy hal meg a disznó!*) Az, hogy önök igyekeznek egy-egy mondatot kiragadni és egy-egy példát hozni (Arató Gergely: *Egy-egy disznót kiragadni!*) ezzel a dologgal, sajnálatos. (Varga Zoltán: *Az, az!*)

Önök ezzel a tevékenységükkel egyetlenegy dolgot igyekeznek megalapozni, az előítéleteket, tudja, képviselő úr (Arató Gergely: *Ugyan már!*), azért, mert ha mélyebben beleásta volna magát ebbe a programba, akkor jól látható lett volna, hogy rendezvénysorozatokra kapta a pénzt a pályázó. Sőt, azt is megnezhette volna, a költségvetés nyilván kikérhető és megtekinthető, bízom benne, hogy ezt meg fogja tenni, és abból jól látható lesz, hogy az adott forrást mire költi el. Tudja, a közösségfejlesztés egy sokszínű dolog (Varga Zoltán: *Ja! Szegény disznó, Dezsőnek meg kell halni!*), a sokszínű dolog viszont lehet, hogy önöknél speciális, mert nem a négy- és ötcsillagos hotelekben tartják, ahogy az önök pártjában ez szokás, hanem a terepen szokták tenni (Varga Zoltán: *Az MCC hol tartja?*) az emberek számára.

Javaslom, hogy ha bővebb információra van szüksége, a Társadalmi Esélyteremtési Főigazgatósághoz forduljon egész nyugodtan, és ők részletes tájékoztatást fognak önöknek tenni. (Arató Gergely: *Pont úgy válaszolnak, mint a többi kormány szervezet: semmire sehogy!*) Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti sorokban.)

ELNÖK: Az előre bejelentett felszólalók közül megadom a szót Fazekas Sándornak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Elég



sok oldalról járjuk körbe ezt a rendkívül fontos témát, és többször érintettük a Fidesz-KDNP, illetve a kormány által hozott különböző intézkedéseket is, amelyek a családok érdekében történtek. Itt szerintem érdemes kitérni néhány gazdasági természetű határozatra, törvényre, döntésre.

Ez azért is fontos, mivel ezek az intézkedések konkrét, kézzelfogható segítséget jelentettek és jelentenek ma is a magyar családok számára, és van egy olyan jellemzőjük is, hogy az ellenzék, amely hirtelen felismerte magában a családok barátját, ezeket az intézkedéseket bizony általában nem támogatta, sőt, kifejezetten támadta, gyakran olyan vehemensen támadta ezeket az intézkedéseket, mint ahogy most kevesli azokat.

Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésem, hogy a kormány az elmúlt években mindent megtett, sőt gyakran erején felül dolgozott azért, hogy a családok helyzete Magyarországon könnyebb legyen, hogy javuljon. (*Arató Gergely: Sikerült?*) A gazdasági intézkedések közül... Én azt hiszem, hogy a DK helyében inkább hallgatnék, mert a több százezer munkanélküli terheli (*Arató Gergely közbeszól.*) azt az időszakot, amikor önök voltak kormányon. Tehát azért az az elszegényedés, ami példátlan méreteket öltött, nem egy kellő alap arra, hogy itt valaki feltételeket megvéleményeket olyan formában fogalmazzon meg, mint Varga képviselő úr.

Először is, ki szeretném emelni az intézkedések közül az élelmiszerár-sapka bevezetését, amelyet a magas élelmiszer-infláció jelentette nyomás enyhítésére és a lakosság alapvető élelmiszerekkel történő ellátása érdekében mint hatósági árat vezetett be a kormány hat, majd 2022 novemberétől további két alapvető élelmiszertípusra. Ez az élelmiszerárstop célját tekintve egy olyan intézkedés volt, amely átmeneti jelleggel maximalizálta az alapvető élelmiszerek árát úgy, hogy a hazai élelmiszeripari szereplők szűkségtelen mértékben ne sérüljenek. Ezt a rendszert később a kormány a feltételeiben többször is finomhangolta, és ma már megállapíthatjuk azt, hogy eredményes eszköz volt az infláció rövid távú mérséklésére. Emlékeztet az, hogy a háború, az uniós szankciók, az energiaárak emelkedése milyen nehéz helyzet elé állította a magyar termelőket és ezen keresztül a vásárlókat is.

Az élelmiszerárstop lejártát követően 2023 júliusától már az érintett termékekre a kötelező akciózás intézményét vezették be, itt görög és francia példák is hasznosak voltak. Ez a rendelkezés ma is az 1 milliárd forintos árbevételű realizáló kiskereskedőkre vonatkozik, valamennyi akciótermék-kategóriában legalább egy általuk kiválasztott terméket kellett ebbe a körbe vonniuk. A kötelező akciók mértéke a kezdeti 10 százalékról 15 százaléka került felemelésre.

Aztán ehhez kapcsolódik az online árfigyelő rendszer létrehozása is, amely szerintem egy nagyon hasznos és a vásárlókat segítő rendelkezés, egy olyan intézmény, amely átláthatóvá teszi az élelmiszerpiacot. Görög és román példák is voltak itt egyébként, ezt

fejlesztette tovább a magyar megoldás is. Én személy szerint is bízom abban, hogy a vásárlói tudatosság, odafigyelés egyik hasznos eszköze, és képes erősíteni a kiskereskedők közötti árverseny is, amely egyébként a fogyasztók számára hasznos. Egyúttal egy napi árinformációt is biztosít, ami a családok vásárlási lehetőségeinél egy rendkívül fontos tényező.

Szintén ebbe a körbe tartozik a rezsi-csökkentés intézménye is, hiszen ismeretes az, hogy az energiaválság nyomán drasztikusan megemelkedett energiaárak ellenére ezt a kormány nagy erőfeszítésekkel idén is fenntartja, és az átlagfogyasztás erejéig a rezsi-védett lakossági villamosenergia-, illetve földgázáraknál komoly megtakarítást jelent.

Tisztelt Országgyűlés! Azért hoztam föl ezeket a példákat, mert jól látható, hogy függetlenül attól, hogy kinek milyen jövedelme van, milyen a társadalmi helyzete, mindenki számára ezek előnyösek, és ezeket az előnyöket valamennyi magyar család tudja élvezni.

Azért elhangzott többször, de újra ki szeretném emelni, hogy a munkanélküliség felszámolása, a munkanélküliség minimálisra csökkenése a megélhetést jelenti a magyar családok számára. És ha a családok számára van megélhetés, akkor az a gyermekek számára is általában egy kiegyensúlyozottabb környezetet jelent, és ha van egy befogadó társadalmi környezet, akkor amiről itt volt szó korábban is, hogy a gyermekek boldogsága - Orosz képviselő asszony mondta - a gyermekvédelmen múlik... Hát, biztos, hogy az is kell hozzá, de már elég baj az, ha a gyermekvédelmet kell igénybe venni egy gyermek boldogsága érdekében.

Higgyék el, én húsz évig voltam polgármester, az önkormányzati munkán keresztül is láttam, hogy az állam eszközei, amelyekről most beszélünk, végső megoldásokat jelentenek. A gazdasági környezet, a társadalmi környezet, az értékrendek segítik azt, hogy a következő generáció boldog legyen, és jó feltételek mellett vágjon neki az életnek, de ahol ez a háttér is kevés, ott nyilván az államnak be kell avatkoznia vagy lehetőség szerint be is avatkozik az adott családok életébe.

De én azt túlzásnak tartom, amit Kunhalmi képviselő asszony mondott, hogy a gyermekeket az államra bízunk ilyen esetben. A gyermekvédelmi intézményrendszer, különösen az állami gondozás, nem azt jelenti, hogy a gyermeket az államra bízta valaki, hanem azt, hogy az állam kényszerintézkedéshez kénytelen folyamodni a gyermekek érdekében.

(19.00)

És ha már azt nézzük, hogy az az intézményrendszer, amely a háttérben meghúzódik - és ilyenkor kerül az érdeklődés homlokterébe -, milyen állapotban van, nyilván mindig lehetne jobb állapotban, de azért nézzük meg azt is, hogy honnan érkeznek oda a gyerekek, milyen körülmények közül, mi a kiindulópont. Azt hiszem, Magyarországon a sok nehéz eset mellett elmondhatjuk azt is, hogy lelkes, a szakmájuk iránt elkötelezett dolgozók, munkatársak

és elkötelezett törvényalkotók is vannak, elkötelezett kormányzati szakemberek, akik azért dolgoznak, hogy a gyermekek sorsa rendben legyen.

Azért is tartottam fontosnak, hogy ezekre a témákra kitérjek, mert valahol tényleg meghúzódik az aggodás a következő generációért az egész mai vitában, de azért nem baj, ha óvatosan fogalmazunk a radikális szavakkal. Meggyőződésem, hogy a családi adókedvezmény, a személyijövedelemadó-kedvezmény, a CSOK, a babaváró, a falusi CSOK és még a sok-sok lépés, amely megtörtént Magyarországon, nem valamilyen szűk elitnek az érdekeit szolgálja, az döntően a magyar társadalom valamennyi rétegét érinti, és az a célunk, hogy aki jövedelmi szempontból lejjebb van, nem tudja ezeket igénybe venni, kevesebbet tud közülük igénybe venni, az is emelkedjen föl arra a szintre, hogy ezekhez a támogatásokhoz hozzáférjen.

Az itt elhangzott adatok a kormány részéről, illetve a hozzászólásokban elhangzottak is azt mutatják, hogy ez a folyamat erősödik, és a kormány, ahogy említettem, mindent megtett, sőt erején felül teljesített ebben a kérdésben. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. A kormány részéről megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A múlt felidézése, okszerű felidézése mellett engedjék meg, hogy a jelenről és talán néhány szót a jövőről is szóljak. Gondolom, abban egyetértés van, nagyon remélem, hogy egyetértés van a jelenlévők között, hogy az elfogadható minőségű és megfizethető költségű lakás a családnak és a családban élő gyermekek jólétének, egészségének nélkülözhetetlen kerete.

Azon is nehéz vitatkozni, hogy az elmúlt években a Covid, a háborús konfliktus, az energiaársokk és az ezt követő infláció hatására megnövekedett a lakások ára, megnövekedtek a bérleti díjak s megnövekedtek a rezsiköltségek is, az építési termékek, a kivitelezések ára is jelentősen magasabb lett. Ezért ezeket a kiadásokat és az ezekkel kapcsolatos elképzeléseket, családi terveket megkülönböztetett figyelemmel kellett, kell és kell a jövőben is kezelnünk.

Szakmai meggyőződésünk volt, és ma is az, hogy a jelenlegi, nagyobb kiadással járó háztartások és a magasabb kamatkörnyezetben rendelkezésre álló hiteltermékek nem voltak elegendőek az otthonteremtés hatékony elősegítéséhez. Ezért olyan programokat kellett és kell a kormánynak kidolgoznia, melyek egyszerre fókuszálnak a háztartások, különösen a gyermekes családok lakhatási minőségének javítására, a havi rezsiköltségek csökkentésére és emellett a gazdaság fellendítésére s nem utolsósorban Magyarország energiatranszformációjának csökkentésére.

A fentiek alapján bevezetett CSOK Plusz program, a megújuló falusi CSOK program és a módosított babaváró támogatás is elsősorban a gyermekes, valamint a bővülő családok lakhatási körülményeit és életkörülményeit segíti. A júniusban induló otthonfelújítási program 108 milliárd forint keretösszeggel az 1990 előtt épült családi házak energetikai korszerűsítésére ad támogatást. Itt szeretnék visszahivatkozni azon képviselőtársaim hozzászólására, akik depressziós térségekről, lemaradt térségekről, lepusztult, talán volt, aki még gettószerű településekről is szót említett, hogy az 1990 előtt épült családi házak korszerűsítését igyekszünk forszírozni.

A program egyik célja, hogy a háztartások a beruházással fogyasztásukat a rezsitámogatott sáv alá csökkentsék, és az uniós elvárásoknak megfelelően a támogatott felújítással 30 százalékos energiamegtakarítást érjenek el. A rendelkezésünkre álló adatokat szerint várhatóan mintegy 20 ezer családi ház energetikai korszerűsítését teszi lehetővé a program. 1 millió forint önrész mellett maximálisan 6 millió forintos támogatás vehető igénybe, melynek fele kamatmentes hitel, a másik fele vissza nem térítendő támogatás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyan a mai délután folyamán maliciózus megjegyzések hangzottak el arra, hogy a munkahelyteremtés és a munkával szerzett jövedelem és a gyermekek helyzete, esetenként igen tragikus sorsú gyermekek helyzete között van-e vagy nincs összefüggés. Meggyőződésem szerint van, és ahol a szülőknek, akár teljes, akár tört családu szülőknek van munkahelye, van jövedelmi lehetősége, ott a gyermekek családon belüli nevelésére és ott tartására sokkal nagyobb az esély.

A legfrissebb adatok alapján 2024 első két hónapjában, a téli időszak ellenére tovább növekedett a foglalkoztatás Magyarországon. A KSH februári, egy évvel korábbi adatai szerint az egy évvel korábbi szintnél 32 ezerrel több, 4 millió 723 ezer fős foglalkoztatási létszámot mértünk. A hazai elsődleges munkaerőpiacon 30 ezerrel növekedett a létszám, miközben a közfoglalkoztatás keretében munkát végzőké tovább csökkent. Februárban a foglalkoztatottság és a munkanélküliek száma párhuzamosan növekedett, miközben a regisztrált álláskeresők száma történelmi mélypontra süllyedt. Mindez azt jelzi, hogy bővül az aktivitás.

A 15-74 éves, gazdaságilag aktív népesség száma egy év alatt mintegy 64 ezerrel növekedett, vagyis olyan munkavállalók jelennek meg a munkaerőpiacon, akik korábban inaktívak voltak. Ez lehetőséget, alapot biztosít a foglalkoztatás bővítésére. Az aktivitási ráta a tavalyi 77,5 százalékról 78,3 százalékra javult. A regisztrált álláskeresők száma az elmúlt három évtizedben nem volt olyan alacsony, mint most. Ez a magas foglalkoztatásnak és a munkahelyek folyamatos bővülésének tudható be. Egy év alatt közel 10 ezer fővel, azaz éves alapon 4 százalékkal csökkent a munkát keresők száma.

A kormány távlati célja, hogy a 20-64 év közötti korosztály foglalkoztatási rátája 2030-ig 85 százalékra emelkedjen, amivel Magyarország a jelenlegi hetedik helyéről az Unió élmezőnyébe kerülhet be. Ennek elérését támogatja a kormány azzal, hogy a GINOP Plusz programon keresztül 460 milliárd forintot biztosít az aktivitás, ezen keresztül a foglalkoztatás növeléséhez. Kiemelt prioritás, hogy ezek a források minél előbb a gazdaságba kerüljenek, ezért márciusban elindult a 70 milliárd forintos keretösszegű, munkahelyi képzéseket támogató program következő, 15 milliárdos szakasza. Tehát ismételni szeretném, az elkövetkezendő időszakban 460 milliárd forintot biztosítunk erre a célra azzal, hogy most márciusban, tehát az elmúlt hetekben elindult a munkahelyi képzéseket támogató program következő szakasza.

(19.10)

A mai naptól, április 15-étől elindul a 200 milliárd forintos keretösszegű, 30 év alattiak elhelyezkedését segítő Ifjúsági Garancia Plusz program; a tavasz folyamán pedig a 30 év felettiak elhelyezkedésének támogatására is lehetőség nyílik, mintegy 150 milliárd forintos forrásból.

Emellett a kis- és középvállalkozók kapacitásának növelését több mint 5 milliárd forinttal támogatjuk; 1,7 milliárd forintból gépjárművezető-képzési programot indítottunk a szállítmányozás és a személyszállítás területén tapasztalható gépkocsivezetőhiány enyhítése érdekében.

Az intézkedések mutatják, hogy a kormány a különböző aktivitásnövelő intézkedésekkel folyamatosan segíti a foglalkoztatás növekedését Magyarországon. Az pedig nehezen vitatható, hogy az inaktívak képzésére fordított nagyon jelentős összegek a társadalom mind területileg, mind szociológiailag leszakadt térségeit, illetve csoportjait támogatják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én kérem, hogy akkor, amikor a kormány elmúlt időszakban kifejtett és jelenlegi, illetve a közeljövőben várható intézkedéseit megítélik, akkor vegyék figyelembe, hogy ezek a támogatások - a foglalkoztatás, a képzés és a családtámogatás, az otthoneremtés eszközei mellett - jelentősen hozzájárulnak a gyermekek családban maradásának, illetve a családi háttérrel nem rendelkező gyermekek életkörülményeinek jelenlegi és jövőbeli javításához. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces hozzászólásra megadom a szót Szabó Timeának. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Én az azóta távozott Hollik Istvánnak szerettem volna megválaszolni egy kérdést, illetve reagálni az ő hozzászólására. Ő számonkérte Orosz Annán az újbudai óvodában történt pedofilesetet, de

azért azt hadd mondjam el, hogy az ellenzék által vezetett kerület volt az, amelyik azonnal reagált erre a pedofilügyre, azonnal vizsgálatot rendelt el. *(Rétvári Bence: Mi volt az az azonnal?)* Ellenben önök, a Fidesz azt a Bús Balázst indítja újra az önkormányzati választáson Óbudán, a III. kerületben, akiről a bíróság jogerősen kimondta, hogy lehet róla azt állítani, hogy eltussolt egy pedofil-bűncselekményt az óvodában. *(Arató Gergely: Igaz!)*

Emlékezzenek vissza, mert Rétvári államtitkár úr itt vágja az arcokat: önök voltak azok, akik kiadták az én mentelmi jogomat azért, mert Bús Balázsról ezt állítottam. Bús Balázs elveszítette ezt a büntetőpert ellenem, jogerősen is; majd utána polgári pert is indított ellenem, azt is jogerősen elvesztette. Magyarul, mind a kettőt én nyertem meg, azaz a bíróság jogerősen kimondta, hogy Bús Balázsról lehet azt mondani, hogy eltussolt egy nagyon súlyos III. kerületi, békásmegyéri óvodai pedofil-bűncselekményt azért, hogy szavazatokat szerezzen az akkor közelgő '19-es EP- és önkormányzati választáson.

Na most, önök ennek ellenére, újra ezt a Bús Balázst indítják el, úgyhogy én nagyon szépen megkérem a Fidesz-KDNP képviselőit, hogy pedofilügyekben szerintem mélyen hallgassanak, mert még mindig nem tudjuk, hogy valójában ki és miért adott kegyelmet K. Endrének; még mindig nem kértek bocsánatot a bicskei áldozatoktól; és egy olyan fideszes politikust indítanak újra *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* polgármesternek, akiről tudjuk, hogy eltussolt egy pedofil-bűncselekményt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. A kormány részéről megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ön legalább négyszer nagyon figyelt, hogy hogy fogalmaz, de az utolsó alkalommal nem figyelt, hogy hogyan fogalmaz, mert Bús Balázsról először úgy fogalmazott, hogy a bíróság azt mondta, hogy lehet róla azt mondani, hogy; viszont amikor leült, akkor ön már úgy fogalmazott, hogy mert ő ezt meg ezt csinálta. *(Szabó Timea: De akkor is azt mondta...)* Úgyhogy, tisztelt képviselő asszony, kiesett a szerepéből meg a bírósági pontos fogalmazásból. *(Szabó Timea: Nem estem ki! - Arató Gergely: Pereljétek be újra, és megint elveszítitek...)*

Ne vádoljon senkit valótlanosságokkal, tisztelt képviselő asszony! *(Szabó Timea: A bíróság...)* Bús Balázs nincs itt, hogy önmagát meg tudja védeni, ön mégis őt vádolja, de a nyilvánosság előtt már többször elmondta, hogy polgármesterként amint ismerete lett az ügyről, rögtön intézkedéseket tett, habozás nélkül. *(Szabó Timea közbeszól.)* Nem akkor, mint László Imre, amikor az újság megírta az ügyet, és kiderült, hogy egyébként 6 millió forintos pluszjuttatásokat is

ad ennek az illetőnek, aki kiment az óvoda mosdójába, és a kisgyerekek kezét a saját nadrájjára tette. Na nem úgy, mint László Imréék, akik csak a sajtó után voltak erre hajlandóak, hanem ő, amint erről a bejelentésről információt kapott, abban a pillanatban lépett; a rendőrséggel rögtön kapcsolatban volt, és minden tájékoztatást megadott a rendőrségnek; és intézkedett az intézmény felé is - nem tudom pontosan, milyen ott az intézményfenntartási struktúra -, de mind az intézmény felé - és erről ön is ismeri a bizonyítékot -, mind pedig a rendőrség felé maximálisan igyekezett együttműködni.

Össze nem hasonlítható azzal a László Imrével, akit ön, akit önök támogatnak, tisztelt képviselő asszony, aki csak azután lépett bármit is, hogy a sajtó megírta. Bús Balázs már sok-sok lépést tett az ügyben azután, miután a sajtóban ez először előkerült (*Szabó Timea közbeszól.*), ezzel szemben a baloldali vezető Újbudán, Óbuda és Újbuda között annyi a különbség, mint ég és föld között, tisztelt képviselő asszony (*Szabó Timea: Nyugodtan pereljen be újra!*), mert az egyiknél előbb van az intézkedés, és utána jelenik meg a sajtóban, a másinál a sajtóban indul egy hír, és utána próbálnak valamit tenni. Nem kellett volna talán addig fedezni ezt az illető személyt.

Ön pedig ne vádoljon mást olyan dologgal, még nyelvből sem, amit bizonyítani nem tud, tisztelt képviselő asszony! Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A KDNP képviselőcsoportja átadja hátralévő időkeretét a Fidesz képviselőcsoportjának. Kérem szépen ezt átvezetni! (*Rétvári Bence: Nem! Hogyan mondok zárszót?*) Kérem szépen ezt átvezetni! (*Megtörténik.*)

Most pedig az előre bejelentett felszólalók közül Kovács Sándornak adom meg a szót, a Fidesz képviselőcsoportjából. (*Szabó Timea Rétvári Bence felé: A zárszó külön van. Hadd segítsék!*)

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az idő elszaladása miatt és a vita vége felé engedjék meg nekem, hogy néhány, személyes élményből táplálkozó, a gyermekvédelmet érintő dologról beszéljek.

Az első az, hogy a „Biztos kezdet” gyerekházakat annak idején egy pusztadobosi településen kezdőként, országgyűlési képviselőként is nyomon követhetem, és azt gondolom, hogy egy olyan szociális és gyermekjóléti intézkedés valósul meg a „Biztos kezdet” gyerekházakkal, amely azt a fajta szocializációs gyakorlatot, amely általában intézményi szokott lenni, már a családi szocializációs időkben próbálja menedzselni. És minden statisztika azt mutatja, hogy jó irányba mennek, és van mire építkezni, jó alapot biztosít.

De azt gondolom, hogy emellett beszélnünk kell az integrált programokról, hiszen most pénteken voltam a Vaja-Rákóczi tanya nevű településen, Vaja város

egyik tanyarészen. Egy programnyitó rendezvényen vettünk részt, ahol hátrányos helyzetű gyerekek voltak, hogy az a 250 ember, aki hátrányos helyzetben él, hogyan tudna integrálódni egy nagyobb társadalomba. A vállalkozó boltos ott volt; a roma önkormányzat elnöke ott volt; ott voltak a gyerekek, akik megpróbáltak nagyon színvonalas kulturális műsort adni. Azt gondolom - ahogy Sztojka Attila képviselő barátom válaszolt Arató Gergely kérdésére -, hogy a közösségépítés nem csak egy esemény, az egy sorozat. Mint ahogy azt gondolom, hogy ehhez a közösségépítéshez vagy a gyermekek jólétéhez hozzájárul az is, amit egy másik tapasztalatból hadd mondjak el, hogy a hátrányos helyzetű, csökkent munkaképességű emberek foglalkoztatásához is hozzá tud járulni a kormány, egészen pontosan 2023-ban 47 milliárd forinttal, hiszen ezt a rehabilitációs járadék mellett nyújtott támogatási formát annak az embernek a családja is fogja élvezni, akik dolgoznak.

Azt gondolom, hogy annak a térségnek, ahonnan én jövök, ez egy nagyon fontos helyszíne, állomása, és a családokra vonatkozó pozitív hatása is kitapintható. Tehát ezek az említett települések, Nagyecsed, Vaja, Csenger települések valóban hátrányos helyzetű kistérségek, és a választókerületben vannak, de mindent megteszünk annak érdekében, hogy ezeket a hátrányos helyzetű gyerekeket származástól függetlenül megpróbáljuk segíteni.

Ilyen a szintén saját élményből táplálkozó „Felzárkózó települések” programja, amely jelen pillanatban 178 településen valósul meg; 300 település van kitűzve. Ott tanultam meg azt is - a szakértői páholyban a volt tanárom helyet foglal -, hogy az apró motorikus mozgások milyen fejlődési irányokat tudnak adni egy gyereknek.

(19.20)

Tehát az, amikor lemegyünk... - vagy egy energiapark létrehozása egyfajta életbiztonságot ad a családoknak és ezáltal a gyerekeknek is, akik a „Felzárkózó települések” programban részt vesznek. De lehetne még sorolni a veszélyeztetett gyermekek védelmében hozott intézkedéseket, amelyek a jogi folyamatot, a biztonságot, a bejelentő biztonságát garantálják.

De azt gondolom, hogy a kormánypárt tudja, az ellenzéket meg nem érdeklik azok a sikerek, amelyek a gyermekvédelem tekintetében valóban a gyermekek jólétéért, hogy jobb legyen a gyerekeknek, arról szólt a kormányzati időszakban. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces hozzászólásra megadom a szót Szabó Timeának.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm. Csak Rétvári Bencét szeretném kijavítani, csak hogy ne maradjon a tudatlanság állapotában. Szóval, az történt, hogy Bús Balázs senkinek nem segített, ez kiderült a

jegyzőkönyvekből is. Ő arra hivatkozott, hogy a nyomozás miatt nem értesíthetett senkit. Egyébként nem ő értesítette a rendőrséget, hanem az Interpol értesítette őt, illetve az óvodavezető. Ez úgy derült ki, hogy az óvodavezető írt több mint tíz e-mailt Bús Baláznak; Bús Balázs pedig magasról tett arra, hogy válaszoljon az óvodavezetőnek. Ez úgy derült ki, hogy Bús Balázs nem számított arra, hogy kikap az önkormányzati választáson, és amikor Kiss László polgármester átvette a hivatali levelezést, akkor elkezdte végignézni, és azt nézte, hogy úristen, ez mi.

Na most, egyáltalán, az egész hivatal így szerzett tudomást erről a pedofil-bűncselekményről. Tehát senkit, sem a szülőket, sem az intézményt, senkit az égvilágon, a családsegítőt, a szociális intézményeket nem értesítette Bús Balázs. Ez benne van abban a nagyon hosszú vizsgálati anyagban, amit utána lefolytattak. Nyugodtan nézze meg, csak azt nem szeretném, hogyha zöldségeket beszélne.

Tehát az történt, hogy itt hosszú éveken keresztül volt egy nagyon súlyos óvodai pedofil bántalmazás. Sőt - ez is bebizonyosodott - Bús Balázs és az ő fideszes polgármester-helyettese még megcsinálták, miután tudomást szereztek erről a pedofil-bűncselekményről, hogy pont abban az óvodában csökkentették le nullára az óvodapszichológus számát, ahol ez a bűncselekmény történt; nem másik óvodában, abban. Elvették még a maradék egy darab óvodapszichológust is.

Ennyit segített Bús Balázs az áldozatoknak, az áldozatok szüleinek, és úgy általában az egész kerületnek. Na, őt indítják önök újra a Fidesz színeiben az önkormányzati választáson Óbuda polgármesterének. Hát, sok sikert kívánok! Köszönöm.

ELNÖK: Most az előre bejelentett felszólalók közül Dunai Mónikának adnám meg a szót, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Tulajdonképpen így a mai vita végén azt mondhatjuk, hogy hálásak is lehetünk itt a kormánypárti padosorokban azért, hogy az ellenzék kezdeményezte ezt a mai vitanapot, hiszen itt egy kiemelt témáról, a gyermekek védelméről, a gyermekekről, a családokról van szó.

A mai vitán már államtitkár asszony, államtitkár úr és Selmeczi Gabriella vezérszónokunk hosszasan ecsetelte azt, hogy 2010 óta a mai napig mi mindent tett a Fidesz-KDNP-szövetség és -kormány a gyermekekért, amely mind-mind-mind az ebben a stratégiában megfogalmazott és ezen túlmenően is fontos gyermekvédelmi, gyermekeket védő és családokat segítő intézkedéseket tartalmazta.

Akkor vagyunk igazságosak, hogyha azt is megvizsgáljuk, hogy mi történt 2007-2010 között, tehát még a baloldali kormányzás alatt. Konszenzussal elfogadta az akkori parlament 2007-től ezt a stratégiát,

a Fidesz-KDNP képviselői is megszavazták. Mi ezt komolyan gondoltuk. Nemcsak beszéltünk róla, hanem 2010 óta folyamatosan teszünk is azért, hogy az abban lefektetett elveknek megfeleljenek a jogszabályok és az intézkedések. Ha önök ezt termelési regénynek nevezték, akkor én hadd nevezem a 2007-2010 közötti baloldali intézkedéssorozatot bűnlajstromnak, mégpedig a gyermekekkel és a családokkal szembeni bűnlajstromnak.

Csak néhányat szeretnék kiemelni az önök intézkedéseiből, amelyek 2007-2010 között születtek, és hoztak meg önök. Mindenki eldöntheti, hogy ez a családok jólétét, a gyermekek jólétét és a gyermekek szegénysége elleni küzdelmet szolgálja, avagy sem.

Duplájára emelték az áram és háromszorosára emelték a gáz lakossági árát. Akkor mi fizettük Európa legdrágább rezsijét, most - teszem hozzá - pedig a legolcsóbbat. Eltörölték a családi adókedvezményt az egy- és kétgyermekes családok esetében, a háromgyermekeseket pedig 60 százalékkal csökkentették. Elvettek egyévnyi gyst, eltörölték a támogatott forinthiteleket, devizacsapdába kergették a magyar családokat. A bérek csökkentek, a munkanélküliség egy-millióra nőtt, az emberek pedig eladósodtak.

A baloldal kettő év alatt, 2007-2008-ban több mint 14 ezer tanárt tett utcára, és több, mint 100 iskolát zárt be. További 748 iskolát szüntetett meg, azokat beolvastották más intézményekbe. Ezzel számos településen szűnt meg a helyi iskola. Ezzel egy időben csökkentették a diákok utazási kedvezményét, bezártak vasúti mellékvonalakat 942 kilométer hosszan. Az egekbe emelték a tankönyvek árát, a nyereséges Nemzeti Tankönyvkiadót privatizálták. Megjegyzem, ma a 12. évfolyamig végig ingyenes tankönyveket kapnak a Fidesz-KDNP-kormány döntésének megfelelően a diákok.

Elvettek egyhavi nyugdíjat önök, elvettek egyhavi bért a közigazgatásban dolgozóktól, csökkentették a táppénz összegét. Fizetős volt az óvodai és a bölcsődei étkeztetés. Ma, megjegyzem, több mint egymillió gyermek étkezik ingyen. Megszüntették a szocpolt, ami egyébként sem volt túlságosan nagy összeg, a CSOK-hoz képest semmiképpen, a családokat magukra hagyták. Bezártak óvodákat, óvónőket rúgtak ki, és a béreletek árát is az egekbe emelték.

És, tisztelt képviselőtársaim, ez mind-mind csak a jéghegy csúcsa. Még hosszán lehetne sorolni azokat az intézkedéseket, amelyeket a baloldal 2007-től 2010-ig meghozott, amely a bűnlajstrom, a gyermekek elleni bűnlajstrom része. 2010-ben azonban a magyar emberek megelégtettek azt, hogy ilyen kormány van, és leváltották. Új családpolitika, új kormány, a Fidesz-KDNP-, a nemzeti kormány mellé tették a voksukat.

És innen már csak egy gondolatot szeretnék kiemelni. 2010 óta önök, tisztelt ellenzéki, baloldali képviselőtársaim, egyetlenegy családpolitikai intézkedést, sem a költségvetést, sem a gyermekek után járó adókedvezményeket, sem az ingyenes tankönyveket nem

szavazták meg, sőt ellene ágáltak folyamatosan akkor is, és azóta is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy akkor vagyunk igazságosak, hogyha ezt a bűnlajstromot is felsoroljuk a mai vitában. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Folytatjuk az előre bejelentett felszólalók hozzászólását. Megadom a szót Mészáros Lajosnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Két olyan témával kapcsolatban szeretnék hozzászólni, ami a „Legyen jobb a gyermekeknek!” nemzeti stratégia végrehajtásáról szóló vitában eléggé releváns. Az egyik a drogpolitika, a másik pedig az ifjúságpolitika; mindkettő kihat a gyermekek jólétére.

Orvosként állíthatom, és nagyon sajnálom, hogy az ellenzéki képviselők egy része ezzel nem ért egyet, hogy a kábítószeres használata rendkívül súlyos következményekkel jár nemcsak azokra, akik fogyasztják, hanem családjuk és közösségeik számára is.

Éppen ezért sajnálatos, hogy a baloldal több meghatározó egyénisége drogliberalizációt támogató nyilatkozatot tett közzé. Tudjuk, hogy ha a baloldalon múlna, már holnapról szabad utat engednének a marihuána terjedésének, ezzel kitevé fiatalok százazreit a függőség kialakulása veszélyének.

Ha a mindennapok részét képezheti az, hogy egy, a világ java részén tiltott tudatmódosító szert alkalmazhatnak a fiatalok, féltő, hogy érdeklődésük a további tudatmódosító szerek irányába is felerősödik, mely rendkívül negatív következményekkel járhat az egyén életútjára nézve.

Németországban láttuk, hogy ők már 2023-ban bejelentették, hogy a kormányzati programjuk részét képezi a drogliberalizáció, különösképpen, illetve speciálisan a kannabisz felhasználásának és természetének legalizációja. Ezt 2024. április 1-jén hatályba is léptették: 18 év felett büntetlenül tarthatnak és fogyaszthatnak kannabiszt, 25 grammnál nem nagyobb mennyiségben.

(19.30)

A kábítószerrel szembeni hatékony fellépés szándékával fogadta el az Országgyűlés Fidesz-KDNP által biztosított többsége Európa egyik legszigorúbb büntető törvénykönyvét, mely lehetővé tette a kábítószeres terjesztői elleni határozott fellépést. Ezt a baloldal nem támogatta.

Néhány szó az ifjúságpolitikáról, hiszen az is kihat a gyermekek jólétére. A kormány elkötelezett abban, hogy a fiatalok életkezdését segítse. Az elmúlt években számos intézkedéssel segítőtük a 14-35 éves korosztályt, csökkentettük anyagi terheiket. Ilyen például a 25 év alattiak személyijövedelemadó-mentessége. Ez

segít a középiskolásoknak és a felsőoktatási hallgatóknak, akik a tanulmányaik mellett nagyon sokan keményen dolgoznak. De segít azoknak is, akik nem tanulnak ugyan tovább, de minél hamarabb jobb feltételekkel léphetnek be a munka világába.

Ilyen intézkedés az első vagy újabb sikeres nyelvvizsga megtérítése a 35 év alatti fiataloknak. 2018-tól 2024. február végéig több mint 176 ezer sikeres vizsgázó jogosultsága került elismerésre, több mint 6 milliárd forint értékben. Ilyen intézkedés a KRESZ-vizsga és tanfolyami díjának megtérítése. 2018-tól a sikeres KRESZ-tanfolyam és -vizsga díját 25 ezer forint értékhatárig utólagosan megtéríti az állam a 20 év alatti fiataloknak. Ezt 2020 nyarán a kormány kiterjesztette mind a KRESZ-vizsgára vonatkozóan, mind a nyelvvizsgára vonatkozóan, hiszen egy olyan lehetőség a kisgyermekükkel otthon lévő édesanyák számára - de nem is csak az édesanyák, hanem az otthon lévő apukák vagy nagyszülők számára is -, hogy ki lehet használni ezt az időszakot akár nyelvtanulásra, akár jogosítványszerzésre, úgyhogy ők is jogosulttá váltak ezekre a kedvezményekre, illetve visszatérítésekre.

Ilyen intézkedés az szja 30, ami a 25 és 30 év közötti nőket érinti, akik gyermeket vállalnak ebben az időszakban. Számukra meghosszabbodik az az időszak a 25 éves kortól, ami 25 év alatt szja-mentességet biztosít, 25-től 30 éves korig pedig meghosszabbított ez az időszak azoknak a nőknek, akik gyermeket vállalnak. Ez akár egyedülálló, akár házas vagy párkapcsolatban élő anyák számára is nyitva áll, de nyitva áll az örökbefogadás esetén is.

*(Az elnöki széket Dúró Dóra, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Ilyen intézkedés - és ez nagyon fontos - a tehetségiügy. Idén 16 éves a nemzeti tehetségprogram. Ez tevékenységével, nemzeti gazdasági esélyjavító és társadalmi építő funkciójával szervesen kapcsolódik a „Legyen jobb a gyermekeknek!” nemzeti stratégiához. Ennek egyébként a 4.3. pontja kimondja, hogy az esélyteremtő oktatási rendszerben, függetlenül attól, hogy a gyermek szegény sorsú, iskolázatlan családból származik, rossz minőségű, szegregált lakókörülmények között él, fogyatékossgal élő, migráns vagy éppen kiemelkedő tehetségű, egész életén keresztül képességeinek, tehetségének megfelelő képzésben kell részesülnie, anélkül, hogy ezt előítéletek, sztereotípiák, elfogult elvárások vagy hátrányos megkülönböztetés befolyásolnák. A nemzeti tehetségprogram projektjei ösztöndíja is számos ponton segítik a fenti célok elérését. A nemzeti tehetségprogram pályázataiból 2009 és 2023 között eddig 20 ezer projektet támogatunk több mint 37 milliárd forint értékben.

Elmondhatjuk tehát, hogy a magyar fiatalok valóban a fogantatás pillanatától a felnőtté váláson keresztül a családalapításon át egész életükben számíthatnak a kormány segítségére. Köszönöm szíves figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat, és megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Mivel jelentkezőt nem látok, a politikai vitát lezárom.

Most az előterjesztői zárszóra kerül sor, amelyet három felszólaló ismertet, összesen 20 perces időkeretben. Először megadom a szót Kanász-Nagy Máté képviselő úrnak. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Én továbbra is annak mentén elemezném a helyzetet, illetve zárnam a felszólalások sorát, hogy maga a stratégia milyen célokat tűzött ki.

Én nem csodálkozom azon, hogy a tisztelt kormánypárti képviselők, illetve államtitkár úr ezekről a célokról viszonylag keveset beszélt, ugyanis ezekkel a célokkal, legalábbis papíron vagy itt a parlamentben 2007-ben a Fidesz is egyetértett, hiszen megszavazta ezt a stratégiát. Viszont ha megnézzük ezeket a célokat, azt tapasztaljuk, hogy ezek a célok ellentétesek azokkal, amit a kormány jelenleg megvalósít, tehát az önök által korábban megfogalmazott stratégiával mennek szembe számos ponton.

Hadd hozzak erre néhány példát! Az első cél a foglalkoztatás volt. De itt nem csupán arról van szó, hogy a foglalkoztatást mennyiségi szempontból kell javítani és a foglalkoztatást bővíteni kell, hanem itt a munkahelyek minősége is nagyban számít, nagyban számít az, hogy milyen jövedelmet tud teremteni egy-egy munkahely. S ha megnézzük a kormány foglalkoztatáspolitikáját, akkor bizony-bizony azt tapasztaljuk, hogy amilyen munkahelyekre akarnak alapozni - ez az összeszerelő üzemek, a multinacionális vállalatok, az akkumulátorgyárak által biztosított munkahelyek tízezrei -, ezek legjobb esetben is átlagos, de inkább az alatti jövedelmet biztosítanak a magyar családok számára. Tehát a stratégia célkitűzése szerint nem csupán mennyiségi, hanem minőségi, magas jövedelmű munkahelyeket kell létrehozni. Ez a gyermekek érdeke.

S ott van a 2. pont, a gyermekes családok anyagi helyzetének javítása, amelyben valóban kibontakozott egy értékvitá, egy ideológiai vita. Talán Selmeczi Gabriella fogalmazott úgy a vezérszónoki felszólalásában, hogy a Fidesz-KDNP értékrendje mutatkozik meg. Valóban ezek értékrendi kérdések, hogy hogyan viszonyulunk ezekhez a támogatási típusokhoz, s rendkívül árulkodó volt korábban is. Jó pár évvel ezelőtt fogalmazta meg talán elsőként Lázár János a Fidesz szociálpolitikáját, hogy akinek nincs semmije, az annyit is ér. Két héttel ezelőtt hallottuk Hende Csabától, hogy aki nem dolgozik, ne is egyék. De én hegyeztem a fületem, és hallottam Fazekas képviselő úr kijelentését is, amikor talán úgy fogalmazott, hogy nem érik el ezeket az adókedvezményeket, ezeket a család-támogatásokat, lakástámogatásokat az egyének, a családok. Hát, föl kell emelkedni arra a szintre; ezt az

igét használta, hogy föl kell emelkedni. Valóban, ez nagyon-nagyon árulkodó, hogy hogyan gondolkoznak emberekről, családokról, társadalomról. Úgy gondolkoznak, hogy ez az egyén felelőssége, ez a család felelőssége, az államnak ebben nincs felelőssége *(Dr. Fazekas Sándor: Ilyet nem mondtam!)*, az állam ebből kivonul, a feltételeket, a lehetőségeket az egyén teremtsen meg magának. Ez a klasszikus neoliberais gondolkodás, amit természetesen visznek tovább.

Nagyon hamis egyébként az a szembeállítás, amivel folyamatosan operálnak a munkaalapú társadalom és a jóléti koncepció, a jóléti társadalom kapcsán. Hamis ez a megközelítés. Hát, pont hogy a kettő együtt működik és együtt tud működni, hiszen azok a társadalmak, azok az országok tudnak magas szintű ellátásokat biztosítani akár pénzben, természetben, szociális szolgáltatásban, ahol magas a foglalkoztatottság szintje, és olyan munkahelyek vannak a gazdaságban, amelyek magas jövedelmet termelnek. Mert ha magas hozzáadott értéket termelnek ezek a munkahelyek, akkor nemcsak a jövedelem lesz magas, hanem az adózás szintje is magasabb lesz, amiből lehet biztosítani ezeket az ellátásokat, támogatásokat. Hát persze, abban a gazdasági modellben ezt nem lehet várni, amit a Fidesz megvalósít, hiszen ha idejönnek az akkumulátorgyárak, amelyek kiviszik a profitot, adóparadicsomi környezetet biztosítanak számukra, tehát még az államkasszába is keveset fizetnek be, és kevés jövedelmet biztosítanak a munkavállalók számára, akkor ezt a jóléti koncepciót nyilván nem lehet biztosítani. De az egésznek az alapja az a munkaerőpiaci politika és az a munkahelyteremtés, amiben a Fidesz egyébként gondolkodik.

Nagyon árulkodó volt, hogy a lakhatásról sem beszéltek a tisztelt kormánypárti képviselők, ugyanis amikor a családi adókedvezményről beszélnek, akkor elfelejtik azt, hogy a stratégia konkrét célokat tűz ki azon rétegek számára, akik nagyon alacsony jövedelemmel rendelkeznek, és célként jelöli ki az önkormányzati lakásgazdálkodást, az önkormányzati lakáspolitikát, a szociális lakhatás különböző megvalósítási formáit, amit önök elfelejtettek, illetve tudatosan nem is valósítanak meg.

Nekem nagyon tetszett az, amikor szintén Selmeczi Gabriella hivatkozott az Alaptörvényre. Ez is nagyon-nagyon árulkodó. Valóban, az Alaptörvényük úgy fogalmaz, hogy Magyarország törekszik a szociális biztonságra. Tehát már csak egy törekvés jelenik meg.

(19.40)

Valóban, a korábbi alaptörvény tartalmazta a szociális biztonsághoz való jogot, ez alkotmányos szintre volt emelve, kimondta az alkotmány, hogy Magyarországon mindenkinek joga van a szociális biztonsághoz - ugye, önök ezt nem biztosítják mindenkire számára, legfeljebb csak egy törekvés jelenik meg.

Egyébként amikor Selmeczi Gabriella adósságokról beszélt, akkor szintén nem beszélt arról, hogy pont a Fidesz volt az, amely eltörölte a normatív lakásfenntartási támogatást, és eltörölte a mindenki számára elérhető adósságkezelési szolgáltatást is, de, ez így volt, 2015-től ez kikerült a szociális törvényből, tehát akik valóban nehéz helyzetben vannak - és itt nem csak a devizaadósságokra kell gondolni -, bármilyen típusú adósság esetén a szociális törvény garantált egy olyan ellátási formát, amely segítséget jelentett volna. És ez egyébként még az önök világképébe is beleillett, mert a szociális rászorultság mellett a teljesítményelv, ha úgy tetszik, az érdem is megjelent itt, ennek a támogatási formának a biztosításában, hiszen azt segítette ez a támogatás, aki magáért is tudott valamit tenni, aki hajlandó volt együttműködni a családsegítő szolgálatokkal, tehát nem csupán rászorultság alapján járt ez a támogatás.

Végül szeretném kiemelni azt, amivel egyébként ez a stratégia még nem foglalkozott - de jegyezzük meg, 2007-ben járunk. Olyan pontokat nevez meg, amelyek lakáspolitikák, munkaerőpiaci politikák, szociális támogatások politikája, és az a környezeti, természeti lába, illetve programalkotás hiányzik még belőle, amelyről ma már tudjuk, hogy mennyire, de mennyire fontos, hiszen akkor lehet a gyermekeknek jobb, és akkor lesz a gyermekeknek jó, ha egy olyan környezetet hagyunk számukra, amely élhető, amely biztonságos, amely tiszta. De hát a Fidesz is, ugye, ennek az ellenkezőjét teszi, amikor akkumulátorgyarmatosítja az országot, és visszaél a környezeti lehetőségeinkkel. Köszönöm szépen.

**ELNÖK:** Az előterjesztői zárszót Szabó Timea képviselő asszony folytatja. Megadom a szót. Parancsoljon!

**SZABÓ TIMEA (Párbeszéd):** Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon érdekesen alakult ez a mai, gyermekvédelemről szóló vita. Rengeteg kérdést feltettünk itt az ellenzék sorában, például azt, hogy miért emelnek ki jogszabállyal ellentétesen a mai napig gyerekeket szegénység miatt a családból. A válasz: adókedvezmény. Megkérdeztük, hogy miért nem tesznek semmit a nevelőszülői hálózat fejlesztéséért, mikor rengeteg a gyermekbántalmazás a nevelőszülőknél is, azért, mert nincs képzés. A válasz: adókedvezmény. Azt is megkérdeztük, hogy vajon ki és miért tüntette ki, az elmúlt hetekben rengetegszer megkérdeztük, hogy ki és miért tüntette ki Vásárhelyi Jánost, a bicskei gyermekotthon volt igazgatóját. A válasz: adókedvezmény. Ki lobbizott K. Endre kegyelmi ügyében? A válasz: adókedvezmény. Az uniós jogszabályokat megszegve miért nem szüntetik meg még mindig a nagy létszámú gyerekotthonokat, miközben tudjuk, hogy az nem jó, nem szolgálja a gyermekek érdekeit, nagy létszámú intézményekben sokkal gyakrabban előfordulnak bántalmazások. A válasz: adókedvezmény.

Úgy tűnik, hogy önök nem nagyon tudnak a gyermekvédelmi kérdésekre érdemben válaszolni, az egész vitában szándékosan megkerülték a gyermekbántalmazások kérdését, a pedofília kérdését; azt, hogy önök szisztematikusan hagyták és hagyják a gyerekbántalmazásokat az országban; hogy nem tettek érdemi lépéseket annak érdekében, hogy megvédjék a legkiszolgáltatottabb, az állami intézményekben, gyermekotthonokban és nevelőszülőknél élő gyerekeket. Szándékosan nem válaszoltak arra, hogy miért tüntetnek ki pedofil ragadozókat, hogy miért mosdatják őket; hogy miért nem ismerik el ezeknek az embereknek a bűneit; hogy miért nem hajlandóak elfogadni például egy olyan törvényjavaslatot, amely azt segíti, hogy ha kiderül valakiről, hogy ilyen bűncselekményt követett el, visszavegyék annak az embernek a bármilyen állami kitérését.

Arra sem válaszoltak, hogy Novák Katalin, miután kegyelmet adott K. Endrének, vajon miért kaphat havi 5-6 milliós nyugdíjat, luxuslakást, luxusautót, irodát és személyzetet. Egy bukott köztársasági elnök, aki gyerekbántalmazókat tüntet ki és kegyelmet ad, az miért kaphat luxusnyugdíjat? Erre sem válaszoltak.

Nem válaszoltak arra sem, hogy miközben a stadionok gombamód szaporodtak Magyarországon, miközben mexikói templomokat építettek sok milliárdból, miközben határon túli focicsapatokat támogattak sok milliárdból, aközben miért nem tudták a szociális dolgozók bérét megemelni 50 százalékkal. Bőven lett volna erre pénz. Csak az atlétikai stadion árából meg lehetett volna emelni 50 százalékkal a szociális dolgozók bérét, és akkor nem lennének ekkora veszélyben a gyerekek, a kiszolgáltatott gyerekek, nem lennének ekkora veszélynek kitéve, hogyha valóban szakemberek vigyáznának rájuk. Úgy látszik, hogy önöknek ez nem fontos, tehát önök kitalálták, hogy akkor egy szót fognak ismételtetni, ez az „adókedvezmény”, és akkor ezzel majd letudják az egész kérdést.

Az államtitkár asszonynak is szeretném elmondani azt - mert összevissza beszélt itt a születésszámokról, azt mondja, hogy Európában még mindig itt a legnagyobb a születésszám, meg hogy a leggyorsabban növekedett -, hogy itt van a cikk, KSH, 2024. március 17-éig az előző év azonos időszakához és az elmúlt öt év átlagához viszonyítva is 11 százalékkal kevesebb gyermek született, írja a KSH Monitor friss adatok alapján. Ahogy azt a februári adatok alapján is megírták, idén az első két hónapban a természetes fogyás 9857 volt, ami 13 százalékkal magasabb a tavalyinál, tehát a fogyás magasabb a tavalyinál, és annyi, mintha két hónap alatt elnéptelenedett volna egy Csorna vagy egy Ócsa nagyságú település. Ezekre nem adtak választ. Ha önök szerint olyan jó Magyarországon a családpolitika és a gyermekvédelem, akkor miért van rekordalacsony születésszám Magyarországon?

Azt is tagadta a kormány ebben a vitában, hogy a magyarországi természetes népességfogyás lenne az egyik legnagyobb mértékű Európában, sőt ennek az



ellenkezőjét állította, miközben szintén a KSH Térkép című friss kiadványából itt van egy részlet: az Európai Unió 27 országában az ötödik legnagyobb a természetes fogyás Magyarországon; a 2017-21. évek átlagából számolt adatok szerint a születések és halálozások különbségéből adódó természetes szaporodás uniós átlaga mínusz 1,6 ezrelék volt, vagyis az EU-ban mindenhol csökkent a lakosság, Magyarországon viszont ez az EU átlagához képest sokkal rosszabb, tehát az EU-n belül az ötödik legrosszabb ez a szám - ez szintén KSH-adat.

Én is egy zöldszempontot szeretnék idehozni még a végére. Hogyha önök valóban annyira fontosnak tartják a gyermekek védelmét, a magzatok védelmét, a születéseket, akkor hogy lehet az, hogy lassan százával hozzák ide azokat a szennyező akkumulátorgyárakat, amelyek minden szakértői számítás szerint nagyon súlyosan károsak az emberi szervezetre? Az Átlátszó derítette ki néhány héttel ezelőtt, hogy a gödi Samsung akkumulátorgyára három év alatt 88 tonna magzatkárosító anyagot bocsátott ki a levegőbe, 88 tonna magzatkárosítót, ami tehát az anyaméhben károsítja a gyereket. Ha önök valóban család- és gyerekbarát kormány lennének, akkor figyelnének ezekre a dolgokra is, és megakadályoznák az ilyen mértékű környezetszennyezést, és megakadályoznák azt, hogy Magyarország Kína akkumulátorgyarmatává váljon.

Én azt kérem önöktől, hogy gondolják át ezt is és az egész gyermekvédelmi rendszert, fejezzék be a gyermekbántalmazások tagadását, és 14 év után végre kezdjenek el érdemi lépéseket tenni. Köszönöm. *(Taps a DK és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Az előterjesztői zárszó harmadik felszólalója pedig Arató Gergely képviselő úr. Öné a szó.

ARATÓ GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy helyesen tettük, amikor öt ellenzéki párt, a Demokratikus Koalíció, az MSZP, az LMP, a Párbeszéd és a Momentum képviselői kezdeményeztük ezt a vitanapot, mert bár arról sajnos keveset tudtunk meg, hogy hogyan halad ma a stratégia végrehajtása, keveset tudtunk meg arról, hogy milyen lépéseket tervez a kormány ezen a téren, legalább azt megtudtuk, hogy az önök számára a gyermekek ügye is csak sima kampánytéma, csak arról szól, hogy hogyan lehet az ellenzéki oldalt valamilyen módon negatív színben feltüntetni, és hogyan lehet meglehetősen üres szövegeket elpufogatni.

(19.50)

Mégiscsak az a helyzet, hogy többet beszéltek ebben a vitában a 2010 előtti időkről, mint az önök kormányzásáról, és többet beszéltek az önök kormányzásáról, mint amit arról beszéltek, hogy mit terveznek. Márpedig a stratégia legfontosabb értelme éppen az lenne, hogy előrefelé megmondja azt, hogy milyen elképzeléseik vannak.

A helyzetet persze értem, hiszen a kormány ma abban a helyzetben van, hogy költségvetést sem mer a parlament elé terjeszteni, mert nyilvánvaló módon elvesztették a kontrollt a folyamatok fölött mind gazdasági, mind társadalmi értelemben, de az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez az önök hibája, és nem a magyar gyermekeké, akik megérdemelnék, hogy egyébként legyen egyfajta előremutató gondolkodás.

Sajnos a vitanap abból a szempontból nem volt sikeres, hogy nem vezetett egyfajta konszenzus felé. Nem látom értelmét annak, hogy egyenként próbáljak válaszolni az önök 2010 előtti vélt hibákra vagy valós problémákra utaló hozzászólásaira, egyszerűen ma már nem ez a kérdés. Nem az a fontos kérdés, hogy mi volt 2010 előtt, hanem az, hogy mi van most, és hogy mi lesz öt vagy tíz év múlva a magyar gyerekekkel, hiszen itt ilyen távlatban kellene gondolkodni.

Egyetlen dologra szeretnék csak reagálni, erre is elsősorban azért, mert nem az akkori kormányzásunkat szeretném védeni - ez egy másik alkalom lehetne, meg hát, úgyis elmondjuk mindannyian erről a véleményünket -, hanem azokat a szakembereket, akik dolgoztak ebben a programban. Önök azt mondják, hogy megalkotta az Országgyűlés 2007-ben ezt a programot, és utána semmi nem történt. Majd utána eljön például Sztojka képviselő úr, és három olyan programot - az Útravaló-programot, a „Biztos kezdet” programot és a Tanoda-programot - említ, amelyet egyébként ebben az időszakban indítottunk el és kezdtünk el az akkori uniós támogatási időszakban.

Én örülök, ha úgy van, hogy ezt önök jobban csinálják, bár én azért emlékszem arra, hogy mindegyik programban voltak többéves, hosszú fennakadások, amikor nem voltak képesek továbbvinni szakszerűen ezeket a programokat, de azt gondolom, hogy ha folytatták őket, ez is jó hír és örömdetes.

És tudják, miért születtek annak idején olyan ellenőrző bizottsági jelentések, amelyeket itt képviselőtársunk idézett? Azért, mert akkor civilek és szakemberek ültek a Monitoring Bizottságban, amelyet 2010 után sürgősen feltöltöttek kormányzati tisztviselőkkel, és jelentősen csökkentették a Monitoring Bizottság feladatát. Például a kormány elé kerülő jelentéseket a Monitoring Bizottság ma nem is látja. Tehát ha még akartak volna, akkor sem tudnának beszámolni arról, hogy hogyan halad a program végrehajtása, hiszen megszüntettek minden olyan monitoringot és ellenőrzést, amely e fölött van. Önöknek ez is csak egy propagandaterület, nem érdemi változást akarnak.

Összefoglalva tehát azt tudjuk elmondani, hogy a mai vitából kétfajta fontos kép bontakozott ki, a kép kétfajta fontos vetülete. Az egyik az, amiről sokat beszélünk, hogy mindazok ellenére a gazdasági folyamatok ellenére, amelyekre önök olyan büszkén hivatkoznak, valójában a szegénységben élő gyerekek helyzete nem javult érdemben, nem számíthatnak több kormányzati támogatásra.

Egy mondatban én is hadd utaljak az adókedvezményügre! Tudják, a legszegényebb családoknak

nem volt szükségük adókedvezményre a mi kormányunk idején, mert a mi időnkben a minimálbér nem volt adómentes. Önök azt a pénzt adják vissza családi adókedvezményként, amit elvesznek egyébként a minimálbér megadóztatásával pont a legszegényebb, legnehezebb helyzetben lévő családoktól.

Szóval, az a helyzet, hogy az derült ki, hogy egyrészt ez a helyzet nem javult érdemben. De aki járja ezt az országot, aki nemcsak kormányzati jelentésekből tájékozódik, hanem legalább a sajtót elolvassa, vagy hozzánk hasonlóan jár az ország különböző részein és beszél az emberekkel, akkor az tudja, hogy ma is rendkívül sok probléma van.

Még szomorúbb, vagy talán legalább ennyire szomorú az, hogy az is kiderült ebből a vitanapból, hogy a kormány nem hajlandó szembenézni a valósággal, nem hajlandó szembenézni azokkal a problémákkal, amelyek ezt a területet jellemzik, márpedig a szembenézés, az igazság kimondása szükséges lenne ahhoz, hogy megoldásokat találjunk. Úgy tűnik, hogy erre a kormány, ez a kormány sajnos nem képes. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úrnak van lehetősége válaszolni az elhangzottakra 20 perces időkeretben. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném mindenkinek megköszönni, aki részt vett a mai vitanapon, és elmondta a véleményét akár ellenzéki, akár kormánypárti oldalon. Nem gondolta senki, hogy nagy egyetértés lesz a végén, de hogy erről beszéltünk, az szerintem mindenképpen jó.

Arató képviselő úr azzal kezdte, hogy Ferge Zsuzsáról emlékezett meg a bevezetőjében. Engedje meg, hogy én is egy Ferge Zsuzsa-idézzel zárjam a gondolatot, ami a baloldali kormányzás időszakát illeti! Ferge Zsuzsa, a baloldal által is elismert szakember így nyilatkozott a baloldal szociálpolitikájáról és a gyermekek segítéséről: „2008-ban Magyarország volt az egyetlen válság érintette állam, amely semmit, egyáltalán semmit, egy gyufaszálat sem tett keresztbe azért, hogy a válság nyilvánvaló veszteségeivel valami történjen. Ilyen ország nem volt még egy. Mindenütt legalább a munkanélküli-ellátást vagy a segélyezést, vagy valami mást kiterjesztettek. Ennek következtében nálunk különösen nagy volt a szegényeket érintő veszély.” Egy évvel azután, hogy elfogadták ezt a stratégiát, hogy „Legyen jobb a gyerekeknek!”, a saját legfőbb szakértőjük szerint önök voltak az egyetlen kormány, amely egy gyufaszálat sem tett keresztbe azért, hogy a szegény embereknek segítsen. Ebből látszik, hogy hiába ír le valaki szép szavakat, ha cselekvés abból nem fakad.

Ezzel szemben a Fidesz-KDNP kormányzása alatt, mint arra már többször is utaltam, a 18 év alattiak között a súlyos anyagi nélkülözésben élők aránya

29,4 százalékról 15,1 százalékra csökkent. Egy évtized alatt felére tudtuk csökkenteni a szegénységben élő gyermekek számát. Azt hiszem, ez egy nagyon jó irány, és azért léptékben sem semmi, hiszen az Európai Unió egyik legjobb eredményét tudjuk a változás tekintetében felmutatni, tehát nálunk csökkent az egyik legnagyobb mértékben a szegénységben élő gyermekek aránya.

Azt hiszem, sokunkat meglepett, hogy valóban, amire Szabó Timea képviselő asszony is célzott, a baloldal számára az adókedvezmények lettek az új célpont, az új fő ellenség, a családi típusú adórendszer, amit folyamatosan támadtak, nem tudjuk pontosan, hogy ezt miért tették. Azt viszont megtudtuk a Momentumtól, hogy mikor lenne jobb a gyerekeknek. Azt mondta a Momentum: akkor, hogy ha azonos nemű párok is örökbe fogadhatnak gyerekeket. Ennyi tehát a baloldalnak a gyermekek jobb sorsa iránti javaslat, hogy ha majd azonos nemű párok is örökbe fogadhatják őket, bár hosszú sorokban állnak egyébként a házaspárok jelenleg is az újszülöttek, gyermekek örökbefogadására, de szerintük minden problémát LMBT-, genderötletekkel lehet csak megoldani.

Különösen fájdalmas volt mindenki számára, hogy még a gyermekvédelmi népszavazás sem volt egy olyan kérdés, amelyben bal- és jobboldal egyet tudott volna érteni, még most sem, itt, ebben a vitában sem ismerték be a baloldaliak, hogy valóban az ő szavazóik egy része is egyébként támogatta ezt a gyermekvédelmi népszavazást, támogatta azt, hogy erősítsük meg a gyermekek védelmét, pedig ez lehetett volna egy konszenzus.

Ha valaki végighallgatta a baloldal felszólalását az elmúlt időkben, ami túl sok előremutató javaslatot nem tartalmazott, amely a kormányzat folyamatos támadását, a Fidesz-KDNP-ről a keresztvíz levételét is megpróbálta megcélozni, tehát ha valaki ezt végighallgatta az elmúlt öt órában itt a parlamentben, akkor nem csodálkozik, hogy Magyar Péter miért tudja a baloldal szavazóinak a felét egy hónap alatt elszippantani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Fazekas Sándor képviselő úr, a Fidesz frakciójából: „Elkészült a Karcag Kincse Művészeti és Konferenciaközpont” címmel. Megadom a szót öt percben. Parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Karcag modern kori épületei között egyedülállóan magas színvonalat képvisel a Karcag Kincse monumentális létesítménye. Az épület megjelenésével, a magyar régműltből magával hordozott üzenetével, a funkcióiból adódó lehetőségeivel igazi díszes és nevezetessége a Nagykunság fővárosának, Karcagnak. Átsugárzik rajta

a magyarság elmúlt évezredeiből az a mának szóló üzenet, hogy voltunk, vagyunk és leszünk a jövőben is, mi, magyarok, kunok, az íjlesztő nomád népek legnyugatibbra szakadt leszármazottai.

Az impozáns megjelenés, a szépen kialakított környezet, a színek és formák összhangja arra predesztinálja ezt az egyedülálló épületet, hogy igazi otthona legyen a magyar értékek és teljesítmények bemutatásának éppúgy, mint a keletre, a végtelen puszták világába visszanyúló szokásaink fenntartásának és megerősítésének.

(20.00)

Ezért is öröndetes, hogy sikeres volt az a pályázat, amelynek eredményeként az ország jó néhány más települését megelőzve végül Karcag nyerte el a milánói világhiállítási magyar pavilon újraépítésének lehetőségét. A beruházás teljes egészében állami forrásokból valósult meg.

Az is a történethez tartozik, hogy volt már egy korábbi pályázat a pavilon újraépítésére, de az - pedig az akkor nyertes dunántúli városban megtörtént az alapkötetel is - meghiúsult. Így került kiírásra az újabb pályázat, és ezáltal kaphatott lehetőséget a beruházásra Karcag önkormányzata.

Sokan dolgoztak azért, kormánytagok, országgyűlési képviselők, önkormányzati vezetők és képviselők, tervezők és kivitelezők, kormányhivatali és önkormányzati köztisztviselők, lelkes segítők, hagyományörzők és karcagi lakosok, hogy a Karcag Kincse megvalósuljon. Öröndetes, hogy Karcag lakossága szinte teljesen egyöntetűen támogatta és ma is támogatja a beruházást, melynek eredményeként újabb, talán a legjelentősebb látnivalóval gazdagodott településünk. Városunk arculatát remélhetőleg évszázadokra meghatározza ez a nívós, modern kori építészeti alkotás.

A magas színvonalú kivitelezésnek köszönhetően az egykori, alkalmi kiállítási bemutatkozásra szánt pavilon ezúttal már állandó épületként, újjászületve várja a karcagiakat és a kedves vendégeket. A Milánóban hiányzó vagy ott nem szükséges kiegészítések, öltözők, fogadóterek, teraszok, ruhatárak, kisebb tanácskozások, megbeszélések tartására alkalmas termek, szociális helyiségek, az energetikai és más, az objektum négy évszakos működtetéséhez szükséges belső terek és gépek, berendezések a terveknek megfelelően, határidőre elkészültek. Ezáltal az új épület lényegesen nagyobb hasznos alapterületű és több szolgáltatás nyújtására képes létesítmény lett, mint az ideiglenes elődje volt annak idején.

A Karcag Kincse tetőterasa, a városra nyíló szép kilátás, az étterem és kávézó új lehetőségeket nyit a helyi vendéglátás és a gasztronómia számára. Egyedi alkotás a látogatókat a bejáratnál fogadó emlékmű, amely a keleti, hun, magyar, türk eredetű népek összetartozás-tudatának kifejezője és egy önzetlen vállalkozó ajándéka városunknak, a nagykunoknak.

Az Erzsébet-liget rekonstrukciója által szerencsésen megvalósult a Karcag Kincse környezetének magas színvonalú rendbetétele. A szépen parkosított, családbarát játszótér, a sport- és szabadidő-létesítmények településünk lakói és a turisták számára bizonyosan maradandó élményeket fognak nyújtani.

Tisztelt Országgyűlés! Ez a beruházás országosan is kiemelkedő azért, mert a modern kori magyar építészlet egyik legjobb alkotása. Ismertebbé teszi a településünket, növeli Karcag presztízst, térségi és országos megbecsültségét is. Elődeink évszázados küzdelme a megmaradásért és ennek folytatásaként a jelenkor nagykunjainak munkálkodása hagyományainkért tette és teszi Karcagot a legméltóbb helyszínné eme ősi jelképeket hordozó, művészi szintű épület elhelyezésére. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ovádi Péter képviselő úr, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon, öné a szó.

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a szót. Veszprém és térsége továbbra is lendületben van. Az elmúlt években rengeteg fejlesztés valósult meg Veszprém megye 1. számú választókerületében, köszönhető ez a „Modern városok” programnak, köszönhető ez a „Magyar falu” programnak, és köszönhető annak, hogy 2023-ban Veszprém és térsége lehetett Európa kulturális fővárosa.

Természetesen köszönhető Porga Gyula polgármester úrnak is, aki Veszprémet az elmúlt években mintaszerűen vezette, és köszönhető annak a 24 településvezetőnek is, akik a „Magyar falu” programnak minden lehetőségét kihasználták. Természetesen kellett hozzá a kormányzat segítsége is, hiszen „Modern városok” program az azelőtti években nem volt, a „Magyar falu” program is egy teljesen új vidékfejlesztési program, az Európa kulturális fővárosa címmel pedig egy új lehetőséget kapott térségünk, amivel, azt gondolom, hogy tudtunk is élni.

Ha megnézzük a „Modern városok” program fejlesztéseit, a „Magyar falu” fejlesztéseit, akkor ezek mind-mind olyan fejlesztések, amire már nagyon nagy szüksége volt a térségünknek. Ha pár fejlesztést ki szeretnék emelni, akkor biztos, hogy ki kell emelnem a várrekonstrukciót Veszprémben, hiszen nagyon régóta vártunk arra a lehetőségre. Az EKF kapcsán ez is megadatott, hogy egy nagy fejlesztést végre tudjunk hajtani a várban, és aki most arra jár, az már egy megújult várral találkozik; a beruházás továbbra is tart, és nemsokára át tudjuk adni.

Ha a régi gyermekkórházra gondolunk, az EKF-ben az is meg tudott újulni, ma már ActiCity tudásközpontként és mozgásközpontként szerepel, és azt gondolom, hogy a veszprémi nagy-nagy öröme mindennapos programokat is lehet ott szervezni; de ha csak a Gyárkertre gondolunk, hogy mennyi nézőt

vonzott, és tényleg milyen hamar mekkora kedvence lett nemcsak a veszprémieknek, hanem az egész térségben élőknek. A Kabóca Bábszínház is új épületbe költözhetett, Digitális Tudásközpontot is létrehoztunk, és akkor még nem beszéltem arról, hogy a „Modern városok” programba tudott végre bekerülni az, hogy az utak is megújuljanak, rengeteg olyan út újult meg Veszprém belterületén, amire már nagyon számítottunk.

A kerékpáros turizmus már Veszprémet is elérte, én is örülök annak, hogy mennyi kerékpárút épült a térségünkben, és Veszprémben pedig már a V-Bike is működik. De mondhatom azt is, hogy most már üzemel az egykori Ruttner-ház, ma már hostelként is. Az EKF-programban tényleg nagyon sok mindent tudtunk megújítani, és azt gondolom, ez nemcsak Veszprémnek, hanem az egész térségnek is sikere.

Ha azt nézzük, hogy a „Magyar falu” programban - pont most, nemrég kihirdetésre került - több mint százmillió forint érkezett a térségbe, önkormányzati tulajdonban lévő ingatlanok fejlesztésére sikeresen pályázott Jásd, Olaszfalu, Öskü, Sóly, Úrkút és Vilonya. Csehbányának lehetősége nyílik a temető infrastrukturális fejlesztésére, kommunális eszközöket szerezhet be Hárskút, Herend, Kislőd, Szápár, Bakonyháza pedig egy falubusszal lesz gazdagabb. Örülhetnek Csetényben, Hajmáskéren, Lókúton, Szentgálon, Tésen és Városlődön, hiszen új játszóteret lehet építeni.

Ha egy mondattal össze szeretném foglalni, akkor tényleg azt tudom mondani, hogy a kormányzat ott áll a vidék mellett, nemcsak olyan szinten, hogy elmondjuk azt, hogy igenis mi ott vagyunk a vidék mellett, hanem ezért teszünk is. Én azt gondolom, hogy továbbra is közösen tudjuk fejleszteni a térséget, ezért fogunk dolgozni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

**ELNÖK:** Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kállai Mária képviselő asszony, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

**DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz):** Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Szolnok megyei jogú város méltán lehet büszke szakképzési rendszerére. Joggal mondhatjuk azt is, hogy az elmúlt száz esztendő legjelentősebb szakképzési fejlesztése előtt állunk, a legjelentősebb szakképzési fejlesztés veszi kezdetét nemsokára Szolnokon.

Ha Szolnokon és az egész vármegyében egyetértési pontokat keresünk, akkor meggyőződésem az, hogy a szakképzés egy ilyen közös pont. Generációkra nyúlik vissza a versenyképes szakmát kapott volt hallgatók szakképzési iskola iránt érzett megbecsülése. Elmondásuk szerint a szakmával együtt értékeket, közösséget kaptak, ilyen alapokra épülhet a mostani fejlesztés. Köszönöm a múlt és a jelen intézményvezetésének és teljes közösségének, hiszen a centrum szolgálja a vármegye családjait.

A Szolnoki Szakképzési Centrum 11 szakképző intézményében jelenleg 5 ezer nappalis és 872 fő felnőttképzésben dolgozik, 21 ágazatban 60 szakmát sajátíthatnak el. Mindezt a munkát 400 főállású és 200 óraadó segíti, és összességében egy héten, elmondhatjuk, hogy 15 ezer foglalkozás kerül megtartásra.

Duális partnereink, Szolnok és környéke gazdasági életének meghatározó szereplői nemcsak korszerű tudást, gyakorlati ismereteket adnak, hanem a szakmai kompetenciafejlesztés helyszínei is, illetve a karrierépítésnek is lehetőséget teremtenek. Köszönet a magyar kormánynak, hogy fontosnak tartja a szakképzés fejlesztését. Pölöskei Gáborné helyettes államtitkár asszony tudatos, az ágazat érdekeit kiválóan érvényesítő szakmai vezetésével folyamatos fejlesztésnek lehetünk tanúi és haszonélvezői, köszönet ezért.

Mind a szakmai, mind a tartalmi, mind a szervezeti, infrastrukturális fejlesztés együtt mozog, jó válaszokat adva a kihívásokra és jó válaszokat adva az idejéről hallgatók, tanulók életkori sajátosságaira is. Köszönet a rendszerben dolgozók megbecsüléséért is.

(20.10)

A szolnoki 6 milliárdos fejlesztés része a mintegy 100 milliárdos, az ország 18 szakképzési centrumát érintő fejlesztésnek. A mi centrumunkban a beruházással új tanműhelyeket alakíthatunk ki több mint 2 ezer négyzetméteren, gazdagodik a sportolási lehetőség, a közösségi terek, az együttlétek színterei is gazdagodnak, és szintén nagyon fontos mindez a kiemelkedő gyakorlati képzés mellett.

Megújul a tanműhelyek egy része, energetikai fűtés-korszerűsítés veszi kezdetét, napelemes rendszer kiépítése valósulhat meg, és egészen egyedülálló módon ingatlanvásárlásra is sor kerül. A Szolnoki Szakképzési Centrumnak egyik kiemelkedő helye, a digitális alkotóműhely jelenleg egy bérleményben van, de ez a támogatás lehetőséget teremt ennek a megvásárlására.

Ma, azt gondolom, hogy egy képzés elképzelhetetlen korszerű eszközök nélkül. A 6 milliárd forintból lesz lehetőség új gépek, informatikai berendezések és egyéb eszközök beszerzésére is, hiszen maga a digitalizáció, az automatizálás, a robotika, a mesterséges intelligencia jelen vannak a rugalmas szakképzésben. Nagyon fontos mindezek feltételeinek is a megteremtése.

A mai magyar szakképzést méltán nevezte Hankó Balázs államtitkár úr Európa-bajnoknak. A legfontosabb célja az itt tanulók boldogulásának a segítése. A jól választott szakma meghatározza az életminőséget. A boldogan végzett munka, az emberi elégedettség, a családi boldogság és a motivált társadalom, meggyőződésem, hogy összefüggenek egymással, ahogy erős gazdaság sincs erős szakképzés nélkül. Közös érdeke mindenkinek a képzés és annak feltételeinek folyamatos fejlesztése. Kiemelendő a képzés rugalmassága, a felsőoktatás és a szakképzés összekapcsolása és a duális képzés erősítése.

A parlamentben elfogadtuk azt a módosítást, amelynek értelmében, akik a szakképzésből tovább akarnak tanulni, már a szakképzés utolsó évében előzetes jogviszonyba kerülhetnek majdan az egyetemmel. Erre jó példa Szolnok, ahol egymásba kapcsolódik majd a duális képzés minden szinten, a műszaki, egyetemi és technikai képzés, ezen elkezdünk dolgozni. Köszönöm a centrumunknak, hogy palotát is épített a városunkba, a Szakmák Palotáját, ahol életkatedrális építéséhez valóban sok tapasztalatot lehet szerezni, hiszen kiváló színtere a pályaválasztás segítésének. Azt gondolom, hogy a boldog életnek alapvető feltétele a sikeres pályaválasztás.

Úgy gondolom, Szolnok méltó helye a megújuló szakképzésnek, köszönet azért, hogy az elmúlt száz esztendő legerősebb fejlesztése kezdődik. Gratulálok a munkájukhoz, de gratulálok tisztelettel az ország minden centrumának, eredményes munkát kívánva. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga Zoltán képviselő úr, a DK frakciójából. Megadom a szót. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Ház! Nos, úgy tűnik, hogy miközben a pedofilbotrány és a kegyelmi ügy megrengette a magyar társadalmat, az Orbán-kormány háza táján semmi nem változott. Ugyanis a miniszterelnök pedofil haverjainak továbbra is mindent szabad, és persze mindenki másnak is, aki a szűk család vagy a pórázon tartott oligarchák vagy a legfelsőbb fideszes vezetés tagja.

Az a legnagyobb gond, hogy szó szerint mindent szabad. Ha úgy hozza úri kedvük, mert hát persze, látjuk, hogy Orbán beteg koordináta-rendszerében ezek az emberek, urak, vagy legalábbis ezt gondolják magukról, ők bármit megtehetnek. A kormányfő által kijelölt és menedzselte, a lopott pénzekből milliárdossá, sőt százmilliárdossá vált, amúgy továbbra is nagyrészt suksükölő, és valljuk be, zsírosakat bőfögő új arisztokrácia tagjai, szóval, ha úgy hozza úri kedvük, hát, repkedhetnek a ma már nem is titkoltan az Orbán-klán számára közpénzen vásárolt és fenntartott repülőgépeken. Vehetnek a lopott szájréből focipálya méretű jachtokat, szerezhethetnek kastélyokat, megszerezhetik Budapest szívét vagy akár a Balaton javát a család számára. Valójában ez a szűk, de jól behatárolható orbáni kör minden törvény felett áll. Még úgy is minden törvény felett áll, hogy valójában már hosszú-hosszú évek óta ők erőszakolják és gyötrik a törvényeket a saját képükre.

Sajnos ugyanez az elv érvényes a gyermekek sérelmére elkövetett legaljasabb bűnügyek tekintetében is. Ha valaki az orbáni akolmeleg prominense, akkor neki olybá tűnik, hogy megengedett a pedofília, a gyermekek vagy a nők abuzálása és bármilyen más gazdasági vagy gusztustalan szexuális bűncselekmény is. A jelszó a Karmelitában - ha elhangzik nyilvánosan, ha nem - nyilván az, hogy bármit megtehetsz,

csak ne legyen belőle nagyon nagy botrány. Ne derüljön ki, és ha mégis kiderül, még az sem nagy gond, majd megvéd benneteket a rendszer - ha máshogy nem, hát, kegyelmet ad.

Ez történt nemrég a napvilágra került és az egész magyar társadalmat megrázó K. Endre esetében is, de ugyanez volt, emlékezhetünk, Kaleta Gábornál, ahol még haza is menekítették a dél-amerikai állomáshelelyéről az Orbánnak valamiért oly kedves diplomatát, akinek a hivatali számítógépén az ottani rendőrség több száz pornográf tartalmú pedofil felvételt talált. És most, bár ez már végképp nem kapott igazán kellő nyilvánosságot, bizony-bizony kiengedték Orbán volt iskolatársát, haverját, aki ugyanazt az aljas bűnt követte el, mint a többiek az Orbán-klán kebelén belül.

N. Jánosról beszélünk, a Nemzeti Földügyi Központ egykori elnökéről, akit tavaly nyáron váltottak le, szeptemberben pedig le is tartóztatták, miután a hivatali laptopján neki is 397 gyermekpornográf fényképet és videót találtak. Megdöbbenő és nagyon háborzongató, vérlázító, de részben 12 évesnél fiatalabb gyermekek szerepeltek ezeken a fotókon és videófelvételeken. A férfi egyébként Orbán Viktor gimnáziumi osztálytársa volt Székesfehérváron. Értjük, ugye? Nem számít, hogy egy ország szisszent fel, és mondta egy emberként, hogy elég volt, hogy a kegyelmi maffia tetteibe beleremegett még a Karmelita is.

A rendszer továbbra is úgy működik, ahogy 14 éve nap mint nap tapasztalhatjuk: ha Orbán haverja vagy, bármit megtehetsz, bármit, semmi nem számít. Lehetsz pedofil, lophatsz, amennyit csak kedved kívánja, lehetsz a kábítószer rabja, rendezhetsz orgiákat akár közpénzből is, verhetsz nőket, megerőszakolhatod a teljes magyar társadalmat is. Nem számít, bármit megtehetsz.

Ezért kell Orbánnak és pedofilsimogató kormányának buknia - ezért is. Ezért kell szociáldemokrata új kormány, és ezért lesz Dobrev Klára Magyarország első női miniszterelnöke is rövidesen. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hegedüs Andrea képviselő asszony, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

HEGEDÜS ANDREA (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! A magyar egészségügyet az orvosok és a szakápolók áldozatos munkája tartja életben. Ezt ma minden ember érzi a saját vagy a beteg családtagja bőrén; azt is, hogy az Orbán-kormány arra sem méltatja az egyre betegedő nemzetet, hogy egy önálló egészségügyi minisztériumot miniszterrel pazaroljon rá.

Az emberek között járva már meg sem lepődöm olyan elképesztő történeteken, hogy egy térdprotézise két és fél évet kell várni, egy ultrahangvizsgálatra fél esztendőt, nyolc hónapot egy szemműtetre. Sokan azért fohászknak, hogy csak kórházba ne kerüljenek. Ha nincs más mód, és mégis menni kell, akkor

irány a magánellátás. Igen ám, de miből? Hitelből, családi összefogásból finanszírozva, mert még élni szeretnének.

A magyar kormány cserben hagyta a betegeket. Lehet-e még az elképesztő eseteket tovább szaporítani? Mielőtt azt gondolnánk, hogy innen már nincs lejjebb, úgy látszik, a kormány egészségügyi stratégiái kifogyhatatlanok a rémötletekből. Az utolsó hónapokban pontosan azokat kezdték ellehetetleníteni, akik az elsők az egészségügy frontvonalában, akiknek először mondja el a beteg a panaszát: a háziorvosokat. Arról tájékoztatták őket, hogy meghatározott szabályok között részt kell venniük a betegek járóbeteg-szakellátásra történő időpontfoglalásában.

Hogy mi ezzel a gond? Az, hogy az eddig is óriási várólistákat a Fidesz még megspékeli a vizsgálati időpontfoglalások nehezítésével. Jelenleg a járóbeteg-irányítási rendszer az EESZT-ben működik, ezt tudjuk, de a háziorvosok által használt rendszerek még nem alkalmasak erre.

(20.20)

Ha így áll be a rendszer, a szakrendelők már nem fognak adni időpontot a vizsgálatokra, a háziorvosok meg még nem tudnak majd adni.

Ezt még egyelőre csak a jövő rémségének nevezhetjük, de nézzük a jelent. A Fidesz újabb zűrzavarhoz vezet az amúgy is zűrös egészségügyi rendszert. A Borsod-Abaúj-Zemplén megyei, bocsánat, vármegeyi kórház olyan, úgynevezett laborszerződés aláírását kényszerítette ki az orvosoktól, amely köszönőviszonyban sincs a valósággal. Képzeljék el, 11 óráig kellene bevinni a mintákat a laborba úgy, hogy a háziorvosok ilyenkor még rendelnek, betegeket látnak el. De ezt nem látja át a kormány, az egészségügyben orvoshiány van, a kormánynál egészségügyben jártas szakemberek hiánya van. A még pályán lévő orvos is szakadjon ketté: laboreredményt is szállítson és beteggel is legyen egy időben. Hol van a beteg-orvos kiegyensúlyozott kapcsolat ebben a fideszes káoszban?

De a Fidesz ezzel még nem ért a gödör mélyére. Ez év februártól a háziorvosoknak kell interneten leadni az úgynevezett azonnali, két órán belüli feladatokat az Országos Mentőszolgálatnak, amit korábban az irányító csoport munkatársai végeztek telefonon. Emellett pedig számos olyan eszközt adtak a háziorvosoknak ugyan, amik nem segítik a munkájukat, viszont olyan fontos eszközt nem kaptak meg, mint a hordozható EKG-t.

Nézzük a tényeket: a várólisták nem rövidülnek, a Fidesz leterheli a háziorvosokat, a rájuk rakott adminisztratív terhek miatt pont a gyógyításra nem marad idejük. Arról nem is beszélve, hogy milyen óriási kontraszt van a vidék és a város egészségügyi ellátása között. Ismét bebizonyosodott, hogy a betegek a Fidesznek huszadrangúak.

A jelenlegi háziorvosi szolgálat több sebből vérzik: üres praxisok, szakemberhiány, szakdolgozói bérfelesültségek. Az idős háziorvosokat, ha egyáltalán még

vannak, elkergették ezzel az új Fidesz-rendszerrel, pedig még voltak, akik vállalták volna a gyógyítást egy-két évig. Na de így? Így nem. Orvosban, betegben egyaránt felvetődik a kérdés: mi a cél? A háziorvosi rendszer tudatos szétverése, ellehetetlenítése? És hol van a legfontosabb személy, hol van a beteg az önök rendszerében? Természetesen a választ csak önök tudják.

Mi Miskolcon, legyünk egészségesek vagy betegek, a praktizáló háziorvosok nevében ezekre magyarázatot várunk. Ne gördítsenek akadályokat az orvosi hivatás gyakorlása elé! Ha pedig nem képesek pozitív megoldást találni, akkor június 9-e után előre hozott választással, szociáldemokrata fordulattal megoldjuk Dobrev Klára vezetésével ezt is. Köszönöm szépen. (Taps a DK soraiból.)

ELNÖK: Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Földi Judit képviselő asszony, a DK frakciójából. Parancsoljon!

FÖLDI JUDIT (DK): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretett városomat, Székesfehérvárt 2010 óta vezeti a Fidesz. Mára már a kormánypárt foglya lett a város, amely a további fejlődésnek is gátat szab. A város működésére is igaz, hogy pár ember irányítja a várost, az ő döntéseik határozzák meg a fejlődés irányait úgy, hogy közben eleget tesznek a felülről jött kéréseknek, utasításoknak is.

Az Orbán-kormány a gazdaságilag erős városokat, így Székesfehérvárt is hatalmas összegű szolidaritási hozzájárulás megfizetésével sarcolja. Székesfehérvárnak a 2024. évben már több mint 8 milliárd forintot kell befizetnie a költségvetésbe.

Az elvonás ellenére a város bevezető útjain tapasztalható közlekedési dugók felszámolásáért az Orbán-kormány az ígéretéseken kívül semmit sem tett az elmúlt években. Ennyit érnek a székesfehérváriak a fideszes kormánynak. Ha csak a befizetett összeg felét visszaforgatná a kormány Székesfehérvár úthálózatának javítása érdekében, már régen elkészülhetett volna akár az Auchan-körforgalom bővítése is.

A székesfehérváriak a polgármesteri közmeghallgatáson leggyakrabban az utak, járdák felújításával kapcsolatban érdeklődnek. Jelenleg az ilyen jellegű kérdésekre, igényekre a fideszes polgármester részéről rendszerint a pénzügyi lehetőségek hiánya, az uniós források várása a válasz. Polgármester úr arról persze nem beszél, hogy az uniós pénzek megérkezésének, a pénzhiánynak a Fidesz-kormány a legnagyobb akadálya.

A berozsdásodott fideszes többség helyett új vezetésre van szüksége a városnak, egy olyan új csapatra, amely teljesen más szemléletet ad, lendületet Székesfehérvár fejlődésének; egy olyan új csapatra, amelyiknek valóban csak Székesfehérvár számít; egy olyan új polgármesterre és közgyűlésre, amely meghallgatja az itt élők véleményét, bevonja őket a döntésekbe, segítséget kér egy-egy feladat megvalósításához és megfontolja a kritikákat; egy olyan új csapatra,

amelyik nem utasít el pusztán azért egy javaslatot, mert azt nem ő nyújtotta be; egy olyan új csapatra, amelyik együttműködik a másként gondolkodókkal, bevonva őket a döntések előkészítésébe; egy olyan új csapatra, amely minden fontos kérdésben vállalja a nyilvánosságot, nem hallgatja el a problémákat; egy olyan új csapatra, amely nem kap senkitől sem utasítást arra, hogy mi legyen a véleménye. Mi készen állunk arra, hogy elhozzuk a változást Székesfehérvárra.

Számunkra a legfontosabb mindig a gyermek, azért, hogy minél jobb gyermekkoruk legyen, a városban még több játszóteret alakítunk ki, és biztosítjuk azok folyamatos karbantartását. A játszótereken ládáknak játékokat, szerszámokat helyezünk el, amely még komfortosabb érzést ad a gyermeknek és szülőnek egyaránt. A gyermekek részére általuk elérhető magasságban és számukra jól érthető módon város térképet készítünk. A térképen bemutatjuk a gyermekbarát helyeket, játszótereket, iskolákat és más fontos gyermekintézményeket is.

Székesfehérvár belső útjait járva sok helyen töredezett, hibás járdákat, kátyús utakat tapasztalhatunk. Elfogadhatatlan, hogy a városban van olyan utca, ahol az ott lakók második éve várják a megígért kijelölt gyalogos-átkelőhely kialakítását, vagy ahol azért nem került sor járdaépítésre, mert azt az ott lakók nem kérték.

A város turisztikai vonzerejének növelése miatt is a történelmi fővároshoz méltó nemzeti emlékhelyet

alakítunk ki, amely kellő tisztelettel emlékezik meg elődeinkről, és ad számukra végső nyughelyet.

Mindenki tudja, hogy milyen érzés a nyári melegben egy buszmegállóban várakozni, ezért a buszmegállót futónövényekkel borítjuk be, és öntözésükhöz hasznosítjuk az esővizet. Ez egy olyan környezetbarát megoldás, amely növeli az itt lakók komfortérzetét is.

Székesfehérvár minden lakosának lehetőséget kell kapnia arra, hogy tehetség, szorgalom és rátermettség alapján előrejusson, mert ez nem lehet a hatalom birtokosainak és kegyeltjeinek kiváltsága. Ez viszi előre a város fejlődését is. Ha érzik a székesfehérváriak, hogy ők valóban fontosak a város vezetésének, akkor ők maguk is többet fognak tenni a városért, a környezetük tisztaságáért, a rendért, a jobb életért. Ehhez kell egy új csapat, amely Fehérvárért közösen, felelősen dolgozik. Mi készen állunk erre. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészakájának következő ülésére várhatóan 2024. április 29-én kerül sor.

Megköszönöm munkájukat. Az **ülést bezárom**.

*(Az ülés 20 óra 27 perckor ért véget.)*

Dr. Aradszki András s. k.  
jegyző

Berki Sándor s. k.  
jegyző

Földi László s. k.  
jegyző

Dr. Vadai Ágnes s. k.  
jegyző

A kiadvány hitelül:



Dr. Bárány Tibor  
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

**MINDEN JOG FENNTARTVA!**

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)